

ВЪ СѢЫЙ И ВЕЛІКІКІЙ ВТОРНИКЪ

На Оўтрени, Вѣчера, Преждеосвѣщеныхъ и на Повечеріи
Велікїи канѡнъ прѣвнаго Оца нашего
Андреа Критскаго и Нерѣсалімскаго.

ВЕЛИКИ УТОРАК

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА, ВЕЧЕНОЈ, НА ПРЕБЕОСВЕЂЕНОЈ
И ПОВЕЧЕРЈЕ ВЕЛИКО
СА ТРИПЕСНЕЦ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

УПОРЕДНО СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. (3 поклона.)

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века.

На оутрени.

Глаголетъ сѣенникъ: Блгословенъ бѣъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмертвый, помилуй насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гди, ѡчисти грѣхѣи наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, прости и исцѣли немощи наша, ѡмене твоего ради.

Гди помилуй, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, ѡже сѣи на небѣхъ, да свѣтитѣ ѡна твое, да прїидетъ црѣтвїе твое, да вѣдетъ вола твоѡ, ѡкѡ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лукаваго.

Сѣенникъ:

ѡкѡ твое сѣтъ црѣтво и сила и слава, оца и сѣи и сѣагоу дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь.

Гди помилуй, **ѣ.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дху, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прїидите, поклонимѣ црѣви нашему бгу.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ хрѣту, црѣви нашему бгу.

Прїидите, поклонимѣ и припадѣмъ самому хрѣту, црѣви и бгу нашему.

Псаломъ ѡ.

Оуслышитъ тѡ гди въ день печали, заштитъ тѡ ѡна бга ѡкѡвѡ. полетѣтъ тѣи помошь ѡ сѣагоу, и ѡ ѡѡна застѣпитъ тѡ. поманѣтъ всѡкъ жерѣвѣ твое, и вееожженїе твое тѣино вѣди. даѣтъ тѣи гди по сѣрцу твоѣму, и вѣсь совѣтъ твоеи исполнитъ. возрадѣемѣ ѡ спсѣнїи твоѣмъ, и во ѡна гди бга нашегѡ возвеличимѣ: исполнитъ гди всѡ прощѣнїа твоѡ. нынѣ познахъ, ѡкѡ спсѣ гди хрїста своего. оуслышитъ сѣго сѣи на небѣ сѣагоу своего, въ силахъ спсѣнїе десницы сѣго. сѣи на колесницахъ, и сѣи на конехъ: мы же во ѡна гди бга нашегѡ призовѣмъ. тѣи спѡти быша и падѡша, мы же востахомъ и исправихомѣ. гди, спсѣи царѡ, и оуслыши ны, вѡньже ѡце день призовѣмъ тѡ.

Псаломъ ѣ.

Гди, силою твоею возвеселитѣ царѣ и ѡ спсѣнїи твоѣмъ возрадѣетѣ сѣлѡ. желанїе сѣрца сѣго даѣз сѣи сѣму, и хотѣнїа оутѣнѣ сѣго нѣи лишнѣз сѣго. ѡкѡ предварнѣз сѣи сѣго блгословенїемъ блгостыннымъ, положнѣз сѣи на главѣ сѣго вѣнѣцъ ѡ камѣне чѣстна. живота проснѣз сѣтъ оу тебе, и даѣз сѣи сѣму долготѣ днїи во вѣкѣз

Велика је слава његова у спасењу Твоме, славу и величанство ставићеш на њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњегга неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Спаси, Господе, Народ: Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај Народ: Твој православни.

Појац

Слава: Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твоме новом народу даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада: Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Свештеник: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

вѣка. вѣліа слава ѿгв спасеніемъ твоимъ, слава и велелѣпіе возложіши на него. ѿкъ даи ѿмѣ елгословеніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши ѿгв радостію съ лицемъ твоимъ. ѿкъ царь оуповаетъ на гдѣ. и млтїю вышнагво не подвижитъ. да ѡбръщется рѣка твоѣ вѣмъ врагомъ твоимъ, десница твоѣ да ѡбръщется всѣ ненавидѣщыя тебе. ѿкъ положиши нѣхъ ѿкъ пещь огненнѣю, во время лица твоегв: гдѣ гнѣвомъ своимъ сматѣтъ ѿ, и снѣтъ нѣхъ огнь. плодъ нѣхъ ѡ землі погубиши, и сѣма нѣхъ ѡ сынѡвъ челоувѣчекнхъ. ѿкъ оуклоніша на тѣ злѣа, помыслиша советы, нѣже не возмогутъ сопѣвннн. ѿкъ положиши ѿ хребѣтъ во нзбѣтцѣхъ твоихъ, оуготѡвнши лице нѣхъ. вознесіа гдѣ нлюю твоѣю, воспоѣмъ и поѣмъ нлы твоѣ.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертнн, помнѣи насъ. **Трїжды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмнн.

Прегѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчїстн грѣхн нашѡ: вѣко, прстн беззакѡнїа нашѡ: сѣбѣи, прстн и нсцѣлн немощн нашѡ, нмене твоегв радн.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмнн.

Ѧче нашъ, нже снѣ на нѣсѣхъ, да свѣтїтѣа нма твоѣ, да прїдетъ црѣтѣе твоѣ: да вѣдетъ вола твоѣ, ѿкъ на нѣсн и на землі. хлѣбъ нашъ насѣщнн дѣждь намъ днѣсь, и ѡстаѣн намъ долгн нашѡ, ѿкоже и мы ѡстаѣлаемъ должнкѡмъ нашимъ: и не введн насъ во нкѡшенїе, но нзбѣвн насъ ѡ лѣкаѡгво.

Сщѣнникъ:

Ѧкъ твоѣ сѣтъ црѣтво и нла и слава, ѡцѣ и снѣ и стѡгв дхѣ, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: ѡмнн.

И тропарн сѣа:

Спсн гдѣ лѡдн твоѣ, и елголовн достѡнїе твоѣ, побѣды на сопотѣвннѣ дѣрѣа, и твоѣ сохранѣа крѣтѡмъ твоимъ жнтельство.

Слава ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Вознесїнѣа на крѣтъ волею тезонменнѣомѣ твоѣмѣ номѣ жнтельствѣ цѣдрѡты твоѣ дѣрѣи хрѣте бже: возвеселн насъ нлюю твоѣю, побѣды даѣ намъ на сопотѣты, посѡбїе нмѣщымъ твоѣ ѡрѣжїе мїра, непобѣднмѣю побѣдѣ.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмнн.

Предстѣтельство стрѣшноѣ и непотѣднѡѣ, не прѣзрн елгѣа молнѣвъ нашнхъ, всепѣтѣа вѣце, оутѣрдн правослѣвннхъ жнтельство: спсн вѣрннѣа лѡдн твоѣ, и подѣждь нмъ съ нѣсѣ побѣдѣ, занѣ роднлѣ снѣ вѣа, сѣдннѣа елгословеннѣа.

Тѣже глаголетъ іерей:

Іерей: Помнѣи насъ бже, по велнцѣн млтн твоѣн, мѡлнмъ тн ѣа, оуслѣшн, и помнѣи.

Лїкъ: Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Свештеник: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Свештеник: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Народ: Господе, помилуј. (3 пута.)

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог...

Народ: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Тројици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. (3 пута.)

Господе, усне моје отвори, и уста ће моја објављивати славу Твоју. (2 пута.)

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Народ:а, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на

Іерей: Вѣще мѡлнмса ѡ великомз господнѣ и ѡцѣ нашемз, свѣтѣишемз патріархѣ **нмкз**, и ѡ господнѣ нашемз пресвѣщенѣишемз епкпѣ [**или** архіеіпкпѣ, **или** митрополитѣ] **нмкз**.

Анкз: Гдн помнлди, **трижды**.

Іерей: Вѣще мѡлнмса ѡ богохранимѣи странѣ нашей, властѣхз и вѡннствѣ еа, да тнхое и безмѡлвное житіе пожнвемз во всѡкомз блгочестіи и чистотѣ.

Анкз: Гдн помнлди, **трижды**.

Іерей: Вѣще мѡлнмса за всю брѣтїю и за всѡ хрїстїаны.

Анкз: Гдн помнлди, **трижды**.

Возглашаетъ іерей:

Гакъ мнѡстнвз и члвѣколѡбевз бгъ еси, и тебе слава возсылаемз, ѡцъ и сиъ и стѡмъ дхъ, нынѣ и прїснв и во вѣки вѣкѡвз.

Анкз: Амїнь. Именемз гднмз блгословїи ѡтче.

Предстоатель возглашаетъ сице:

Слава стѣи, и єдиношциѣи, и животворѡщи, и нераздѣльнѣи трїцѣ всегда, нынѣ и прїснв и во вѣки вѣкѡвз.

Анкз: Амїнь.

Слава въ шннхз бгъ, и на землїи мїрз, въ чловѣцѣхз блгволенїе. **Трижды**.

Гдн, оустнѣ моѡ ѡвѣрзешн, и оустѡ моѡ возвѣстѡтз хвалъ твоѡ. **Дважды**.

Псаломъ г.

Гдн, что еѡ оумножиша стѡжающїи мнѣ; мнози востѡютз на мѡ, мнози глаголютз дшн моѡи: нѣсть спїиѡ емъ въ бгѣ егѡ. ты же, гдн, застѡпникъ моѡ еси, слава моѡ, и возносѡи главу моѡ. гласомз моимз ко гдъ воззвахъ, и оуслыша мѡ ѡ горы стѣиѡ своеѡ. ѡз оуслухъ, и спѡхъ, востѡхъ, гакъ гдъ застѡпнтз мѡ. не оубоѡса ѡ темз людїи, ѡкрестз нападѡущнхз на мѡ. вокрїни, гдн, спїи мѡ, бже моѡ: гакъ ты поразилз еси всѡ враждѡущыѡ мнѣ вде, зѡвы грѣшникѡвз сокрѡшилз еси. гднѣ есть спїиѣ, и на людехз твоихз блгвѣнїе твоѡ.

ѡз оуслухъ и спѡхъ, востѡхъ, гакъ гдъ застѡпнтз мѡ.

Псаломъ ѡз.

Гдн, да не ѡроствїю твоѡю ѡблчїши мене, ннже гнѣвомз твоимз накажешн мене. гакъ стрѣлы твоѡ оунзѡша во мнѣ, и оутвердїлз еси на мнѣ рѡкъ твоѡ. нѣсть ищѣленїѡ въ плѡти моѡи ѡ лицѡ гнѣва твоегѡ, нѣсть мїра въ костѣхз моихз, ѡ лицѡ грѣхз моихз. гакъ беззакѡнїѡ моѡ превзыдѡша главу моѡ, гакъ брѣма тѡжкое ѡтѡготѣша на мнѣ. возмердѣша и согнїша рѡны моѡ ѡ лицѡ безѡмїѡ моегѡ. пострадѡхъ и слакѡхса до концѡ, весь дѣнь стѣтѡѡ хождѡхъ. гакъ лѡдвїѡ моѡ напѡлншасѡ порѡгѡнїи, и нѣсть ищѣленїѡ въ плѡти моѡи. ѡслобленз быхъ, и смнрїхса до сѣлѡ: рыкѡхъ ѡ въздыханїѡ сѣрдца моегѡ. гдн, предъ тобѡю все желанїе моѡ, и въздыханїе моѡ ѡ тебе не оутѡнса. сѣрдце моѡ смѡтѣса, ѡстѡвн мѡ сїла моѡ, и свѣтз

одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејах као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мношвом. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мношвом. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мношвом, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиља-ти у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се.

Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се

Очию моею, и тои несть со мною. дрззи мои и искренни мои, праму мнѣ пренежлива и сташа. и ближнии мои ѿдалече мене сташа, и надехуша ищущи души мою, и ищущи слава мнѣ, глаголаху съетнаа, и льстивымъ весь день подчихуша. азъ же ѿкъ гдохъ не слышашъ, и ѿкъ неъмъ не ѿверзаша оутъ своихъ. и быхъ ѿкъ человекъ не слышаш, и не имыи во оутѣхъ своихъ ѿблчѣнїа. ѿкъ на тѣ гдѣ, оуповахъ, ты оуслышиши гдѣ бже мой. ѿкъ рѣхъ: да не когда порадуютъ ми са врази мои, и вегда подвижатси ногамъ моимъ, на ма велерѣчеваша. ѿкъ азъ на раны готобъ, и болѣзнь мою предо мною есть вѣнѣ. ѿкъ беззаконїе мое азъ возвѣщю, и попекуша ѿ грѣѣ моимъ. врази же мои жнеютъ, и оукрѣпишаа паче мене, и оумножишаа ненавѣдущи ма безъ правды. воздающи ми слава возъ благоа, ѿбогашу ма, зане гонахъ блгостыню. не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿступи ѿ мене. вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моегѣ.

Не ѿстави мене, гдѣ бже мой, не ѿступи ѿ мене. вонми въ помощь мою, гдѣ спсѣнїа моегѣ.

Ѳаломъ ѿв.

Бже бже мой, къ тебѣ оутреннюю: возжада тебѣ душа моя, коль множицею тебѣ плоть моя, въ земли пѣтѣ, и непроходнѣ, и безводнѣ. такъ во стѣмъ гвѣху тебѣ, вѣдѣти имѣ твою и славу твою. ѿкъ лучши милость твою паче жнеютъ, оутнѣ мои похвалитѣ тѣ. такъ блгословлю тѣ въ животѣ моимъ, ѿ имени твоимъ воздѣжю рѣцѣ мои. ѿкъ ѿ тѣка и мѣсти да исполнитси душа моя, и оутнама радостн возхвалитъ тѣ оутѣ моѣ. ѿще помнѣхъ тѣ на постѣли моѣй, на оутреннихъ подчихуша въ тѣ. ѿкъ былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилу твою возрадуюса. прильпе душа моя по тебѣ, мене же прїятъ десница твоѣ. тѣ же вѣде икаша душѣ мою, внидутъ въ пренспѣданаа земли: предадутъ въ рѣкѣ орджїа, чѣстн лицемъ едутъ. царь же возвелитси ѿ бѣѣ, похвалитси всѣмъ кленыиамъ имъ: ѿкъ заградѣшаа оутѣ глаголющихъ неправданаа.

На оутреннихъ подчихуша въ тѣ, ѿкъ былъ еси помощникъ мой, и въ кровѣ крилу твою возрадуюса.

Прильпе душа моя по тебѣ, мене же прїятъ десница твоѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣковъ. аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **Трижды, безъ поклонѣвъ.**

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣковъ. аминь.

[Сѣенникъ же глаголетъ мѣтвы оутреннїа, стоѣ непокровѣнъ предъ сѣбѣи двѣрми, тайнѣ].

Ѳаломъ ѿз.

Гдѣ бже спсѣнїа моегѣ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою: да внидетъ предъ тѣ мѣтва моя, приклони оухѣ твоѣ къ молѣнїю моему, ѿкъ исполнитси слѣзѣ душа моя, и жнеютъ мой адъ пренежлива. привѣненъ быхъ съ низходѣщимъ въ рѣвъ, быхъ

више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвали-ти? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромас сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, устрашења Твоја потресоше ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израиљевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гресима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Ко-лико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што ми-лује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

ѿакъ человекъ безъ помощи, въ мѣртвыхъ свободѣ: ѿакъ ѿзвеннии спации во гробѣ, ѿхже не поманилъ еси ктомѣ, и тѣи ѿ рѣки твоеѧ ѿриновени быша. положиша мѧ въ гробѣ преисподнѣмъ, въ темныхъ и сѣни смертнѣи. на мнѣ оутвердиша ѿростъ твоѧ, и всѧ боли твоѧ навѣлъ еси на мѧ. оудалилъ еси знаемыхъ моихъ ѿ мене, положиша мѧ мѣрзость себѣ, преданъ быхъ, и не ѿхождахъ. Очи мои ѿзнемогостѣ ѿ ницетъ, воззвахъ къ тебѣ гди, весь день: воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ мои. еда мѣртвыми творѣши чюдеса; или врачеве воскреситъ и ѿповѣдаема тебѣ; еда повѣсть кто во гробѣ милость твою, и истинѣ твою въ погнѣби; еда познана бѣдѣтъ во тьмѣ чюдеса твоѧ, и правда твоѧ въ земли забвеннѣи; и ѿзъ къ тебѣ гди, воззвахъ, и оутрѣ мѣтва моѧ предваритъ тѧ. вкѣю гди, ѿрѣши душѣ мою; ѿвращаеши лице твоѣ ѿ мене; Ницъ есмь ѿзъ, и въ трдѣхъ ѿ юности моеѧ, вознесъ же еѧ, смрихъ, и ѿзнемогохъ. на мнѣ предѣша гнѣви твои, оутрашениѧ твоѧ возмѣтѣша мѧ. ѿбыдоша мѧ ѿакъ вода весь день. ѿдержаша мѧ вкѣпѣ. оудалилъ еси ѿ мене друга и ѿскреннаго, и знаемыхъ моихъ ѿ страстѣи.

Гди бже спсѣнѣа моегѡ, во дни воззвахъ, и въ ноци предъ тобою.

Да внидетъ предъ тѧ мѣтва моѧ, приклони оухѡ твоѣ къ молѣнѣю моему.

Псаломъ рѣ.

Блгословѣ души моѧ гди и всѧ вѣтрѣннаѧ моѧ ѿма сѣое егѡ. блгословѣ души моѧ гди, и не забывай вѣхъ воздаѣнѣи егѡ: ѡчищающаго всѧ беззакѡнѣа твоѧ, ѿщѣлающаго всѧ недѣги твоѧ: ѿзбавляющаго ѿ ѿстѣнѣа жнѡтѣ твоѣ, вѣнчающаго тѧ мѣтѣи и щедрѡтами: ѿполняющаго во блгнхъ желанѣе твоѣ: ѡбновѣтѣа ѿакъ ѡрла юность твоѧ. творай мѣтѣи гдѣ, и сѣдѣѣ вѣмъ ѡбнѣдимъ. сказа пѣтѣ своѧ мѡѿсеѡви, синовѡмъ ѿнѣвѡмъ хотѣнѣа своѧ. щедръ и мѣтѣвъ гдѣ, долготерпѣливъ и многомѣтѣвъ. не до конца прогнѣваема, ниже въ вѣкѣ враждѣтѣ. не по беззакѡнѣемъ нашѡмъ сотворилъ естѣ намъ, ниже по грѣхѡмъ нашѡмъ воздалъ естѣ намъ. ѿакъ по вышѣ нѣнѣи ѿ земли, оутвердилъ естѣ гдѣ мѣтѣ своѧ на боѡщнхѣ егѡ. елику ѿстоѡтѣ корѡцы ѿ западъ, оудалилъ естѣ ѿ насъ беззакѡнѣа наша. ѿкоже щедритъ ѡтецъ сыны, оущедрѣ гдѣ боѡщнхѣ егѡ. ѿакъ тоѧ познѧ создѣнѣе наше, помани, ѿакъ переть есмѣ. человекъ, ѿакъ трава дни егѡ, ѿакъ цвѣтѣ сельный, тѣку ѡцвѣтѣтѣ: ѿакъ дѡхъ проѡде въ немъ, и не бѣдетъ, и не познѣтѣ ктомѣ мѣста своегѡ. мѣтѣ же гдѣа ѿ вѣка и до вѣка на боѡщнхѣ егѡ, и правда егѡ на сынѣхъ сынѡвъ, хранѣщнхъ заветѣ егѡ, и помнѣщнхъ заповѣди егѡ, творѣтѣ а. гдѣ на нѣси оугѡтѡва прѣтѡвъ своѣ, и црѣтѡ егѡ вѣмѣи ѡбладаетѣ. блгословѣтѣ гди всѧ аγγлѣи егѡ, сильнии крѣпѡстѣи, творѣщѣи слово егѡ, оуслѣшатѣ глаѣзъ словѣсъ егѡ. блгословѣтѣ гди всѧ силы егѡ, слѡгѣ егѡ, творѣщѣи волю егѡ. блгословѣтѣ гди всѧ дѣла егѡ. на всѣкомъ мѣстѣ вѣчетѣа егѡ, блгословѣ души моѧ гди.

На всѣкомъ мѣстѣ вѣчетѣа егѡ, блгословѣ души моѧ гди.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох ду-шу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвећеног епископа) нашег (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Народ:, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ѹаломъ рѣв.

Гдѣ, оубо слыши мѣтвѣ мою, видиши молѣніе мое во истинѣ твоѣй, оубо слыши мѣ въ правдѣ твоѣй: и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ, ѣкѡ не оправдѣтъ предъ тобою всѣхъ жнвѣй. ѣкѡ погна врагъ душѣ моѣ, смириши сѣтъ въ зѣмлю жнвѣтъ моѣ: погнаши мѣ сѣтъ въ тѣмныхъ, ѣкѡ мѣртвѣ въ вѣка. и оубо въ мнѣ дѣхъ моѣ, во мнѣ сматѣла сердце мое. поманиши дни дрѣвнѣа, поучиши во всѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѣкѣ твоѣю поучиши. воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ моѣ, душа моѣ ѣкѡ зѣмля безводнаа тебѣ. и корѡ оубо слыши мѣ гдѣ, и исчезѣ дѣхъ моѣ: не ѡбрати лица твоегѡ ѡ менѣ, и оубо обѣлюа ннзходѣщимъ въ рѣкѣ. слышиши сотвори мнѣ заутра мѣтъ твоѣ, ѣкѡ на тѣ оубо вѣхъ. и кажи мнѣ гдѣ, пѣтъ, вѣнѣже поидѣ, ѣкѡ къ тебѣ вѣхъ душѣ моѣ. и зми мѣ ѡ врагѣ моихъ, гдѣ, къ тебѣ прѣбѣгѣхъ, надиши мѣ творити волю твоѣ, ѣкѡ ты сѣи бѣтъ моѣ. дѣхъ твоѣ блгѣи настѣвѣтъ мѣ на зѣмлю правѣ. и мене твоегѡ ради гдѣ, жнвиши мѣ, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печѣли душѣ моѣ: и мѣтъ твоѣю потребиши враги моѣ, и погубиши всѣ стѣжающѣа душѣ моѣ, ѣкѡ ѣзъ рабѣ твоѣ сѣмѣ.

Оубо слыши мѣ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ.

Оубо слыши мѣ гдѣ, въ правдѣ твоѣй, и не видиши въ сѣдѣхъ изъ рабѣмъ твоимъ.

Дѣхъ твоѣ блгѣи настѣвѣтъ мѣ на зѣмлю правѣ.

Слава оубо и сѣи и сѣомѣ дѣхъ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвѣ. ѣминѣ.

Ѣллиадѣа, Ѣллиадѣа, Ѣллиадѣа, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Тѣже сѣктенѣа великаа.

Дѣаконъ: Мѣромъ гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Дѣаконъ: ѡ свѣишѣмъ мѣрѣ, и спасѣніи душѣ нашѣхъ, гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Дѣаконъ: ѡ мѣрѣ всегѡ мѣра, блгѣостоѣніи сѣтыхъ бжѣихъ црѣкѣй, и соединѣніи всѣхъ, гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Дѣаконъ: ѡ сѣтѣмъ храмѣ сѣмъ, и въ вѣроу, блгѣговѣніемъ и стѣрахомъ бжѣимъ вхѣдѣицѣхъ вѣнѣ, гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Дѣаконъ: ѡ великомъ господѣнѣ и оубо нашѣмъ, свѣтѣишемъ патрѣархѣ **Ѣнкъ**, и ѡ господѣнѣ нашѣмъ прѣсвѣщенѣишемъ сѣпѣкѣ [или архѣпѣкѣ, или мѣтрополѣтѣ] **Ѣнкъ**, честнѣмъ прѣсвѣтерствѣ, во хрѣтѣ дѣаконствѣ, ѡ всѣмъ прѣчтѣ и людѣхъ, гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Дѣаконъ: ѡ богохранѣи стѣнѣ нашѣй, властѣхъ и вѣнствѣ сѣа, гдѣ помѣлимѣа.

Ѣнкъ: Гдѣ, помниши.

Бакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Глас 8:

Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Чтец: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Правди научите се житељи земље.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Завист ће обузети Народ: невоспитан.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Чтец: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље.

Народ: Алилуја (3 пута.)

Где Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас. (3 пута.)

КАТИЗМА 9.**Псалам 64.**

Теби приличи песма, Боже, на Сиону, и Теби ће се одати молитва у Јерусалиму. Услиши молитву моју; к Теби ће свако тело доћи. Речи безаконика надјачаше нас, и безбоштва наша Ти ћеш очистити. Блажен је кога си изабрао и примио, настаниће се у дворима Твојим. Испунићемо се добрима дома Твога; свет је Храм Твој, чудесан у правди. Услиши нас, Боже, Спаситељу наш, надо свих крајева земаљских, и оних на мору далеком; Који припрема горе снагом Својом, Који је препојасан силом, Који потреса дубину морску; шум валова морских ко ће поднети? Смудиће се народи, и устрашиће се који живе по крајевима земље од чудеса Твојих; изласке јутра и вечера Ти украшаваш. Посетио си земљу, и напојио си је, умножио си да је обогатиш. Река Божија испуни се водама; припремио си храну њихову, јер је таква припрема Твоја. Бразде њене напој, умножи плодове жита њена; у капљама њеним обрадоваће се растући. Благословићеш венац године благодати Твоје, и поља Твоја испуниће се плодношћу; обогатиће се лепоте пустиње, и брегови ће се опасати весељем. Оденуше се овнови овчији, и долине ће умножити пшеницу; кликтаће, јер ће химне певати.

Псалам 65.

Ускликните Господу, сва земљо! Псалмопојте Имену Његовом, дајте славу хвали Његовој. Реците Богу: Како су страшна дела Твоја! У мноштву силе Твоје ласкаће Ти непријатељи Твоји. Сва земља нека се поклони Теби, и псалмопева Теби, нека псалмопоје Имену Твоме, Вишњи! Ходите и видите дела Божија; како је страхан у саветима Својим већма од синова људских. Он, Који преобраћа море у сушу, по реци проћи ће људи ногама. Тамо ћемо се обрадовати Њему, Који снагом Својом господари веком; очи Његове надгледају народе; они који Га огорчују нека се у себи не величају. Благословите, народи, Бога нашег, и чујте глас хвале Његове, Онога Који је ставио душу моју у живот, и Који није дао ноге моје у спотицање. Јер си нас искушао, Боже; разжегао си нас као што се разжиже сребро; увео си нас у замку, ставио си невоље на плећа наша. Попео си људе на главе наше, прођосмо кроз огањ и воду, и извео си нас у починак. Ући ћемо у дом Твој са свеспаљеницама; одаћу Ти завете мојекоје изрекоше усне моје, и изговорише уста моја у невољи мојој. Свеспаљенице обилне принећу Ти, са кадом тамјана и овновима; принећу Ти теоце и јарад. Ходите, чујте, и казиваћу вам, сви који се бојите Бога, шта је учинио души мојој. К Њему завапих устима мојим, и уздигох реч под језиком мојим. Ако неправду видех у срцу моме, нека ме не услиши Господ. Ради тога услиша ме Бог, чу глас мољења мога. Благословен Бог Који не одбаци молитву моју, и милост Своју од мене.

Псалам 66.

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави светло лице Твоје на нас, и помилуј нас. Да буде познат на земљи пут Твој, у свима народима спасење Твоје. Нека Те исповедају и хвале народи, Боже, нека Те исповедају и хвале народи сви. Нека се узвеселе и обрадују народи, јер ћеш судити народе у правди, и народе ћеш

одвести на земљу. Нека Те исповедају и хвале народи, Боже, нека Те исповедају и хвале народи сви. Земља даде плод свој; благослови нас Боже, Боже наш. Благослови нас, Боже, и нека се боје Њега сви крајеви земаљски.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 67.

Да васкрсне Бог и да се расеју непријатељи Његови, и да беже од лица Његовог сви који Га мрзе. Као што ишчезава дим, да ишчезну; као што се топи восак пред лицем огња, тако да погину грешници од лица Божијег. И праведници да се узвеселе, да се обрадују пред Богом, да се насладе у весељу. Певајте Богу, псалмопојте Имену Његовом; пут учините Ономе Који је узишао на запад, Господ је име Њему, и обрадујте се пред Њим. Нека се потресу сви од лица Његовог - Оца сирочади и Судије удовица. Бог је у месту светоме Своме. Бог настањује усамљене у дом, Он изводи оковане у јунаштву, такође и огорчујуће који обитавају у гробовима. Боже, када си Ти исходио пред народом Твојим, када си Ти пролазио кроз пустињу, земља се потресе, јер и небеса дадоше кишу од лица Бога Синајскога, од лица Бога Израилјева. Кишу добровољну одредио си, Боже, наслеђу Твоме у земљи обећаној; и она ослаби, а Ти си је утврдио. Животиње Твоје бораве у њој; припремио си је у доброту Твојој сиромашу, Боже. Господ ће дати реч онима који блавесте снагом многим. Цар над војскама народа љубљенога, и лепотом дома разделиће плен. Ако починете усред наслеђа земље обећане, бићете као крила голубице посребрењена, и плећа њена у сјајности злата. Када Наднебески разгоњаше царе по земљи Хананској, заснежи се на Селмону. Гора Божија Васанска, гора богата, гора бујна, гора хумовита. Зашто завидите горе богате, гори на којој изволе Бог да обитава на њој? Јер ће се Господ настанити на њој до краја. Колесница Божија десетохиљадита, хиљаде управљајућих; Господ је на њима на Синају, у светињи. Узишао си на висину, запленио си плен, узео си даре у људима, јер се и непокорни за настањење покорише. Господ Бог благословен, благословен Господ из дана у дан; помоћи ће нам на путу Бог спасења наших. Бог наш, Бог је Који спасава; и Господа Господа врата су смрти. Али ће Бог скршити главе непријатеља Његових, врх темена оних који ходе у преступима својим. Рече Господ: Из горе Васана ћу вратити непријатеље, вратићу их из дубина морских; да се омочи нога твоја у крви, језик паса твојих од крви непријатеља. Виђени бише покрети Твоји, Боже, покрети певача Бога мојега, Цара Који је у Светињи храма. Пристигоше начелници близу псалмопојућих, усред девојака са бубњевима. У црквама благосиљајте Бога, Господа са извора Израилјевих! Тамо је у хору Венијамин најмлађи у иступању, кнезови Јудини вође њихове, кнезови Завулонови, кнезови Нефталимови. Заповеди, Боже, силом Твојом; оснажи, Боже, ово што си учинио међу нама. Ради Храма Бога у Јерусалиму, Теби ће донети цареви

ѣакъ ѡдншн людемъ правотоу, и ѣзыки на земли настѣвншн. Да исповѣдатея тебѣ людіе, бже, да исповѣдатея тебѣ людіе всн. Земля даде плодъ свой: блгословн ны, бже, бже нашъ, блгословн ны, бже: и да оубоатца ѣгѡ всн концы земли.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Анѣз: И нынѣ и прнсеи и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнн.

Ѧллнаѡта, ѡллнаѡта, ѡллнаѡта, слава тебѣ бже. **Трнжды.** Гдн помнлхн, **трнжды.**

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и прнсеи и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнн.

Ѳалѡмъ ѡз.

Да воскрѣнетъ бгъ, и расточатца врази ѣгѡ, и да бѣжатъ ѡ лица ѣгѡ ненавндалцн ѣгѡ. ѣакъ нсчезаетъ дымъ, да нсчезнѡтъ: ѣакъ тлетъ вѡскъ ѡ лица ѡгна, такъ да погнбнѡтъ грѣшннцы ѡ лица бжтѡ: Ѧ прѣшнцы да возвеллатца, да возрѡдѡтца предъ бгомъ, да насладатца въ веелн. Воспѡйте бгѣ, пѡйте нмени ѣгѡ: пѡтесотворнте возшедшемѣ на запады, гдѣ нма ѣмѣ: и рѡдѡтца предъ нмъ. Да сматѡтца ѡ лица ѣгѡ, Ѡцѡ снрыхъ и ѡдн вдовнцъ: бгъ въ мѣстѣ стѣмъ своѣмъ. Бгъ веллетъ ѣдннмѡлсннмъ въ дѡмъ, нзводѡ ѡковѡннмъ мѡжетствомъ, такожде прешгорчевѡющымъ жнвѡщымъ во гробѣхъ. Бже, внегодѡ нсходнтн тебѣ предъ людемн твоимн, внегодѡ мнмоходнтн тебѣ въ пѡстынн, Земля потрѡсеѡ, нбо небеса канѡша ѡ лица бга сннннн, ѡ лица бга ннлева. Дѡждъ вѡленъ ѡлчншн, бже, достоѡннѡ твоѡмѣ, и нзнѡмѡже, ты же совершнлхъ ѣсн ѣ. Жнвѡтнаѡ твоѡ жнвѡтъ на ней: оуботѡвалъ ѣсн блгостнѡ твоѡю ннщемѣ, бже. Гдѣ дѡтца глаголъ блговѣстѡющымъ снлою многѡю: Црѣ снлъ возлюбленнѡгѡ, красотѡю дѡмѣ раздѣлнтн кѡрыстн. Ѧще поспнтѣ посредѣ предѣлъ, крнлѣ голдѡннѣ посрѣврѣнѣ, и междорѡмнѡ ѣл въ влещѡннн злѡта: внегодѡ рѡзнствнтъ нѣннн царн на ней, ѡнѣжатца въ селмѡнѣ. Горѡ бжтѡ, горѡ тѡчнаѡ, горѡ оубыреннѡ, горѡ тѡчнаѡ. Вскѡю нещѡете, горы оубыреннѡ; горѡ, нже блговолн бгъ жнтн въ ней: нбо гдѣ велнтца до концѡ. Коленнцѡ бжтѡ тмѡмн тѣмъ, тысѡщѡ говзѡющнхъ: гдѣ въ ннхъ въ сннн во стѣмъ. Возшелъ ѣсн на высотѣ, плѣннлхъ ѣсн плѣнъ: прѡлхъ ѣсн далннѡ въ челѡвѡцѣхъ, нбо не покарѡющымѡсѡ, ѣже велнтца. Гдѣ бгъ блгословѣнъ, блгословѣнъ гдѣ дѣнь днѣ: поспѣшнтъ намъ бгъ спсѣннн нашнхъ. Бгъ нашъ бгъ ѣже спсѡтн: и гдѡ, гдѡ нсхѡднцѡ смѣртнѡѡ. Обѡче бгъ сокрѡшнтъ главы врагѡвъ свонхъ, вѣрхъ влѡсъ прехѡдѡщнхъ въ прегрѣшенннхъ свонхъ. Речѣ гдѣ: ѡ вѡсѡна ѡбращѣ, ѡбращѣ во гдѡннхъ морскнхъ: ѣакъ да ѡмѡчнтца ногѡ твоѡ въ кровн, ѡзыкъ прѣсъ твоонхъ ѡ врѡгъ ѡ негѡ. Внѡдѡна вѡша шѣстѡѡ твоѡ, бже, шѣстѡѡ бга моѡгѡ црѡ, нже во стѣмъ. Предварнша кнѡзн блнзѡ поѡщнхъ, посредѣ дѣвъ тѡмпѡнннцъ. Въ црѡкѡхъ блгословнтѣ бга, гдѡ ѡ нстѡчннкъ ннлевыхъ. Тамъ венѡмннхъ ннѣнншнн во оубжѡтѣ, кнѡзн нѡдѡвн владннкн нхъ, кнѡзн завѡлѡнн, кнѡзн нефѡлѡмнн. Заповѣждъ, бже, снлою твоѡю: оубкрѣпн, бже, снѣ, ѣже содѣлалъ ѣсн въ насъ. Ѧ храма твоѡгѡ во ѣрѡлнмъ тебѣ прннесѡтъ царнѣ дѡры. Запрѣтн свѣрѣмъ трѡстнмъ: сѡнмъ ннѣцѡ въ нннцѡхъ людскнхъ,

даров. Запрети зверима из трске ритова Египта, крдо бикова међу јуницама народа, да не нападну и затворе опробане као сребро; расеј народе који хоће ратове. Доћи ће посланици из Египта, Етиопија ће пружити руку своју Богу. Царства земаљска, певајте Богу, псалмопојте Господу. Певајте Богу Који је усео на небо небеско на истоку; ево даће гласом Својим глас силе. Дајте славу Богу; на Израилу је великолепност Његова, и сила Његова у облацима. Диван је Бог у светима Својима, Бог Израилев, Он ће дати силу и утврђење народу Своме. Благословен Бог.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 68.

Спаси ме, Боже, јер дођоше воде до душе моје. Упадох у блато дубоко, и нема дна; дођох у дубине морске, и бура потопа ме. Уморих се вичући, промукну грло моје, ишчилеше очи моје од надања на Бога мога. Умножише се већма од власи главе моје они који ме мрзе узалуд; оснажише се непријатељи моји, они који ме прогоне неправедно; оно што не узимах, то враћаш. Боже, Ти си познао безумље моје, и прегрешења моја од Тебе се не скрише. Нека се не посраме због мене они који стрпљиво чекају Тебе, Господе, Господе над војскама; нити да се постиде због мене они који Те траже, Боже Израилев. Јер ради Тебе подносах ругање, стид покри лице моје. Отуђен постадох браћи својој, и странац синовима матере моје. Јер ревност за дом Твој изједе ме, и ругања оних који Тебе руже падоше на мене. И покрих постом душу моју, и постадох себи за поругу. И узех за одећу моју врећу, и постадох њима за причу. Нада мном уживаху они што седе на вратима, и о мени певаху винопије. А ја молитвом својом хитах к Теби Господе; време је благовољења, Боже, у мноштву милости Твоје; услиши ме, у истини спасења Твога. Спаси ме од блата, да не потонем; да се избавим од оних који ме мрзе, и од вода дубоких. Да ме не потопа бура водена, нити да ме прогута бездан, нити да бунар затвори нада мном уста своја. Услиши ме, Господе, јер је блага милост Твоја; по мноштву милосрђа Твога погледај на ме. Не одврати лице Твоје од слуге Твога, јер сам жалостан, брзо ме услиши. Погледај на душу моју, и избави је; ради непријатеља мојих избави ме. Јер Ти знаш поругу моју, и посрамљење моје, и стид мој; пред Тобом су сви угњетавачи моји. Увреду очекиваше душа моја и муку; и очекивах сажаливача, и не беше га, и тешитеља, и не нађох га. И дадоше ми за храну жуч, и у жеђи мојој напојише ме оцтом. Нека буде трпења њихова пред њима за замку, и за узвраћај, и за саблазан. Нека се помраче очи њихове да не гледају, и леђа њихова заувек погури; излиј на њих гнев Твој, и јарост гнева Твога нека их снађе. Нека буде двор њихов пуст, и у насељима њиховим нека не буде становника. Јер онога кога си Ти ранио, они прогањаху, и на бол рана мојих бол додаваху. Додај безакоње на безакоње њихово, и да не уђу у правду Твоју. Нека буду избрисани из књиге живих, и са праведнима нека се не запишу. Сиромах и болник ја јесам; спасење Твоје, Боже, нека ме прихвати. Хвалићу Име Бога мога са песмом, величаћу Га у похвали; и то ће угодно бити Богу

Ѣже затвориши иже шестиниа серебромъ: расточи языки хотѣшиа бранемъ. Приидутъ молитвенницы ѿ египта: едіопіа предваритъ рѣкъ свою къ егѣ. Царства земнаа, пойте егѣ, воспойте гдєви, возшедшемъ на нѣо нѣсе на востокѣ: се, дастъ гласъ своемъ гласъ силы. Дадите гласъ бгови: на илн велелѣпоча егѣ, и сила егѣ на облацѣхъ. Днєвнъ егѣ во стѣхъ своихъ: егѣ илєвнъ, тои дастъ силъ и державъ людемъ своимъ. Блгословєнъ егѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ.

Анѣ: И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣ.

Аллаѣа, аллаѣа, аллаѣа, слава тебѣ еже. **Трїжды.** Гдѣ помнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомъ дхѣ. **Чтѣцъ:** И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѡмнѣ.

Ѳаломъ ѡн.

Спїси ма, еже, ѡкѣ внидоша воды до дѣши моеа. Оуглѣбѣхъ въ тмѣнїи глєвннѣ, и нѣсть постоанїа: прїдохъ во глєвннѣ морскїа, и ебра потопї ма. Оутрѣдїхса зовыи, и змолчѣ гортань мой: ичезостѣ очн мой, ѿ еже оуповати мнѣ на ега моего. Оумножишася паче влєзъ главы моеа ненавїдѣщїи ма тѣне: оукрѣпїшася вразнѣ мой, и згонѣщїи ма неправєднѣ: ѡже не вохнѣхъ, тогда воздадѣхъ. Бже, ты оувѣдѣла еси бездмїе мое, и прегрѣшєнїа моа ѿ тебѣ не оутанїшася. Да не постыдѣтсѣ ѿ мнѣ терпѣщїи тебѣ, гдѣ, гдѣ силъ: ннжѣ да пограмѣтсѣ ѿ мнѣ ищѣщїи тебѣ, еже илєвнъ. ѡкѣ тебѣ радн претерпѣхъ поношенїе, покрыи срамотѣ лицѣ мое. Чждѣ быхъ братїи моеи и странєнъ сыновѣмъ матере моеа: ѡкѣ ревностъ домѣ твоегѣ снѣдѣ ма, и поношенїа поношѣщїхъ тн нападѣша на ма. И покрѣхъ постѣмъ дѣшѣ мой, и бысть въ поношенїе мнѣ: И положихъ ѡдѣанїе мое врѣтнцѣ, и быхъ илмъ въ прїтѣ. ѿ мнѣ глѣмѣхъ сѣдѣщїи во вратѣхъ, и ѿ мнѣ полхѣ пїющїи вїно. ѡже же молїтвѣю моею къ тебѣ, еже: врѣма блгволенїа, еже: во множєствѣ млѣти твоєа оуслѣши ма, во истинѣ спїенїа твоегѣ. Спїси ма ѿ вренїа, да не оуглѣбѣнѣ: да и зєаблюсѣ ѿ ненавїдѣщїхъ ма и ѿ глѣбѣкнхъ водъ. Да не потопитъ менѣ ебра воднаа, ннжѣ да пожрѣтъ менѣ глєвннѣ, ннжѣ свєдѣтъ ѿ мнѣ ровєнннѣ оуцѣ своихъ. Оуслѣши ма, гдѣ, ѡкѣ блга млѣть твоа: по множєствѣ цєдрѣтѣ твоихъ прїзри на ма. Не ѿвратнѣ лицѣ твоегѣ ѿ отрока твоегѣ, ѡкѣ икорєлїо: икорѣ оуслѣши ма. Воннѣ дѣши моеи и и зєавнѣ ю: влгъ моихъ радн и зєавнѣ ма. Ты во вѣсн поношенїе мое, и стѣдѣ мой, и срамотѣ мой: предѣ тобою всн ѿ икорєлѣщїи ма. Поношенїе чѣашѣ дѣшѣ моа и стѣдѣ: и ждѣхъ и скорєбѣшагѣ, и не бѣ, и оутѣшѣщїхъ, и не ѿвѣтѣхъ. И дѣша въ снѣдѣ мой жєлѣчъ, и въ жѣждѣ мой напоїша ма оцѣта. Да бѣдетъ трапѣза илхъ предѣ нїмнѣ въ сѣтъ и въ возданїе и въ обєлѣзнѣ. Да помрачатѣ очн илхъ, еже не вїдѣтн, и хрєбѣтъ илхъ вїнѣ слѣцы. Пролѣнѣ на нѣ гнѣвѣ твоѣ, и илрѣстѣ гнѣва твоегѣ да постнѣгнетъ илхъ. Да бѣдетъ двѣрѣ илхъ пѣтѣ, и въ жнлїцѣхъ илхъ да не бѣдетъ жнвїи. Занѣ егѣже ты поразила еси, тн погнаша, и къ болѣзннѣ илєвнъ моихъ приложнша. Приложнѣ беззаконїе къ беззаконїю илхъ, и да не внїдѣтъ въ правѣ твоѣ.

већма од млада телета, које израста рокове и папке. Видите сиромаси, и обрадујте се; тражите Бога, и жива ће бити душа ваша. Јер услиша Господ убоге, и сужње Своје не понизи. Нека Га хвале небеса и земља, море и све што се у њима креће. Јер ће Бог спасити Сион, и изградиће се градови Јудеје. И настаниће се тамо, и наследиће народ Твој;и семе слугу Твојих поседоваће Јудеју, и који љубе Име Твоје настаниће се у њој.

Псалам 69.

Боже, на помоћ моју пази; Господе, да ми помогнеш похитај. Нека се постиде и посраме који траже душу моју; нека се врате натраг, и нека се посраме који ми хоће злада се поврате одмах постиђени, који ми говоре: добро, добро! Нека се обрадују и узвеселе због Тебе сви који Те траже, Господе, и да говоре свагда они што љубе спасење Твоје: Да се узвелича Господ!А ја сам ништ и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Подобан: Узнео си се на Крст...

Женика, браћо, заволимо, светиљке наше украсимо, да сијају врлинама и вером правом; да, као мудре Господње девојке, готови уђемо са Њим на свадбу; јер Женик дарове, као Бог, раздаје свима венце непропадљиве.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.
Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

КАТИЗМА 10.

Псалам 70.

У тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим до века. Правдом Твојом избави ме и изведи ме; приклони ми ухо Твоје и спаси ме. Буди ми Бог заштитник и место утврђено да ме спасеш, јер утврђење моје и прибежиште моје јеси Ти. Боже мој, избави ме из руке грешника, из руке безаконика и неправдујућег. Јер си Ти трпљење моје, Господе; Господе, Надо моја од младости моје. На Тебе се ослоних од утробе, од материце мајке моје Ти си мој покровитељ; у Теби је хвалопој мој свагда. Као чудо постадох многим, а Ти си помоћник силан. Нека се испуне уста моја хвале Твоје, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју. Не одбаци ме у време старости, када нестане снаге моје не напусти ме. Јер ми рекоше непријатељи моји, и они што вребају душу моју саветоваше се заједно, говорећи: Бог га је оставио! гоните га и ухватите га, јер нема избавитеља. Боже мој, не удаљуј се од мене; Боже мој, похитај у помоћ моју. Нека се посраме и ишчезну који клеветају душу моју, нека се обуку у

Да потребѣтъ ѿ книгъ живыхъ, и съ прѣвыми да не напишѣтъ. Нѣтъ и болѣе сѣмь
 ѡзъ: спсѣніе твое, бже, да прїиметъ мѧ. Восхвалѣ ѿма бга моего съ пѣнію, возвеличѣ
 сго во хвалѣніи: И оугодно бдетъ бгу паче тельца юна, рогъ и зноаца и пазниктн. Да
 оузратъ нѣщїи и возвеселѣтъ: взыщїте бга, и живѧ бдетъ душа ваша. Иакъ оуслыша
 оубога гдѣ, и ѡкованныа своѧ не оунчижи. Да восхвалѣтъ сго небѧ и земля, море и
 всѧ живущаа въ немъ. Иакъ бгъ спсѣтъ сїона, и созиждѣтъ гради іудейстїи, и вселѣтъ
 тамъ и населѣдѣтъ ѿ: И сѣма рабовъ твоихъ оудержитъ ѿ, и любѣщїи ѿма твое
 вселѣтъ въ немъ.

Псаломъ 34.

Бже, въ помощь мою вонми: гдѣ, помощїи ми потщїса. Да постыдѣтъ и
 посрамѣтъ ищущїи души мою, да возвратѣтъ вспѣть и постыдѣтъ хотѣщїи ми
 зла: Да возвратѣтъ лбїе стыдѣщаа глаголющїи ми: благоже, благоже. Да возрадѣютъ
 и возвеселѣтъ ѡ тебе всѧ ищущїи тебе, бже: и да глаголютъ въишѣ, да возвеличѣтъ
 гдѣ, любѣщїи спсѣніе твое. Иъ же нѣтъ сѣмь и оубога, бже, помози ми: помощникъ
 мой и избавитель мой сїи ты, гдѣ, не законїи.

Слава оуи и си и стѡму дху, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ. аминь.
 Аллабїа, аллабїа, аллабїа, слава тебе бже. **Трижды.** Гдѣ помнѣи, **трижды.**

По а́мъ стѣхословїи сѣдмѣнъ, глѣзъ д. Подобенъ: Вознесѣи на крѣтъ:

Женнѧ братїе возлюбимъ, свѣщїи своѧ оукрасимъ, въ добродѣтелехъ сїающе и вѣрѣ
 правѡи: да ѿкъ мдрѡа гдѣи дѣвы готѡви внидемъ съ нїмъ на браки: женнѣхъ бо дары,
 ѿкъ бгъ всѣмъ подаѣтъ нечлѣнный вѣнѣцъ.

Слава, и нынѣ, **тоѣже.**

Анкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.** Слава оуи и си и стѡму дху.

Чтецъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣковъ. аминь.

И чте́тъ ка́дѣма ї.

Псаломъ 5.

На тѧ, гдѣ, оуповахъ, да не постыждѣа въ вѣкѣ. Правдою твоею избави мѧ и
 изми ма: приклони ко мнѣ оухо твое и спси ма. Буди ми въ бга защїтитѣла и въ
 мѣсто крѣпко спсїи ма: ѿкъ оутвержденїе мое и прѣбѣжище мое сїи ты. Бже мой,
 избави мѧ изъ рѣкн грѣшнагѡ, изъ рѣкн законопрестѣпнагѡ и ѡбѣдѣагѡ: Иакъ ты
 сїи терпѣніе мое, гдѣ, гдѣ, оупованїе мое ѡ юности моеѧ. Въ тебе оутвердїхѣа ѡ
 оутрѡбы, ѡ чрева матере моеѧ ты сїи мой покровитель: ѡ тебе пѣніе мое въишѣ.
 Иакъ чдо быхъ мнѡгимъ: и ты помощникъ мой крѣпокъ. Да исполнѣтъ оутѣа моѧ
 хвалѣнїа, ѿкъ да воспѡи славу твою, весь день великолѣпіе твое. Не ѡвержи мене во
 время старости: внигда ѡкѡдѣвѣти крѣпости моеѧ, не ѡстави мене. Иакъ рѣша врази
 мои мнѣ, и стрегущїи души мою совѣщѣша вѡпѣ, глаголюще: бгъ ѡставилъ сѣтъ сго,
 поженїте и имїте сго, ѿкъ нѣсть избавлѣнїи. Бже мой, не оудалиса ѡ мене: бже

срамоту и стид који ми траже зала. А ја ћу свагда надати се у Тебе и придодаћу свакој хвали Твојој. Уста ће моја објавити правду Твоју, сав дан спасење Твоје, јер не знам књижевности да бих описао. Ући ћу у сили Господњој; Господе, спомињаћу правду Тебе јединога. Боже, научио си ме од младости моје, и до сада објављујем чудеса Твоја. И до старости и остарелости, Боже мој, не остављај ме, докле не објавим мишицу Твоју свему нараштају долазећем, моћ Твоју и правду Твоју, Боже, до највиших висина, величине што си ми учинио. Боже, ко је сличан Теби? Колике си ми показао невоље многе и зле, и повративши се оживио си ме, и из бездана земље опет си ме извео. Умножио си на мени величанство Твоје, и повративши се утешио си ме, и из бездана земље опет си ме извео. Јер ћу се исповедати Теби у народима, Господе; на органу псалтира истину Твоју, Боже; псалмопеваћу Ти на гитари, Свече Израиљев. Обрадоваће се уста моја, када Ти псалмопојем, и душа моја коју си избавио. А још и језик мој сав дан поучаваће се правди Твојој, када се посраме и постиде они који ми траже зла.

Псалам 71.

Боже, суд Твој цару дај и правду Твоју сину царевом, да суди народу Твоме у правди и сиромаше Твоје у суду праведном. Нека узму на се планине мир народу Твоме и хумови правду Твоју. Судиће сиромаше народа и спашће синове убогих и понизиће клеветника, и сапребиваће са сунцем и пре месеца кроз нараштај и нараштаје. Сићи ће као роса на руно и као капље које капљу на земљу. Засијаће у дане његове правда и мноштво мира, докле се не уклони месец. И господариће од мора до мора и од река до крајева васељене. Пред њим ће припасти Етиопљани, и непријатељи његови прах ће лизати. Цареви Тарсијски и острва даре ће принети, цареви Арапски и Савски даре ће донети. И поклоните се њему сви цареви земаљски, сви народи њему ће служити. Јер је избавио сиромаша од руке моћника, и убог који немаше помоћника. Поштедеће сиромаша и убогога, и душе убогих спасиће. Од лихве и неправде избавиће душе њихове, и драгоценост је име његово пред њима. И живеће, и даће му се од злата Арабијског, и молиће се за њега свагда, васцели дан њега ће благосиљати. Биће утврђење на земљи на врховима гора; преузнеће се изнад Ливана плод његов, и исцветаће из града као трава из земље. Нека буде име његово благословено у векове, пре сунца пребиваће име његово; и благословиће се у њему сва племена земаљска, сви народи називаће га блаженим. Благословен Господ Бог Израиљев, Који једини чини чудеса. И благословено Име славе Његове до века и у век века, и испуниће се славе Његове сва земља. Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

моѣ, въ по́мощь мою вонми. Да постыда́тца и́ нечезну́тъ ѡклеветáющіи дѡшу́ мою, да ѡблекѡ́тца въ сѣдѡз и́ грáмъ и́щущіи сла́вѣ моѣ. И́зъ же всегда́ возѡповáю на тѡ, и́ приложѡ́ на всáкъ похвалѡ́ твоѡ. Оустá моѡ возвѣстáтъ прáвдѡ твоѡ, всѣ́ дѣнь спсѣніе твоѡ, ꙗ́кѡ не позна́хъ книжнаа. Вни́дѡ въ силѣ́ гдѣни: гдѣи, помани́ прáвдѡ тебе́ є́ди́наго. Бѣ́же моѣ, и́мже на́чнѡлз мѡ є́си ѡ́ юности моеѡ, и́ до ны́нѣ возвѣщѡ́ чде́л твоѡ. И́ да́же до стáрости и́ престарѣ́нїа, бѣ́же моѣ, не ѡста́ви мене́, до́ндеже возвѣщѡ́ мы́шцѡ твоѡ ро́дѡ все́мѡ градѡщемо́, си́лѡ твоѡ и́ прáвдѡ твоѡ, бѣ́же, да́же до вы́шнихъ, ꙗ́же сотвори́лз мнѣ є́си вели́чїа: бѣ́же, кто́ подобенъ тебе́; вѣ́лики ꙗ́вилз мнѣ є́си и́кѡрени мно́ги и́ сла́в; и́ ѡбращѣ́лз ѡ́животвори́лз мѡ є́си и́ ѡ́ безднѡ́ земли́ возвѣлз мѡ є́си. Оумно́жилз є́си на мнѣ́ вели́чїествїе́ твоѡ, и́ ѡбращѣ́лз оутѣ́шилз мѡ є́си, и́ ѡ́ безднѡ́ земли́ па́ки возвѣлз мѡ є́си. И́бо ꙗ́зъ исповѣ́мца тебе́ въ лю́дехъ, гдѣи, въ соудѣ́хъ ѡ́ фаломикнѡ́хъ и́стинѡ́ твоѡ, бѣ́же: воспоѡ́ тебе́ въ гдѣлѡхъ, сѣ́гѣи и́илевъ. Возра́дѡетѣ́лз оустнѣ́ моѣ, є́гда воспоѡ́ тебе́, и́ дѡшу́ моѡ, ю́же є́си и́збáвилз: вѣ́ще же и́ азѡ́къ моѣ всѣ́ дѣнь по́дчїтца прáвдѣ́ твоѡей, є́гда постыда́тца и́ погра́матца и́щущіи сла́вѣ моѣ.

Ѡ соломѡ́нѣ, ѡ́ фаломѡ́хъ дѣ́лѡ, Ѡа.

Бѣ́же, сѡдѡз твоѡ́ царѣ́ви да́ждѡ, и́ прáвдѡ твоѡ́ сы́нѡ́ царѣ́вѡ: сѡдѣ́ти лю́демъ твоѡ́мъ въ прáвдѣ́ и́ ни́щымъ твоѡ́мъ въ сѡдѣ́. Да воспрї́имѡ́тъ гѡ́ры мї́ръ лю́демъ и́ хѡ́лми прáвдѡ. Сѡдѣ́тъ ни́щымъ лю́дскїмъ, и́ спасѣ́тъ сы́ны оубѡ́гихъ, и́ смири́тъ клеветнїкá. И́ пребѡдетъ сѡ́лнцемъ, и́ прѣ́жде лѡ́ны ро́да родѡ́въ. Снї́детъ ꙗ́кѡ до́ждѡ на рѡ́но, и́ ꙗ́кѡ кáплá кáплющаа на зѣ́млю. Возсї́летъ во днѣ́хъ є́гѡ прáвдá и́ мно́жество мї́ра, до́ндеже ѡ́нїметца лѡ́нá. И́ ѡбладáетъ ѡ́ мѡ́рѡ до мѡ́рѡ, и́ ѡ́ рѣ́къ до конѣ́цъ вселѣ́нныа. Прѣ́д нї́мъ припа́дѡтъ є́дїѡ́плане, и́ врази́ є́гѡ пѣ́реть полї́ждѡтъ. Цáрїе дари́стїи и́ ѡ́стро́ви дáры принесѡ́тъ, цáрїе а́равстїи и́ сáвѡ дáры привѣ́дѡтъ: И́ поклѡ́натца є́мѡ́ всѣ́ цáрїе зѣ́мстїи, всѣ́ ꙗ́зѡ́цы порабо́таютъ є́мѡ́. ꙗ́кѡ и́збáви ни́ща ѡ́ си́льна, и́ оубѡ́га, є́мѡ́же не бѣ́ помѡ́щника. Поща́дїтъ ни́ща и́ оубѡ́га, и́ дѡшы оубѡ́гихъ спасѣ́тъ: ѡ́ ли́хвы и́ ѡ́ непра́вды и́збáвнтъ дѡшы и́хъ, и́ чѣ́стно и́ма є́гѡ́ прѣ́д нї́ми. И́ живѡ́ бѡдетъ, и́ дáстца є́мѡ́ ѡ́ злáтá а́равї́йска: и́ помѡ́латца ѡ́ нѣ́мъ вѣ́нѡ́, всѣ́ дѣнь бѣ́гословáтъ є́гѡ́. Бѡдетъ оутѣ́рждѣ́нїе на зѣ́млѣ на верѣ́хъ гѡ́рѡ: превознесѣ́тца пáче лї́вãна пло́дъ є́гѡ́, и́ процвѣ́тѡ́тъ ѡ́ гра́дá ꙗ́кѡ тра́вâ зѣ́мнãа. Бѡдетъ и́ма є́гѡ́ бѣ́гословѣ́но во вѣ́ки, прѣ́жде со́лнца пребывáетъ и́ма є́гѡ́: и́ бѣ́гословáтца въ нѣ́мъ всá кѡ́лѣна зѣ́мнãа, всѣ́ ꙗ́зѡ́цы оублажáтъ є́гѡ́. Бѣ́гословѣ́нъ гдѣ́ бѣ́тъ и́илевъ, тво́рãи чде́л є́дїнъ, И́ бѣ́гословѣ́но и́ма сла́вы є́гѡ́ во вѣ́кѡ́хъ и́ въ вѣ́кѡ́хъ вѣ́ка: и́ испѡ́лнитца сла́вы є́гѡ́ всá зѣ́млá: бѡди, бѡди.

Сла́ва Ѡ́цѡ́ и́ сї́нѡ́ и́ сѣ́гомѡ́ дѡ́хѡ.

Дѣ́нѡ: И́ ны́нѣ́ и́ при́снѡ́ и́ во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ. а́мї́нь.

А́лленáдїа, а́лленáдїа, а́лленáдїа, сла́ва тебе́́ бѣ́же. **Трї́жды.** Гдѣи помнї́дѡ, **трї́жды.**

Сла́ва Ѡ́цѡ́ и́ сї́нѡ́ и́ сѣ́гомѡ́ дѡ́хѡ.

Чтѣ́цѡ: И́ ны́нѣ́ и́ при́снѡ́ и́ во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ. а́мї́нь.

Псалам 72.

Како је добар Бог Израилу, свима правима срцем. А мени замало да не склизнуше ноге, замало да не скренуше кораци моји. Јер позавидех безаконцима гледајући мир грешника; јер нема трајања у смрти њиховој и постојаности у казни њиховој, у трудовима људским они нису и са људима не бивају кажњени. Зато их ухвати гордост до краја, оденуше се у неправду и безбожност своју. Изађе као из дебелог сала неправда њихова, пређоше у расположење срца; смислише и говорише у лукавству, неправду у висину говорише; поставише на небо уста своја, и језик им се пружи до земље. Ради тога окренуће се народ мој овамо к њима, и сматраће да ће се дани пуни среће наћи њима. И рекоше: Како дозна Бог; и има ли знања у Вишњегу? Ево, такви су грешници и уживачи, до века се држе богатства. И рекох: Еда ли узалуд учих правди срце моје и умивах у невиности руке моје, и бејах бијен васцели дан, и изобличење моје биваше свако јутро? Ако говорих: Казиваћу тако, где нараштају синова Твојих бих преступник завета. И замислих да дознам то, и би преда мном труд и мука; док не уђох у Светилиште Божије и схватих свршетке њихове. Јер, за лукавства њихова ставио си им зла, оборио си их када се узгордише. Како дођоше у опустошење ненадно, ишчезоше, пропадоше због безакоња свога. Као сан онога који се буди, Господе, у граду Твоме лик њихов уништићеш. Јер се распали срце моје, и утроба се моја измени, и ја бих понижен и не познах, као скот бејах код Тебе. А ја сам свагда са Тобом, узео си десну руку моју, и у савету Твоме повео си ме, и са славом си ме примио. Јер шта ми то постоји на небу, и осим Тебе шта хтедох на земљи? Ишчезе срце моје и тело моје, Боже срца мога, и удео је мој Бог до века. Где, који себе удаљују од Тебе, пропашће, погубио си сваког прељубника од Тебе. А мени је добро прилепљивати се Богу, полагаати на Господа наду своју, да објављујем све хвале Твоје на вратима кћери Сионове.

Псалам 73.

Зашто си нас, Боже, одбацио до краја, разгневи се јарост Твоја на овце паше Твоје? Опомени се сабора народа Твога, којег си стекао од почетка, избавио си жезал наслеђа Твога, ову гору Сион, на којој си се настанио. Дигни руке Твоје на охолости њихове до краја, колико зло замисли непријатељ на Светиње Твоје. И хваљаху се они који Те мрзе усред празника Твога, поставише знамења своја као знаке, и не познаше. Као на горњем излазу, као у шуми дрвећа исекоше секирама врата њезина, заједно сечивом и брадвом њу разрушише. Запалише огњем Светилиште Твоје, на земљу оскврнише насеље Имена Твога. Рекоше у срцу своје сродници њихови заједно: Ходите да укинемо све празнике Божије са земље. Знаке њихове не видесмо, нема више пророка код њих, и нас неће више познати. Докле ће, Боже, да вређа непријатељ, да раздражује противник Име Твоје до краја? Зашто одвраћаш руку Твоју и десницу Твоју из сред наручја Твога до краја? А Бог је Цар наш пре векова, учини спасење посред земље. Ти си утврдио силом Твојом море, Ти си сатро главе змајева у води. Ти си згазио главу змије, дао си је за јело народима Етиопским. Ти си

Псаломъ Ѡв.

Коль блѣга блѣга ѿлевахъ правымъ сердцемъ. Мои же вѣмалѣ не подвижастѣся нозѣ: вѣмалѣ не проліаша стопы мои: ѿкъ возревновашъ на беззаконныхъ, мѣръ грѣшниковъ зрѣ: ѿкъ нѣсть восклонѣнїа въ смѣрти ѿхъ и оутверженїа въ рани ѿхъ: въ тѣхъ челоуѣческихъ не сѣтъ, и съ челоуѣки не прїимѣтъ рани. Сегѡ ради оудержа ѿ гордыни ѿхъ до конца: ѡдѣшася неправдою и нечестїемъ своимъ. Изыдетъ ѿкъ и зѣвка неправды ѿхъ: пренѡша въ любовь сердца. Помыслиша и глаголаша въ лѣкаствѣ, неправды въ высотѣ глаголаша: Положиша на небеса оустѣ свои, и азѣкъ ѿхъ прѣиде по земли. Сегѡ ради ѡбратѣтѣся людіе мои сѣмъ, и днѣ исполнени ѡбращѣтѣся въ нихъ. И рѣша: какъ оубѣдѣ блѣга; и ѡце сѣтъ раздѣмъ въ вышнемъ; Се, сїи грѣшницы и гоезѣющїи въ вѣкъ оудержаша богатство. И рѣхъ: сѣдѣ всѣ ѡправдихъ сердце мое и оумѣхъ въ неповинныхъ рѣцѣ мои, и быхъ ѡзвѣнъ весь день, и ѡблеченїе мое на оутреннихъ; ѡце глаголахъ, повѣмъ такъ: сѣ, родѣ сыновъ твоихъ, сѣмѣже ѡбѣщаша: и нещевашъ раздѣтити: сѣ тѣхъ сѣтъ предо мною, дѡндеже внидѣ во стѣло бжїе и раздѣтїю въ послѣднѣи ѿхъ. Обаче за льщенїа ѿхъ положихъ сѣи ѿмъ слава, низложихъ сѣи ѿ, внидѣ разгорѣшася. Какъ быша въ запустѣнїе; внидѣ нечезѡша, погнѡша за беззаконїе свое. ѿкъ сонїе востающаго, гдѣ, во градѣ твоѣмъ ѡбращъ ѿхъ оунчижиши. ѿкъ разжѣеа сердце мое, и оутрѡбы мои измѣнишася: и азъ оунчиженъ, и не раздѣхъ, скотенъ быхъ оу тебе. И азъ внидѣ съ тобою: оудержалъ сѣи рѣкъ десню мою, и совѣтомъ твоимъ наставилъ мѣ сѣи, и со славою прїалъ мѣ сѣи. Чтѡ бо ми сѣтъ на нѣси; и ѡ тебе чтѡ востѣхъ на земли; Исчезѣ сердце мое и плѡтъ моя, бжѣ сердца моего, и часть моя, бжѣ, во вѣкъ. ѿкъ сѣ, оудалѣющїи себѣ ѡ тебе погнѣнѣтъ: потребилъ сѣи всѣакого любодѣющаго ѡ тебе. Мнѣ же прилепѣтѣся бжѡви благо сѣтъ, полагаѣти на гдѣ оупованїе мое, возвѣстїити ми всѣ хвалѣ твоѣ, во вратѣхъ дщере сїѡни.

Псаломъ Ѡг.

Видю, бжѣ, ѡринѣлъ сѣи до конца; разгнѣвала ѡрость твоѣ на ѡвцы пажити твоѣ; Помани сонмъ твои, сѣмѣже стѣжалъ сѣи испѣва, избѣвилъ сѣи жезломъ достоанїа твоегѡ, гора сїѡнъ сѣа, въ нѣже вселѣла сѣи. Воздвѣгни рѣцѣ твои на гордыни ѿхъ въ конѣцъ, сѣлика лѣкавнова врагъ во стѣмъ твоѣмъ. И востѣвалѣшася ненавидѣющїи тѣа посредѣ праздника твоегѡ: положиша знаменїа свои знаменїа, и не познаша, ѿкъ во исходѣ превыше: ѿкъ въ дѣрѣвѣ дрѣвнѣ стѣкїрами разсѣкѡша дѣрѣи сѣгѡ вкѣпѣ, стѣчвомъ и ѡскѡрдомъ разрѣшиша и. Возжгѡша ѡгнемъ стѣло твоѡ: на земли ѡскверниша жнище ѿмене твоегѡ. Рѣша въ сердцахъ своихъ ѡжники ѿхъ вкѣпѣ: прїидѣте, и ѡстѣвнмъ всѣа праздники бжїа ѡ земли. Знаменїа ѿхъ не видѣхомъ: нѣсть котѡмѣ прѣрѡка, и насъ не познаетъ котѡмѣ. Докѡлѣ, бжѣ, понѡнтъ врагъ; раздѣжитъ прѡтивный ѿма твоѡ до конца; Видю ѡбращѣши рѣкъ твои и десницѣ твои ѡ средѣ нѣдра твоегѡ въ конѣцъ; Бжѣ же, црѣ насъ, прѣжде вѣка содѣла сїсѣнїе посредѣ земли. Ты оутвердилъ сѣи силою твоѡю море: ты стѣрѣлъ сѣи главы

отворио изворе и потоке, Ти си исушио реке Итамске. Твој је дан и Твоја је ноћ, Ти си уредио светлост и сунце. Ти си створио све пределе земље, лето и пролеће Ти си их саздао. Сети се овога: непријатељ је ружио Господа, и народ безуман раздражи Име Твоје. Немој предати зверима душу која се исповеда Теби, душе убогих Твојих не заборави до краја. Погледај на завет Твој, јер се испунише тамна места земље кућама безакоња. Да се не врати унижени постиђен, сиромах и убоги хвалиће Име Твоје. Устани, Боже, суди распру Твоју; опомени се ружења Твога од безумника сав дан. Не заборави глас молитвеника Твојих; гордост мрзитеља Твојих узиће за свагда преда Те.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 74.

Исповедаћемо се Теби, Боже, исповедаћемо се Теби и призиваћемо Име Твоје. Казиваћу сва чудеса Твоја, када узимаднем времена. Правде ћу пресуђивати, говори Господ. Растопи се земља и сви који живе на њој, ја утврдих стубове њене. Рекох законпреступницима: Не незаконујте; и грешницима: Не узвишујте моћ своју, не уздигите у висину рог свој, и не говорите против Бога неправду. Јер нема спаса ни са истока, ни са запада, нити са пустињских гора, јер је Бог Судија, овога понижује и онога узвишава. Јер је чаша у руци Господњој, испуњена пићем вина нераствореног, и Он пресипаше из овога у оно, али се комина Његова не испразни, пиће је сви грешници земље. А ја ћу се обрадовати до века, псалмопеваћу Богу Јаковљевом; и све рогове грешника скршићу, и узвисиће се рогови праведнога.

Псалам 75.

Познат је у Јудеји Бог, у Израиљу је велико Име Његово. И би у миру место Његово, и обиталиште Његово на Сиону; тамо скрши моћи стрела, оружје и мач и рат. Ти светлиш чудесно са гора вечних. Смудише се сви неразумни срцем, уснише сан свој и не нађоше ништа у рукама својим сви људи богати. Од претње Твоје, Боже Јаковљев, задремаше јахачи на коњима. Ти си страشان, и ко ће Ти се супротставити? Отуда је гнев Твој. С неба учиниш да се чује суд Твој, земља се уплаши и умири, када устане на суд Бог, да спасе све кротке на земљи. Јер мисао човекова исповедиће се Теби, и остатак помисли празноваће Теби. Заветујте се и испуните завете Господу Богу нашем; сви који су око Њега донеће дарове, Њему Страшноме, који одузима духове кнезова, страшноме мимо царева земаљских.

смѣвѣ въ водѣ: Ты сокрѣшилъ єси главѣ смѣвѣ, дѣлъ єси того брашно людемъ єдіѡпскимъ. Ты расторгъ єси источникъ и потоки: ты нзвѣшилъ єси рѣки и дѣлскіа. Твоѡ єсть дѣнь, и твоѡ єсть нощь: ты совершилъ єси зарю и солнце. Ты сотворилъ єси всѣ предѣлы землѣ: жатѣ и вѣснѣ ты создалъ єси ѿ. Помани єѡ: вѣргъ поноєи гдєви, и людѣ бездмннѣ раздражиша ѿма твоє. Не предаждь свѣрѣмъ дшѣ исповѣдающюса тебѣ: дшѣ оубогихъ твоихъ не забди до конца. Призи на забѣтѣ твоѡ: ѿкв исполниша помраченнѣи землѣ домы беззаконнѣи. Да не возвратитса смиреннѣи пограмленъ: ницѣ и оубогъ восхвалѣта ѿма твоє. Востани, бже, єди прѡ твоѡ: помани поношенѣе твоє, єже ѿ бездмннѣи вѣсь дѣнь. Не забди глагола молѣтвенникъ твоихъ: гордынѣа ненавидѣщихъ тѣа възиде вѣснѣ.

Слава ѿцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Анѣ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѿминѣ.

ѿлладѣа, ѿлладѣа, ѿлладѣа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.** Гдѣ помнидѣи, **трѣжды.**

Слава ѿцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцѣ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣки вѣкѡвѣ. ѿминѣ.

ѿломъ ѡд.

Исповѣмыса тебѣ, бже, исповѣмыса тебѣ и призовемъ ѿма твоє: повѣмъ всѣ чдєєѣ твоѡ. Єгда прѣмѣ время, ѿзз правотѣ възвѣждѣ. Растѣаа землѣ и всѣ жнєдѣи на нѣѣ, ѿзз оутвердѣхъ столпы єѡ. Рѣхъ беззаконнѣицѣмъ, не беззаконнѣите: и согрѣшающѣмъ, не возносѣте рога. Не воздвизѣйте на высотѣ рога вѣшегѡ и не глаголетѣ на бѣа неправдѣ: ѿкв ниже ѿ нсхѡдѣ, ниже и зѣпадѣ, ниже ѿ пѣстѣхъ горѣ. ѿкв бѣз єдѣѣ єсть: сєгѡ смирѣетѣ, и сєгѡ возносѣтѣ. ѿкв чѣша въ рѣцѣ гдѣннѣ, вѣнѣ неразтворѣна исполнѣ растворѣнѣа, и оуклонѣ ѿ сєѣ въ єѡ: ѡбѣче дрѡждѣ єгѡ не истощѣса, испѣютѣ всѣ грѣшнѣи землѣ. ѿзз же возрѣдѣса въ вѣкѣ, воспоѡ бѣ ѿквєлю: И всѣ роги грѣшнѣихъ сломаѣ, и вознесѣтса рѡгъ прѣнагѡ.

ѿломъ ѡє.

Вѣдомъ во ѡдѣн бѣз: во ѿнѣ вѣлѣѣ ѿма єгѡ. И вѣстѣ въ мѣсто єгѡ, и жнѣѣ єгѡ въ єѡнѣ. Тамъ сокрѣши крѣпостѣ лѣкѡвѣ, ѡрѣжѣ и мѣчь и бранѣ. Провѣщѣєши ты дѣвнѡ ѿ горѣ вѣчнѣхъ. Сматѡшасѣ всѣ нераздмннѣи сѣрдцемъ: оуєнѣша єнѡмъ своѡмъ, и ничтѡже ѡверѣтѡша всѣ мѣжѣ богѣтѣва въ рѣкѣхъ своѡхъ. ѿ запрѣчѣнѣа твоєгѡ, бже ѿквєль, воздремаша вѣдѣшнѣ на коннѣ. Ты страшенъ єси, и ктѡ противостѣнетѣ тебѣ; ѡтѡлѣ гнѣвѣ твоѡ. Сз нѣсѣ слышанъ сотворилъ єси єдѣ: землѣ оубоѡса и оумолчѣ, внєгда востѣти на єдѣ бѣз, єпѣтнѣ всѣ крѡтѣкѣа землѣ. ѿкв помышлѣнѣе чєловѣчєскѡе исповѣтса тебѣ, и ѡстѣнокъ помышлѣнѣа прѣздѣетѣ тѣ. Помолѣтса и воздѣнѣте гдєви бѣз нашємѣ: всѣ, нже ѡкрєстѣ єгѡ, прннесѣтѣ дѣры стрѣшномѣ и ѡємлющємѣ дшѣи князѣи, стрѣшномѣ пѣче царѣи земнѣхъ.

Псалам 76.

Гласом мојим ка Господу завиках, гласом мојим ка Богу, и услиша ме. У дан невоље моје Бога тражих, рукама мојим пружах се ноћу пред Њим, и не преварих се; јер одби душа моја да се утеши иначе. Сетих се Бога, и обрадовах се; размишљах, и омалодуши се дух мој. Претекоше очи моје страже јутарње, смутих се и не говорих. Замишљах дане старе, и година вечних сетих се и проучавах; ноћу се срцем својим удубљивах, и дух мој истраживаше. Еда ли ће у векове одбацити Господ, и неће ли настојати још да благоволи? Или ће до краја милост Своју да прекине; реч Своју скрати из нараштаја у нараштај? Хоће ли Бог заборавити да се смилује; или ће у љутњи Својој суздржати милосрђе Своје? И рекох: Сада започех, ова је измена деснице Вишњега. Сетих се дела Господњих, јер ћу се опоменути од почетка чудеса Твојих; и поучаваћу се у свима делима Твојим, и у подухватима Твојим уживаћу. Боже, у Светињи је пут Твој; ко је Бог велик као Бог наш? Ти си Бог Који чиниш чудеса; објавио си у народима силу Твоју. Избавио си мишицом Твојом народ Твој, синове Јаковљеве и Јосифове. Видеше Те воде, Боже, видеше Те воде и уплашише се, потресосе се бездани; мноштво гласова водених, глас дадоше облаци, јер и стреле Твоје пролећу; глас грома Твога у колесу је; осветлише муње Твоје васељену, потресе се и устраши се земља. У мору су путеви Твоји, и стазе Твоје у водама многим, и трагови Твоји неће се дознати. Водио си као овце народ Твој руком Мојсеја и Аарона.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (трипут) Господе помилуј. (трипут)

Подобан: Задиви се Јосиф...

Веће, Спаситељу, безаконно против Тебе, свештеници и књижевници завишћу сабравши страшно, покретосе Јуду на издају. Стога бестидно изашавши, говораше против Тебе безаконим људима: Шта ми обећавате дати, и ја ћу вам Га предати у руке ваше? Од осуде Његове, избави, Господе, душе наше.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Народ: Господе помилуј. (трипут) Слава Оцу и Сину и Светоме Духу .

Чтец: сада и увек и у све векове векова. Амин.

КАТИЗМА 11.**Псалам 77.**

Пазите, народе мој, на закон мој, пригните ухо своје речима уста мојих. Отворићу у причама уста своја, говорићу старе загонетке. Оно што чусмо и дознасмо, то и оци наши казиваше; не скри се од деце њихове у другом нараштају, казујући хвале Господње, и све силе Његове, и чудеса Његова, која учини. И подиже сведочанство у Јакову, и закон постави у Израилу, што је заповедио оцима нашим да

Псаломъ Ѡз.

Глаголюмоу моимъ ко гдѣ воззвахъ, глаголюмоу моимъ къ бгѣ, и вѣнчѣ мнѣ. Въ день скорби моеѣ бгѣ възвикахъ рѣкъма моима, нощію предъ нимъ, и не прельщенъ быхъ: ѿвержеша оутѣшитиша душа моѣ. Поманухъ бгѣ и возвелехъ, погдмлахъ, и малодѣшествоваше духъ мой. Предваристѣ стражебѣ ѡчи мои: сматочеша и не глаголахъ. Помыслихъ днѣ прѣвья, и лѣта вѣчнаѣ поманухъ, и побчяхъ: Нощію ердцемъ моимъ гдмлахъ, и тѣжаше духъ мой: Еда во вѣки ѿрнетъ гдѣ и не приложитъ бгвоолити пакн; Или до конца млчѣ своѣ ѿвѣчѣтъ, сконча глаголъ ѿ рѣда въ рѣдъ; Еда забдетъ оутѣдити бгѣ; или оудержитъ во гнѣвѣ своѣмъ щедрѣты своѣ; И рѣхъ: нынѣ начяхъ, еѣ измѣна десницы вышнѣгѣ. Поманухъ дѣла гднѣ: ѣкѣ поманѣ ѿ начала чдеша твоѣ, И побчеша во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, и въ начинаніихъ твоихъ погдмлаша. Бже, во стѣмъ пѣть твоѣ: ктѣ бгѣ вѣлн, ѣкѣ бгѣ нашъ; Ты еси бгѣ творѣи чдеша: казѣмъ еси въ людехъ силѣ твоѣ, и забвѣмъ еси мѣщцею твоѣю люди твоѣ, сыны іѣкѣвѣи и іѣсѣфѣвы. Видѣша тѣ воды, бже, видѣша тѣ воды и оубоаша: сматочаша бздны. Множество шѣма водъ: глѣзъ дѣша ѡблацы, и бо стрѣлы твоѣ преходѣтъ. Глѣзъ грѣма твоегѣ въ колесн, ѿсвѣтнша мѣлнѣ твоѣ въселеннѣю: подвижеша и трѣпетна вѣсть землѣ. Въ мѣри пѣтѣ твоѣ, и стѣзи твоѣ въ водахъ многихъ, и слѣды твоѣ не познѣютъ. Настѣвѣмъ еси ѣкѣ ѡвцы люди твоѣ рѣкою мѣлѣвою и лѣрѣною.

Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.
Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебѣ бже. Трѣжды. Гдн помнѣи, трѣжды.

По ѣмъ стѣхословіи сѣдаленъ, глѣзъ ѣ. Подобенъ: Оуднѣша іѣсѣфъ:

Совѣтъ еше беззаконный на тѣ, сѣенницы и книжницы зѣвистію собравше лючѣ, въ предѣтельство подвигоша іѣдѣ: тѣмже безстѣднѣ ихождаше, глаголаше на тѣ беззаконнымъ людемъ: что ми, глаголетъ, дадите, и ѣзъ вѣмъ егѣ предѣмъ въ рѣки вѣша; ѿсѣденнѣ егѣ и забвѣи гдн, души нашѣ.

Слава, и нынѣ, **тѣмже.**

Лѣкъ: Гдн помнѣи, **трѣжды.** Слава Ѡцѣ и снѣ и стѣмъ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

И чтѣтѣ кадѣма ѡи.

Псаломъ Ѡз.

Внемлите, людѣ мои, законѣ моему, приклоните оухѣ вѣше во глаголы оутѣ моихъ. ѿверзѣ въ прѣтчахъ оутѣ моѣ, провѣщѣю ганѣнѣ иперѣва. Елнѣка слышахомъ и познахомъ ѣ, и ѡтцы нашн повѣдѣша намъ: Не оутѣнѣша ѿ чѣдъ нхъ въ рѣдъ ннъ, возвѣщѣюще хвалѣ гднн, и силы егѣ и чдеша егѣ, ѣже сотворн. И воздѣвѣже свѣдѣннѣ во іѣкѣвѣ, и законъ положн во илн, елнѣка заповѣда ѡтцѣмъ нашимъ казѣти ѣ

то обзнане синовима својим, да дозна нараштај други, синови који ће се родити, и устану и казују то синовима својим, да на Бога полагају наду своју и не забораве дела Божија, и заповести Његове да траже; да не буду као оци њихови, нараштај покварен и преогорчујући, нараштај који није исправљао срце своје, и није поверио Богу дух свој. Синови Јефремови затежући и бацајући стреле окренуше се у дан рата. Не сачуваше завет Божији, и у закону Његовом не хтеше ходити. И заборавише добротина Његова и чудеса Његова, која им је показао пред оцима њиховим, што учини чудеса у земљи Египатској, на пољу Танејском. Раздвоји море и проведе их, постави воде као мешину и вођаше их облаком дању и посву ноћ светлошћу огња. Расече стену у пустињи и напоји их као безданом многим, и изведе воду из камена и низведе воде као реке. И они још продужише да Му греше, огорчише Вишњега у пустињи безводној, искушаваху Бога у срцима својим, да траже јела душама својим; и клеветаше на Бога, и рекоше: Не може ли Бог спремити трпезу у пустињи? Пошто већ удари камен и потекоше воде и потоци набујаше, зар не може Он и хлеба дати или припремити трпезу народу Своме? И за то чу Господ, и одбаци их, и огањ се запали у Јакову, и гнев узиђе на Израиља; јер не вероваше у Бога, нити се надаше у спасење Његово. И заповеди облацима одозго и врата небеска отвори, и одожди им ману да једу, и хлеб небески даде им; хлеб анђелски једе човек, храну им посла у изобиљу. Подиже југ са неба и наведе силом Својом источни ветар, и даде кишу меса по њима као прашину, и као песак морски птице крилате; и падоше усред окола њиховог, около шатора њихових. И једоше и наситише се веома, и жељу њихову даде њима, не лишише се жеље своје. Али, још док храна беше у устима њиховим, дође гнев Божији на њих, и већину међу њима поби, и изабране Израиљеве сатре. У свему томе још сагресише, и не повероваше чудесима Његовим, и ишчезоше у сујети дани њихови, и године њихове са хитањем. Када их погуби, тад Га тражаху, и враћаху се и рано ранише к Богу, и опоменуше се да је Бог помоћник њихов и Бог Вишњи Избавитељ је њихов. И завољеше Га устима својим, а језиком својим слагаше Га, и срце њихово не беше искрено са Њим, нити повероваше завету Његовом. А Он је милосрдан и очишћује грехе њихове, и не погубљује, и већма настоји да одврати јарост Своју и не распаљује сав гнев Свој. И опомену се да су тело, дух који одлази и не враћа се. Колико пута Га огорчише у пустињи, разгневише Га у земљи безводној? И вратише се и искушаваху Бога, и Светога Израиљевог разљутише. И не опоменуше се руке Његове, дана у који их избави из руке мучитеља, како учини у Египту знаке Своје и чудеса Своја у пољу Танејском. И преобрати у крв потоке њихове у Египту, и бунаре њихове, да не би пили. Посла на њих псећу муву, и изједе их; и жабу, и разједе их; и даде црву плодове њихове, и трудове њихове скакавцима; поби градом винограде њихове, и смокве њихове мразевима, и предаде граду стоку њихову, и имање њихово огњу. Посла на њих гнев јарости Своје, јарост и гнев и жалост, послање по анђелима зла. Припреми пут гневу Своме и не поштеди од смрти душе њихове и стоку њихову затвори у смрт; и погуби свако прворођено у земљи Египта, првину сваког бола њиховог у шаторима Хамовим. И подиже као овце народ Свој, и поведе их као стадо у пустињу, и вођаше их са поуздањем, и не устрашише се; и непријатеље њихове покри море Црвено. И узведе их на гору Светиње Своје, гору ову Сион коју стече десница Његова. И изагна испред лица њихова народе

сыновѣмъ своимъ, ꙗко да познаетъ родъ ѿнъ, сынове родѣщїе, и востѣнѣтъ и повѣдаѣтъ ꙗко сыновѣмъ своимъ: да положѣтъ на бѣга оуповѣніе свое, и не забѣдѣтъ дѣла бжїихъ, и заповѣди егѡ възыщѣтъ: да не бѣдѣтъ ꙗкоже отцы ѿнъ, родъ строптивъ и прешгорчевѣль, родъ ѿже не исправи сердца своего и не оубѣри съ бгомъ дхѡ своего. Сынове ефреѣмїи налѣцѣюще и стрѣлающе лѣкн возвратишасѣ въ день бранїи: не сохраниша заветѣ бжїа, и въ законѣ егѡ не восхотѣша ходити. И забыша бгѡдѣла нѣа егѡ и чдеса егѡ, ꙗже показа ѿмъ Предъ отцы ѿнъ, ꙗже сотвори чдеса въ землѣ егѣпетскѣй, на полѣ таневѣ: развѣрзе море и проведѣ ѿнъ: представѣ воды ꙗко мѣхъ, и настѣви ꙗко облакомъ во дни и въ нощь просвѣщенїемъ огнѣмъ. Развѣрзе камень въ пѣстыни и напои ꙗко въ безднѣ мнозѣ: и нзведе водѣ ѿ камня и нзведе ꙗко рѣкн воды. И приложиша ещѣ согрѣшѣти емѣ, прешгорчиша въшнѣго въ безводнѣй: и искѣшиша бѣга въ сердцахъ своихъ, воспросити брѣшна дѣшамъ своимъ. И клеветѣша на бѣга и рѣша: еда возмѡжетъ бгѣ оуготѡвати трапѣзѣ въ пѣстыни; Понѣже поразѣ камень, и потекоша воды, и потоцы наводнишасѣ: еда и хлѣбъ мѡжетъ дѣти; илѣ оуготѡвати трапѣзѣ людемъ своимъ; Сегѡ радѣ слыша гдѣ и презрѣ, и огнь возгорѣса во ѿквѣ, и гнѣвъ възидѣ на ѿла: ꙗко не вѣрѡваша бговн, ниже оуповѣша на спсѣніе егѡ. И заповѣда облакомъ свѣше, и дѣри небеса ѡверзе: и ѡдождѣ ѿмъ мѣннѣ ѣсти, и хлѣбъ небеснѣй дадѣ ѿмъ. Хлѣбъ аггѣльскѣй гдѣ человекѣмъ: брѣшно посла ѿмъ до сытѡсти. Воздѣнѣе ѿгъ съ небеса, и наведѣ еилою своею лѣва: и ѡдождѣ на нѣа ꙗко прахъ плѡти, и ꙗко перѡкъ морскѣй птїицы пернѣты. И нападѡша посреде стѣна ѿнъ, ѡкрестѣ жнїицѣ ѿнъ. И гдѡша и насытишасѣ еѣла, и желѣніе ѿнъ пренесе ѿмъ. Не лишнѣшасѣ ѡ желѣнїа своего: ещѣ брѣшнѣ ещѣ во оутѣхъ ѿнъ, и гнѣвъ бжїи възидѣ на нѣа, и оубѣи мнѡжайшасѣ ѿнъ, и нзбраннымъ ѿлавымъ запѣтъ. Во вѣхъ сѣхъ согрѣшиша ещѣ и не вѣрѡваша чдесѣмъ егѡ: и исчезѡша въ сѣтѣ дни ѿнъ, и лѣта ѿнъ со тѣпѣнемъ. Егда оубѣнѣше ꙗко, тогда възыскахѣ егѡ и ѡбращѣхѣ и оутренивахѣ къ бгѣ: и помѣнѣша, ꙗко бгѣ помѡщникъ ѿмъ есть, и бгѣ въшнѣй нзбѣвитель ѿмъ есть: и возлюбнѣша егѡ оутѣи свои, и ѡзыкомъ своимъ солгѣша емѣ: сердце же ѿнъ не бѣ право съ нѣмъ, ниже оубѣришасѣ въ заветѣ егѡ. Тѡй же есть цѣдрѣ, и ѡчїстѣтъ грѣхѣ ѿнъ, и не растлѣтъ: и оумнѡжитъ ѡбратити ѿрѡсть свою, и не разжѣтъ всегѡ гнѣва своего. И помѣнѣ, ꙗко плѡть еѣтъ, дѣхъ ходѣи и не ѡбращѣнѣсѣ: колькратѣ прешгорчиша егѡ въ пѣстыни, прогнѣваша егѡ въ землѣ безводнѣй; и ѡбратнѣшасѣ, и искѣшиша бѣга, и стѣго ѿлава раздражнѣша: и не помѣнѣша рѣкн егѡ въ день, вѡнѣже нзбѣви ꙗко нз рѣкн ѡкорѣлающагѡ: ꙗкоже положѣ во егѣптѣ знаменїа своѣа, и чдеса своѣа на полѣ таневѣ: и преложѣ въ крѡвь рѣкн ѿнъ и истѡчнннѣ ѿнъ, ꙗко да не пїѡтъ. Послѣ на нѣа пѣсїа мѣхн, и помѡша ꙗко, и жѣбы, и растлѣ ꙗко: и дадѣ ржѣ плоды ѿнъ, и трѣды ѿнъ прѣгѡмъ. Оубѣи градѡмъ вїноградѣ ѿнъ и чернїчїе ѿнъ слѣною: и предадѣ градѣ скотѣ ѿнъ, и ѿмѣнїе ѿнъ огнѣю. Послѣ на нѣа гнѣвъ ѿрѡсти своеѣа, ѿрѡсть и гнѣвъ и искѡрѣвь, послѣнїе аггѣлы лютыми. Пѣтесотвори стезѣ гнѣвѣ своемѣ, и не поцадѣ ѡ смѣртн дѣшѣ ѿнъ, и скотѣ ѿнъ въ смѣртн заключнѣ: и поразѣ всѣкое перворѡдное въ землѣ егѣпетскѣй, начѣтокъ всѣкагѡ трѣда ѿнъ въ селѣннѣхъ хѣмовыхъ. И воздѣнѣе

незнабожне, и даде им у наслеђе ужетом деломерења, и настани у насељима њиховим племена Израилева. И опет искушаваху и огорчаваху Бога Вишњег, и сведочанства Његова не сачуваше;и одвратише се и одвргоше, као и оци њихови, и преокренуше се у лук искривљен;и разгневише Га на хумовима својим, и идолима својим раздражише Га. Чу Бог и одврати очи, и потре веома Израиља, и одбаци скинију Силомску, насеље Своје где се настани међу људима. И предаде у ропство снагу њихову, и лепоту њихову у руке непријатеља, и сколи мачем народ Свој, и наслеђе Своје презре. Младиће њихове прождре огањ, и девојке њихове не бише ожаљене;свештеници њихови падоше од мача, и удовице њихове не бише оплакане. И устаде као спавајући Господ, као моћник опијен вином, и порази непријатеље Своје унатраг, посрамљење вечно даде њима. И одбаци насеље Јосифово, и племе Јефремово не изабра;а изабра племе Јудино, гору Сион коју заволе. И изгради као једнорога Светињу Своју, на земљи је утемељи до века. И изабра Давида слугу Свога, и узе га од стада овчијих, од јагњилишта узе њега, да он напаса Јакова слугу Свога, и Израиља наслеђе Своје. И напасаше их у безазлености срца Свог, и у разборитости руку својих вођаше их.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псалам 78.

Боже, дођоше незнабожци у наслеђе Твоје, оскврнише Храм свети Твој, поставише Јерусалим као кошару од поврћа. Поставише трупове слугу Твојих за храну птицама небеским, месо преподобних Твојих зверима земаљским;излише крв њихову као воду около Јерусалима, и не беше ко да сахрани. Постасмо руг суседима нашим, потсмех и поруга онима око нас. Докле ћеш се, Господе, гневити без краја, распаљивати као огањ ревност Твоју?Излиј гнев Твој на незнабожце који Те не знају, и на царства која Име Твоје не призваше;јер прождреше Јакова, и место његово опустошише. Не спомени наша стара безакоња; нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо веома. Помози нам, Боже, Спаситељу наш; ради славе Имена Твога, Господе, избави нас; и очисти грехе наше ради Имена Твога, да не кажу народи незнабожни: Где је Бог њихов? И нека буде позната у народима пред очима нашим освета крви слугу Твојих коју пролише. Нека изађе преда Те уздисање сужања; по величанству мишице Твоје сачувај синове убијених. Узврати суседима нашим седмоструко у наручје њихово поругу њихову, којом су Те ружили, Господе. А ми, народ Твој и овце паше Твоје, узвратно ћемо Те славити до века, из нараштаја у нараштај јављаћемо хвалу Твоју.

Псалам 79.

Ти који напасаш Израиља, пази; Који водиш као овце Јосифа, Који седиш на Херувимима, појави се. Пред Јефремом и Венијамином и Манасијом подигни силу Твоју, и дођи да нас спасеш. Боже, обрати нас, и јави светло лице Твоје, и спашћемо се. Господе Боже над војскама, докле ћеш се гневити на молитву слугу Твојих? Да нас храниш хлебом суза и појиш нас сузама на меру? Поставио си нас за спорење суседима нашим, и непријатељи наши ругаху се нама. Господе Боже над војскама, обрати нас и јави светло лице Твоје, и спашћемо се. Виноград из Египта пренео си, изагнао си незнабожце и засадио га; пропутио си пут испред њега и засадио лозе његове, те испуни земљу. Покри горе сенка његова, и гране његове покрише кедрове Божије; пружио је лозе своје до мора и до реке младице своје. Зашто си оборио ограду његову, те га беру сви пролазници крај пута? Оштети га вепар из дубраве, и лутајућа звер дивља поједе га. Боже над војскама, обрати се, и погледај с неба и види и посети виноград овај, и утврди га, њега кога засади десница Твоја; и на сина човечијег којег си утврдио Себи. Спаљен огњем и раскопан, од претње лица Твога пропашће. Нека буде рука Твоја на човеку деснице Твоје, и на сину човечијем, којег си утврдио Себи. И нећемо одступити од Тебе, оживећеш нас, и Име Твоје призиваћемо. Господе Боже над војскама, обрати нас, и јави светло лице Твоје, и спашћемо се.

Псалам 80.

Радуйте се Богу помоћнику нашем, кличите Богу Јаковљевом. Узмите псалам и дајте тимпан, псалтир умилни са гитаром. Затрубите у новомесечје трубом, у благознаменити дан празника нашег; јер је заповест Израиљу и суд је Бога Јаковљевог. Сведочанство у Јосифу поставио га је када изађе из земље Египта; језик који није знао, чуо је; ослободио је леђа његова од бремена, руке његове које служаху у кошевима. У жалости си Ме призвао вели Господ, и избавих те; услишао сам те у скривености буре, испробах те на води спорења. Слушај, народе Мој, и сведочићу ти: Израиљу, ако ме послушаш, неће бити код тебе бога скорашњег, нити ћеш се клањати богу туђему. Јер сам ја Господ Бог твој, Који те је извео из земље Египта; рашири уста твоја, и испунићу их. И не послуша народ Мој глас Мој, и Израиљ не обрати Мени пажњу. И отпустих их по намерама срдаца њихових, ходиће у намерама својим. Да је народ Мој послушао Мене, да је Израиљ ходио путевима Мојим, до ништавила бих непријатеље њихове понизио и на угњетаваче њихове ставио бих руку Моју. Непријатељи Господњи ласкаше му; и биће време Израиљево до века. И нахрани их од брашна пшеничног, и од стене медом насити их.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Народ: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута, без поклона.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: Сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѿ.

Пасѣи ѿлаа конни: наставаааи ѿкѡ ѡвчѣ ѿѡсифа, сѣдѣи на херѡвѣмѣхъ, ѿвѣа: Предъ ѡфрѣмомъ и венѣамѣномъ и манасѣемъ воздѣвѣи силѣ твоѡ, и прѣиди во ѡже сѣстѣи наѣхъ. Бѣже, ѡбрати ны, и просѣвѣти лицѣ твоѡ, и спасѣмса. Гдѣи бѣже силѣ, доколѣбѣ гнѣбаешиса на молѣтвѣ рѣхъ твоѣхъ; Напитѣеши наѣхъ хлѣбомъ слѣзнымъ, и напоѣши наѣхъ слезѣми въ мѣрѣ. Положилѣ еси наѣхъ въ прѣрѣкѣнѣе сѡсѣдѡмъ наѣшимъ, и врази наѣши подражнѣиша ны. Гдѣи бѣже силѣ, ѡбрати ны, и просѣвѣти лицѣ твоѡ, и спасѣмса. Вѣноградъ иѡзъ ѡгѣпта пренѣелъ еси: иѡзгналѣ еси ѿзыки, и насадилѣ еси и: Пѡтѣсѡтворилѣ еси предъ нимъ, и насадилѣ еси корѣнѣа ѡгѡ, и испѡлни зѣмлю. Покрѣи гѡры сѣнь ѡгѡ, и вѣтѣвѣа ѡгѡ кѣдры вѣѣа: Прѡстрѣ рѡзги ѡгѡ до мѡра, и дѣже до рѣкѣхъ ѡтраели ѡгѡ. Вскѡю низложилѣ еси ѡплѡтѣхъ ѡгѡ, и ѡбѣнѣаютъ и всѣи мнѡхѡдѣици пѡтѣмъ; ѡзѡбѣ и вѣпрѣ ѡ дѡбравѣ, и ѡѡднѣннѣи дѣвѣи поадѣ и. Бѣже силѣ, ѡбратиша ѡѡ, и прѣзри сѣхъ нѣсѣ и вѣждѣ, и просѣти вѣноградъ сѣи: И сѡверши и, ѡгѡже насадѣ деснѣца твоѡ, и на сына чѡлѡвѣческаго, ѡгѡже ѡѡкрѣпилѣ еси сѣбѣ. Пожжѣнъ ѡгнѣмъ и раскѡпанъ: ѡ запрѣчѣнѣа лицѣ твоѡ погнѣнѡтѣхъ. Да бѣдетъ рѣкѣа твоѡ на мѡжа деснѣцы твоѡ и на сына чѡлѡвѣческаго, ѡгѡже ѡѡкрѣпилѣ еси сѣбѣ, И не ѡстѡпнѣмъ ѡ тѣбѣ: ѡжнѣиши ны, и ѿма твоѡ прѣзовѣмъ. Гдѣи бѣже силѣ, ѡбрати ны, и просѣвѣти лицѣ твоѡ, и спасѣмса.

Псаломъ ѿ.

Рѣдѡитѣса бѣѡ помѡщникѡ наѣшемѡ, воскликните бѣѡ ѿкѡвляю: Прѣимѣте Псаломъ и дадѣте тѣмпѣнъ, Псалѣрь красѣнъ сѣхъ гѡльми: Кѡстрѡбѣите въ новѡмѣсѣици трѡбѡю, во бѣлѡзнаменѣтѣи дѣнь прѣздника вѣшегѡ: ѿкѡ повѣлѣнѣе ѿлеви ѡстѣ, и сѡдѡбѣа бѣѡ ѿкѡвляю. Свидѣнѣе во ѿѡсифѣ положѣи ѡ, вѣнегда иѡзыти ѡмѡ ѡ землѣ ѡгѣпетскѣа: ѡзыка, ѡгѡже не вѣдѡше, ѡслѣиша. ѡѡтѣхъ ѡ брѣмене хрѣвѣтѣхъ ѡгѡ: рѡцѣ ѡгѡ въ кошѣи порѡбѡтѡстѣ. Въ скѡрѣи прѣзѡвалъ мѡ еси, и иѡзѡвѣхъ тѡ: ѡслѣишахъ тѡ въ тѣинѣ вѡрнѣ: искѡвѣхъ тѡ на водѣ прѣрѣкѣнѣа. Слѣишите, лѡдѣе моѣ, и засвидѣтѣльствѡю вѡмъ, ѿлаа, ѡще послѡшѡеши менѣ: Не бѣдетъ тѣбѣ бѡгъ нѡвъ, ниже поклонѣишиса бѡгѡ чѡждѣмѡ. ѿзъ во ѡсѣмь гѡдъ бѣхъ твоѣи, иѡзѡвѣи тѡ ѡ землѣ ѡгѣпетскѣа: разширѣи ѡстѣа твоѡ, и испѡлню ѡ. И не послѡшѡша лѡдѣе моѣ глаѡа моѡгѡ, и ѿлаа не вѣнѡтѣхъ мѣ: И ѡпѡстѣихъ ѡ по начнѣнѣемъ сѣрдѣцѣхъ ѿхъ, поѡндѡтѣхъ въ начнѣнѣихъ своѣхъ. ѿще бѣиша лѡдѣе моѣ послѡшѡли менѣ, ѿлаа ѡще бы въ пѡтѣи моѡ ходѣлъ: Ни ѡ чѡсѡмъ же ѡѡвѡ врагѣи ѡгѡ смнѣлѣхъ бѣхъ, и на ѡскѡрѡбѡѡщѣи ѿхъ возложѣлѣхъ бѣхъ рѣкѣа моѡ. Врази гдѣи солѡгѡша ѡмѡ, и бѣдетъ врѣмѡ ѿхъ въ вѣкѣхъ: И напитѣа ѿхъ ѡ тѡка пшѣнѣина, и ѡ кѡмене мѣда насытѣи ѿхъ.

Слѡва ѡѡѡ и сѣи и сѣѡмѡ дѡѡ.

Дѣи: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣкѣи вѣкѡвѣхъ. ѿминѣ.

ѿлѡлѡдѣа, ѿлѡлѡдѣа, ѿлѡлѡдѣа, слѡва тѣбѣ бѣже. **Трѣжды.** Гдѣи помнѣлѣи, **трѣжды.**

Слѡва ѡѡѡ и сѣи и сѣѡмѡ дѡѡ.

Чтѣецъ: И нынѣ и прѣснѡ и во вѣкѣи вѣкѡвѣхъ. ѿминѣ.

Псалам 81.

Бог стаде на сабору богова, и усред богова пресуђује: Докле ћете судити неправду и гледати на лица безбожника? Судите сирочету и сиромашу, пониженог и убогог оправдајте; избавите убогог и сиромаша, из руке грешника избавите га. Не познаше нити схватише, јер у тами проходе; потрешће се сви темељи земље. Ја рекох: Богови сте и синови Вишњега сви. А ви као људи умрећете и као један од кнезова паднућете. Устани, Боже, суди земљи, јер ћеш Ти наследити у свима народима.

Псалам 82.

Боже, ко ће се уподобити Теби? Не прећути, нити укроти гнев, Боже. Јер ево, непријатељи Твоји повикаше, и они који Те мрзе подигоше главу; на народ Твој смислише замисао подлу, и договорише се против светих Твојих. Рекоше: Ходите и уништимо их између народа, и неће се више спомињати име Израиља. Јер се договорише у слози заједно, против Тебе заверу склопише: насеља Идумејаца и Исмаилћани, Моавци и Агарјани, Гевал и Амон и Амалик, и иноплеменици Филистејци са становницима Тира; јер и Асур придружи се њима, бише у заштиту синовима Лотовим. Учини им као Мадијаму и Сисари, као Јавину у потоку Кисону; пропадоше у Аендору, посташе као ђубре земљи. Стави кнезове њихове као Орива и Зива и Зевеја и Салмана, све кнезове њихове, који рекоше: Наследимо себи Светилиште Божије. Боже мој, стави их као коло вртлога, као трску пред лице ветра; као огањ који ће спалити дубраву, као пламен који ће спалити горе, тако ћеш их погнати буром Твојом, и гневом Својим сатрет ћеш их. Испуни лица њихова срамоте, и потражиће Име Твоје, Господе. Нека се посраме и смуте у век века, и нека се постиде и пропадну, и нека познају да је Име Твоје Господ; Ти си Једини Вишњи по свој земљи.

Псалам 83.

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; усхођења у Храм завештао је у срцу својем, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благо-слове дати Законодавац; ходиће из силе у силу, јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши молитву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у дворима Твојим, од хиљада других. Изабрао сам рађе да се премећем у дому Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину љуби Господ Бог, благодат и славу даће. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

Псаломъ ѿ.

Бѣзъ стѣ въ сонмѣ божіевъ, посредѣ же боги разсудитъ. Доколь сдѣнте неправдѣ, и лица грѣшниковъ пріемлете; Сдѣнте срѣдѣ и оубога, смрѣна и ница оправдайте: Измѣнѣ ница и оубога, и зѣ рѣки грѣшничн и зѣвѣнѣ сѣго. Не познаша, ниже оуразумѣша, во тмѣ ходѣтъ: да подвижатса всѣ оубога землѣ. Изъ рѣкъ: бози сѣте, и сынове вышнѣи вси: Кы же ѣкѣ челоуѣцы оумираете, и ѣкѣ едѣнъ ѿ князѣи падѣте. Воскрѣнѣи, бже, сдѣн землѣ: ѣкѣ ты наслѣдши во всѣхъ ѣзыцѣхъ.

Псаломъ ѿ.

Бже, ктѣ оуподобѣнѣ тѣбѣ; не премолчи, ниже оукротѣи, бже: Ёкѣ сѣ, врази твоѣ возшумѣша, и ненавидѣщи тѣ воздвѣгоша глѣвѣ. На люди твоѣ лѣкѣноваша волю, и совѣщѣша на сѣбѣ твоѣ. Рѣша: прѣидѣте и потребѣмъ ѣ ѿ ѣзыкѣ, и не поманѣтса ѣма ѣлево ктѣмѣ. Ёкѣ совѣщѣша едѣнѣомышлѣнѣемъ вѣдѣтѣ, на тѣ завѣтѣ завѣщѣша: Селѣнѣа и дѣмѣйска и ислѣмѣлѣте, мѣавѣ и агѣрѣне, Гевѣлѣ и аммонѣи и амалѣкѣ, иноплеменѣнѣицы сѣ жѣвѣщѣи во тѣрѣ: Ибо и лѣсѣрѣ прѣидѣ сѣ ниѣи, бѣша во застѣплѣнѣе сыновѣмъ лѣтѣвѣмъ: Сотворѣи ѣмъ ѣкѣ маѣамѣ и исарѣ, ѣкѣ иавѣмѣ во потѣцѣ кѣсѣвѣ: Потребѣшѣ во лѣндѣрѣ, бѣша ѣкѣ гнѣи земнѣи. Положи кнѣзи ѣхъ ѣкѣ орѣва и зѣва, и зевѣа и салѣана, всѣ кнѣзи ѣхъ, Бже рѣша: да наслѣдѣмъ сѣбѣ сѣнѣлицѣ бже. Бже моѣ, положи ѣ ѣкѣ коло, ѣкѣ трѣтѣ прѣдѣ лицѣмъ вѣтра. Ёкѣ оубо попалѣаи дѣрѣвѣи, ѣкѣ плаѣмень пожнѣаи горы: Таѣкѣ поженѣши ѣ бѣрѣю твоѣю, и гнѣвомъ твоѣмъ смѣтѣши ѣ. Испѣлѣи лица ѣхъ безчѣстѣа, и вѣщѣтѣ ѣ мене твоѣмъ, гдѣ. Да постыдѣтса и смѣтѣтса во вѣкѣ вѣка, и посрамѣтса и погнѣнѣтѣ. И да познаѣтѣ, ѣкѣ ѣма тѣбѣ гдѣ, ты едѣнъ вышнѣи по всѣи землѣи.

Псаломъ ѿ.

Коль возлюбѣнна селѣнѣа твоѣа, гдѣи силѣ. Желѣетѣ и скончѣвѣтса дѣшѣ моѣ во дворѣ гдѣнѣ: сѣрдѣце моѣ и плѣть моѣ возрадѣвѣтса ѿ вѣтѣ жѣвѣ. Ибо пѣнѣа ѿверѣтѣ сѣбѣ храмѣнѣ, и горѣнѣа гнѣздѣ сѣбѣ, и дѣже положѣтѣ пѣнѣи твоѣа, олѣтарѣ твоѣа, гдѣи силѣ, црѣю моѣ и бже моѣ. Блѣженѣи жѣвѣщѣи во домѣ твоѣмъ: во вѣкѣи вѣкѣмъ во сѣвѣтѣ тѣмъ. Блѣженѣи мѣжѣ, сѣмѣже сѣтъ застѣплѣнѣе сѣмъ оубѣ тѣбѣ: во сѣвѣнѣа во сѣрдѣцы своѣмъ положи, во ѣдѣль плаѣвѣнѣю, во мѣсто сѣже положи ибо блѣгѣсловѣнѣе дѣтѣ законѣполагѣаи. Пѣнѣтѣ ѿ силѣи во силѣ: ѣвѣнѣтса бѣзъ божіевъ во сѣвѣнѣ. Гдѣи бже силѣ, оубѣлѣши молѣтѣвѣ моѣ, вѣнѣши, бже иѣкѣвѣль. Защѣнѣтѣ нашіи, вѣнѣдѣ, бже, и прѣзрѣи на лицѣ хрѣстѣа твоѣмъ. Ёкѣ лѣчше дѣнъ едѣнъ во дворѣхъ твоѣхъ пѣче тѣмѣлицѣ: и зѣволѣхъ примѣтѣтса во домѣ бѣа моѣмъ пѣче, неже жѣтѣи мѣи во селѣнѣихъ грѣшничнѣхъ. Ёкѣ мѣтѣ и иѣтѣнѣ лѣвѣнѣтѣ гдѣ, бѣзъ вѣтѣи и сѣвѣ дѣтѣ: гдѣ не лишѣтѣ блѣгѣхъ ходѣщѣихъ неслѣбѣемъ. Гдѣи бже силѣ, блѣженѣи челоуѣкѣ оубѣвѣаи на тѣмъ.

Псалам 84.

Благоволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња народу Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш до века гневити се на нас, или ћеш простирати гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, Ти повративши се, оживећеш нас; и народ ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће ми рећи Господ Бог, јер ће рећи мир на народ Свој, и на преподобне Своје, и на оне који обраћају срце своје к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина пољубише се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (трипут) Господе помилуј. (трипут)

Подобан: Премудрости...

Јуда разумом среброљубљује против Учитеља, безбожни се креће, саветује се, проучава издају, отпада од светлости, примивши таму; уговара цену, продаје безценога. Зато и вешање као плату за учињено налази кукавни, и страшну смрт.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

Свештеник: Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Напомена: Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

У време оно отидоше фарисеји и на вијећању се договорише како би га ухватили у ријечи. И послаше к њему ученике своје са иродовцима, говорећи: Учитељу, знамо да си истинит и путу Божијему заиста учиш и не обазиреш се ни на кога, јер не гледаш ко је ко од људи. Кажи нам, дакле, шта ти мислиш: треба ли дати порез ћесару или не? Разумијевши Исус лукавство њихово рече: Што ме кушате, лицемјери? Покажите ми новац порезни. А они му донесоше динар. И рече им: Чији

Псаломъ пѣ.

Плговолиахъ єси, гдѣ, зѣмлю твою, возвратилахъ єси плѣнъ іакъвъ. Уставаихъ єси беззаконіа людѣи твоихъ, покрѣихъ єси всѣ грѣхѣ ѣхъ. Оукротилахъ єси весь гнѣвъ твоѣ, возвратилахъ єси ѿ гнѣва іаковѣи твоеа. Возврати насъ, бже спсѣніи нашихъ, и ѿврати іаковѣи твою ѿ насъ. Еда во вѣки прогнѣваеша на ны; или прострѣши гнѣвъ твоѣ ѿ рода въ родъ; бже, ты ѿбратиши ѿ живиши ны, и людѣи твоѣи возвеселѣтѣ ѿ тебѣ. Іави намъ, гдѣ, мѣтъ твою, и спсѣніе твоѣ даждь намъ. Оуслышъ, что речѣтъ ѿ мнѣ гдѣ бгъ: іакъ речѣтъ мѣръ на людѣи своѣ, и на прѣбывающа своѣ, и на ѿбращающа сердца къ немѣ. Обаче близъ боащиха єгѡ спсѣніе єгѡ, вселѣти слава въ зѣмлю нашу. Мѣтъ и истина срѣтѣтѣся, правда и мѣръ ѿблѣвѣтѣся: истина ѿ земли возсѣ, и правда єз нѣсѣ прѣнѣче: Ибо гдѣ даѣтъ блгоствѣ, и земля наша даѣтъ плодъ своѣ. Правда прѣдъ нимъ прѣдѣдетъ, и положѣтъ въ пѣтъ стѡпы своѣ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.
Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помилѣ, **трижды.**

По г-мъ стѣхословѣи сѣдаленъ, гласъ ѣ.

Подобенъ: Премудрости:

Ида раздумомъ сребролюбствѣтѣ, на оутѣла враждебнѣ подвижѣтѣ, совѣтѣтѣ, подѣетѣ предѣнію, свѣта ѿпадаѣтѣ, тьмѣ прѣимъ, соглашѣтѣ цѣнѣ, продаѣтѣ безцѣннаго: тѣмже и оудавленіе, возмѣдѣе єже содѣла, ѿбрътѣтѣ окаянныи, и лютею смѣрть, предаѣтъ тебѣ гдѣ. тогѡ насъ части иже хрѣте бже, прегрѣшеніи ѡставленіе дарѣ, праздношующимъ вѣрою прѣчѣтѣ стѣтъ твою.

Слава, и нынѣ, тоѣже.

И поемъ возглашѣтѣ дѣаконъ: И ѡ подобенствѣ намъ слышанію стѣгѡ євѣліа гдѣ бга мѡлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ помилѣ, **трижды.**

Дѣаконъ: Премудрость, прѣсти оуслышнмъ стѣгѡ євѣліа.

И сѣенникъ: Мѣръ всѣмъ.

Лѣкъ: И дхѡви твоемѣ.

И лѣте: ѿ матѣа стѣгѡ євѣліа чтѣніе.

Лѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Дѣаконъ: Вѡнмемъ.

Євѣліе ѿ матѣа, зачало ѣ.

Во время оно, совѣтѣ прѣемше вѣи фарісеѣ на іиса, іакъ да ѡбольстѣтѣ єгѡ словомъ, посылаютъ къ немѣ оучникѣ своѣ єз іерудіаны, глаголюще: оучителю, вѣмы, іакъ истиненъ єси, и пѣти бжею воистиннѣ оучиши, и не радиши ни ѡ комже: не зриши бо на лице члвчкѡмъ. рцы оубѡ намъ, что ти єа мнѣтъ; достоѣно ли єсть даѣти кнѣсѡнъ кѣсаревѣ, или нѣ; раздумѣвъ же іисъ лѣкавство ѣхъ, рече: что ма иже шѣете лицемѣри;

је овај лик и натпис? Рекоше му: Ћесарев. Тада им рече: Подајте, дакле, ћесарево ћесару, и Божије Богу. И чувши задивише се, и оставивши га отидоше. У тај исти дан приступише му садукееји који говоре да нема васкрсења, и упиташе га говорећи: Учителу, Мојсеј рече: Ако умре ко без дјече, да узме брат његов жену његову и подигне сјеме брату своме. У нас бјеше седам браће, и први оженивши се умрије, и не имавши порода остави жену своју брату своме. А тако и други, и трећи, све до седмога. А послите свију умрије и жена. О васкрсењу, дакле, којег ће од седморице бити жена? Јер је за свима била. А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући Писма ни силе Божије. Јер о васкрсењу нити се жене нити се удају, него су као анђели Божији на небу. А за васкрсење мртвих нисте ли читали шта вам је рекао Бог говорећи: Ја сам Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев? Бог није Бог мртвих, него живих. И народ чувши дивљаше се науци његовој. А фарисеји чувши да ућутка садукееје, сабраше се заједно. И упита један од њих, законик, кушајући га и говорећи: Учителу, која је заповијест највећа у Закону? А Исус му рече: Љуби Господа Бога својега свим срцем својим и свом душом својом, и свим умом својим. Ово је прва и највећа заповијест. А друга је као и ова: Љуби ближњег свога као самога себе. О овим двјема заповијестима виси сав Закон и Пророци. А када се сабраше фарисеји, упита их Исус говорећи: Шта мислите за Христа? Чији је син? Рекоше му: Давидов. Рече им: Како, дакле, Давид њега у Духу назива Господом говорећи: Рече Господ Господу мојему: Сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје за подножје ногама твојим? Када, дакле, Давид назива њега Господом, како му је син? И нико му не могаше, одговорити ни ријеч; нити смјеше ко од тога дана да га запита више. Тада Исус рече народу и ученицима својим говорећи: На Мојсејеву столицу сједоше књижевници и фарисеји. Све, дакле, што вам кажу да држите, држите и творите; али по дјелима њиховим не поступајте, јер говоре а не творе. Него везују бремена тешка и незгодна за ношење и товаре на плећа људска, а прстом својим неће да их помакну. А сва дјела своја чине да их виде људи; јер проширују амајлије своје и праве велике скуте на хаљинама својим. И воле зачеља на гозбама и прва мјеста по синагогама. И да им се клања по трговима, и да их људи зову: учителу! А ви се не зовите учитељи; јер је у вас један Учитель, Христос, а ви сте сви браћа. И оцем својим не зовите никога на земљи; јер је у вас један Отац, који је на небесима. Нити се зовите наставници; јер је у вас један Наставник, Христос. А највећи између вас да вам буде слуга. Јер који се уздиже понизиће се, а који се понизи узвисиће се. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што затварате Царство небеско пред људима; јер ви не улазите нити пуштате да уђу они који би хтјели. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што једете куће удовичке, и лажно се молите дуго; зато ћете већма бити осуђени. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што проходите море и копно да бисте добили једнога сљедбеника, и кад га придобијете, чините га сином пакла двоструко већим од себе. Тешко вама вођи слијепи који говорите: Ако се ко куне храмом, то није ништа; а ко се куне златом храмовним, крив је. Безумници и слијепци! Јер шта је веће: злато или храм који злато освећује? И ако се ко куне жртвеником, ништа је то, а који се куне даром на њему, крив је. Безумници и слијепци! Јер шта је веће: дар или жртвеник који дар освећује? Који се дакле, куне жртвеником, куне се њим и свим што је на њему. И који се куне

покажіте мнѣ златицѣ кннѣсннѣю. ѿнѣ же принесѣша ѣмѣ пѣназѣ. и глагола ѿмъ: чїи ѡбразъ сїи и напнсїиѣ; и глаголаша ѣмѣ: кесаревъ. тогда глагола ѿмъ: воздадите оубо кесарѣва кесаревн, и бжїа бгѣовн. и слышавше днвншася: и ѡставьше ѣгѡ ѡндѡша. въ тѡн денѣ пристѣпнша къ немѣ саддукѣс, иже глаголютъ не быти воскресѣнїю, и вопроснша ѣгѡ, глаголюще: оучителю, мѡѡсїей рече: яще ктѡ оумретъ не имѣи члвдъ, да поиметъ братъ ѣгѡ женѣ ѣгѡ, и воскреситъ сѣма брата своего. бѣша же въ насъ седмь братїа, и первїи ѡженьсѣ оумре: и не имѣи сѣмене, ѡстави женѣ свою братѣ своему. такожде же и вторїи, и третїи, даже до седмѣгѡ. послѣдїи же всѣхъ оумре и женѣ. въ воскресѣнїе оубо, которагѡ ѡ седмїхъ бдетъ женѣ; всї бо имѣша ю. ѡвѣщавъ же їисъ рече ѿмъ: прельщаетеся, не вѣдѡще писанїа, ни силы бжїа. въ воскресѣнїе бо ни женатсѣ, ни полагѡтъ: но якъ яггн бжїи на нѣсї сѣтъ. ѡ воскресѣнїи же мѣртвѣхъ нѣсте ли члн речѣннагѡ вѣмъ бгѡмъ, глаголющимъ: яъз ѣсмь бгъ авраамовъ, и бгъ исаковъ, и бгъ іаковль, нѣсть бгъ, бгъ мѣртвѣхъ, но бгъ живѣхъ; и слышавше народн, днвлѡхдѣ ѡ оучѣнїи ѣгѡ. фарїсѣе же слышавше, якъ посрамн саддукѣн, собрѡшасѣ вкѡпѣ. и вопросн ѣдннъ ѡ нїхъ законоучител, искѡшѡа ѣгѡ, и глагола: оучителю, какъ заповѣдь большн ѣсть въ законѣ; їисъ же рече ѣмѣ: возлюбнши гдѣ бгѣ твоегѡ всѣмъ сѣрдцемъ твоимъ, и всѣю дѡшею твоєю, и всѣю мыслїю твоєю. сїа ѣсть первая и больша заповѣдь. вторѡа же подобна ѣн: возлюбнши иискреннагѡ твоегѡ, якъ самъ себе. въ сїѡ ѡбоѡ заповѣдїю всѣхъ законъ и прорѡцы вѣсѡтъ. собранѡмъ же фарїсѣѡмъ, вопросн ихъ їисъ, глагола: что сѣ вѣмъ мнїтъ ѡ хрїстѣ, чїи ѣсть снъ; глаголаша ѣмѣ: дѣдовъ. глагола ѿмъ: какъ оубо дѣдъ дхѡмъ гдѣ ѣгѡ нарицѡетъ, глагола: рече гдѣ гдѣви моемѣ, сѣдн ѡдеснѡю менѣ, дѡндеже положѣ врагн твоѡ поднѡжїе ногѡма твоимѡ. яще оубо дѣдъ нарицѡетъ ѣгѡ гдѣ, какъ снъ ѣмѣ ѣсть; и никтоже можѡше ѡвѣщати ѣмѣ словесѣ: ниже смѣа ктѡ ѡ тогѡ днѣ вопроснти ѣгѡ ктѡмѣ. тогда їисъ глагола къ народѡмъ и оученикѡмъ своимъ, глагола: на мѡѡсїеѡвѣ сѣдѡлнши сѣдѡша кнїжннцы и фарїсѣе. всѡ оубо, ѣлика яще рекѡтъ вѣмъ блвстн, соблюдаютъ и творятъ: по дѣлѡмъ же ихъ не творятъ, глаголютъ бо, и не творѡтъ. свѡзвѡтъ бо бременѡ тѡжка и бѣднѣ носнма, и возлагаютъ на плѣцѡ члвѣческа, перстѡмъ же своимъ не хотѡтъ двнгнути ихъ. всѡ же дѣла своѡ творѡтъ, да виднмн бдѡтъ чловѣкн: разширяютъ же храннїа своѡ, и величатъ воскрїлїа рїзъ своихъ. любѡтъ же преждевозлегнїа на вѣчерѡхъ, и преждесѣдѡнїа на сонннцахъ, и цѣловѡнїа на торжнцахъ, и звѡтнсѣ ѡ чловѣкѡ: оучителю, оучителю. бы же не нарицѡитсѣ оучителн: ѣдннъ бо ѣсть вѡшъ оучител, хрїтѡсъ, всї же бы братїа ѣстѣ. и ѡтца не зовнте себе на землн: ѣдннъ бо ѣсть ѡцъ вѡшъ, иже на нѣсѣхъ. ниже нарицѡитсѣ настѡвннцы: ѣдннъ бо ѣсть настѡвннкъ вѡшъ хрїтѡсъ. болїи же въ вѡсъ, да бдетъ вѣмъ слдгѡ. иже бо вознесѣтсѣ, смнрнѣтсѣ: и смнрѡнїсѣ, вознесѣтсѣ. горе же вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ снѣдѡете дѡмы вдовнцъ, и вннѡю далѣе молнтвы творѡще: сѣгѡ радн лншшсе прїимѣте ѡсѡжденїе. горе вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ затворѡете црїтѣе нѣное предъ чловѣкн: бы бо не вхѡднте, ни вхѡдѡщнхъ ѡставлѡете внннн. горе вѣмъ кнїжннцы и фарїсѣе лицемѣрн, якъ прехѡднте мѡре и сѡшѣ,

храмом, куне се њим и Оним који обитава у њему. А који се куне небом, куне се пријестолом Божијим и Оним који сједи на њему. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте што је претежније у Закону: правду и милост и вјеру; а ово је требало чинити и оно не остављати. Вођи слијепи, који оцијеђујете комарца а камилу прождирете. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што чистите споља чашу и здјелу, а изнутра су пуне грабежа и неправде. Фарисеју слијепи, очисти најприје изнутра чашу и здјелу да буду и споља чисте. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што сте као окречени гробови, који споља изгледају лијепи, а унутра су пуни костију мртвачких и сваке нечистоте. Тако и ви: споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемјерја и безакоња. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што зидате гробове пророцима и красите споменике праведника, и говорите: Да смо ми били у вријеме отаца својих, не бисмо с њима пристали у крв пророка. Тиме сами свједочите за себе да сте синови оних који су побии пророке. Испуните и ви мјеру отаца ваших. Змије, породи аспидини, како ћете побјећи од осуде за пакао? Зато, ево, ја ћу вам послати пророке и мудраце и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети, а друге шибати по синагогама својим и гонити од града до града; да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведнога до крви Захарије сина Варахијина, којег убили између храма и жртвеника. Заиста вам кажем да ће све ово доћи на род овај. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане теби, колико пута хтједох да саберем чеда твоја, као што кокош скупља пилиће своје под крила, и не хтједосте! Ето ће вам се оставити кућа ваша пуста. Јер вам кажем: Нећете ме од сада видјети док не речете: Благословен који долази у име Господње.

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и

сотвори́ти е́динаго прише́льца: и́ е́гда вѣдетъ, твори́те е́го сы́на ге́енны сѣдѣ́йша вѣсѣ. го́ре ва́мъ вождѣи́ сѣпѣи́, глаго́люще: и́же ѡ́це кленѣ́тъ цѣрковѣю́, ни́чесо́же е́сть: а́ и́же кленѣ́тъ злѣ́томъ цѣрковнымъ, до́лженъ е́сть. е́ди и́ сѣпѣи́, ко́е бо бо́ле е́сть; злѣ́то ли, и́ли цѣрковь свѣта́ща злѣ́то; и́ и́же ѡ́це кленѣ́тъ о́лтаремъ, ни́чесо́же е́сть: а́ и́же кленѣ́тъ да́ромъ, и́же верхѣ́ е́го, до́лженъ е́сть. е́ди и́ сѣпѣи́, что́ бо бо́ле; да́ръ ли, и́ли о́лтарь свѣ́тъ да́ръ; и́же о́убо кленѣ́тъ о́лтаремъ, кленѣ́тъ и́мъ, и́ сѣпѣи́ верхѣ́ е́го. и́ и́же кленѣ́тъ цѣрковѣю́, кленѣ́тъ е́ю, и́ живѣ́щимъ въ не́й. и́ кленѣ́тъ не́весемъ, кленѣ́тъ прѣ́оломъ бѣ́жимъ, и́ сѣдѣ́щимъ на не́мъ. го́ре ва́мъ кни́жники́ и́ фарі́сеи́ лицемѣ́ри, ѡ́десѣ́тствуете́ ма́твѣ, и́ ко́пръ, и́ кѣ́мнъ: и́ ѡ́ставите́ вѣща́ща зако́нъ, сѣдѣ́, и́ мѣ́лость, и́ вѣ́рѣ. е́и же подо́баше́ твори́ти, и́ о́нѣ́хъ не ѡ́ставлѣ́ти. вождѣи́ сѣпѣи́, ѡ́цѣжда́ющіи ко́мары, вельбѣ́ды же по́жнра́юще. го́ре ва́мъ кни́жники́ и́ фарі́сеи́ лицемѣ́ри, ѡ́цѣжда́ете вѣ́шнее стѣ́лаицы́ и́ блѣ́да: вѣ́трѣ́дъ же сѣ́тъ по́лни хи́щеніа́ и́ непра́вды. фарі́сеи́ сѣ́пѣи́, ѡ́чи́сти прѣ́жде вѣ́трѣ́нное стѣ́лаицы́ и́ блѣ́да, да вѣ́детъ и́ вѣ́шнее и́ма чи́сто. го́ре ва́мъ кни́жники́ и́ фарі́сеи́ лицемѣ́ри, ѡ́десѣ́тствуете́ гробѣ́мъ повѣ́пленымъ, и́же вѣ́дѣ́тъ о́убо ѡ́блѣ́ются краси́, вѣ́трѣ́дъ же по́лни сѣ́тъ ко́стѣи́ ме́ртвѣ́хъ, и́ вѣ́кѣ́ нечи́стоты́. та́къ и́ вы, вѣ́дѣ́тъ о́убо ѡ́блѣ́ются члѣ́комъ пра́ведни́: вѣ́трѣ́дъ же е́сть по́лни лицемѣ́ри́а и́ беззако́ниа́. го́ре ва́мъ кни́жники́ и́ фарі́сеи́ лицемѣ́ри, ѡ́десѣ́тствуете́ гробѣ́ проро́чскѣ́, и́ краси́те ра́ки пра́ведныхъ, и́ глаго́лете: ѡ́це бы́хомъ бы́ли во дни́ о́тѣ́цъ на́шихъ, не бы́хомъ о́убо о́бщницы́ и́мъ бы́ли въ кро́ви проро́къ. чѣ́мже са́ми свѣ́дѣ́тельство́уете́ себѣ́, ѡ́десѣ́тствуете́ сы́нове е́сть и́звѣ́вшихъ проро́ки. и́ вы и́сполни́те мѣ́рѣ́ о́тѣ́цъ ва́шихъ. смѣ́а, поро́ждѣ́ніа́ е́хидно́ва, ка́къ о́убѣ́житѣ́ ѡ́ сѣ́дѣ́ о́гна́ ге́енскаго́; сегѣ́ ра́ди се́ ѡ́зъ послѣ́ къ ва́мъ проро́ки, и́ прѣ́мѣ́ры, и́ кни́жники́: и́ ѡ́ ни́хъ о́убѣ́тите́ и́ ра́спнете́, и́ ѡ́ ни́хъ вѣ́тите́ на со́нмища́хъ ва́шихъ, и́ и́зженѣ́те ѡ́ гра́да во гра́дъ. ѡ́десѣ́тствуете́ на вы́ всѣ́а кро́вь пра́ведна́, проли́ваема́ на зе́мль, ѡ́ кро́ве ѡ́блѣ́ пра́веднаго́, до кро́ве заха́ри́и сы́на варахи́нна, е́го́же о́убѣ́тите́ ме́ждѣ́ цѣрковѣю́ и́ о́лтаремъ. а́ми́нь глаго́лю ва́мъ: ѡ́десѣ́тствуете́ всѣ́ е́и на ро́дъ се́й. іеру́салі́ме, іеру́салі́ме и́звѣ́вый проро́ки, и́ ка́меніемъ по́бѣ́дѣ́и́ посланна́ къ не́мъ, ко́лькра́ты во́схотѣ́хъ со́брати́ чѣ́да твоѣ́, ѡ́десѣ́тствуете́ со́братѣ́тъ ко́коши́ птенцы́ своѣ́ подѣ́ кры́лѣ́, и́ не во́схотѣ́сте! се́ ѡ́ставлѣ́тъ ва́мъ до́мъ ва́шъ пѣ́тъ. глаго́лю бо ва́мъ, ѡ́десѣ́тствуете́ менѣ́ вѣ́дѣ́ти ѡ́ се́лѣ́, до́ндеже́ рече́те: бл҃го́словѣ́нъ гра́ды́и во и́ма гѣ́не.

А́нкс: Сла́ва тебѣ́ гѣ́н, сла́ва тебѣ́.

И́ чте́цъ и́и́ Псаломъ:

Помѣ́ли ма́ е́же, по вели́чѣ́и мѣ́лостѣ́ твоѣ́и́ и́ по мно́жествѣ́ щедро́тъ твои́хъ ѡ́чи́сти беззако́ниѣ́ моѣ́. наипѣ́че ѡ́мыи́ ма́ ѡ́ беззако́ниа́ моего́, и́ ѡ́ грѣ́ха́ моего́ ѡ́чи́сти ма́. ѡ́десѣ́тствуете́ ма́ беззако́ниѣ́ моѣ́ ѡ́зъ зна́ю, и́ грѣ́хъ мо́й предо́ мно́ю е́сть вѣ́нѣ́. тебѣ́ е́диномѣ́ со́грѣ́шихъ, и́ ѡ́дѣ́кое́ предѣ́ тобо́ю сотвори́хъ, ѡ́десѣ́тствуете́ ма́ во́справди́ши́а во сло́вѣ́хъ твои́хъ, и́ по́бѣ́ди́ши, вѣ́гда сѣ́дѣ́ти ти́. се́ бо въ беззако́ниихъ за́чѣ́тъ е́смь,

јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси, Боже, народ твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ Хришћана Православних и ниспошљи нам милости своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворнога Крста, заступништвом часних Небеских Сила бестелесних, часнога славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоустога, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, Патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, Архиепископа мирликијскога Чудотворца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитеља словенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивог, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богоотаца Јоакима и Ане (и светога чији је храм и дан), и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који Ти се молимо и помилуј нас.

Народ: Господи помилуј (12 пута)

Свештеник:

Милошћу и добротом и човекољубљем јединородног Сина твога, са којим си благословен, са пресветим и благим и животворним твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

и во грѣсѣхъ роди ма мати моѡ. се бо истинѡ возлюбилъ єси, безвѣстнаѡ и тѣнна премудрости твоеѡ гвѣлъ ми єси. ѡкропиши ма ѡсѡпомъ, и ѡчищуєѡ: ѡмыеши ма, и паче снѣга ѡбѣлюєѡ. духъ моєѡ даєи радость и веселіє, возрадуютѡ кѡсти смиренныѡ. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѡ беззаконіѡ моѡ ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во утробѣ моєй. не ѡвержи мене ѡ лице твоеѡ, и дѡхъ твоеѡ сѣгѡ не ѡмни ѡ мене. воздѡждь ми радость спасѣнїѡ твоеѡ, и дохомъ влчнимъ ѡтверди ма. научѡ беззаконныѡ пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратѡтѡ. избави ма ѡ кровей бже, бже спасѣнїѡ моєѡ, возрадуетѡ ѡзыкъ мой правдѣ твоей. гди, ѡчисти моє ѡверзеши, и ѡчисти моѡ возвестѡтѡ хвалѡ твоѡ. ѡкѡ ѡще бы возхотѣлъ єси жертвы, далъ быхъ ѡбѡ: всеожженїѡ не блговолѣши. жертва бгѡ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгѡ не ѡничижитѡ. ѡблжи гди, блговолѣнемъ твоимъ єѡна, и да созиждутѡ стѣны іерлѣмскїѡ. тогда блговолѣши жертвѡ правды, возношенїє и всеожегѡмаѡ: тогда возложѡтѡ на олтарѡ твоѡ тельцы.

Глаголетъ дїаконъ:

Спаси бже людѣи твоѡ, и благослови достоѡнїє твое: посети миръ твоѡ милостїю и щедрѡтами, возвыси рѡгъ хрїтіѡнъ православыхъ, и низпосли на ны милости твоѡ благоутѡбѡ, молитвами всепрѣчтыѡ влчцы нашеѡ бжы и прїснодѡбы мрїи: сілоу чїтнѡгѡ и жнѡтворѡцагѡ крїтѡ: предстѡтельствы чїтныхъ нѣныхъ сілъ безплѡтныхъ: чїтнѡгѡ славагѡ пророка, предтечи и крїтїтелеѡ іѡанна: сѣбыхъ славыхъ и всехвалныхъ аплѡ: ѡже во сѣбыхъ ѡцѡ нашнхъ, и вселенскнхъ великнхъ ѡчїтелей и сѣтїтелей, васїліѡ великагѡ, грїгѡрїѡ бгѡслова и іѡанна златѡустагѡ: ѡже во сѣбыхъ ѡцѡ нашегѡ нїколаѡ, архїепїкпа мѡрѡлѡкїискагѡ, чѡдотворца: сѣбыхъ равнопѡстольныхъ меѡдїѡ и кѡрїѡла, ѡчїтелей словенскнхъ: сѣбыхъ равнопѡстольныхъ великагѡ кнѡзѡ владїмїра и великїѡ кнїгїни ѡльги: ѡже во сѣбыхъ ѡцѡ нашнхъ всеѡ русїи чѡдотворцевъ, мїхаїла, петрѡ, александїѡ, іѡны, макарїѡ, фїлїппѡ, іѡва, єрмогена, фїларѣта, іннокѣнтїѡ и тѡхѡна: сѣбыхъ славыхъ и доброповѣдныхъ мѡченикѡвъ, препѡдѡбныхъ и бгѡнобныхъ ѡцѡ нашнхъ, сѣбыхъ и праведныхъ бгѡсѡцѡ іѡакїма и ѡнны, и сѣгѡ [ѡмїкъ, єгѡже єсть храмъ, и єгѡже єсть дѣнь], и всѣхъ сѣбыхъ: молимъ тѡ, многомилостивѡ гди, ѡчисти насъ грѣшныхъ, молащнхѡ тебѣ, и помїлѡи насъ.

Дїакъ: Гди помїлѡи, бж.

Сщїенникъ глаголетъ возгласнѡ:

Милостїю и щедрѡтами и члѡвѡколюбїемъ єдннороднагѡ твоеѡ єѡѡ, съ нїмже блговолѣенъ єси, со пресѣтымъ, и блгїмъ, и жнѡтворѡщнмъ твоимъ дохомъ, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Дїакъ: ѡмїнь.

Ђакон, или свештеник, малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Кондак, глас 2.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Икос:

Што си немарна кукавна душо моја? Што машташ у невреме о некорисним бригама? Што се бавиш пролазним? Последњи час је од сада, и мораћемо се раздвојити од овдашњих. Док времена имаш прени се вичући: сагреших Ти, Спасе мој, не посеци мене као неплодну смокву, него као милосрдан, Христе, смилуј се на ону која са страхом виче: да не останемо изван ложнице Христове.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Стих: Уторник највећи девојака десет носи победу које носе неумитног Владике.

У свети и велики Уторник вршимо успомену приче о дест девојака. Јер такве приче, узлазећи Господ у Јерусалим, идући на страдање, говораше својим ученицима – а има и прича које је и Јеврејима упућивао. Причу, дакле о десет девојака рече обраћајући на милостињу, уједно и учећи да пре краја сви будемо готови. Јер о девству много је њима казивао, ио ушкопљеницима. А девство има и велику славу, јер је у истину велико. Но да не би неко трудећи се на томе делу, занемарио друга, па чак и милостињу, којом се светиљка девства осветљава, уводи свето Еванђеље ову причу – и пет дакле назива мудрима, које су уз девство приложиле и уље многе и богате милостиње – а пет лудима, које су такође имале девство, а милостињу непримерну. Јер зато су луде, што су оно што је веће извршиле, а што је мање занемариле, и ни по чему се нису разликовале од блудница. Јер оне су дакле

Тѣже ѣктенїа малѣа.

Дїакоуз: Пѣки и пѣки мїромъ гдѣ помолнмѣа.

Лїкз: Гдѣ, помнѣдѣи.

Дїакоуз: Застѣпнѣ, спаснѣ, помнѣдѣи и сохраннѣ насъ, бже, твоѣю блгодѣтїю.

Лїкз: Гдѣ, помнѣдѣи.

Дїакоуз: Пресѣдѣю, пресѣдѣю, пресѣдѣю, славною влѣцѣ нашѣ бѣдѣ и прїснодѣю мрїю, со всѣми сѣбѣими поманѣвшѣ, самнѣ себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и всѣ жнвѣтѣ нашѣ хрѣтѣ бѣдѣ предадѣмъ.

Лїкз: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетѣ сѣенникъ:

Ты бо еси црѣ мїра, и спсѣ дѣшъ нашнхъ, и тебѣ славу возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣковъ.

Лїкз: Амѣнъ.

Тѣже кондѣкъ, великаго вторника, глѣзъ бѣ.

Подобенъ: Вѣшннхъ ищѣа:

Чѣзъ дѣшѣ концѣ помѣслнвшн, и посѣченїа смокѣвннцы оубѣавшнѣа, данннй тебѣ талѣнтѣ трѣдолѣенѣ дѣлаи окалннѣа бѣдрѣвѣющн и зѣвѣщн: да не прѣвѣдемъ внѣ чертѣога хрѣтѣога.

Ікоуз:

Что оубѣавѣши дѣшѣ моѣ окалннѣа; что мечтѣешн безвѣременнѣа попечѣнїа непѣлѣзнаѣа; что оупражнѣавшнѣа къ мнѣмѣтѣкѣщнмъ; послѣднѣнншїи чѣзъ есѣть ѡсѣлѣ, и разлѣчнѣтнѣа нмамы ѡ сѣщнхъ зѣдѣ. дѣндеже вѣрема нмаши, вознїкнн зѣвѣщн: согрѣшнхъ тн спсѣ моѣ не посѣцы мѣнѣ ѣакоже непѣлѣднѣю смокѣвннцѣ, но ѣакѣ блгодѣтрѣбенъ гдѣ, оубѣедрн со стѣрахѣмъ зѣвѣщнѣю: да не прѣвѣдемъ внѣ чертѣога хрѣтѣога.

Сѣназарѣ.

Сѣтїхн: Вторникъ величїишїи дѣвѣ дѣсѣтъ нѣснѣтѣ, Побѣдѣ носѣщнхъ недѣмѣтнаго влїкн.

Во сѣбѣи и великіи вторникъ, дѣсѣтн дѣвѣ прнѣтчн пѣмѣть творнмъ: занѣ такѣвѣа прнѣтчн, вѣходѣ во іерлѣмъ гдѣ, на стѣрѣть граднн, свонмъ глаголѣше оубѣнѣкѣмъ: сѣть же прнѣтчн, ѣаже и ко ідѣемъ прѣстнрѣше. дѣсѣтн оубѣ дѣвѣ прнѣтѣ на мѣтннѣю ѡбѣрацѣа рѣчѣ, вѣдѣпѣ и оубѣа, еже прѣжде концѣ всѣмъ гѣтѣвнмъ бѣтн. занѣ ѡ дѣвѣствѣ мнѣогу тѣмъ скѣзѣавѣше, и ѡ скопѣцѣхъ: мнѣогу же и славу дѣвѣство нмаѣть, велико бо есѣть ѣакѣ вѣнѣстннѣ. Но да не кѣтѣ сѣ дѣло нсправлѣа, небрежѣтѣ ѡ дрѣгнхъ, пѣче же ѡ мѣтннн, еже свѣцѣа дѣвѣства прѣсѣщѣлѣетѣа, вѣбѣднѣтѣ сѣеннѣо есѣлѣе прнѣтѣ снѣ: и пѣть оубѣ мѣдрнхъ нарнѣетѣ, ѣакѣ сѣ дѣвѣствомъ и мнѣгнн и бѣгѣтнн мѣтннн елѣн прнложнѣвшнхъ: и пѣть же бѣднхъ, ѣакѣ и тѣхъ дѣвѣство оубѣ нмѣщнхъ, мѣтннѣю же несравнѣннѣ. Сегѣ бо радн бѣа, занѣ бѣольшѣе нсправнѣвшѣ, ѡ мѣнѣшемъ же

побеђене биле телима, а ове имањем. А када је протекла ноћ садшњег живота, задрмале су све девојке, то јест умрле су – јер се смрт сном назива. И док су оне спавале, настаде вика усред ноћи, и ове које су приложиле обиљно уље, кроз отворена врата, уђоше са Жеником – а луде немајући довољно уља, тражаху га после сна. Но мудре које су хтеле дати, а нису могле, пре уласка одговорише говорећи – да не би како недостало и нама и вама, идите продавцима, тојест, убогима, и купите. Но то није лако, јер после смрти ово је немогуће. То исто и у причи о богаташу и Лазару показује Аврам говорећи – немогуће је прелазити одавде тамо. Но луде дошавши неосветљене, ову вичу, ударајући у врата – Господару, Господару, отвори нам. А сам Господ лично даје онај страшни одговор – одлазите, рекав, не познајем вас. Јер како ћете видети Женика милостива, немајући саме милостиње? Због ове дакле слике, приче о десет девојака, овде је положена од богоносних Отаца, учећи нас да будемо увек будни, и готови за сусрет са истинским Жеником, са добрим делима, а највише милостињом. Будући да је неизвестан дан и час краја, треба чувати целомудреност као Јосиф, и са смоквом увек под духовни приносити. Јер који једно и највеће дело, дакле, изврши, а за друга не мари, а посебно за милостињу, не улази са Христом у вечни окој, но враћа се назад посрамљен. Ништа, пак, жалосније, и срамоте пуније, од девства побеђеног богатством. Но, о Жениче Христе прибој нас с мудрим девојкама, и придружи нас твојем изабраном стаду, и помилуј нас, амин

Одмах Двопеснец, чији је акростих: Трити те, то-јест, а у Уторак. Песма г-на Козме, Ирмос по двапут, а стихови на 12. А на крају Ирмос, оба хора заједно.

Глас 2.

Песма 8.

Ирмос: Заповести тиранина не покорише се преподобна три младића, но бачени у пећ, Бога исповедаху певајући: благословите дела Господња Господа.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Лењост далеко од себе одбацимо, и са светлим светиљкама бесмртнога Женика Христа песмама сретнимо: Благословите, кличући, дела Господња Господа.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Нека буде души нашој довољно заједничко уље у сасудима, да не би на куповину утраћили време награде, певајмо: Благословите дела Господња Господа.

Благословим оца и сина и светога духа и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ви који сте талант од Бога примили, равномоћну благодат, помоћу даваоца Христа умножите, певајући: Благословите дела Господња Господа.

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Ирмос: Заповести тиранина не покорише се преподобна три младића, но бачени у пећ, Бога исповедаху певајући: благословите дела Господња Господа.

небрегоша, и ничтоже блдннцз рѣзнетвоваху: ѿкѡ онѣ оубо тѣлесѣ, еѣ же нмѣнн побѣждѣнн быша. Нощи же настѡщагѡ житїа мнмотекущей, воздремашасѡ всѣ дѣвы, сїесть, оумрѡша: сонъ бо смѣрть глаголетсѡ. И спѡцымъ нмъ, вѡплъ посреда нощи бысть, и ѡвы оубо ѡбнльнѡ ѣлѣй приложнвшыѡ, двѣремъ ѡвѣрзшымсѡ, вндѡша съ женнхѡмъ. Пѣѡ же недовѡльный ѣлѣй нмѡщыѡ, по снѣ нскѡху ѣгѡ. Но мѡдрыѡ хотѣвшыѡ оубо дѡти, не мѡгшыѡ же, прѣжде вшѣствїѡ ѡвѣщѡша глаголюще: ѣдѡ когда не оудѡлѣетъ намъ и вамъ; нднѣте къ продающымъ, сїесть, оубѡгнмъ, и кѡпнѣте: но неѡдѡбно, по смѣрти бо сїѣ не возмѡжно. Ёже и ѡ богѡтомъ и лѡзарѣ показѡетъ ѡвраѡмъ, глагола: нѡжда оубо преходнѣтн ѡсѡдѡ тамѡ. Но бѡѡ пришедшы непросѣщѣены, снѣце вѡпнѡтъ, во врата оударѡюще: гдн, гдн, ѡвѣрзн намъ. Самъ же гдѣ собѡю стѡрашный ѡный ѡвѣтъ дѡетъ: ѡнднѣте, рѣкъ, не вѣмъ васъ. Какѡ бо ѡце оубнднѣте женнхѡ вѣна не нмѡщыѡ, млѣтынн самыѡ; севѡ оубо радн ѡбѡраза прнѣтн десѡтн дѣвъ, здѣ положѣнѡ бытн бѡгѡноснмын ѡтцы оучнннсѡ, наказѡющѡѡ насъ прнснѡ бдѣтн, и гѡтѡвымъ бытн къ сѡвѣтѣнню нстнннѡгѡ женнхѡ, блгннн дѣѡннн, пѡче же млѣтынѣю: занѣ безвѣстѣнъ дѣнь и чѡсъ кончнны: ѡкоже и иѡснфѡмъ цѣломѡдрїѣ стѡжѡтн, и смѡкѡвннцѣю прнснѡ плѡдъ дѡхѡвнн прѣдлагѡтн. Иже бо дѣло ѣднѡе и прѣбѡльшее оубо ѡвѣ дѣлаетъ, ѡ дрѡгнхъ же небрежѣтъ, пѡче же ѡ млѣтынн, не вхѡднѣтъ со хрѣтомъ въ вѣчноѡ оупѡкоѣннѣ, но возвращѡетсѡ вспѡтъ посрамленъ. Ннчѡтоже бо печѡльнѣнше, и сѡѡма нспѡлнѣннѣнше, ѡкоже дѣвствѡ побѣждѡеѡ нмѣнѣемъ. Но ѡ женншѣ хрѣтѣ, съ мѡдрымын насъ сѡчетѡн дѣвѡмн, и нзѡрѡннѡмѡ тѡѡемѡ сѡпрнчтн стѡдѡ, и помнѡдн насъ, ѡмннѣ.

И поѣмъ двоѡвѣснѣцъ, ѣгѡже краѣстрѡчїѣ: Трїтн тѣ, сїесть, во вторннкъ же.

Тѡрѣннѣ госпѡднѡѡ космы, ирѡсѡз по двѡжды, стїхн же на ѣ.

Пѡслѣдн же ирѡсѡз, ѡѡ лнѡка вкѡпѣ. Гласъ ѣ.

Пѣснь н.

[Т] Ирѡсѡз: Велиннн мѡчнѣтелеѡ прпѣннн трїѣ ѡтѡроцы не повннѡвшесѡ, въ пѣщѣ вѣржѣнн, бѣѡ нспѡвѣдѡху поѡще: блгѡсловнѣте дѣлѡ гднѡ гдѡ.

Прнпѣвъ: Слѡѡѡ тѡѡѣ бѣже насъ, слѡѡѡ тѡѡѣ.

[Р] Лѣнѡстѡ далѣѣе насъ ѡвѣржнмъ, и свѣтлымын свѣщѡамн безсмѣртнѡгѡ женнхѡ хрѣтѡ пѣннѣемъ оубѡрѡщнмъ, блгѡсловнѣте, вѡпнѡюще дѣлѡ гднѡ гдѡ.

Прнпѣвъ: Слѡѡѡ тѡѡѣ бѣже насъ, слѡѡѡ тѡѡѣ.

[И] Да оудѡлѣетъ ѡѡщнѣтѣльный дѡшн нашѣѡ ѣлѣй въ сѡсѡдѣхъ, ѡкѡ да не на кѡплѡ полѡжшѣ вреѡѡ пѡчѣстѣн, поѣмъ: блгѡсловнѣте дѣлѡ гднѡ гдѡ.

Блгѡсловнмъ ѡѡѡ и снѡ и стѡѡгѡ дѡѡ, гдѡ, и нынѣ и прнснѡ и во вѣкн вѣкѡѡѡѡ, ѡмннѣ.

[Т] Тѡлѡнтъ ѣлнѡцы ѡ бѣѡ прїѡстѣ, рѡвноснльнѡ блгѡдѡтѣ, пѡмѡщнѡ дѡѡшѡгѡ хрѣтѡ возрѡстнѣте, поѡще: блгѡсловнѣте дѣлѡ гднѡ гдѡ.

Хѡѡлнмъ, блгѡсловнмъ, покланѡемѡ гдѡѡ, поѡще, и прѡѡзносѡще во всѣ вѣкн.

И пѡкн ирѡсѡз: Велиннн мѡчнѣтелеѡ прпѣннн трїѣ ѡтѡроцы не повннѡвшесѡ, въ пѣщѣ вѣржѣнн, бѣѡ нспѡвѣдѡху поѡще: блгѡсловнѣте дѣлѡ гднѡ гдѡ.

Часнију... **Не певамо.**

Песма 9.

Ирмос: Ти који си несместивог Бога у утробу сместила, и радост свету родила, Тебе певамо Пресвета Приснодјево.

Припев: Слава теби боже наш, слава теби.

Ученицима, Добри, рекао си: бдите, јер не знате у који ће час Господ доћи, да даде свакоме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

У другом и страшном доласку твоме Владико, овцама с десне стране ме придружи, не гледећи на мноштво мојих сагрешења.

Ирмос: Ти који си несместивог Бога у утробу сместила, и радост свету родила, Тебе певамо Пресвета Приснодјево. **(Поклон до земље)**

Ђакон, или свештеник, малу јектенију.

Ђакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер си ти цар мира и спас душа наших и Теби славу узносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Народ: Амин.

Ексапостилар трипут:

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме.

(Псалам 148)

Хвалите Господа с небеса, хвалите Га на висинама. Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га сви Анђели Његови, хвалите Га све Силе Његове, Теби приличи песма, Богу.

Хвалите Га, сунце и месец; хвалите Га, све звезде и светлост. Хвалите Га, небеса над не-бесима, и вода која је изнад небеса, нека хвале Име Господње. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Постави их до века, и у вавек века; заповест постави, и неће проћи. Хвалите Господа на земљи, змајеви, и сви бездани; огањ, град, снег, сла-на, ветар бурни, који творите реч Његову; горе и сви хумови, дрвеће родно, и сви кедри; звери и сва стока, гмизавци и птице крилате; цареви земаљски и сви народи, кнезови и све судије земаљске; момци и девојке, старци са децом, да

Чтнѣишю не поэмъ.

Пѣснь д.

[Н] Ирмосъ: Невмѣстимаго бѣа во чрѣвѣ вмѣстѣшала, и радость мѣрѣ родѣшала, тѣ поэмъ бѣе дѣо.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

[Т] Оутнѣишюмъ блгн, бдѣте, рѣкз ѣси, вонъже чѣсз прѣдетъ гдѣ, не разумѣете, ѡдѣти комѣждо.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣшъ, амѣнь.

[Ѣ] Во вторѣмъ твоѣмъ и страшномъ пришествѣи влѣко, деснѣмъ овецѣмъ мѣ сопрнчтѣи, прегрѣшенѣи презрѣвъ моухъ множества.

И пакн вмѣстѣ, Достѣйна, Ирмосъ: Невмѣстимаго бѣа во чрѣвѣ вмѣстѣшала, и радость мѣрѣ родѣшала, тѣ поэмъ бѣе дѣо. **И поклѣнъ до земли.**

Тѣже ѣктенѣи мѣла.

Дѣаконъ: Пакн и пакн мѣромъ гдѣ помѣлимъ.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Дѣаконъ: Застѣпѣи, спасѣи, помѣлѣи и сохрани нашъ, бже, твоѣю блгодѣтѣю.

Лѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи.

Дѣаконъ: Претѣшю, прѣчѣшю, прѣблгословѣннѣю, славною влѣцѣ нашѣ бѣшю и прѣнодѣшю мѣрѣю, со вѣсѣми стѣими помѣнѣшѣе, самѣи себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣсѣи жнѣотѣ нашѣи хрѣтѣ бѣшю предадѣмъ.

Лѣкъ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашѣетъ сѣенникъ:

Тѣ во ѣси црѣ мѣра, и спѣшъ дѣшъ нашѣхъ, и тебѣ славо возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣшъ.

Лѣкъ: Амѣнь.

Ѣзаповѣтѣи, трѣжды:

Чертогъ твоѣи вѣждѣ спѣе мѣи, оукрашеннѣи, и одежды не ѣмамъ, да вѣндѣ вонъ: просвѣтѣи ѡдѣѣнѣи дѣшѣи моѣи свѣтодѣвѣе, и спѣи мѣ.

И лѣе хвалѣтнѣи.

Чтѣецъ глаголетъ псалмы рѣи, рѣд, и рѣи.

Хвалѣте гдѣ сѣ нѣсѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте гдѣ сѣ нѣсѣ, хвалѣте ѣго во вѣшнѣхъ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте ѣго всѣи лѣгѣи ѣгѣ, хвалѣте ѣго всѣи силѣи ѣгѣ. Тебѣ подобѣетъ пѣснь бѣшю.

Хвалѣте ѣго солнце и лѣна, хвалѣте ѣго всѣи свѣзды и свѣтѣи. Хвалѣте ѣго нѣсѣ нѣсѣ, и вода ѣже прѣвѣше нѣсѣ, да вохвалѣтѣи ѣма гдѣне. ѣкѣ тѣи рѣе, и вѣша: тѣи повелѣи, и создѣшѣи. постѣви ѣ во вѣкѣ, и во вѣкѣ вѣка: повелѣнѣе положѣи, и не мѣмѣ ѣдетъ. хвалѣте гдѣ ѡ земли смѣевѣ, и всѣи бѣзды: Ѣгнѣ, градъ, снѣгъ, голоть, дѣхъ вѣренъ, творѣшѣи слово ѣгѣ: горы и всѣи холми, дрѣва плодонѣшѣи, и всѣи кѣдрѣ: свѣрѣе и всѣи скѣти, гдѣи и птѣицы пернѣтѣи: цѣрѣе земѣтѣи, и всѣи лѣдѣе, кнѣзѣи, и всѣи

хвале Име Господње. Јер се узнесе Име Њега Јединога. Слава је Његова на земљи и на небу. И уздигнуће моћ народа Свога, песму свима вернима Његовим, синовима Израилевим, народу који се приближују Њему.

Певајте Господу песму нову, хвала је Његова у Цркви верних. Да се узвесели Израил Створитељу своме, и синови Сиона обрадоваће се Цару своме. Да хвале Име Његово у хору, уз бубањ и псалтир да Му псалмопоју. Јер Господ благоволе народ Његов, и узнеће кротке у спасење. Похвали-ће се преподобни у слави, и обрадоваће се на постељама својим. Узношења Божја су у устима њиховим, и мачеви двосекли су у рукама њиховим, да учине освету међу незнабошцима, изобличење међу народима. Да вежу цареve њихове у ланце, и славне њихове за руке окове железне.

(Псалам 150)

Хвалите Бога у светима Његовим, хвалите Га у тврђи Силе Његове.

Хвалите га за многе моћи Његове, хвалите Га по мноштву величанства Његовог.

На хвалите постављамо стихова 4, и певамо стихире самогласне, понављајући их. Глас 1.

У светлости светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан - бићу избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Хвалите Га уз глас трубни, хвалите Га уз псалтир и гусле.

У светлости светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан - бићу избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Хвалите Га уз бубањ и у хору, хвалите Га уз струне и органе.

Глас 2.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Хвалите Га уз јасне кимвале, хвалите Га уз кимвале с поклицима. Све што дише нека хвали Господа.

сѣдѣи зѣмстѣи: ѿнѡши и дѣвы, старцы из ѿнотамн да восхвалѡтъ ѿма гдѣне: ѿакъ вознесѣа ѿма тогѡ сѣдѣнагѡ. исповѣданіе сѣгѡ на земли и на небѣхъ, и вознесѣтъ рѡгъ людѣи своихъ. пѣснь всѣмъ прѣбымъ сѣгѡ, синовѡмъ и ѿлѣвымъ, людемъ приближающимся сѣмѡ.

Воспойте гдѣви пѣснь новѡ, хвалѣніе сѣгѡ въ цркви прѣбыхъ. да возвеселѣтъ ѿль ѡ сотворшемъ сѣгѡ, и синове ѿѡни возрадуются ѡ црѣхъ своихъ: да восхвалѡтъ ѿма сѣгѡ въ лицѣ, въ тѣмпанѣхъ и ѡлтанѣхъ да поютъ сѣмѡ. ѿакъ елѡволѣтъ гдѣ въ людехъ своихъ, и вознесѣтъ крѡткѣа во спѣніе. восхвалѣтъ прѣбѣи во славѣ, и возрадуются на ложахъ своихъ. возношеніа бжѣа въ гортани ихъ, и мечѡ ѡбѡдѡ ѡстры въ рѡкахъ ихъ: сотвори ти ѡмщеніе во ѡзыцѣхъ, ѡблѣченіа въ гортани ихъ, и мечѡ ѡбѡдѡ ѡстры въ рѡкахъ ихъ: сотвори ти ѡмщеніе во ѡзыцѣхъ, ѡблѣченіа въ гортани ихъ, и мечѡ ѡбѡдѡ ѡстры въ рѡкахъ ихъ: свѡзати царѣхъ ихъ пѣты, и славыа ихъ рѡчными ѡкѡвы желѣзными. сотвори ти въ нихъ сѣдѡ написанъ: слава ѿа едѣтъ всѣмъ прѣбымъ сѣгѡ.

Хвалите бга во сѣбѣихъ сѣгѡ, хвалите сѣгѡ во ѡтверженіи силы сѣгѡ.

На ѡ: Хвалите сѣгѡ на силахъ сѣгѡ, хвалите сѣгѡ по множествѡ величествѣа сѣгѡ.

И поѣмъ сѣхѣры самогласны повтѡряюще, гласъ ѡ:

Во свѣтлостехъ сѣбѣихъ твоихъ, какъ видѡ недостѡйный; ѡще бо дерзнѡ совнѣти въ чертѡгѡ, ѡдежда ма ѡблѣчетъ, ѿакъ нѣсть брѣна, и свѡзанъ ѡзвѣрженъ едѡ ѡ ѡглѡвъ. ѡчисти гдѣ, иквернѡ дѡши моеѡ, и спѣи ма ѿакъ члѣвѡколюбецъ.

Хвалите сѣгѡ во гласѣхъ трѡбенѣмъ, хвалите сѣгѡ во ѡлтанѣхъ и гдѣлахъ.

Во свѣтлостехъ сѣбѣихъ твоихъ, какъ видѡ недостѡйный; ѡще бо дерзнѡ совнѣти въ чертѡгѡ, ѡдежда ма ѡблѣчетъ, ѿакъ нѣсть брѣна, и свѡзанъ ѡзвѣрженъ едѡ ѡ ѡглѡвъ. ѡчисти гдѣ, иквернѡ дѡши моеѡ, и спѣи ма ѿакъ члѣвѡколюбецъ.

Гласъ б: Хвалите сѣгѡ въ тѣмпанѣхъ и лицѣхъ, хвалите сѣгѡ во стрѡнахъ и ѡрганѣхъ.

дѡшевною лѣностію возремѡвѣа, не стѡжахъ женишѣ хрѣтѣ, гораца свѣтѣльника ѿже ѡ добродѣтелей, и дѣвамъ ѡподобѣхѣа едѡмъ, во время дѣланіа гдѣмѡа. ѡтрѡбы щедрѡтъ твоихъ не затвори мнѣ влѡко, но ѡтрѡвъ мѡн ѡмраченый сѡнъ, возстаѣи, и из мѡдрыми введѣи дѣвами въ чертѡгѡ твоѡ, и дѣже гласъ чистый прѡздѡнующихъ, и вопіющихъ непрестѡнно: гдѣ слава тебѣ.

Хвалите сѣгѡ въ кѡмвѡлѣхъ доброголасныхъ. хвалите сѣгѡ въ кѡмвѡлѣхъ восклицаніа. великое дыханіе да хвалѣтъ гдѣ.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Лењост далеко од себе одбацимо, и са светлим светиљкама бесмртнога Женика Христа песмама сретнимо – Благословите, кличићи, дела Господња Господа.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике сла-ве Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин. На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштаја. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без гре-ха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон (или свештеник јектенију):

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Народ: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Дѣшевною лѣностію воздремавша, не стажахъ женише хрѣте, горѣща свѣтнльника ѣже ѿ добродѣтелей, и дѣвамъ оуподобихса бѣимъ, во время дѣланіа гдмлаша. оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѿтрасъ мой ѿмраченныи сонъ, возстаи, и съ мдрыми введи дѣвами въ чертогъ твои, и дѣже гласъ чистый праздноющихъ, и вопіющихъ непрестанно: гди слава тебе.

Слава оцѣ и сиу и сѣому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Гласъ д: Скрывшаго талантъ ѿвѣдѣніе слышавши, ѿ дше не скривай словеса бжїа, возвѣщай чдеа сгѣ, да оумножаючи дарованіе, видиши въ радость гда твоего.

Славогловіе вседневное.

Чтецъ: Слава тебе показавшемъ намъ свѣтъ.

Слава въ вышнихъ бгѣ, и на земли миръ, въ человецѣхъ бгволеніе. хвалимъ тѣ, бгословимъ тѣ, кланяемъ ти са, славогловимъ тѣ, благодаримъ тѣ, великіа радн славы твоеа. гди црю нѣный, бже оѣ вседержителю, гди сие еднородный, исе хрѣте, и сѣи дше. гди бже, агнче бжїи, сие оѣ, вземлай грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхъ міра, прїими мѣтвѣ нашѣ: сѣдай ѿдеснѣю оцѣ, помилуй насъ. ѣко ты еси еднъ сѣтъ, ты еси еднъ гдѣ, исе хрѣтосъ, во славу бга оцѣ, аминь. На всѣкъ день бгословлю тѣ, и восхваляю ѣма твое въ вѣки, и въ вѣкѣ вѣка. Гди, пренежнице былъ еси намъ въ родъ и родъ. ѣзъ рѣхъ: гди, помилуй ма, ищелѣи дшѣ мою, ѣко согрѣшихъ тебе. гди, къ тебе пренебохъ, нади ма творити волю твою, ѣко ты еси бгъ мой: ѣко оу тебе источникъ животѣ, во свѣтѣ твоёмъ оузиимъ свѣтъ. пробаи мѣтъ твою вѣдѣшымъ тѣ. Сподоби гди, въ день сий безъ грѣхѣ сохранитиса намъ. бгословенъ еси гди бже оѣцъ нашихъ, и хвално и прославлено ѣма твое въ вѣки, аминь. Бди гди, мѣтъ твоѣ на насъ, ѣкоже оуповахомъ на тѣ. бгословенъ еси гди, нади ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ еси вѣко, вразуми ма ѿправданіемъ твоимъ. бгословенъ еси сѣи, просвѣти ма ѿправданіи твоимъ.

Гди, мѣтъ твоѣ во вѣкѣ, дѣлаз рѣкъ твоєю не презри: тебе подобаетъ хвала, тебе подобаетъ пѣніе, тебе слава подобаетъ, оцѣ и сиу и сѣому дху, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Тѣже ектенїа:

Дїаконъ: Исполнимъ оутреннюю молитвѣ нашѣ гдѣи.

Анѣ: Гди помилуй.

Дїаконъ: Застѣпи, спаси, помилуй и сохрани насъ бже твоєю бгодатію.

Анѣ: Гди помилуй.

Дїаконъ: Днѣ всегѣ совершена, свѣта, мирна и безгрѣшна, оу гда просимъ.

Анѣ: Подѣи гди.

Дїаконъ: Ѧггла мирна, вѣрна наставника, хранителя дшѣ и тѣлесъ нашихъ, оу гда просимъ.

Анѣ: Подѣи гди.

Бакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Народ: Подај, Господе.

Бакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Народ: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Бакон: Главе своје Господу приклонимо.

Народ: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На стиховње, стихире самогласне, Глас 6.

Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многоусугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христe Боже, као Човекољубац.

Стих 1: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Діакоуз: Проуіеніа и ѡстауленіа грѣхѡвъ и прегрѣшеній нашихъ, оу гда проуіемъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Добрыхъ и полезныхъ дѣламъ нашимъ, и міра мірови, оу гда проуіемъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Прочеє время живота нашего въ мирѣ и покаѣніи скончати. оу гда проуіемъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Христіанскіа кончины живота нашего, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добраго ѡвѣта на страшенемъ едѣци хрѣтоу проуіемъ.

Аікз: Подай гди.

Діакоуз: Престѣю, пречѣю, преблгоуловеннѣю, слауенѣю влѣцѣу нашѣу бѣу и принодѣу мрїю со всѣми сѣбѣми поманѣше, самъ себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь животъ нашъ хрѣту бѣу предадѣмъ.

Аікз: Тебѣ гди.

Возглашѣетъ іерей:

Іакѡ бѣз милости, щедрѡтѣ и члѣвколѡбіа єси, и тебѣ слауу возсылаемъ, ѡцѣ, и єиѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікз: Амѣнь.

Сѣіенникъ: Миръ всѣмъ.

Аікз: И дѣхови твоєму.

Діакоуз: Главы наша гдѣи приклѡнимъ.

Аікз: Тебѣ, гди.

Іерей:

Твоє бо єсть єже милѡвати и спасѣти ны бже нашъ, и тебѣ слауу возсылаемъ, ѡцѣ, и єиѣ, и сѣомѣ дѣхѣ, нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ.

Аікз: Амѣнь.

На сѣхѡвѣ сѣхѣры самоулаєны, глагоу є:

Прїидѣте вѣрніи, дѣламъ оуєрднѡу влѣцѣ: подауєтъ бо рауѡмъ боуатѣтво, и по рауєнствѣ кїиждѡ да многѡдѣдѣемъ блгодѣти талѣнтѣ: ѡвъ оуѣво мѣдрѡсть да приносѣтъ дѣлы блгїи, ѡвъ же слѣжеу свѣтлѡсти да соуершѣетъ. да прїѡещѣетъ же слѡвомъ вѣрній тайны ненадѣенномѣ, и да растуѣетъ боуатѣтво оуѣвгнѣмъ дрѣгїи: єице бо занмѡанное многѡдѣдѣемъ, и іакѡ строитѣле вѣрніи блгодѣти, влѣнїа радѡсти спѡдѡемъ. тоу наєз спѡдѡбѣ, хрѣтѣ бже, іакѡ члѣвколѡуєцъ.

Сѣхѣ: Испѡлнихѡмъ зуѣтра млѣти твоєѡ гди, и возраѡуахѡмъ, и возуєєлѣхѡмъ: во всѣ днї наша возуєєлѣхѡмъ, за днї въ наже смнрїлъ ны єси, лѣта въ наже вѣдѣхѡмъ слауу. и прїзри на рауѣи твоѡ, и на дѣла твоѡ, и на стѣвн сыны иѣхъ.

Када дођеш у слави са анђелским силама, и седнеш, Исусе, на престолу расуђивања, немој ме, Пастиру добри, од себе одлучити, јер путеве десне знадеш, а искривљени су леви. Немој ме, дакле, у гресима огрубелог, са козама погубити, но приборјавши ме овцама на десној страни, спаси као Човекољубац.

Стих 2: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Жениче, красотом лепши од свих људи, који си нас позвао за трпезу духовну ложнице твоје, свуци мој ружни изглед сагрешења, заједничарењем у страдањима твојим, и украсивши ме хаљином славе твоје красоте, покажи ме светлом званицом Царства твога, као милосрдан.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава, И сада, Глас 7

Гле, теби Владика талант поверава, душо моја, страхом прими дар, позајми дародавцу, раздајући убогима, и стекни пријатеља Господа, да би стала Њему с десне стране, када дође у слави, и да чујеш блажени глас: Уђи, слуго, у радост Господа твога. Ње ме удостој, Спасе, заблуделог, ради велике милости твоје.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи. (2 пута.)

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Читач: У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада:

Ѹгда прїидеши во славѣ со ѡгньскими снами, и ѡддеши на прѣтолѣ, иже, разсудженїа, да ма пастырю бл҃гїи не разлучиши: пѣти бо десныа вѣси, развращенїи же сѣтъ шѣи. да не оубо съ козани грѣбаго ма грѣхомъ погубиши: но деснымъ ма сочетавъ овцамъ, спси ѡакъ члвчколюбца.

Стихъ: И бѣди свѣтлость гда бга нашегъ на насъ, и дѣла рѣкъ нашихъ исправи на насъ, и дѣло рѣкъ нашихъ исправи.

Женшѣ, добротю красныи паче всѣхъ чловецъ, призавый насъ къ трапѣзѣ дхѣвнѣи чертога твоегѣ, нечпый мой зракъ прегрѣшенїи совлечи причастїемъ страданїи твоихъ, и одеждю славы оубрании твоеѣ красоты совѣдника свѣтла ма покажи твоегѣ цр҃твїа, ѡакъ милосердъ.

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Гласъ 3:

Сѣ тебе таланти вѣка вѣвѣрѣтъ дхшѣ моѣ, страхомъ прїими даръ, заимствѣи дабшемъ, раздаванїи нищымъ, и стажнѣ дрѣга гда, да станиши ѡдеснѣю сгѣ, сгда прїидетъ во славѣ, и оублишиши блженныи гласъ: вниди рабе въ радость гда твоегѣ. тоа доетѣйна ма сотвори спсе, заблудившаго, великїа радн твоеѣ млти.

Тажѣ чтѣцъ:

Блго сѣсть исповѣдатиса гдѣви, и пѣти ѡмени твоемъ, вышнїи: возвѣщати здѣтра млть твоѣ, и истинъ твоѣ на всакъ нѣщѣ. **Дважды.**

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертнїи, помнѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ, ѡминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхи наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, ѡмене твоегѣ радн.

Гдн помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Оче нашъ, ѡже сси на небѣхъ, да свѣтитсѣ ѡма твоеѣ, да прїидетъ цр҃твїе твоеѣ, да бѣдетъ вола твоеѣ, ѡакъ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣкавагъ.

Сщеники: ѡакъ твоеѣ сѣсть цр҃твѣи и сила и слава, оца и си и стѣгъ дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣцъ: ѡминь. Въ храмѣ стоѣще славы твоеѣ, на небѣи стоѣти мнїмъ, вѣце, двѣрь небнаа, ѡверзи намъ двѣри млти твоеѣ.

Гдн помнѣи, **м.**

Слава оцѣ и си и стѣомъ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡминь.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова.

И ми говоримо:

Амин. Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе украти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона, говорећи у себи при сваком поклону

Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтнѣишю херувѣмъ, и славноѣишю безъ сравненїа серафѣмъ, безъ истаѣнїа бѣа слова рождшю, ещю бѣтѣа велчаемъ.

Именемъ гднимъ бѣгословѣ, Отче.

Сщѣнникъ:

Сѣи бѣгословенъ хрѣтосъ бѣз насъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтѣецъ: Яминь. Нѣный црѣю, вѣрѣ оутверди, гзыки оукротѣ, мѣрз оумирѣ, сѣи храмъ сѣи [сѣю **ОБИТЕЛЬ СІИ**] добрѣ сохрани: прѣжде ѡшѣдшыа отцы и братїю насъ въ селѣнїхъ праведныхъ оучинѣ, и насъ въ покланїи и исповѣданїи прїимѣ, гакъ бѣгїи и чловѣколѣбецъ.

Посѣмъ поклѣны великіа трѣ, глаголюще въ нїхъ на коемъждо поклѣнѣ мѣтвѣ прѣбнагѣ ѡфрѣма:

Гдн и вѣко животѣ моегѣ, дѣхъ прѣзности, оубинїа, любоначїа и прѣзнословїа не даждь мѣ. [Поклѣнъ.]

Дѣхъ же цѣломѣдрїа, смиреномѣдрїа, терпѣнїа и любвѣ, дѣрѣ мѣ рѣвѣ твоемѣ. [Поклѣнъ.]

Бѣи гдн црѣю, дѣрѣ мѣ зрѣти моѣ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣти брѣта моегѣ: гакъ бѣгословенъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ. Яминь. [Поклѣнъ.]

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; довека ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достигу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Часъ первый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѡ бгѸ нашемѸ.

Псаломъ ѳ.

Глаголы моѡ вѣдшїи гдїи, разумѣи званїе мое. вонми глаголю моленїа моегѡ, црѣи моѡи ѡ бже моѡи, ѡкв кв тебѣ помолюса гдїи. завтра оубо вѣдши глаголю моѡи, завтра предстанѸ ти, ѡ оубо вѣдши мѡ. ѡкв бгѸ не хотѡи беззаконїа, ты ѳси: не приелїте кв тебѣ лѡкѡвнѡи, ниже пребдѡтз беззаконнїцы предѸ очїма твоїма. возненавїдѣлаз ѳси всѡ дѣлающїа беззаконїе, погвѣнши всѡ глаголющїа лжѸ: мѡжа кровей ѡ льстїва гнѡшѣтеса гдїи. ѡзз же множетвомз млчїи твоєѡ, внїдѸ кв домз твоѡи, поклонїса ко храмѸ стѡмѸ твоємѸ кв стѡмѣ твоємз. гдїи, настѡви мѡ правдою твоєю, вѡргз моѡхз радїи испрѡви предѸ тобѡю пѡть моѡи. ѡкв нѣсть во оубо вѣхз ѡхз ѡстїнны, сѣрдце ѡхз сѡвѣтно, грѡбз ѡвѣрѣтз гортанѣ ѡхз, ѡзыки своѡи мнїи льстѡхѸ. сѡднїи ѡмз бже, да ѡпадѡтз ѡ мѡслїи своѡхз: по множетвѸ нечѣстїа ѡхз ѡзрїни ѡ, ѡкв прѡгорчїша тѡ, гдїи. ѡ да возвѣелѡтса вѣи оубо вѡвѡщїи на тѡ, во вѣкз возрадѡтса, ѡ вселїшнїса кв нїхз: ѡ похвѡлѡтса ѡ тебѣ лѡбѡщїи ѡмѡ твоє. ѡкв ты бгѡсловнїши праведнїка гдїи, ѡкв ѡрѡжїемз бгѡволенїа вѣнчѡлз ѳси насз.

Псаломъ пд.

Гдїи, прїебѣжнїце бѡлз ѳси намз кв рѡдз ѡ рѡдз. прѣжде дѡже горѡмз не бѡтїи, ѡ создѡтїса землїи ѡ вселеннѣи, ѡ ѡ вѣка ѡ до вѣка ты ѳси. не ѡвратїи челѡвѣка во смїренїе, ѡ реклз ѳси: ѡвратїтеса сынове челѡвѣчѣстїи. ѡкв тысѡща лѣтз предѸ очїма твоїма гдїи, ѡкв дѣнь вѣрашнїи, ѡже мнїонѣ, ѡ стѡрѡжа ноцнѡа. оубо нїчїенїа ѡхз лѣта бѡдѡтз: оубо ѡкв тѡрѡ мнїонѣтз. оубо прѡцѣтѣтз ѡ прѣїдетз, на вѣчерз ѡпадѣтз, ѡжѣстѣетз ѡ ѡзѡхнѣтз. ѡкв ѡсчѣзѡхомз гнѣвомз твоѡмз, ѡ ѡрѡстїю твоєю смѡтнїхомса. положїлз ѳси беззаконїа нѡша предѸ тобѡю: вѣкз нѡшз кв прѡсѣщѣнїе лнцѡ твоєгѡ. ѡкв всїи днїе нѡши ѡскѡдѣша, ѡ гнѣвомз твоѡмз ѡсчѣзѡхомз. лѣта нѡша ѡкв пѡдчїна пѡдчїхѡса: днїе лѣтз нѡшнхз, кв нїхже сѣдмѣдѣсѡтз лѣтз, ѡце же кв сїлахз, ѡсѣдѣсѡтз лѣтз, ѡ множаѣ ѡхз тѡрѡдз ѡ болѣзнь: ѡкв прїїде крѡтѡстѣ на ны, ѡ накѡжемса. квѡ вѣстѣ держѡвѸ гнѣва твоєгѡ, ѡ ѡ стѡрѡха твоєгѡ ѡрѡстѣ твоѡи ѡсчѣтнї; деснїцѸ твоѡю тѡкв сѡжнї мнї, ѡ ѡковѡннїа сѣрдцемз кв мѡдрѡстїи. ѡвратїса гдїи, докѡлѣ; ѡ оубо молѣнз бѡднїи на рабѡи твоѡи. ѡпѡлнїхомса завтра млчїи твоєѡ гдїи, ѡ возрадѡвахѡмса, ѡ возвѣелїхомса. во всѡ днїи нѡша возвѣелїхомса, кв днїи кв нѡже смїрїлз ны ѳси, лѣта кв нѡже внѣхѡмз слѡвѡ. ѡ прїзрї на рабѡи твоѡи, ѡ на дѣла твоѡи, ѡ настѡви сынѡи ѡхз. ѡ бѡднїи свѣтлѡстѣ гдїа бгѡ нѡшегѡ на насз, ѡ дѣла рѡкз нѡшнхз испрѡви на насз, ѡ дѣло рѡкз нѡшнхз испрѡви.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вести срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори не-правду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој. (Поклон велики)

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој. (Поклон велики)

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе. (Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у векове векова. Амин.

Тропар дана

И сада: Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

(два пута)

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје. (два пута)

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим. (два пута)

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепност Твоју. (3 пута.)

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѱ.

Млѣть ѱ сѣдз воспоѡ тебе, гдѣ: поѡ ѱ разѡмѣю въ пѡтѣ непорѡчѣ, когдѡ прѣидеши ко мнѣ; прехождѡхъ въ незлѡбѣи сѣрдца моего, посреде дѡмѡ моего. не предлагахъ предѡ очѣма моиѡ вещь законопрестѡпнѡ, творѡщѡя престѡплѣнѣе возненавѣдѣхъ. не прильпѣ мнѣ сѣрдце стротѣиво, оѡклонѡющагѡ ѡ менѣ лѡкавагѡ не познахъ: ѡклеветѡющагѡ тѡи ѱскреннаго своего, сего ѱзгонѡхъ: гордымъ ѡкомъ ѱ несѡтѡымъ сѣрдцемъ, съ сѣмъ не гѡдѡхъ. Очѣ мои на вѣрныхъ землѣ, полагадѡти ѡ со мною: ходѡи по пѡтѣ непорѡчѣ, сѣи мѣи сѡдѡжѡше. не жнѡвѡше посреде дѡмѡ моего творѡи гордыню: глаголѡи неправѣднаѡ, не ѱсправлѡше предѡ очѣма моиѡ. во оѡтѡрѣи ѱзвенѡхъ въ ѡ грѣшнѡ землѣ, сѣже потребѣти ѡ града гдѣна въ дѣлающѡя беззакѡнѣе.

Слѡва ѡцѡ ѱ сѣи ѱ сѡмомъ дѡхъ, ѱ нынѣ ѱ присѡ ѱ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.
ѡмѣнѡ, ѡмѣнѡ, ѡмѣнѡ, слѡва тебе бѡже. **трѣжды.**

Гдѣ помѣнѡи, **трѣжды.**

Поѣмъ сѡѣенникъ глаголетъ настоѡщѣи трѡпѡрь, во гласѣ ѱ:

Зѡтра оѡслѡши гласъ мой, цѡю мой ѱ бѡже мой. **[Поклѡнѣ великіи.]**

Стѣхъ ѡ: Глаголы моѡ видѣши гдѣ, разѡмѣи зѡнѣе моѡ. **[Поклѡнѣ великіи.]**

Стѣхъ бѣ: Гѡкѡ къ тебе помѡлюѡ, гдѣ. **[Поклѡнѣ великіи.]**

Сѡѣенникъ: Слѡва ѡцѡ ѱ сѣи ѱ сѡмомъ дѡхъ.

Чтѣецъ: ѱ нынѣ ѱ присѡ ѱ во вѣки вѣкѡвъ. ѡмѣнь.

Что тѡ наречѣмъ, ѡ блѡгодѣтнаѡ; нѡ, гѡкѡ возсѡла сѣи сѣнце правды: рѡи, гѡкѡ прозѡблѡ сѣи цѡвѣтъ негѡлѣнѡ: дѡдѡ, гѡкѡ пребылѡ сѣи негѡлѣнна: чѣстѡю мѡрь, гѡкѡ ѱмѣла сѣи на сѡтыхъ твоѡхъ ѡбѡтѡхъ сѡа, вѡсѣхъ бѡ. того молѣи сѡстѣса дѡшѡмъ нѡшѡмъ.

Тѡже поѣмъ:

Сѡтѡпы моѡ направѣи по словѣи твоѡмѡ: ѱ да не ѡбладѣетъ мною вѡкое беззакѡнѣе.

ѱ повторѡемъ тѡйже.

ѱзѡбѣи мѡ ѡ клеветѣи чѡлѡвѣчѣскѡ, ѱ сохрани ѡзѡвѣдѣи твоѡ. **Пѡки тѡйже.**

Лице твоѡ просѡветѣи на рабѡ твоегѡ, ѱ наѡчи мѡ ѡправдѡнѣемъ твоимъ. **Пѡки тѡйже.**

Да ѱсполнатѣа оѡста моѡ хѡвалѣнѡ твоегѡ гдѣ, гѡкѡ да воспоѡ слѡвѡ твоѡ, вѣсь дѣнь великолѣпѣе твоѡ.

Сѣе же глаголемъ трѣжды, велегласѡ ѱ косѡ.

Чтѣецъ: Сѣѣи бѡже, сѣѣи крѣпкѣи, сѣѣи безсѣртнѣи, помѣнѡи нѡсѡ. **Трѣжды.**

Слѡва ѡцѡ ѱ сѣи ѱ сѡмомъ дѡхъ, ѱ нынѣ ѱ присѡ ѱ во вѣки вѣкѡвъ. ѡмѣнь.

Престѡла трѡце, помѣнѡи нѡсѡ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи нѡша: вѡко, прѡсти беззакѡнѡ нѡша: сѣѣи, просѣти ѱ ѱщѣлѣи нѣмѡщѣи нѡша, ѱмене твоегѡ радѣи.

Гдѣ помѣнѡи, **трѣжды.**

Слѡва ѡцѡ ѱ сѣи ѱ сѡмомъ дѡхъ, ѱ нынѣ ѱ присѡ ѱ во вѣки вѣкѡвъ. ѡмѣнь.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христе Боже, Које се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас све-тим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твојем. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Напомена:

Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон.

Укупно 16 поклона.

Оте нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да святитѣя имя твоё, да приидетъ црство твоё: да вѣдетъ воля твоа, ѿкъ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша, ѿкоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщеникъ: Глгоу твоё естъ црство и сила и слава, оца и сна и стгоу дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: Аминь.

Кондакъ великаго вторника, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ищя:

Часъ души конца помысливши, и посеченіа смокобницы оубоавшиа, даанный тебе талантъ трудолюбену дѣланіа окаяннаго бодрствуюци и зовущи: да не превѣдемъ вѣ чертога хртова.

Гдн помилуй, м.

Иже на всякое время, и на всякій часъ, на небѣи и на земли покланяемый и славымый, хрте бже, долготерпеливе, многомилтнве, многоблгодтробне, иже праведныа любяи, и грѣшныа милуяи, иже вса зовыи ко спсению ѿбѣщаніа ради вѣдущихъ благъ. самъ гдн, приими и наша въ часъ сей млтвы, и исправн животъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша освати, тѣлеса очисти, помысленіа исправн, мысли очисти, и избави насъ ѿ всякаго исорен, злы и болѣзней: ѿгради насъ стымн твоимн аглы, да ѿполченіемъ ихъ соблюдаемн и наставаемн, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ разумъ непрстѣпныа твоа славы: глгоу блгословенъ еси во вѣки вѣковъ, аминь.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцу и сну и стому дху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Чтнѣишю херувимъ, и славыѣишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаченіа бга слова рождашю, сщю бцу тла величяемъ.

Именемъ гднимъ блгословн, Отче.

Сщеникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, и блгослови ны, просвѣти лице твоё на ны, и помилуй ны.

Чтецъ: Аминь.

И глаголетъ сщеникъ млтву рпбнаго ефрема:

Гдн и влко живота моего, дхъ праздности, оубыніа, любоначліа и празднословіа не даждь ми. **[Поклонъ великій.]**

Дхъ же цѣломудріа, смиренномудріа, терпѣніа и любве даруй ми рабъ твоему. **[Поклонъ великій.]**

Вн гдн црю, даруй ми зрѣти моа прегрѣшеніа, и не ѿсудити брата моего: глгоу блгословенъ еси во вѣки вѣковъ. Аминь. **[Поклонъ великій.]**

Таже малыхъ поклоновъ ѿ, глаголюще себѣ втай на кнждо поклонъ: Бже, очисти мѣ грѣшнаго.

И пакн, кончавъ поклоны, глаголемъ млтву всю вышеписанную: Гдн и влко живота моего: и поклонъ единъ великій.

Чтецъ: Аминь.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Невесна.

Свештеник:

Слава Теби Христе Боже наш слава Теби.

Народ: Слава, И сада: Господе, помилуј. (3 пута.) Оче Благослови.

И бива Отпуст.

Сѣѣи бже, сѣѣи крѣпкій, сѣѣи безмертвый, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмни.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣи наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѣ ради.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмни.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣи ѡнамъ твоѣмъ, да приидетѣи црѣте твоѣ: да вѣдетѣи вола твоѣ, ѡкѣ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сѣѣнникъ:

ѡкѣ твоѣ естѣ црѣтво и сила и слава, оцѣ и сѣи и сѣгѣ дхѣ, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: ѡмни. Гдѣ помилуй, **ѡ.**

И сѣѣнникъ глаголетъ настоѣщю мѣтѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщай и ѡсвѣщай всѣакого человека градѣщаго въ миръ, да знаменаетѣи на насъ свѣтъ лица твоегѣ, да въ немъ ѡзримъ свѣтъ непристѣпный: и исправи стѣпы наша къ дѣланїю заповѣдей твоихъ, мѣтвами прѣчтыа твоѣа мѣре, и вѣхъ твоихъ сѣѣхъ, ѡмни.

Ликъ: Взыбранной воеводѣ побѣдѣтельнаа, ѡкѣ избавльшаа ѡ слѣхъ, блгодѣрствѣннаа воспиедемъ ти рабѣи твоѣ, бже: но ѡкѣ имѣлаа державѣи непобѣдимѣю, ѡ всѣхъ насъ вѣдъ свободѣи, да зовѣмъ ти: радѣша, невѣсто невѣстнаа.

Іерей: Слава тебѣ, хрѣте бже, ѡпованїе наше, слава тебѣ.

Ликъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмни. Гдѣ помилуй, **трижды.** Блгослови.

Сѣѣнникъ глаголетъ ѡпѣетъ:

Градѣи гдѣ на вольнѣю стѣтъ, нашегѣ ради спасѣнїа, хрѣтоз истинный бгъ нашъ, мѣтвами прѣчтыа своѣа мѣре, и вѣхъ сѣѣхъ, помилуетъ и спасѣтъ насъ, ѡкѣ блгъ и человекѣлюбѣцъ.

Ликъ поетъ многолѣтїе:

Великаго господїна и оцѣа нашего ѡмкѣ, сѣѣйшаго патрїарха и господїна нашего прѣсвѣщенѣйшаго ѡмкѣ, митрополїта [или архїеѣпа, или еѣпа егѣже естѣ ѡвласть], бгѣохранїмѣю стѣнѣи нашѣи русїйскѣю, настоѣтѣла, братїю и прихѣжанъ сѣѣгѣ храма сѣгѣ, и всѣа правослабныа хрѣтїанѣи, гдѣ, сохрани ихъ на многаа лѣта.

ТРЕЋИ ЧАС

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај. И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне. Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, него обнови нас који Ти се молимо. И Богородице, Ти си Чокот истинити...

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе). Ђакон: кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризнице добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо ду-жницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство. Сила и слава Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу.

Часъ третій.

Сщѣнникъ: Бѣгословѣнъ бѣгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю нѣный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и всѣ исполнѣи, сокровице бѣгнхъ и жнзи подателю, прѣдн и вселѣи въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѣхъ скверны, и спси бже, души наша.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвнѣи, помнѣи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Прѣтѣа трѣце, помнѣи насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззакѡнѣа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоегѡ радн.

Гдн помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмѣнь.

Оче нашъ, иже съи на нѣбѣхъ, да свѣтитѣа има твоѡ, да прѣдетѣа црѣтѣе твоѡ, да вѣдетѣа вола твоѡ, ѣкѡ на нѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщнѣи дѣждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаѣмъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенѣе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщѣнникъ:

Ѳкѡ твоѡ сътъ црѣтво и сила и слава, оца и си и стѡму дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь. Гдн помнѣи, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмѣнь.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмѣа и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ ѣ.

Оубѣиши гдн, правдѣ моѡ, воннѣ молѣнѣю моемѣ, вѣдши мѣтѣдѣ моѡ не во оубѣнѣхъ льстѣвѣхъ. ѿ лица твоегѡ сѣдѣла моѡ изыдетѣа, очи моѡ да видѣта правотѣи. иисѣиасъ съи сѣраце моѡ, посетѣиасъ съи нѡщѣю, иисѣиасъ ма съи, и не ѡбратѣтеа во мнѣ неправда. ѣкѡ да не возглаголютѣа оубѣа моѡ дѣла челоѣческѣхъ, за словеса оубѣнѣхъ твоѣхъ, ѣзъ сохранихъ пѣтн жѣстоки. соверши стѡпы моѡ во стѣзѣхъ твоѣхъ, да не подвижѣтеа стѡпы моѡ. ѣзъ воззвахъ, ѣкѡ оубѣишасъ ма съи бже, приклоннѣ оухѡ твоѡ мнѣ, и оубѣиши глаголы моѡ. оуднѣи мѣти твоѡ, спѣаи оупѡвѣющѣа на тѣ ѿ прѡтивѣщнѣа деснѣце твоѣи. сохрани ма гдн, ѣкѡ зѣннѣа ѡка: въ кровѣхъ крнѣ твоѣю покрѣиши ма, ѿ лица нечестѣвѣхъ ѡстрѣстѣиши ма.

Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малоброј-них на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Добар је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова станова-ће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се

врази моѣ дѣшѣ моѣ ѡдержаша, тѣкъ своѣ затвориша: оубѣтѣ ѣхъ глаголаша гордыню. ѣзгонѣщи мѣ нынѣ ѡбыдоша мѣ, ѡчи своѣ возложиша оубѣклонїти на зѣмлю. ѡбѣаша мѣ ѣакѡ лѣвъ готѡвъ на лѡвъ, и ѣакѡ икѡменъ ѡбѣтѣашѣ въ тѣйныхъ. возкрѣни гдѣи, предвѣри ѣ, и запни ѣмъ: ѣзбѣви дѣшѣ моѣ ѡ нечестїбагѡ, ѡрѣжїе твоѣ ѡ вѣргѣ рѣкѣ твоѣѡ. гдѣи, ѡ малыхъ ѡ зѣмлю, раздѣли ѣ въ животѣѣ ѣхъ, и сокровѣнныхъ твоѣхъ ѣсполниша чѣрево ѣхъ. насытишасѣ сыновѣвъ, и ѡстѣвиша ѡстѣнки младѣнцѣмъ своѣмъ. ѣзъ же правдою ѣвѣлюсѣ лицѣ твоѣмѣ, насыщѣсѣ, вѣгда ѣвѣти ми сѣ слабѣ твоѣѣ.

Псаломъ ѣд.

Къ тебѣ гдѣи, воздвигохъ дѣшѣ моѣ. бѣже моѣ, на тѣ оубѡвѣхъ, да не постыжѣсѣ во вѣкѣ, ниже да посмѣютъ ми сѣ врази моѣ: ѣбо всѣ терпѣщи тѣ не постыдѣтѣсѣ. да постыдѣтѣсѣ беззаконнѣщи вѡтѣѣ. пѣти твоѡ гдѣи, скажи ми, и стѣзамъ твоѣмъ надѣи мѡ. настѣви мѣ на ѣстїнѣ твоѣ, и надѣи мѡ: ѣакѡ ты ѣси бѣгѣ спѣхъ моѣ, и тебѣ терпѣхъ вѣсь дѣнь. помани ѣедрѡты твоѡ гдѣи, и мѣти твоѡ, ѣакѡ ѡ вѣкѣ сѣтъ. грѣхъ ѣности моѣѡ, и невѣдѣнїѡ моѣгѡ не помани: по мѣти твоѣѣ помани мѣ ты, рѣди бѣгѡсти твоѣѡ, гдѣи. бѣгѣ и правѣ гдѣи, сѣгѡ рѣди законположитѣ согрѣшѣющимъ на пѣти. настѣвитѣ крѡткїѡ на сѣдѣ, надѣитѣ крѡткїѡ пѣтѣмъ своѣмъ. всѣ пѣтїѣ гдѣи мѣтъ и ѣстїна, взыскѣющимъ завѣта сѣгѡ и вѣдѣнїѡ сѣгѡ. рѣди ѣмене твоѣгѡ гдѣи, и ѡчїсти грѣхъ моѣ: многѣ бо сѣтъ. ктѡ сѣтъ чѡвѣкъ боѡнѣсѣ гдѣи; законположитѣ сѣмѣ на пѣти, сѣгѡже ѣзвѡлн. дѣшѣ сѣгѡ во бѣгнѣхъ водворїтѣсѣ, и сѣмѡ сѣгѡ наследитѣ зѣмлю. держѣва гдѣи боѡщїхѣ сѣгѡ, и завѣтѣ сѣгѡ ѣвѣитѣ ѣмъ. ѡчи моѣ вынѣ ко гдѣи, ѣакѡ тѡѣ ѣсторгнетѣ ѡ сѣти нѡзѣ моѣ. прїзри на мѣ, и помнѣи мѣ, ѣакѡ сѣднорѡдъ и нїщѣ сѣмѣ ѣзъ. икѡрѣн сѣрдѣца моѣгѡ оубнѡжншасѣ, ѡ нѣждѣ моѣхъ ѣзвѣдї мѡ. вѣждѣ смнрѣнїѣ моѣ и трѣдѣ моѣ, и ѡстѣви всѣ грѣхн моѡ. вѣждѣ врагн моѡ, ѣакѡ оубнѡжншасѣ, и ненавнѣнїемъ непраѣвѣднымъ возненавнѣтѣша мѣ. сохрани дѣшѣ моѣ, и ѣзбѣви мѣ, да не постыжѣсѣ, ѣакѡ оубѡвѣхъ на тѣ. несѡбѣнїи и правѣи прнлѣплѣхѣсѣ мнѣ, ѣакѡ потерпѣхъ тѣ гдѣи. ѣзбѣви бѣже, ѣнѡ ѡ вѣхъ скорѣѣѣ сѣгѡ.

Псаломъ ѣѣ.

Помнѣи мѣ бѣже, по величїѣи мнѡсти твоѣѣи и по мнѡжѣствѣ ѣедрѡтѣ твоѣхъ ѡчїсти беззаконїѣ моѣ. наипѣче ѡмыїи мѣ ѡ беззаконїѡ моѣгѡ, и ѡ грѣхѡ моѣгѡ ѡчїсти мѣ. ѣакѡ беззаконїѣ моѣ ѣзъ знѣю, и грѣхъ моѣ предѡ мнѡю сѣтъ вынѣ. тебѣ сѣднѡмѣ согрѣшнхъ, и лѣкѣвое предѣ твоѡю сотворнхъ, ѣакѡ да ѡправдншсѣ во словѣсѣхъ твоѣхъ, и повѣдншн, вѣгда сѣднѣти тн. сѣ бо въ беззаконїнхъ зачатѣ сѣмѣ, и во грѣсѣхъ роди мѡ мѣти моѡ. сѣ бо ѣстїнѣ возлюбнлз сѣи, безвѣстнѡ и тѣннѡ прѣмѣдрѡсти твоѣѡ ѣвнлз мнѣ сѣи. ѡкропншн мѣ ѣсѡпомъ, и ѡчнщѣсѣ: ѡмыѣшн мѣ, и пѣче снѣга оубѣлѡсѣ. сѣдѣхъ моѣмѣ дѣи рѣдѡсть и вѣсѣлїѣ, возрѣдѣтѣсѣ кѡстн смнрѣннѡ. ѡврати лицѣ твоѣѣ ѡ грѣхъ моѣхъ, и всѣ беззаконїѡ моѡ ѡчнсти. сѣрдѣце чнсто сознѣди во мнѣ бѣже, и дѣхъ правѣ ѡбновн во оубрѡбѣ моѣѣи. не ѡвѣржн менѣ ѡ лицѡ твоѣгѡ, и дѣхѡ твоѣгѡ сѣгѡ не ѡнмнѣ ѡ менѣ. воздѣждѣ мнѣ рѣдѡсть спѣнїѡ

језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 12

Псалам 85.

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромаш и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Узвесели душу слуге Твога, јер Теби, Господе, подигох душу своју. Јер си Ти, Господе, добар и снисходљив, и многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завах к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема дела по делима Твојим. Сви народи које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и поћи ћу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века, јер је милост Твоја велика на мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не поставише Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, милосрдан си и милостив, дуготрпељив и многомилостив и истинит. Погледај на ме и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си Ти, Господе, помогао ми, и утешио си ме.

Псалам 86.

Темељи су његови на горама светим; љуби Господ врата Сиона већма од свих насеља Јаковљевих. Преславне ствари говораху се о теби, граде Божији. Спомињаћу Египат и Вавилон онима који ме познају; и ево, иноплеменици Филистејци и Тир и народ Етиопљана, они дођоше и бише тамо. Мати Сион, рећи ће човек, и Човек

твоегѡ, и дѣломъ вѣнчимъ оутверди мѧ. научи беззаконныхъ поутѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ обратятца. и збави мѧ ѿ кровей бже, бже спсѣнїѧ моегѡ, возрадѣетца ѡзыкъ мой правдѣ твоѣй. гдѣ, оустнѣ мои ѡверзеши, и оуста мои возвѣстятъ хвалѣ твоѡ. ѡакъ ѡце бы вохотѣлъ єси жертвы, дѡлъ быхъ оубо: всеожженїѧ не бгволиши. жертва бгѡ дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно бгѡ не оуничижитъ. оублжи гдѣ, бгволенїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждѣтца стѣны іерлѣмскїѧ. тогда бгволиши жертвѣ правды, возношенїе и всеожегѡма: тогда возложатъ на олтарь твоѡ тельцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.
ѡлладїѧ, ѡлладїѧ, ѡлладїѧ, слава тебѣ бже. **трижды.**

Лїкъ: Гдѣ помнѡди, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

**И чтѣтца кадїема вї
Ѳалѡмъ пс.**

Приклони, гдѣ, оубо твоѡ, и оублжи мѧ: ѡакъ ницы и оубогъ єсмь ѡз. Сохрани дѡшѣ мои, ѡакъ прѣбенъ єсмь: єси раба твоегѡ, бже мой, оуповающаго на тѧ. Помнѡди мѧ, гдѣ, ѡакъ къ тебѣ воззовѣ весь день. Возвесели дѡшѣ раба твоегѡ: ѡакъ къ тебѣ взѡхъ дѡшѣ мои. ѡакъ ты, гдѣ, бгѡ и крѡтокъ и многомлѣтнѡ въѣмъ призывающимъ тѧ. Внѡши, гдѣ, молїтвѣ мои и вонми глѡсѣ молѣнїѧ моегѡ. Въ день скорби моеѡ воззвахъ къ тебѣ, ѡакъ оублжилъ мѧ єси. Нѣсть подобенъ тебѣ въ возѣхъ, гдѣ, и нѣсть по дѣломъ твоимъ. Всѣ ѡзыцы, єлїки сотворилъ єси, прїидѣтъ и поклонатца предъ тобою, гдѣ, и прославатъ ѡма твоѡ: ѡакъ велиї єси ты и творѡи чѡдеѧ, ты єси бгѡ єдинъ. Настѡви мѧ, гдѣ, на путь твоѡ, и поидѣ во истинѣ твоѣй: да возвеселїтца сердце моѡ боѡтнѣ ѡмене твоегѡ. Исповѣмца тебѣ, гдѣ бже мой, въѣмъ сердцемъ моимъ и прослаблю ѡма твоѡ въ вѣки: ѡакъ млѣть твоѡ велиѧ на мнѣ, и и збавилъ єси дѡшѣ мои ѡ ѡда пренеспѡднѣншагѡ. Бже, законопрестѡпницы востѡша на мѧ, и сонмъ державныхъ взыскаша дѡшѣ мои, и не предложїша тебѣ предъ собою. И ты, гдѣ бже мой, цѣдрый и млѣтнѡвый, долготерпѣливый и многомлѣтнѡвый и истинный, Призри на мѧ и помнѡди мѧ: дѡждь державѣ твоѡ ѡтрокѣ твоемѣ и єси сына рабы твоеѡ. Сотвори со мною знаменїе во бгѡ: и да вѣдатъ ненавѣдѡщїи мѧ, и постыдѡтца, ѡакъ ты, гдѣ, помѡгал ми и оутѣшилъ мѧ єси.

Ѳалѡмъ пс.

Ѳиновѡнїѧ єгѡ на горѡхъ стѣихъ: любнтъ гдѣ вратѧ сїѡна пѡче вѣхъ селѣнїи ѡквѡнхъ. Прелѡвнаѧ глаголѡшасѧ ѡ тебѣ, граде бжїѡ. Помнѡди рабѡ и вѡвлѡна вѣдѡщымъ мѧ: и є, иноплеменницы и тѣрѡ и людїе єдїѡпетїи, сїи быша тамѡ. Млѣтнїи сїѡнѡ речѣтъ: человекъ и человекъ родїсѧ въ нѣмъ, и тѡи ѡновѡ и вѡшнїи. Гдѣ

постаде у њему, и Сам Вишњи основа га. Господ ће казивати у књизи пописа народа и кнезова ових који постадоше у њему. Јер је свих радујућих се обиталиште у теби.

Псалам 87.

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као смртно рањени што леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; предан бих, и не излажах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва; виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће их лекари васкрснути, па ће се исповедати Теби? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? И ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш лице Твоје од мене? Сиромаш сам ја и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогах. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресоше ме, опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњега, и познанике моје од несреће моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Псалам 88.

Млости Твоје, Господе, до века певаћу, из нараштаја у нараштај јављаћу истину Твоју устима мојим. Јер си рекао: До века ће се милост изградити, на небесима ће се спремити истина Твоја. Завештах завет изабранима Мојима, заклек се Давиду служи Моме: До века ћу припремити семе твоје и подићи ћу из нараштаја у нараштај престо твој. Исповедаће небеса чудеса Твоја, Господе, и истину Твоју у цркви светих. Јер ко ће се у облацима изједначити с Господом, и ко ће се уподобити Господу међу синовима Божијим? Бог прослављан у савету светих, велик и страхан над свима око Њега. Господе Боже над војскама, ко је сличан Теби? Моћан си, Господе, и истина је Твоја око Тебе. Ти владаш над државом мора, а буру таласа његових Ти укроћујеш. Ти си смирио гордога као рањеника, мишицом моћи Твоје расејао си непријатеље Твоје. Твоја су небеса, и Твоја је земља; васељену и пуноћу њену Ти си основао. Север и море Ти си саздао, Тавор и Ермон Имену Твоме обрадоваће се. Твоја је мишица са снагом; нека се утврди рука Твоја, нека се узвиси десница Твоја. Правда и суд

повѣсть въ писанїи людѣи и князѣи, си҃хъ бывшихъ въ немъ. ꙗко веселѣщихся вѣхъ жнѣице въ тебѣ.

Ѳаломъ пз.

Гдѣи бже спсѣнїа моегѡ, во дни воззвахъ и въ ноци предъ тобою: да видѣтъ предъ тѡ молїтва моа, приклонїи о҃хъ твоѡ къ молѣнїю моему. ꙗко исполниша зѡла душа моа, и живѡтъ мои ядо приближїи. Приемленїи быхъ съ нисходѣшнми въ рѡвъ: быхъ ꙗко человекъ безъ помѡщи, въ мѣртвыхъ свобѡды: ꙗко живенїи спѡци во грѡбѣ, ѣже не поманѣла єси ктому, и тїи ѡ рѣки твоѡ ѡрновѣни быша. Положиша мѡ въ рѡвѣ приисподнїи, въ темныхъ и сѣни смѣртнїи. На мнѣ оутвердиша ярогъ твоѡ, и вѣа вѡлы твоѡ навѣла єси на мѡ. Оудѣла єси знаемыхъ моихъ ѡ менѣ: положиша мѡ мѣрзѡтъ себѣ: преданъ быхъ и не ѣждѡхъ. Очи мои ѣнемогѡтъ ѡ ницѣты: воззвахъ къ тебѣ, гдѣи, весь день, воздѣхъ къ тебѣ рѡцѣ мои. Еда мѣртвыми творїши чѡдеа; или вѣрѣевокрѣдѣтъ, и ѣповѣдаѣтъ тебѣ; Еда повѣсть ктѡ во грѡбѣ мѣтъ твоѡ, и ѣстинѡ твоѡ въ погнѣеи; Еда познѡна бѡдѣтъ во темѣ чѡдеа твоѡ, и правѡ твоѡ въ землїи забвѣннїи; И азъ къ тебѣ, гдѣи, воззвахъ, и оутрѡ молїтва моа предварїтъ тѡ. Вскзю, гдѣи, ѡрѣеши душѡ мою; ѡбращѣеши лицѣ твоѡ ѡ менѣ; Ницѣ єсмь азъ, и въ трдѣхъ ѡ ѣности моеѡ: вознесъ же єа смрнѣхъ и ѣнемогѡхъ. На мнѣ пренѡша гнѣви твоѡ, оутраєнїа твоѡ возмѣтїиша мѡ: ѡбѡдѡша мѡ ꙗко вода весь день, ѡдержѡша мѡ вѡпѣ. Оудѣла єси ѡ менѣ дрѡга и ѣскреннѡго, и знаемыхъ моихъ ѡ страєнїи.

Слава о҃цѡ и снѡ и сѡмѡ дхѡ.

Анѣ: И нынѣ и прїеиѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнїи.

ѡлнѡдїа, ѡлнѡдїа, ѡлнѡдїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣи помнѣи, **трїжды.**

Слава о҃цѡ и снѡ и сѡмѡ дхѡ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прїеиѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмнїи.

Ѳаломъ пн.

Мѣти твоѡ, гдѣи, во вѣкѡхъ вопоѡ, въ рѡдѣ и рѡдѣ возвѣщѡ ѣстинѡ твоѡ о҃стѣи мои. Занѣ рѣкѡ єси: въ вѣкѡхъ мѣтъ сознѣдетѡ: на нѣсѣхъ о҃готѡвнѣтѡ ѣстина твоѡ. Завѣщѡхъ завѣтъ ѣзерѡннми моимъ, клѡхѡ дѡдѡ рабѡ моему: до вѣка о҃готѡвѡю сѣма твоѡ, и сознѣдѡ въ рѡдѣ и рѡдѣ прѡтѡхъ твоѡ. Ѣповѣдѣтъ нѣєа чѡдеа твоѡ, гдѣи, ѣеѡ ѣстинѡ твоѡ въ црѣви сѣгѡхъ. ꙗко ктѡ во ѡблѡцѣхъ о҃равннѣтѡ гдѣви; о҃подѡбнѣтѡ гдѣви въ сынѣхъ бжїихъ; Бгѡ прогнѡвлѣемъ въ совѣтѣ сѣгѡхъ, вѣлїи и страєннѡ єсть наѡ вѣмнїи ѡкрѣтнми єгѡ. Гдѣи бже снѡ, ктѡ подѡбенъ тебѣ; снѡ єси, гдѣи, и ѣстина твоѡ ѡкрѣтѡ тебѣ. Ты влѣетѡвѣеши держѡвою морѣю: возмѣєнїе же вѡнѡ єгѡ ты о҃крѡчѡеши. Ты смрнѡлѡ, єси, ꙗко живѡна, гѡрѡго: мѡшцѡ снѡ твоѡ рѡстѡчнѡ єси вѣрнѡ твоѡ. Твоѡ сѡтъ небѣа, и твоѡ єсть землѡ: вселѣннѡю и ѣполнѣнїе єа ты ѡсновалѡ єси. Сѡверѡ и мѡре ты создѡлѡ єси: двѡрѡ и єрмѡнѡ ѡ ѣмени твоѡмъ возрѡдѣтѡ. Твоѡ мѡшца съ снѡю: да о҃крѣпнѣтѡ рѣка твоѡ, и

припрема су престола Твога, милост и истина претходе пред лицем Твојим. Блажен је народ који зна клицање Теби; Господе, у светлости лица Твога ходиће, и Именом Твојим обрадоваће се сав дан, и правдом Твојом узвисиће се. Јер си Ти похвала силе њихове, и благовољењем Твојим узвисиће се моћ наша. Јер је заштита Господња, и Светога Израилјева, Цара нашег. Тада си говорио у виђењу синовима Твојим, и рекао си: Ставих помоћ на силнога, узвисих изабранога из народа Мога. Нађох Давида слугу Свога, уљем светим Мојим помазах га. Јер ће рука Моја сапомоћи га, и мишица Моја оснажиће га; неће успети непријатељ над њим, и син безакоња неће успети да га злоставља; и сасећи ћу непријатеље његове пред лицем његовим, и мрзитеље његове поразићу. И истина Моја и милост Моја са њим је, и Именом Мојим узвисиће се рог моћи његове. И поставићу на море руку његову, и на рекама десницу његову. Он ће Ме призвати: Отац мој јеси Ти, Бог мој и заштитник спасења мога. И Ја ћу га поставити за првенца, високог код царева земаљских. До века ћу чувати њему милост Моју, и завет је Мој веран њему; и поставићу у век века семе његово, и престо његов као дане неба. Ако ли напусте синови његови закон Мој и по судовима Мојим не буду ходили, ако наредбе Моје оскврнавe и заповести Моје не сачувају, посетићу палицом безакоња њихова и ранама неправде њихове; али милост Моју нећу уклонити од њих, нити ћу их онеправдовати у истини Мојој, нити ћу оскврнити завет Мој, и изговорено из уста Мојих нећу порећи. Једном се заклек Светињом Мојом, еда ли ћу Давиду слагати: Семе његово остаће до века, и престо његов као сунце преда Мном, и као месец уређен до века; и Сведок је веран на небу. А ти си Господе одгурнуо и поништио, одбацио си Помазаника Свога; разорио си завет слуге Твога, бацио си на земљу Светињу његову. Срушио си све ограде његове, поставио си за утврђења његова страх; разграбише га сви пролазници путем, постаде поруга суседима његовим. Узвисио си десницу угњетавача његових, обрадовао си све непријатеље његове. Одвратио си помоћ мача његовог и ниси га у рату заштитио. Укинуо си очишћење његово, престо си његов оборио на земљу. Умањило си дане времена његовог, обавио си га срамотом. Докле ћеш, Господе, одвраћати се до краја, распаљивати се гнев Твој као огањ? Опомени се који је мој састав, ниси ваљда узалуд створио све синове људске? Који је човек који ће живети и неће видети смрти? Ко ће избавити душу његову из ада? Где су оне старе милости Твоје, Господе, које си се заклео Давиду истином Твојом? Опомени се, Господе, ружења слугу Твојих, које држах у недрима мојим од многих народа, којим поругаше непријатељи Твоји, Господе, поругаше издајом Помазаника Твога. Благословен Господ до века. Нека тако буде. Амин.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

вознесѣтца десница твоѧ. Правда ѡ ѡдѣбѧ оубоготованїе прѣтѡла твоегѡ: мѡть ѡ истина предѡдетѣ предѡ лицемъ твоимъ. Пѡже ни людіе вѣдѡщии воскликновѣнїе: гдѡ, во свѣтѣ лицѧ твоегѡ поѡдѡтъ, ѡ ѡ имени твоемъ возрадѡютца вѣсь дѣнь, ѡ правдою твоею вознесѡтца. Гѡкѡ похвала силы ѡхъ ты ѣси, ѡ во бѡговолѣнїи твоемъ вознесѣтца рѡгъ нашъ: Гѡкѡ гдѡе ѣсть застѡплѣнїе, ѡ стѡгѡ ѡлева црѡ нашегѡ. Тогда глаголашъ ѣси въ видѣнїи синовѡмъ твоимъ, ѡ рекъшъ ѣси: положишъ помощѡ на сильного, вознесѡхъ избрѡннагѡ ѡ людѣи моимъ: Обрѣтѡхъ дѣда раба моего, ѡлемъ стѡимъ моимъ помазашъ ѣго. Ибо рѡка моѡ застѡпнѣтъ ѣго, ѡ мышца моѡ оубрѣпнѣтъ ѣго: Ничтѡже оубрѣетъ врагъ на него, ѡ сынъ беззакѡнїѡ не приложнѣтъ ѡслобѡтнѣ ѣго. ѡ свѣкѡ ѡ лицѧ ѣгѡ врагѡ ѣгѡ, ѡ ненавидѡщїѡ ѣго побѣждѡ: ѡ истина моѡ ѡ мѡть моѡ ѣз нимъ, ѡ ѡ имени моемъ вознесѣтца рѡгъ ѣгѡ: ѡ положишъ на морѡ рѡкѡ ѣгѡ, ѡ на рѣкѡхъ десницѡ ѣгѡ. Тѡи призовѣтъ ма: ѡцъ моѡ ѣси ты, бѣгъ моѡ ѡ застѡпникъ спѣсѣнїѡ моего. ѡ ѡзъ первенца положишъ ѣго, высока пѡче царѣи земныхъ: Въ вѣкѡ сохрани ѡмѡ мѡть мою, ѡ завѣтъ моѡ вѣренъ ѡмѡ: ѡ положишъ въ вѣкѡ вѣка стѡма ѣгѡ, ѡ прѣтѡлъ ѣгѡ гѡкѡ днѣ неба. Ище ѡстѡватъ сынове ѣгѡ законъ моѡ, ѡ въ ѡдѣбахъ моимъ не поѡдѡтъ: Ище ѡправдѡнїѡ моѡ ѡсквернѡтъ, ѡ заповѣдїи моимъ не сохранитъ: Посѣщѡ жезломъ беззакѡнїѡ ѡхъ, ѡ рѡнами неправды ѡхъ, мѡть же мою не разорѡ ѡ нихъ, ни превреждѡ во истинѣ моеї: Ниже ѡсквернѡ завѣта моего, ѡ ѡходѡщихъ ѡ оустъ моимъ не ѡвергѡтца. Бдѡною клѡхѡ ѡ стѡмъ моемъ: ище дѣдѡ солжѡ; Стѡма ѣгѡ во вѣкѡ пребѡдетъ, ѡ престѡлъ ѣгѡ гѡкѡ солнце предѡ мною, ѡ гѡкѡ лѡна совершѣна въ вѣкѡ, ѡ свѡдѣтель на нѣси вѣренъ. Ты же ѡрѡнѡлъ ѣси ѡ оубнѡжнѡлъ, негодѡвалъ ѣси помазаннагѡ твоегѡ: Разорнѡлъ ѣси завѣтъ раба твоегѡ, ѡсквернѡлъ ѣси на землѡ стѡиню ѣгѡ: Разорнѡлъ ѣси всѡ ѡплѡты ѣгѡ, положишъ ѣси тѡвѣрѡмъ ѣгѡ стѡхъ. Рѡхнѡхѡ ѣго всѡ мимоходѡщи пѡтѣмъ, бѡистъ поношѣнїе соудѡмъ своимъ. Возвысилъ ѣси десницѡ стѡжѡющихъ ѡмѡ, возвелѡлъ ѣси всѡ врагѡ ѣгѡ: ѡвратнѡлъ ѣси помощѡ мечѡ ѣгѡ ѡ не застѡпнѡлъ ѣси ѣго во брѡни: Разорнѡлъ ѣси ѡ ѡчищѣнїѡ ѣгѡ, престѡлъ ѣгѡ на землѡ повергѡлъ ѣси: Омѡлѡлъ ѣси днѡ времеѡе ѣгѡ, ѡблѡлѡлъ ѣси ѣго стѡдомъ. Докѡлѣ, гдѡ, ѡвращѡешнѡ въ конѣцъ, разжѣтца гѡкѡ ѡгнь гнѣвъ твоѡ; Помѡнѡ, кїи моѡ соствѡвъ: ѣдѡ бо всѡе создѡлъ ѣси всѡ сыны чѡлѡвѣчѣскїѡ; Ктѡ ѣсть чѡлѡвѣкъ, ѡже пожнѣтъ ѡ не оубрѡнтъ смѣртнѡ, ѡзбѡвтѡ дѡшѡ своѡ ѡзъ рѡкѡ ѡдовы; Гдѣ ѡдѣ мѡтн твоѡ дрѣвнїѡ, гдѡ, ѡмнѡже клѡмѡ ѣси дѣдѡ во истинѣ твоеї; Помѡнѡ, гдѡ, поношѣнїе рѡвъ твоѡхъ, ѣже оубрѡхѡхъ въ нѣдрѣ моемъ многнѡхъ гѡзыкъ: ѡмнѡже поношѡша врагѡ твоѡ, гдѡ, ѡмнѡже поношѡша ѡзмѣненїю хрїстѡ твоегѡ. Бѡгословѣнъ гдѡ во вѣкѡ: бѡдн, бѡдн.

Слѡва ѡцѡ ѡ снѡ ѡ стѡмѡ дхѡ.

Днѡкъ: ѡ нынѣ ѡ прїснѡ ѡ во вѣкѡ вѣкѡвъ. ѡмнѡ.

ѡлѡлѡдїѡ, ѡлѡлѡдїѡ, ѡлѡлѡдїѡ, слѡва тѡвѣ бѣже. **Трѡжды.** Гдѡ помнѡдѡ, **трѡжды.**

Слѡва ѡцѡ ѡ снѡ ѡ стѡмѡ дхѡ.

Чтѣцъ: ѡ нынѣ ѡ прїснѡ ѡ во вѣкѡ вѣкѡвъ. ѡмнѡ.

Псалам 89.

Господе уточиште си нам био из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови човечији. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и као стража у ноћи. Ништавне ће бити године њихове, ујутро ће као трава проћи; ујутро ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер ишчезосмо од гнева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Тобом; век наш у светлост лица Твога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гнева Твога ишчезосмо; године се наше као паучина схватише. Дани година наших достизаху собом седамдесет година, а ако је у већој крепости, осамдесет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо кажњени. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога љутњу Твоју да измери? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутро милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се, за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упуту синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Псалам 90.

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и уздаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима својим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедити за тебе, да те сачувају на свим путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима живота испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Псаломъ ѿд.

Гдѣ, пренебѣжице бѣлз ѣсѣнѣ намз въ рѣдз ѣ рѣдз. Прѣжде дѣже горѣмз не бѣти ѣ создѣтисѣ землѣ ѣ вселѣннѣи, ѣ ѿ вѣка ѣ до вѣка ты ѣсѣнѣ. Не ѿвратѣи челѣвѣка во смирѣнѣе, ѣ рѣказ ѣсѣнѣ: ѿвратѣтисѣ, сынове челѣвѣчестѣи. Гдѣкъ тысаща лѣтз прѣдѣ очѣма твоѣма, гдѣ, гдѣкъ дѣнь вчерѣшнѣи, ѣже мѣмз ѣде, ѣ стрѣжа ноцнѣа. Оуничижѣнѣа ѣхз лѣта бѣдѣтз: оуѣтѣрѣ гдѣкъ травѣ мѣмз ѣдетз, оуѣтѣрѣ процвѣтѣтз ѣ прѣйдетз: на вѣчерз ѿпадѣтз, ѿжестѣетз ѣ ѣзсхнетз: Гдѣкъ ѣсчезѣхомз гнѣвомз твоѣмз, ѣ гдѣроствѣ твоѣю смѣтѣхомсѣ. Положѣлз ѣсѣнѣ беззакѣнѣа нѣша прѣдѣ тобѣю, вѣкз нѣшз въ просвѣщенѣе лицѣ твоегѣ. Гдѣкъ вѣнѣ днѣ нѣшнѣ ѿвѣдѣша, ѣ гнѣвомз твоѣмз ѣсчезѣхомз: Лѣта нѣша гдѣкъ пѣдѣнна пѣдѣхѣа: днѣ лѣтз нѣшнѣхз въ нѣхѣже сѣдѣмѣдѣтз лѣтз, ѣще же въ сѣлахз, ѿсѣмѣдѣтз лѣтз, ѣ мнѣже ѣхз трѣдз ѣ болѣзнь: гдѣкъ прѣйде крѣтѣсть на ны, ѣ накѣжемсѣ. Ктѣо вѣетѣ держѣвѣ гнѣва твоегѣ, ѣ ѿ стрѣха твоегѣ гдѣроствѣ твоѣ ѣсчестѣи: Деснѣцѣ твоѣ тѣакѣ сѣажѣи ми, ѣ ѿковѣннѣа сѣрдцемз въ мѣдрѣстѣи. ѿвратѣсѣ, гдѣ, доколѣ; ѣ оумолѣнз бѣдѣ на рабѣ твоѣ. Испѣлнѣхомсѣ зѣдѣтра мѣтѣи твоѣа, гдѣ, ѣ возрѣдовахомсѣ ѣ возвесѣлѣхомсѣ: Во всѣ днѣ нѣша возвесѣлѣхомсѣ, за днѣ, въ нѣже смирѣлз ны ѣсѣнѣ, лѣта, въ нѣже вѣдѣхомз сѣла. ѣ прѣзри на рабѣ твоѣ ѣ на дѣла твоѣ, ѣ настѣви сыны ѣхз. ѣ бѣдѣ свѣтлѣсть гдѣа бѣа нѣшегѣ на нѣсз, ѣ дѣла рѣкз нѣшнѣхз ѣспрѣви на нѣсз, ѣ дѣло рѣкз нѣшнѣхз ѣспрѣви.

Псаломъ ѣ.

Живѣи въ пѣмѣци вѣшнагѣ, въ крѣвѣ бѣа нѣнагѣ водворѣтисѣ, Речѣтз гдѣви: зѣстѣпникз мѣи ѣсѣнѣ ѣ пренебѣжице моѣ, бѣз мѣи, ѣ оупѣваю на негѣ. Гдѣкъ тѣи ѣзѣвѣнтз тѣа ѿ сѣтѣи лѣвѣи ѣ ѿ словесѣ мѣтѣжна: Плѣцѣма своѣма ѿвѣнѣнтз тѣа, ѣ подѣ крѣвѣ ѣгѣ надѣшисѣ: ѿрѣжѣемз ѿбѣдетз тѣа ѣстѣина ѣгѣ. Не оубѣошисѣ ѿ стрѣха ноцнѣагѣ, ѿ стрѣбѣлѣ летѣщѣа во днѣ, ѿ вѣщи во тѣмѣ прѣходѣщѣа, ѿ сѣаща ѣ бѣла полѣденнѣагѣ. Падѣтз ѿ странѣ твоѣа тысаща, ѣ тѣма ѿдѣснѣю тѣеѣ, кз тѣеѣ же не прѣелѣжѣтисѣ: ѿбѣче очѣма твоѣма смѣтѣриши ѣ воздѣлѣнѣе грѣшникѣвз оуѣзриши. Гдѣкъ ты, гдѣ, оупѣванѣе моѣ: вѣшнагѣо положѣлз ѣсѣнѣ пренебѣжице твоѣ. Не прѣйдетз кз тѣеѣ сѣло, ѣ рѣна не прѣелѣжѣтисѣ тѣлесѣи твоѣмѣ: Гдѣкъ ѣгѣлѣмз своѣмз зѣповѣетѣ ѿ тѣеѣ, сохраниѣти тѣа во всѣхз пѣтѣхз твоѣхз. На рѣкѣхз вѣзмѣтз тѣа, да не когдѣ прѣтѣкнѣши ѿ кѣмень нѣгѣ твоѣ: На ѣспѣда ѣ васѣлѣсѣа настѣпѣши, ѣ поперѣши львѣа ѣ сѣма. Гдѣкъ на мѣа оупѣва, ѣ ѣзѣваю ѣ: покрѣю ѣ, гдѣкъ познѣа ѣма моѣ. Воззовѣтз ко мнѣ, ѣ оусѣбѣшѣ ѣгѣ: сз нѣмз ѣсѣмѣ въ сѣорѣви, ѣзмѣ ѣгѣ ѣ просѣлаву ѣгѣ: Долготѣю днѣи ѣспѣлю ѣгѣ ѣ гѣваю ѣмѣ сѣсѣнѣе моѣ.

Сѣлава ѿцѣ ѣ сѣнѣ ѣ сѣѣомѣ дѣхѣ, ѣ нынѣ ѣ прѣснѣ ѣ во вѣкѣи вѣкѣвз. ѣминѣ.
ѣлѣлѣдѣа, ѣлѣлѣдѣа, ѣлѣлѣдѣа, сѣлава тѣеѣ бѣже. **Трѣжды.** Гдѣ помѣлѣдѣи, **трѣжды.**

Тропар

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благ, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо.

Стих 1: Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој.
(Поклон велики)

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Ду-ха Твога Светога не одузми од мене.
(Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Које се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли

По кадісмѣ сѣенникъ глаголетъ: Настоащій тропарь, во гласъ 5:

Гдѣ, ѿже пресѣлаго твоего дѣла, въ третій часъ апломъ твоимъ низпосланный: тогѣ блгій, не ѡмнѣ ѡ насъ, но ѡбнови насъ молащущъ ти еси. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ а: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѣла правы обновѣ во оутрѣбѣ моеи. **[Поклонъ великій.]**

Стіхъ б: Не ѡвержи мене ѡ лица твоего, и дѣла твоего сѣлагу не ѡмнѣ ѡ мене. **[Поклонъ великій.]**

Сѣенникъ: Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Бже, ты сѣи лоза истиннаа, возрастѣшаа намъ плодъ животѣ, тебе молимаа, молимаа влѣще со сѣбѣи аплы, помилуваати дѣшы наша.

И аѣе оукрашенѣ аналогію, положатъ на немъ верхѣ сѣе четвероуліе, и двѣма лампадома возжѣннома. Вѣмъ же стоащымъ ѡкровѣннымъ главами. Сѣенникъ же кадітъ храмъ весь, и братію. И таку четѣ сѣе. По скончаніи же чтеніа сѣеа чтецъ глаголетъ:

Гдѣ бже блгословѣнъ, блгословѣнъ гдѣ дѣнь днѣ, поспѣшитъ намъ бже сѣеніи нашихъ: бже нашихъ, бже сѣати.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмертвый, помилуи насъ. Трѣжды.

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Пресѣлаа тже, помилуи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхѣ наша: влѣко, прости беззаконіа наша: сѣбѣи, прости и исцѣли немощи наша, ѿмене твоего ради.

Гдѣ помилуи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому дѣху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашихъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитъ ѿма твоѣ, да прїидетъ црѣте твоѣ: да бжедѣтъ вола твоѣ, ѿку на небѣ и на землѣ. хлѣбъ нашихъ насѣщный джедь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѡ лѣкаваго.

Сѣенникъ:

ѿку твоѣ сѣтъ црѣтво и сила и слава, оцѣ и сѣи и сѣагу дѣла, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго вторника, гласъ б. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Часъ дѣше концѣ помысливши, и прѣченіа смокѣвницы оубоавшиа, данный тебе талѣтъ трдолѣенѣ дѣлаи окалаааа бѣдрѣвѣущи и зѣвщи: да не прѣвѣдемъ вѣ чертога хрѣтоа.

Гдѣ помилуи, **а.**

ѿже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на небѣ и на землѣ покланѣемый и славымый, хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлѣтне, многоблгѣотрѣбне: ѿже правдыма любѣи и грѣшныма милуи, ѿже всѣ зѣвѣи ко сѣенію, ѡбѣщаніа ради бжедѣщихъ блгъ. самъ гдѣ, прїими и наша въ часъ сѣи млѣтвы, и исправи животъ нашихъ къ заповѣдемъ

очисти, и избави нас од свае невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Молитвама Светих Отаца на-ших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Чинимо три велика поклона, говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам гре-хе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

твоимъ. души наша ѡбѣти, тѣлесѣ ѡчиствѣ, помышленіѣ исправнѣ, мыслѣн ѡчиствѣ, и
 ижебѣ насъ ѡ всѣхъ икорѣхъ, словъ и болѣзней, ѡградѣ насъ сѣѣими твоими агглы, да
 ѡполченіемъ ихъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ раздѣлѣ
 непристѣпныхъ твоихъ славы: ѿкъ бѣгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтѣишю херувимъ, и славишю безъ сравненіѣ серафимъ, безъ истаѣніѣ бѣа слова
 рождашю, сщю ецѣ тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѣ, ѡтче.

Сѣенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и бѣгословѣ ны, просвѣти лице твоѣ на ны, и помнѣи ны.

Чтѣцъ: аминь.

И глаголетъ сѣенникъ мѣтвѣ рѣбнаго ѡфрема:

Гдѣ и вѣко животѣ моегѡ, духъ празности, ѡнынѣ, любуначіѣ и празнословіѣ не
 даждь мѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Духъ же цѣломудрѣа, смиренномудрѣа, терпѣніѣ и любвѣ дарѣи мѣ рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ
 великіи.]**

Бѣи гдѣ црѣю, дарѣи мѣ зрѣти моѣ прегрѣшеніѣ, и не ѡсуждѣти братѣ моегѡ: ѿкъ
 бѣгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ. аминь. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ бѣ, глаголюще себѣ втѣи на кѣждо поклонъ: Бже, ѡчиствѣ мѣ
 грѣшнаго.

И пакѣ, икончѡвъ поклонѡвъ, глаголемъ мѣтвѣ всю вышеписаннѣю: Гдѣ и вѣко животѣ
 моегѡ: И поклонъ сѣи великіи.

Чтѣцъ: аминь.

Мѣтвѣ сѣаго мардарѣа:

Вѣко бже ѡче вседержителю, гдѣ сѣе сѣннородный исе хрѣтѣ, и сѣи дше, сѣино бжествѡ
 сѣина сила, помнѣи мѣ грѣшнаго, и ѿмнже вѣси сдѣбамъ, сѣи мѣ недостѡйнаго раба
 твоегѡ: ѿкъ бѣгословенъ сѣи во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме изба-вио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мнош, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мнош наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уочиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Не-

Часъ шестѣи.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѡ бгѸ нашемѸ.

Ѵаломъ ѡг.

Бже, во ѡма твоѣ спїи ма, ѡ въ силѣ твоѣи сдѡи ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вѡдши глаголы оустз моиѸ. ѡкв чждїи восташа на ма, ѡ крѣпцыи взыкаша дшш мою, ѡ не предложїша бга предъ собою. се бо бгѸ помогѣтз ми, ѡ гдѸ заступникз дшш моѣи. ѡвратїтз зла врагомз моиѸ, ѡ истинною твоѣю потребѣи ѡхз. волею пожрѸ тебе, ѡповѣмса ѡмени твоѣмѸ гдѸ, ѡкв блго. ѡкв ѡ всѡкїа печѡли ѡзбѡвилз ма сїи, ѡ на врагѣи моѡ воззрѣ ѡко моѣ.

Ѵаломъ ѡд.

Вѡдши бже млтвѸ мою, ѡ не презри молѣнїа моегѡ. вонми ми, ѡ оуслыши ма: возскорѣхз печѡлю моѣю, ѡ смѡтѡхса ѡ гласа вражїа ѡ ѡ стдженїа грѣшника. ѡкв оуклонїша на ма беззаконїе, ѡ во гнѣвѣ враждовѡхѸ ми. сердце моѣ смѡтѣса во мнѣ, ѡ боѡзнь смертїи нападе на ма. страхз ѡ трѣпетз прїиде на ма, ѡ покрѡ ма тьма. ѡ рѣхз: ктѡ дѡтз ми крѡнѣ ѡкв голубїнѣ, ѡ полемѸ ѡ почїю; се оудалихса бѣга, ѡ водворїхса въ пѡстыни. чахз бга, спїающагѡ ма ѡ малодшїа ѡ ѡ вѡри. потопѣ гдѸ, ѡ раздѣли ѡзбыки ѡхз, ѡкв вѡдѣхз беззаконїе, ѡ прерѣканїе во градѣ. днѣмз ѡ нѡщїю ѡбѡдетз ѡ по стѣнамз сгѡ: беззаконїе ѡ трѡдз посреде сгѡ, ѡ неправда: ѡ не ѡскѡдѣ ѡ стѡгнз сгѡ лихва ѡ лѣсть. ѡкв ѡще бы врагз понозилз ми, претерпѣлз быхз оубо: ѡ ѡще бы ненавїданѣ ма на ма велерѣчевалз, оукрѡилз быхз са ѡ негѡ. ты же человекѣ равнодшїе, владѣко моѡ, ѡ знѡемый моѡ: ѡже кѡпнѡ наслаждѡлса сїи со мною вращенз, въ домѸ бжїи ходїхомз сдннѡмышленїемз. да прїидетз же смертѣ на тѡ, ѡ да снїдѡтз во ѡдз жїви: ѡкв лѡкавство въ жнлицехз ѡхз, посреде ѡхз: ѡзз кз бгѸ воззвѡхз, ѡ гдѸ оуслыша ма. вечерз ѡ зѡтра ѡ полднѣ повѣмз, ѡ возвѣщѸ, ѡ оуслышнтз глагз моѡ. ѡзбѡвнтз мїромз дшш мою ѡ прѣближающїхса мнѣ: ѡкв во мнѡзѣ бѡхѸ со мною. оуслышнтз бгѸ, ѡ смнрїтз ѡ, сїи прѣжде вѣкз: нѣсть бо ѡмз ѡзмѣненїа, ѡкв не оубѡшаса бга. прострѣ рѡкѸ своѡ на воздѡнїе, ѡсквернїша зѡвѣтз сгѡ. раздѣлїшасѡ ѡ гнѣва лица сгѡ, ѡ прѣближншасѡ сердца ѡхз: оумѡкнѡша словеса ѡхз пѡче сѡла, ѡ тѡ сѡтъ стрѣлы. возвѣрзи на гдѡ печѡль твоѡ, ѡ тѡи тѡ препнтѡетз, не дѡтз въ вѣкз молвы прѡведникѸ. ты же бже, ѡзведѣши ѡ въ стдненѣцз ѡстѣнїа. мѡжїе кровѣи ѡ льстїи не преполовѡтз днѣи своїхз: ѡзз же гдѸ оупѡвѡю на тѡ.

Ѵаломъ ѡч.

Жнвїи въ пѡмощи вѡшнагѡ, въ крѡвѣ бга нѣнагѡ водворїтса. речѣтз гдѣви: заступникз моѡ сїи, ѡ прѣбѣжнще моѣ, бгѸ моѡ, ѡ оупѡвѡю на негѡ. ѡкв тѡи ѡзбѡвнтз тѡ ѡ сѣтїи лѡвчи, ѡ ѡ словеса мѡтѣжна. плецма своїма ѡсѣнїтз тѡ, ѡ подѣ

ћеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у та-ми, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над безбожницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

КАТИЗМА 13.

(Псалам 91).

Добро је исповедати се Господу, и певати Имену Твојему, Вишњи, објављивати ујутро милост Твоју и истину Твоју током ноћи, на десетоструном псалтиру, са песмом на гитари. Јер си ме узвеселио, Господе, у створењу Твоме, и у делима руку Твојих обрадоваћу се. Како се узвеличаше дела Твоја, Господе, веома се удубише замисли Твоје. Човек безуман неће познати, и неразуман неће их схватити. Када израсташе грешници као трава, и изникосе сви који чине безакоње; да буду истребљени у век века. А Ти си Вишњи до века, Господе. Јер ево, непријатељи Твоји, Господе, јер ево, непријатељи Твоји пропашће, и расејаће се сви који чине безакоње; и узвисиће се као у једнорога моћ моја, и старост моја у уљу обилном. И погледа око моје на непријатеље моје, и ухо моје чуће лукаве који устају против мене. Праведник као палма процветаће, и као кедар на Ливану увећаће се. Засађени у дому Господњем, у дворима Бога нашега процветаће. Још ће се умножити у старости дубокој, и примаће добра многа да најаве: да је праведан Господ Бог наш, и нема неправде у Њему.

(Псалам 92.)

Господ се зацари, у лепоту се обуче, обуче се Господ у силу и препојаса се; јер утврди васељену, која се неће поколебати. Готов је престо Твој од тада, од века Ти јеси. Подигосе реке, Господе, подигосе реке гласе своје; уздићи ће реке узбуркања своја, од гласова вода многих; дивна су узвишења морска, диван је на висинама Господ. Сведочанства Твоја потврдише се веома; дому Твоме доликује светиња, Господе, у дужину дана многих.

крялѣ ѿгѡ надѣшиса. Ѡрѡжѣемъ ѡбѣдетъ тѡ ѿстина ѿгѡ, не ѡубоѡшиса ѡ стѡраха
нощнагѡ, ѡ стѡрѣлы летѡщїа во дни, ѡ вѣщи во тѣмѣ прехѡдѡщїа, ѡ сѡща и бѣса
полѡденнагѡ. падѣтъ ѡ стѡранї твоѡа тѣсаца, и тѣмѡ ѡдѡснѡю тебѣ, кѡ тебѣ же не
прѡблѡжнѣтѣ. Ѡбѡче ѡчїма твоїма смѡтрѣши, и воздѡанїе грѣшникѡвѡ ѡѡзрѣши. ѿкѡ
ты гдї, ѡповѡнїе моѡе, вѣшнаго положїлъ єси прѡбѣжнѣце твоѡе. не прїидѣтъ кѡ тебѣ
слѡ, и рѡна не прѡблѡжнѣтѣ тѣлеснѡ твоѡмѡ. ѿкѡ ѡггѡмъ своїмъ запѡвѣтъ ѡ тебѣ,
сохранїти тѡ во вѣщѡхъ пѡтѣхъ твоїхъ. на рѡкѡхъ вѡзмѡтъ тѡ, да не когда прѡткнѣши
ѡ кѡмень нѡгѡ твоѡ. на ѡспїда и вѡспїлка настѡпнѣши, и поперѣши львѡ и смїа. ѿкѡ на
мѡ ѡповѡ, и нѡзѡбѡлю и: покрѣю и, ѿкѡ познѡ ѿма моѡе: воззѡвѣтъ ко мнѣ, и
ѡслѡшѡ ѿгѡ: сѡ нїмъ єсемъ вѡ скѡрѡн, нѡзмѡ ѿгѡ: и прѡслабѡлю ѿгѡ: долготѡю днѣи
нѡполнѡ ѿгѡ, и ѡвлѡ емѡ спѣсѣнїе моѡе.

Слѡва ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ, и нѡнѣ и прїснѡ и во вѣкнѡ вѣкѡвѡвѡ, ѡмїнѡ.

Ѧлмнѡдїа, ѡлмнѡдїа, ѡлмнѡдїа, слѡва тебѣ бѡже. **трїжды.**

Ѧнкѡ: Гдї помнѡдї, **трїжды.**

Слѡва ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дѡхѡ.

Чтѣецѡ: И нѡнѣ и прїснѡ и во вѣкнѡ вѣкѡвѡвѡ, ѡмїнѡ.

И чтѣтѣа кадѣма гї.

Ѧлѡмъ ѡа.

Плго єсть нѡповѣдатнѣа гдѣен и пѣтнѡ ѿменнѡ твоѡмѡ, вѣшнїи: возвѣщѡтнѡ
зѡтѡра мѡтѣ твоѡ и ѿстнѡ твоѡ на вѡкѡ нѡщѡ, вѡ десѡтѡстѡрднѣмъ Ѧлѡтѣрнѡ сѡ
пѣснїю вѡ гдѡлѡхъ. ѿкѡ возвѡселїлъ мѡ єси, гдї, вѡ творѣнїи твоѡмъ, и вѡ дѣлѡхъ
рѡкѡ твоѡю возрѡдѡюсѡ. ѿкѡ возвѡлнѡшѡсѡ дѣла твоѡа, гдї: сѡвлѡ ѡгдѡбнѡшѡсѡ
помышлѣнїа твоѡа. Мѡжѡ безѡменѡ не познѡетъ, и неразѡмнѡвѡ не разѡмѣетъ снѡхъ.
Внѡгда прѡзѡбѡша грѣшннѣцы ѿкѡ травѡ, и прѡннѡкѡша вѡ дѣлѡщїи беззѡкѡнїе, ѿкѡ
да потрѡбѡтѣа вѡ вѣкѡ вѣка: Ты же вѣшнїи во вѣкѡ, гдї. ѿкѡ сѡ, вѡрѡнѡ твоѡ, гдї,
ѿкѡ сѡ, вѡрѡнѡ твоѡ погнѣнѡтъ, и разѡдѡтѣа вѡ дѣлѡщїи беззѡкѡнїе. И вознѡсѣтѣа
ѿкѡ єднѡрѡга рѡгѡ моѡи, и стѡрѡстѣ моѡа вѡ єлѣнѡ масчїтѣ: И воззрѣ ѡко моѡе на
вѡрѡнѡ моѡа, и вѡстѡющїа на мѡ лѡкѡвнѡющїа ѡслѡшнѡтъ ѡхѡ моѡе. Прѣннѡкѡ ѿкѡ
фїнїѡ прѡцѡвѣтѣтъ: ѿкѡ кѡдрѡ, ѿже вѡ лївѡнѣ, ѡмнѡжнѣтѣа. Нѡсѡждѣннѡ вѡ домѡ гдїи во
дѡрѡфѡхъ бѡа нѡшегѡ прѡцѡвѣтѡтъ: Ѧщѡ ѡмнѡжатѣа вѡ стѡрѡстнѡ масчїтѣ, и
бѡгѡпрїѡемѡюще бѡдѡтъ. да возвѡстѡтѣа, ѿкѡ прѡвѡ гдѡ бѡгѡ нѡшѡ, и нѣстѣа нѡпрѡвѡды вѡ
нѡмъ.

Ѧлѡмъ ѡв.

Гдѡ вѡцѣрнѣа, вѡ лѣпотѡ ѡбѡлѣсѡ: ѡбѡлѣсѡ гдѡ вѡ снѡ и прѡпѡсѡсѡ: ѿбо
ѡтѡвѡрднѡ вѡелѣннѡю, ѿже не подѡвнѡжнѣтѣа. Гѡтѡвѡ прѡтѡлѡ твоѡ ѡтѡлѣ: ѡ вѣка ты єси.
Воздѡвнѡгѡша рѣкнѡ, гдї, воздѡвнѡгѡша рѣкнѡ глѡсы своѡа: вѡзмѡтъ рѣкнѡ сѡтрѣнїа своѡа, ѡ
глѡсѡвѡ вѡдѡ мнѡгнѡхъ. Днѡвнѡ вѡсѡтѡ мѡрѡкїа: днѡвнѡ вѡ вѡсѡкнѡхъ гдѡ. Свнѡдѣнїа
твоѡа ѡвѣрнѡшѡсѡ сѡвлѡ. Домѡ твоѡмѡ подѡбѡетъ сѡтѡнѡа, гдї, вѡ долготѡ днѡи.

(Псалам 93.)

Бог праведног суда је Господ, Бог праведног суда појави се смело. Узвиси се, Судијо земље, узврати расплату гордима. Докле ће, грешници, Господе, докле ће грешници да се хвале, проговориће и говориће неправду, говориће сви који чине безакоње; Народ Твој, Господе, понизише, и наслеђе Твоје злостављаше, удовицу и дошљака убише, и сирочад погубише, и рекоше: Неће видети Господ, нити ће схватити Бог Јаковљев. Разумите, безумници у народу, и луди, кад ћете се опаметити. Онај Који је засадио ухо, зар неће чути, или Створитељ ока зар неће видети? Онај Који кажњава народе, зар неће изобличити, Који поучава људе знању? Господ зна помисли људске да су сујетне. Блажен је човек којега казниш, Господе, и из закона Твога научиш га, да га укратиш у дане зле, док се не отвори јама грешнику. Јер неће одбацити Господ народ Свој, и наследство Своје неће напустити, докле се правда не врати на суд, и држаће се ње сви прави срцем. Ко ће ми устати на лукаве, или ко ће са мношћу предстати на делатеље безакоња? Да ми Господ није помогао, умало се не настани душа моја у аду. Ако говорих: Поклизну се нога моја, милост Твоја, Господе, поможе ми. Господе, по мноштву болова мојих у срцу моме, утехе Твоје обрадоваше душу моју. Нека не буде уза Те престо безакоња, који чини муку другом по наредби закона. Лове душу праведнога, и крв невину осудиће. А Господ би мени за прибежиште, и Бог мој за помоћника наде моје; и узвратиће им Господ за безакоње њихово, по лукавости њиховој погубиће их Господ Бог наш.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 94.)

Ходите, обрадујмо се Господу, ускликнимо Богу Спаситељу нашем; претекнимо лице Његово у исповедању и у псалмима ускликнимо Њему. Јер је Господ - Бог Велики, и Цар велики над свом земљом; јер су у руци Његовој крајеви земље, и висине гора Његове су. 5. Јер је Његово море, и Он га је створио, и копно су руке Његове саздале. Ходите поклонимо се и припаднимо Њему и плачимо пред Господом Створитељем нашим. Јер је Он Бог наш, и ми смо народ паше Његове и овце руке Његове. Данас, ако глас Његов чујете, не отврдните срцем вашим као у време огорчења у дан кушања у пустињи, када Ме кушаху оци ваши, испробаше Ме и видеше дела Моја. Чetrдесет година негодовах нараштају оном, и рекох: Вазда се заблуђују срцем својим, и они не познаше путеве Моје, тако се заклек у гневу Своме: Неће ући у покој Мој.

Псаломъ ѿг.

Бѣзъ ѿмщеній гдѣ, бѣзъ ѿмщеній не ѿбви́дѣла ѣсть. Вознесѣа, сѣдѣи́и земли, воздѣждь воздѣаніе гвѣрдымъ. Докольѣ грѣшницы, гдѣ, докольѣ грѣшницы восхвалѣтѣа; Провѣщѣютъ и возглаголютъ неправдѣ, возглаголютъ вси дѣлающіи беззаконіе; Люди твоѣ, гдѣ, смири́ша, и досто́аніе твоѣ ѿслобѣнша: Кдо́нцѣ и сѣра ѿморѣнша, и пришельца ѿбѣнша, и рѣша: не ѿзрѣтѣ гдѣ, ниже ѿразумѣетѣ бѣзъ іакъвѣль. Разумѣйте же, безумніи въ людехъ, и бѣди́и нѣкогда, ѿмудрѣтѣа: Насаждѣи ѿхо, не слышѣтѣ ли; и ли́и создѣвѣи ѿко, не сматрѣетѣ ли; Наказѣи іазыки, не ѿблнчѣтѣ ли, ѿчѣи челоѣка разумѣ; Гдѣ вѣстѣ помышленіа челоѣчѣскаа, іакъ сѣтъ сѣтна. Блженъ челоѣкъ, ѣгоже ѣще накажѣши, гдѣ, и ѿ закона твоегѣ надчѣнши ѣго: Ѹкротѣтѣи ѣго ѿ днѣи лю́тѣхъ, до́ндеже и зрѣетѣа грѣшномѣ іама. Іакъ не ѿрѣнетѣ гдѣ лю́дѣи своѣхъ, и досто́аніа твоегѣ не ѿста́вѣтѣ: до́ндеже правда ѿбратѣтѣа на сѣдѣ, и держащіи сѣа всѣи правѣи срдѣемъ. Кто́ востѣнетѣ мѣ на лѣкѣвнѣющыа; и ли́и кто́ спредѣтѣнетѣ мѣ на дѣлающыа беззаконіе; ѣще не гдѣ помѣгѣа бы мѣ, вѣмѣтѣ вселѣнѣа бы во ѣдѣ дѣша моѣ. ѣще глаголахъ: подви́жѣа нога́ моѣ, мѣтѣ твоѣ, гдѣ, помѣгѣа мѣ: По мно́жествѣ болѣзней моѣхъ въ сѣрды моѣмъ, ѿтѣшѣніа твоѣ возвеселѣнша дѣша моѣ. да не преѣдетѣ тѣбѣ престѣлъ беззаконіа, создѣи́и трѣдѣ на повелѣніе. Ѹловѣтѣ на дѣша прѣвнѣнѣ, и крѣвь непоѣвиннѣю ѿсѣдѣтѣ. и бѣстѣ мѣ гдѣ въ прѣвѣжнѣ, и бѣзъ моѣ въ по́мощь ѿповѣніа твоегѣ: и воздѣтѣ и мѣ гдѣ беззаконіе и хъ, и по лѣкѣвствію и хъ погѣвѣтѣ а́ гдѣ бѣзъ на́шѣ.

Сла́ва ѿцѣ и сѣи́и и сѣ́омѣ дхѣ, и ны́нѣ и прѣсѣи́и и во вѣки вѣкѣвъ, а́минь.

Ѣлленѣа, Ѣлленѣа, Ѣлленѣа, сла́ва тѣбѣ бже. **трижды.**

Ѣнѣ: Гдѣ помѣнѣи, **трижды.**

Сла́ва ѿцѣ и сѣи́и и сѣ́омѣ дхѣ.

Чтѣнѣ: и ны́нѣ и прѣсѣи́и и во вѣки вѣкѣвъ, а́минь.

Псаломъ ѿд.

Прѣидѣте, возрадѣетѣа гдѣви, воскликнемъ бѣи́и спѣсѣтелю на́шемѣ: Предварѣмъ ли́це ѣгѣ во исповѣданіи, и во ѿмѣхъ воскликнемъ ѣмѣ: Іакъ бѣзъ вѣліи́и гдѣ, и црѣ вѣліи́и по всѣи́и земли: Іакъ въ рѣцѣ ѣгѣ всѣи́и концы́ земли, и высѣты́и гѣрѣ тогѣ сѣтъ. Іакъ тогѣ ѣсть мо́ре, и то́и сотворѣи ѣ, и сѣша рѣцѣ ѣгѣ создѣтѣ. Прѣидѣте, поклонѣмъ и припаде́мъ ѣмѣ, и воспѣемъ прѣдъ гдѣмъ сотѣоршнѣмъ на́сѣ: Іакъ то́и ѣсть бѣзъ на́шѣ, и мы́ лю́дѣи пѣжнѣи ѣгѣ и ѿвцы́ рѣкѣи ѣгѣ. Днѣсь ѣще гла́сѣ ѣгѣ ѿсла́шнѣте, не ѿжеѣточнѣте сѣрдѣцѣ ва́шнѣхъ, іакъ въ прогнѣваніи, по днѣи иксѣшеніа въ пѣстѣи́и: Кѣнѣже иксѣнѣша мѣ ѿтѣи́и ва́шнѣ, иксѣнѣша мѣ, и вѣдѣша дѣла́ моѣ. Чѣты́редѣсѣтъ лѣтѣ негодѣвахъ рѣда тогѣ, и рѣхъ: прѣи́и заблѣждѣютѣ сѣрдѣемъ, тѣи́и же не позна́ша пѣтѣи́и моѣхъ: Іакъ клѣхѣа во гнѣѣѣ моѣмъ, ѣще вѣнѣдѣтѣ въ по́кои́и моѣ.

(Псалам 95.)

Певајте Господу песму нову, певајте Господу сва земља. Певајте Господу, благословите Име Његово, блавестите дан дану спасење Његово; објавите у незнабожцима славу Његову, у свима народима чудеса Његова. Јер је велик Господ и хваљен веома, страшан је над свима боговима. Јер су сви богови назнабожаца демони, а Господ је небеса створио. Слава и лепота су пред Њиме, светост и велелепност у Светињи Његовој. Принесите Господу родови народа, принесите Господу славу и част; принесите Господу славу Имену Његовом, узмите жртве и уђите у дворе Његове. Поклоните се Господу у двору Светом Његовом, нека се потресе од лица Његовог сва земља. Реците у народима: Господ се зацари, јер утврди васељену, која се неће поколебати; судиће народе у правости. Нека се веселе небеса и нека се радује земља, нека се потресе море и пуноћа његова; обрадоваће се поља и све што је у њима; тада ће се обрадовати све дрвеће шумско пред лицем Господњим, јер Господ долази, јер долази да суди земљи; судиће васељени у правди, народе у истини Својој.

(Псалам 96.)

Господ се зацари, нека се радује земља, нека се веселе острва многа. Облаци и примрак су око Њега, правда и суд су утврђење престола Његовог. Огањ ће пред Њим претходити и спалиће непријатеље Његове; осветлише муње Његове васељену, виде и потресе се земља. Горе као восак истопише се од лица Господњег, од лица Господа све земље. Објавише небеса правду Његову, и видеше сви народи славу Његову. Нека се постиде који се клањају киповима, који се хвале идолима својим. Нека се поклоне Њему сви Анђели Његови. Чу и узвесели се Сион, и обрадоваше се кћери Јудеје, ради судова Твојих, Господе. Јер си Ти Господ Вишњи над свом земљом, веома си се преузнео над свима боговима. Који љубите Господа, мрзите на зло. Чува Господ душе преподобних Својих, из руке грешника избавиће их. Светлост засија праведнику, и правима срцем весеље. Веселите се праведни у Господу и исповедајте се спомену Светиње Његове.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута.)**

Господе помилуј **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

(Псалам 97.)

Певајте Господу песму нову, јер чудеса учини Господ; спасе га десница Његова и мишица света Његова. Објави Господ спасење Своје, пред народима откри правду Своју, Опомену се милости Своје Јакову, и истине Своје дому Израилевом. Видеше сви крајеви земље спасење Бога нашега. 4. Ускликните Богу сва земља, певајте, и радујте се, и псалмопојте. Псалмопојте Господу на гитари, на гитари и гласом псалма; трубама кованим, и гласом трубе од рога кличите пред Царем Господом. Нека се потресе море и пуноћа његова, васељена и сви који живе у њој; реке нека запљескају

Псаломъ ѿс.

Воспойте гдѣви пѣснь новѣ, воспойте гдѣви всѧ землѧ: Воспойте гдѣви, бл҃гословите ѿма ѿгѡ: бл҃говѣстите дѣнь ѡ днѣ сп҃сѣніе ѿгѡ. Возвѣстите во ѧзыцѣхъ славу ѿгѡ, во всѣхъ людехъ чюдеса ѿгѡ. ꙗко велии гдѣ и хвалени сѣла, страшенъ ѿстѣ надъ всѣми боги. ꙗко вси бози ѧзыкъ бѣгове: гдѣ же небеса сотвори. Исповѣданіе и красота предъ нима, стѣина и великолѣпіе во стѣнахъ ѿгѡ. Принесите гдѣви, оубѣстѣи ѧзыкъ, принесите гдѣви славу и чѣсть. Принесите гдѣви славу имени ѿгѡ: возмите жѣртвы и входите во двори ѿгѡ. Поклонитеса гдѣви во дворѣхъ стѣмъ ѿгѡ: да подвижитса ѡ лица ѿгѡ всѧ землѧ. Рцыте во ѧзыцѣхъ, ꙗко гдѣ воцрѣса: ꙗко исправи вселеннѣю, ꙗже не подвижитса: сдѣнѣхъ людемъ правостію. Да возвеселѣтса нѣса, и радѣтса землѧ: да подвижитса море и исполненіе ѿгѡ: возрадѣютса поля, и всѧ ꙗже на нѣхъ: тогда возрадѣютса всѧ древа дѣрѣвнаа ѡ лица гдѣна, ꙗко радѣтѣ, ꙗко радѣтѣ сдѣнѣти землѧ: сдѣнѣти вселеннѣи въ правду, и людемъ истинною своєю.

Псаломъ ѿс.

Гдѣ воцрѣса, да радѣтса землѧ, да веселѣтса острови мнози. Облакы и мрякы ѡкрестѣ ѿгѡ: правда и сдѣла исправленіе прѣтѡла ѿгѡ. Огнь предъ нима предѣдетѣ и поалитѣ ѡкрестѣ враги ѿгѡ. Осѣтитѣша мѡлнѣа ѿгѡ вселеннѣю: видѣ и подвижеса землѧ. Горы ꙗко вѡкы растѡша ѡ лица гдѣна, ѡ лица гдѣа всѧ землѧ. Возвѣстѣша нѣса правду ѿгѡ, и видѣша вси людѣ славу ѿгѡ. Да постыдѣтса вси клѡнѡщїица истѣкѡннѣмъ, хвалѡщїица ѡ ѡдѡлѣхъ своихъ: поклонитеса ѿмѣ, вси аггліи ѿгѡ. Слыша и возвеселѣса сїѡнъ, и возрадѡвашаса дщѣри іудѣйскїа, сдѣбѣ ради твоихъ, гдѣ: ꙗко ты гдѣ вышнїи надъ всею землєю, сѣла превознѣлса ѿси надъ всѣми боги. Любѡщїи гдѣ, ненавидѣте сѡла: хранитѣ гдѣ души прѣпѣныхъ своихъ, и зѣ рѡкѣ грѣшничнѣ изѣвѣнтѣ ѧ. Сѣвѣтѣ возсѣа прѣвнѣкѣ, и правымъ срѣцемъ веселѣте. Веселитеса, прѣвнѣи, ѡ гдѣхъ, и исповѣдайте пѡмѡть стѣинѣ ѿгѡ.

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

ѡмнѣнѣа, ѡмнѣнѣа, ѡмнѣнѣа, слава тебѣ бже. **трїжды.**

Лїкы: Гдѣ помнѣнѣи, **трїжды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣцъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнѣнь.

Псаломъ ѿз.

Воспойте гдѣви пѣснь новѣ, ꙗко днѣна сотвори гдѣ: сп҃сѣ ѿгѡ десница ѿгѡ и мѡшца стѣа ѿгѡ. Сказа гдѣ сп҃сѣніе свое, предъ ѧзыки ѡкры правду свою. Помѡнѣ мѡлѣтѣ свою ѡкѡвѣ и истинѣ свою дѡмѣ илѣвѣ: видѣша вси концы землѣи сп҃сѣніе бга нашегѡ. Воскликните бѡгови, всѧ землѧ, воспойте и радѣнѣтса и пойте. Пойте гдѣви въ гдѣлѣхъ, въ гдѣлѣхъ и глѡсѣхъ псаломстѣхъ, въ трѣбѡхъ кованыхъ и глѡсомъ трѣбы рѡжаны: вострѣбѣте предъ црѣмъ гдѣмъ. Да подвижитса море и исполненіе ѿгѡ, вселеннаа и вси

рукама заједно, горе нека се обрадују, јер долази Господ да суди земљи; судиће васељени у правди и народима у правости.

(Псалам 98.)

Господ се зацари, нека се гневe народи; Који седи на Херувимима, нека се потресе земља. Господ на Сиону је велики и узвишен над свима народима. Нека се исповедају и хвале Име Твоје велико, јер је страшно и свето. И част Царева суд воли; Ти си припремио правоту, суд и правду у Јакову Ти си учинио. Узвисујте Господа Бога нашега и поклањајте се подножју ногу Његових, јер је Он Свети. Мојсије и Аарон међу свештеницима Његовим, и Самуило међу призивајућима Име Његово; призиваху Господа и Он их услиша. У стубу од облака говораше им, јер чуваху сведочанства Његова и заповести Његове, које им је дао. Господе Боже наш, Ти си их послушао; Боже, Ти си милостив био њима, и правду чиниш на све подухвате њихове. Узвисујте Господа Бога нашега и поклањајте се на гори светој Његовој, јер је Свет Господ Бог наш.

(Псалам 99.)

Ускликните Господу Богу сва земљо;служите Господу у весељу, уђите пред Њега у радости. Познајте да је Господ, Он је Бог наш, Он нас је створио, а не ми; а ми смо народ Његов и овце паше Његове. Уђите на врата Његова у хваљењу, у двореве Његове у химнама. Исповедајте се Њему, хвалите Име Његово, јер је добар Господ, до века је милост Његова, и до нараштаја и нараштаја истина Његова.

(Псалам 100.)

Милост и суд певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлобивости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима мојим ствар безакону, чинитеље преступа омрзох. Не приону ми срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим заједно са мнош; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро избивах све грешнике земље, да истребим од града Господњег све који чине безакоње.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут). Господе, помилуј. (3 пута.)

Тропар:

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас. (Поклон велики)

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје. (Поклон велики)

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша. (Поклон велики)

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу .

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

живущіи на ней. Рѣки воспещутъ рѣкою въспѣ, горы возрадуются ѿ лица гдѣа, ѣкѡ градѣтъ, ѣкѡ ѣдетъ едѣти земля: едѣти вселеннѣи въ правдѣ, и людемъ правостію.

Псаломъ ѿн.

Гдѣ воцрѣа, да гнѣваются людіе: едѣа на херувимѣхъ, да подвижатся земля. Гдѣ въ іѡнѣ великѣ, и высокѣ естъ надъ всеми людемъ. Да исповѣдаются ѣмени твоемѣ великомѣ, ѣкѡ страшно и ето естъ. И чѣсть царѣа едѣа любитъ: ты оуготоваа еси правотѣи, едѣа и правдѣ во іакѡвѣ ты сотвориаа еси. Возносиаа гдѣа бѣа нашего и поклоняиаа подножію ногѣ егѡ, ѣкѡ ето естъ. Мѡисѣи и аарѡнъ во іереехъ егѡ, и самѣа въ призывающихъ ѣма егѡ: призываахъ гдѣа, и тои послѣшаа ѣхъ. Въ столпѣ облачнѣ глаголаа къ нимъ: ѣкѡ хранаахъ свѣдѣніа егѡ и повелѣніа егѡ, ѣже даде ѣмъ. Гдѣи бѣа нашъ, ты послѣшаа еси ѣхъ: бѣа, ты млѣтнѣа бываа еси ѣмъ, и мѣа на всѣа начинаніа ѣхъ. Возносиаа гдѣа бѣа нашего и поклоняиаа въ горѣ сѣѣи егѡ: ѣкѡ сѣъ гдѣ бѣа нашъ.

Псаломъ ѿд.

Воскликиаа егови всѣа земля: Работайте гдѣви въ веселіи, видѣте предъ нимъ въ радостн. Оувѣдѣте, ѣкѡ гдѣ тои естъ бѣа нашъ: тои сотвориаа насъ, а не мы: мы же людіе егѡ и овцы пажити егѡ. Видѣте во врата егѡ во исповѣданіи, во двори егѡ въ пѣніихъ: исповѣдаиаа ема, хвалиаа ѣма егѡ. ѣкѡ бѣа гдѣ, въ вѣкѣа млѣть егѡ, и даже до рода и рода ѣстна егѡ.

Псаломъ ѿе.

Млѣть и едѣа воспѡи тебе, гдѣи: Пои и раздѣлю въ пѣти непорочнѣ: когда приидеши ко мнѣ; прехожаахъ въ незлобїи сѣрца моего посредѣ домѣ моего. Не предлагаахъ предъ очима моима вещь законопрестѣпнѣю: твораащиа престѣплѣніе возненавидѣхъ: Не прильпе мнѣ сѣрце строптѣво: оуклоняащагоа ѿ мене лѣкаваго не познаахъ. Оклеветаяащаго тай ѣскреннаго своего, егѡ изгонаахъ: гордымъ окомъ и несѣтлымъ сѣрцемъ, съ имъ не гадаахъ. Очи мои на вѣрныа землю, пожадѣти аа со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, еи ми слѣжаа. Не живаа посредѣ домѣ моего творѣи гордыню: глаголаа неправѣднаа не исправлаа предъ очима моима. Возтрѣаа и збѣваахъ всѣа грѣшныа землю, еже потребити ѿ града гдѣа всѣа дѣлающиа беззаконіе.

Слава оцѣ и снѣ и етѡмѣ дѣхъ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебе бѣа. **Трижды.** Гдѣи помнѣи, **трижды.**

По кадіемѣ ещѣнникъ глаголетъ: Настѡащїи трѡарѣ, во гласѣ е:

ѣже въ шестїи дѣнѣ же и часѣ, на крѣтѣ пригвожаеи въ раи дерзновѣнный адамѡвъ грѣхъ, и согрѣшенїи нашихъ рѣкопнѣанїе раздѣри хрѣте бѣа, и еси насъ. **[Поклонѣ великіи.]**

Сѣтихъ а: Видѣши бѣа, млѣтѣа мою, и не презри молѣніа моего. **[Поклонѣ великіи.]**

Сѣтихъ б: ѣзъ къ бѣу воззваахъ, и гдѣ оуслѣша ма. **[Поклонѣ великіи.]**

Сѣнникъ: Слава оцѣ и снѣ и етѡмѣ дѣхъ.

Чтѣецъ: И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Тропар пророштва глас 1

Безмерно сагрешившим, богато опрости, Спасе, удостој нас да се неосуђено поклонимо твоме светом Васкрсењу, молитвама пречисте Твоје Матере, једини Многомилостиви.

Слава и сада:

Прокимен, Псалом 129. Глас 6. Јер је у Господа милост, и много у њега избављење.

Стих: Из дубине завиках к Теби Господе, Господе чуј глас мој.

Читање из пророштава Језекиљевих. (Глава 1, 21-28).

Кад оне иђаху, иђаху и они; и кад оне стајаху, стајаху и они; и кад се оне подизаху од земље, подизаху се и точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима. А над главама животињама бијаше као небо, по виђењу као кристал, страшно, разастрто озго над главама њиховијем. А под тијем небом бијаху им крила пружена, једно према другом, а два крила свакој покриваху тијело. И чујох хуку крила њиховијех кад иђаху као да бјеше хука велике воде, као глас свемогућега и као граја у околу; и кад стајаху, спуштаху крила. И кад ставши спуштаху крила, чујаше се глас озго из неба, које бијаше над главама њиховијем. И озго на оном небу што им бијаше над главама, бијаше као пријесто, по виђењу као камен сафир, и на пријестолу бијаше по обличју као човјек. И видјех као јаку свјетлост, и у њој унутра као огањ наоколо, од бедара горе, а од бедара доље видјех као огањ и свјетлост око њега. Као дуга у облаку кад је киша, така на очи бијаше свјетлост унаоколо. То бијаше виђење славе Божије на очима; и кад видјех, падох на лице своје и чух глас некога који говораше.

Прокимен, псалом 130, глас 4. Нек се узда Израил на Господа од сада и до века.

Стих: Господе, није се узнело срце моје, нити се узнесоше очи моје.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господи помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке. (1-8)

Народ: Слава Тебје, Господи, слава Тебје.

Свештеник: Пазимо!

Іѣкѡ не ѡмамы дерзновѣніа за премнѡгіа грѣхѣ наша, ты ѡже ѡ тебе рѡждшагоса молѣнѣ бже дѣо: многѡ бо мѡжетъ молѣніе мѣрнее ко бжгосердїю влїкн. не презрѣ грѣшныхъ мольбы всеѣтаа, іакѡ млѣтнвз ѣсть, ѡ спсѣти могїи, ѡже ѡ страдѣти ѡ насъ ѡзвѡлнвыи.

Тропарь пррочества, гласъ ѡ:

Безмѣрнѡ согрѣшающымъ, богаѣнѡ простѣ спсе, ѡ сподѡбѣ насъ неосѡжденнѡ поклонїтиса твоємѡ стѡмѡ воскресїю, млѣтвами прѣѣтыа твоєа мѣре, ѣдне многомлѣтнвѣ.

Слава, ѡ нынѣ, **тѡѡже.**

Сѣѣнникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокїменъ, ѡсаломъ рѣд, гласъ ѣ: Іѣкѡ оѡ гда млѣть, ѡ многое оѡ негѡ ѡзбавленїе. **Сѣѣцъ:** ѡзъ гдѣннѣ възвѡхъ къ тебѣ гдѣ, гдѣ оѡслышн гласъ моѡ.

Сѣѣнникъ: Премѡдрость.

Чтѣцъ: Пррочества іезекїїлева чтѣніе. [Глава ѡ, ст. ѣа. ѣн. гла. б, ст. ѡ.]

Сѣѣнникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Внегда ѡдѡхъ [жнвѡтнѡа], ѡдѡхъ [ѡ колѣа], ѡ внегда стоѡти ѡмъ, стоѡхъ [ѡ колѣа съ нїмн]: ѡ ѣгда възвнзѡхъ ѡ землѣ, възвнзѡхъ съ нїмн [ѡ колѣа], іакѡ дѡхъ жнзнн башѣ въ колѣѣхъ. ѡ подобїе наѡ главоѡ жнвѡтнѡхъ іакѡ твѣрдъ, іакѡ вндѣнїе крѣстѡа, простѣртѡе наѡ крїлами ѡхъ свѣше. ѡ подѡ твѣрдїю крїла ѡхъ простѣрта, парѡще дрѡгъ ко дрѡгѡ, комѡждѡ двѡ спрѡжѣна, прїкрывѡюще тѣлесѡ ѡхъ. ѡ слѣшѡхъ гласъ крїлѡхъ ѡхъ, внегда парѡхъ, іакѡ гласъ вѡдъ многнхъ, іакѡ гласъ бга еаддѡ: ѡ внегда ходїти ѡмъ, гласъ слѡва іакѡ гласъ полкѡ: ѡ внегда стоѡти ѡмъ, почнвѡхъ крїла ѡхъ. ѡ сѣ гласъ превѣше твѣрдн ѡцїа наѡ главоѡ ѡхъ, внегда стоѡти ѡмъ, ннзпѡскѡхъ крїла ѡхъ. ѡ наѡ твѣрдїю, іакѡ наѡ главоѡ ѡхъ, іакѡ вндѣнїе камене сапфїра, подобїе прѣтѡла на нѣмъ, ѡ на подобїн прѣтѡла подобїе іакѡже вндѡ челѡвѣчь свѣрхъ. ѡ вндѣхъ іакѡ вндѣнїе ѡлѣктра, іакѡ вндѣнїе ѡгнѡ вндѣтрѣ ѣгѡ ѡкрестъ ѡ вндѣнїа чрѣслъ ѡ вѣше, ѡ ѡ вндѣнїа чрѣслъ дѡже до дѡлѡ вндѣхъ вндѣнїе ѡгнѡ, ѡ свѣтъ ѣгѡ ѡкрестъ. іакѡ вндѣнїе дѡгнѣ, ѣгда ѣсть на ѡблацѣхъ въ дѣнь дождѡ, тѡкѡ стоѡнїе свѣта ѡкрестъ. сѣ вндѣнїе подобїе славы гдѣнн.

Сѣѣнникъ: Вѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокїменъ, ѡсаломъ рѣ, гласъ ѡ: Да оѡповѣтъ ѡнѡ на гда / ѡ нынѣ ѡ до вѣка.

Сѣѣцъ: Гдѣ, не възнесѣа ѣрдѣце моѡ, ннжѣ възнесѡртѣса ѡчи моѡ.

Сѣѣнникъ кадїтъ ѣвїае.
ѡ чтѣтѣ ѣвїае по преднѣсанномѡ чїнѡ.

Чтец:

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли ис-прави, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас, и благослови нас, обасјај нас лицем Твојим, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

По чтеніи же чтецъ глаголетъ:

Скорѣ да предвари́тъ ны щедрѣты твоѣ гдѣ, ѣкѡ ѡбнищѣхомъ съблѣ: помози́ намъ бже́ спсе́ насъ, славы́ ради́ и́мене твоегѡ гдѣ, и́збави́ насъ, и ѡчи́сти грѣхѣ́ на́ша, и́мене ради́ твоегѡ.

Сѣѣи бже́, сѣѣи крѣпкіи, сѣѣи безмертныи, помилѡ́и насъ. **Трижды.**

Слава́ оцѣ́ и снѣ́ и стѡму́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и прѣсно́ и во вѣки́ вѣкѡвъ. а́минь.

Пресѣ́ла трѣ́це, помилѡ́и насъ: гдѣ, ѡчи́сти грѣхѣ́ на́ша: влѣ́ко, просѣ́ти беззакѡнїа́ на́ша: сѣѣи, просѣ́ти и́щелѣ́и немощи́ на́ша, и́мене твоегѡ ради́.

Гдѣ помилѡ́и, **трижды.**

Слава́ оцѣ́ и снѣ́ и стѡму́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и прѣсно́ и во вѣки́ вѣкѡвъ. а́минь.

О́че насъ, и́же ѣси́ на небѣ́хъ, да свѣ́титѣа́ и́ма твоѣ́, да прїидетъ́ црѣ́вїе твоѣ́: да едѣтъ́ вола́ твоѣ́, ѣкѡ на небѣ́хъ и на землѣ́. хлѣ́бъ насъ́ насѡщныи́ дѣждь́ намъ́ днѣсь, и ѡста́ви намъ́ долги́ на́ша, ѣкоже́ и мы́ ѡстава́емъ должникѡ́мъ на́шымъ: и не введе́и насъ́ во иску́шенїе́, но и́збави́ насъ́ ѡ́ лѡ́кавагѡ.

Сѣѣнникъ:

ѣкѡ твоѣ́ ѣсть́ црѣ́во и́ сила́ и́ слава́, оцѣ́ и́ снѣ́ и́ стѣ́гѡ дхѣ́, ны́нѣ́ и́ прѣсно́ и во вѣки́ вѣкѡвъ, а́минь.

Чтецъ: а́минь.

Кондакъ великагѡ вторника, гласъ ѣ. Подобенъ: Кышнихъ ищѣ:

Часъ́ дѡше́ конца́ помы́сливши, и просѣ́нїа́ смоковницы́ оубо́авшиѣа́, да́нный тебе́́ тала́нтъ трѡдолѣ́енѡ дѣла́и о́ка́ннаа́ бодрѣ́вѡщїи и́ зовѡщи́: да не преѡде́мъ внѣ́ черто́га хрѣ́то́ва.

Гдѣ помилѡ́и, **м.**

И́же на всѣ́кое вре́ма, и на всѣ́кіи́ часъ́, на небѣ́хъ и на землѣ́, покланѣ́емый и́ сла́внмый хрѣ́те́ бже́, долготерпѣ́ливе, многоми́лостиве, многоблѣ́готрѡбне, и́же прѣ́вдныа́ любѣ́и, и грѣ́шныа́ милѡ́и, и́же всѣ́ зовѣ́и ко спасѣ́нїю ѡбѣ́щанїа́ ради́ едѡщїхъ́ блѣ́гъ: сѣ́мъ гдѣ́, прїимѣ́и и́ на́ша въ часъ́ сѣ́и молї́твы, и́ испрѣ́ви живѡ́тъ на́шъ къ за́повѣ́демъ твоѣ́мъ, дѡшы́ на́ша ѡсвѣ́ти, тѣ́лесѣ́ ѡчи́сти, помышлѣ́нїа́ испрѣ́ви, мы́сли ѡчи́сти, и́ и́збави́ насъ́ ѡ́ всѣ́кіа́ искѡ́бен, съ́ола и́ болѣ́зней. ѡ́градѣ́и насъ́ свѣ́тыми́ твоѣ́ми а́гглы, да ѡполчѣ́немъ́ и́хъ соблю́демъ и́ настава́емъ, достї́гнемъ́ въ соеднѣ́нїе вѣ́ры, и́ въ рѣ́зѡмъ непрїстѡ́пныа́ твоѣ́ѣ сла́вы: ѣкѡ́ блѣ́гословѣ́нъ ѣси́ во вѣки́ вѣкѡвъ, а́минь.

Гдѣ помилѡ́и, **трижды.**

Слава́ оцѣ́ и снѣ́ и стѡму́ дхѣ́, и ны́нѣ́ и прѣсно́ и во вѣки́ вѣкѡвъ. а́минь.

Чтїи́ейшѡю́ херѡ́вїмъ, и́ сла́внѣ́ишѡю́ безъ́ сравнѣ́нїа́ серафї́мъ, безъ́ и́стлѣ́нїа́ бѣ́ѣ сло́ва ро́ждшѡю́, едѡщѡю́́ ецѣ́́ тѣ́ величѣ́емъ.

И́менемъ́ гдѣ́нимъ́ блѣ́гословѣ́и, о́тче.

Сѣѣнникъ возгласъ:

Бже́, оубѡ́дрїи ны́, и́ блѣ́гословѣ́и ны́, просѣ́ти́ лице́ твоѣ́ на ны́, и́ помилѡ́и ны́.

Чтецъ: а́минь.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Тада Молитва Светог Василија Великог:

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

И глаголетъ цѣнникъ мѣтвѣхъ рѣбнаго ѡфрема:

Гдѣ и вѣко животѣ моегѣ, дѣхъ праздности, оубиїа, любначіа и праздности не даждь ми. **[Поклонъ великій.]**

Дѣхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ дѣрзи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великій.]**

Вѣи гдѣ црїю, дѣрзи ми зрѣти моѣхъ прегрѣшенїа, и не ѡсуждати брата моего: ѡакъ блгоговѣнїа ѡи во вѣки вѣкѣвъ. **Имїнь. [Поклонъ великій.]**

Тѣже малыхъ поклонѣвъ ѡи, глаголюще себѣ вѣи на кїждо поклонъ: Бже, ѡчїсти мѣ грѣшнаго.

И пакн, кончѣвъ поклоны, глаголемъ мѣтвѣхъ вѣи вышепїсаннѣю: Гдѣ и вѣко животѣ моегѣ: **И поклонъ ѡдинъ великій.**

Чтецъ: Имїнь.

Тѣже мѣтвѣхъ сѣагѣхъ великаго васїла:

Бже и гдѣ силъ, и всеѣхъ твѣри содѣтелю, бже за мѣрдїе безпрїкѣдныа мѣти твоеѣ, ѡднороднаго сѣа твоегѣ, гдѣ нашего иїса хрїта, ннзпослѣбый на сїсѣнїе рѣда нашего, и чїтнїмъ ѡгѣ крїтѣмъ рѣкопнїанїе грѣхѣхъ нашихъ растерзѣбый, и побѣдїбый тѣмъ начїа и власти тѣмы: сѣмъ вѣко члѣвѣколюбче, прїимнї и насъ грѣшныхъ блгодѣрствєнныа сїѣ и молѣбныа мѣтвѣхъ, и нзбѣкн насъ ѡ всѣагѣхъ вседѣнїельнагѣхъ и мрѣчнагѣхъ прегрѣшенїа, и вѣхъ ѡсѣбнїи насъ ицѣцнхъ, вїднмыхъ и невїднмыхъ врѣгѣхъ. прїгвоздн сѣрѣхъ твоемѣ плѣти нашѣ, и не оублони сѣрдѣцѣ нашихъ въ словеса илї помышлѣнїа лѣкѣствїа: но любѣю твоею оубзвн дѣшы нашѣ, да къ тебѣ всегдѣ взирающе, и ѡже ѡ тебѣ свѣтомъ наставлѣемн, тебѣ непрїстѣпнаго и прїснодѣннаго зрѣще свѣта, непрѣстѣнное тебѣ исповѣданїе и блгодарѣнїе возсылаемъ, безначальномѣ оцѣ со ѡднороднымъ твоимъ сѣномъ, и всетѣмъ, и блгнїмъ, и животѣющимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, **имїнь.**

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо са-моме Христу, Цару и Богу нашем. (3 поклона.)

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у двори-ма Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Народ:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Народ: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и они-ма који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса причине. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Дobar и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима,

Часъ девѣтый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѡ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѡ бгѸ нашемѸ.

Псаломъ пг.

Коль возлюблєнна селєніа твоѡ, гдѣи сїаз; Желаетъ ѡ скончаваетса дѸша моѡ во дворы гдѣни. сєрдце моє ѡ плоть моѡ возрадовастса ѡ бжѣ жївѣ. ѡбо птица ѡверѣте себѣ храмннѸ, ѡ горлица гнѣздѡ себѣ, ѡдѣже положїтъ птенцы своѡ: ѡлтарѣ твоѡ гдѣи сїаз, црѣво моѡ ѡ бжѣ моѡ. бжєнн жнвѸщїи въ домѸ твоємз, въ вѣки вѣкѡвз восхвалятъ тѡ. бжєнз мѸжз, сѸмѸже сѣсть застѸплєніє сгѡ ѡу тебе, восхождєніа въ сєрдцѣ своємз положї. во ѡдѡль плачєвнѸю, въ мѣсто сѣже положї: ѡбо бгословєніє дѡстъ законополагѡи. поѡдѡтъ ѡ сїлы въ сїаз, ѡвнѣтса бгѣ богѡвз въ сїѡнѣ. гдѣи бжѣ сїаз, ѡуслыши мѡтѣѸ моѸ, внѸшн бжѣ ѡаквель. защїтннче нашз внждь бжѣ, ѡ прїзри на лицє хрїста твоєгѡ. ѡкв лѸше дєнь сдѡнз во двѡрѣхз твоѡхз пѡче тѸисщцз. ѡзвѡлнхз прїметѡтнса въ домѸ бга моєгѡ пѡче, нєже жнѣти мѡ въ селєнїхз грѣшннчнхз. ѡкв мѡтѣ ѡ ѡстннѸ лѸбнѣтз гдѣ, бгѣ бгѡдѡтъ ѡ славѸ дѡстъ. гдѣ не лншнѣтъ блгнхз, ходѡщнхз несѡбѣемз. гдѣи бжѣ сїаз, бжєнз чєловѣкз ѡѸповѡлѡи на тѡ.

Псаломъ пд.

Бгѡволиаз сїи гдѣи землѡ твоѡ, возвратїаз сїи плѣнз ѡаквель. ѡстѡвнлз сїи беззакѡнїа лѸдєи твоѡхз, покрылз сїи всѡ грѣхн ѡхз. ѡкрѡтїаз сїи всєѸ грѣвз твоѡ, возвратїлса сїи ѡ грѣва ѡрѡстн твоєѡ. возвратн насз бжѣ сїсєнїи нашнхз, ѡ ѡвратн ѡрѡстѣ твоѡ ѡ насз. сдѡ во вѣки прогнѣвѡлннса на ны; ѡлн прѡстрѣши грѣвз твоѡ ѡ рѡда въ рѡдз; бжѣ, тѸ ѡвращлса ѡжнвншн ны, ѡ лѸдїє твоѡ возвеселѡтса ѡ тебеѸ. ѡвн намз гдѣи мѡтѣ твоѡ, ѡ сїсєнїє твоє дѡждь намз. ѡуслышѸ, чѡ речѣтъ ѡ мнѣ гдѣ бгѣ: ѡкв речѣтъ мнѣ на лѸдн своѡ, ѡ на прѣбннл своѡ, ѡ на ѡвращѡщнл сєрдцѡ кз немѸ. ѡбѡче блнзз бѡщнхл сгѡ сїсєнїє сгѡ, вселнѣтн славѸ въ землѡ нашѸ. мѡтѣ ѡ ѡстннѡ сѣѣтѡстѣл, прѡвда ѡ мнѣ ѡбѡвзѡстлса. ѡстннѡ ѡ землн возсїѡ, ѡ прѡвда сз нѣсє прнннчє. ѡбо гдѣ дѡстъ бгѡстѣ, ѡ землѡ нашѡ дѡстъ плѡдз своѡ. прѡвда прѣд ннмз прѣднѣтъ, ѡ положнѣтъ въ пѸтѣ стѡпы своѡ.

Псаломъ пє.

Прїклонн гдѣи ѡѸхо твоє, ѡ ѡуслыши мѡ, ѡкв ннцз ѡ ѡѸбѡгз сѣмь ѡзз. сохрѡнн дѸшѸ моѸ, ѡкв прѣбєнз сѣмь: сїи рабѡ твоєгѡ бжѣ моѡ, ѡѸповѡщѡго на тѡ. помнлѡи мѡ гдѣи, ѡкв кз тебеѸ воззовѸ всєѸ дєнь. возвеселн дѸшѸ рабѡ твоєгѡ, ѡкв кз тебеѸ взѡхз дѸшѸ моѸ. ѡкв тѸ гдѣи, блгз ѡ крѡтокз, ѡ многѡмѡтнєвз вѣѣмз прнзѡвѡщнмз тѡ. внѸшн гдѣи мѡтѣѸ моѸ, ѡ вѡннн глѡсѸ молєнїѡ моєгѡ. въ дєнь скѡрбн моєѡ воззвѡхз кз тебеѸ, ѡкв ѡуслышалз мѡ сїи. нѣстѣ подѡбєнз тебеѸ въ

Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Народ:и које си створио, доћи ће и поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се об-радује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Тво-је довека. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твоме, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут).

Господе, помилуј. (3 пута.)

Глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртва тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће пре-трпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Бого-родицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Народ: Господе помилуј (трипут).

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Народ: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Луке (9-16).

Народ: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

ВОЗВѢХЪ ГДН, и НѢСТЬ ПО ДѢЛѢМЪ ТВОИМЪ. ВѢИ ГЪЗЫЦЫ, СЛНКИ СОТВОРИЛЪ СѢИ, ПРИИДѢТЪ и ПОКЛОНАТЪСЯ ПРѢДЪ ТЮБѢЮ ГДН, и ПРОСЛАВАТЪ ИМА ТВОЕ: ГЪКЪ ВЕЛІИ СѢИ ТЫ, и ТВОРАИ ЧДЕСА, ТЫ СѢИ БГЪ СДННЪ. НАСТАВН МА ГДН, НА ПѢТЬ ТВОЮ, и ПОИДѢ ВО ИСТИНѢ ТВОЕЙ: ДА ВОЗВЕСЕЛИТЪСЯ СЕРДЦЕ МОЕ, БОАТНЕСА ИМЕНЕ ТВОЕГѢ. ИСПОВѢСА ТЕБѢ ГДН БЖЕ МОИ, ВСѢМЪ СЕРДЦЕМЪ МОИМЪ, и ПРОСЛАВЮ ИМА ТВОЕ ВЪ ВѢКЪ. ГЪКЪ МЛТЬ ТВОА ВЕЛІА НА МНѢ, и ИЗБАВЛЪ СѢИ ДШУ МОЮ ѿ АДА ПРЕНСПѢДИТЪШАГѢ. БЖЕ ЗАКОНОПРЕИДѢПНИЦЫ ВОСТАША НА МА, и СѢНМЪ ДЕРЖАВНЫХЪ ВЪЗЫКАША ДШУ МОЮ, и НЕ ПРЕДЛОЖИША ТЕБѢ ПРѢДЪ СѢЮЮ. и ТЫ ГДН БЖЕ МОИ ЦЕДРЫИ и МЛТНВЫИ ДОЛГОТЕРПѢЛІВЫИ и МНОГОМЛТНВЫИ, и ИСТИННЫИ: ПРИЗРН НА МА, и ПОМИЛѢИ МА: ДАЖДЕ ДЕРЖАВУ ТВОЮ СЪТРОКѢ ТВОЕМѢ, и СПЕИ СЫНА РАБѢ ТВОЕѢ. СОТВОРИ СО МНОЮ ЗНАМЕНІЕ ВО БЛГО: и ДА ВІДАТЪСЯ НЕНАВІДАЦІИ МА, и ПОСТЫДАТЪСЯ, ГЪКЪ ТЫ ГДН ПОМОГЛЪ МН, и ОУТѢШИЛЪ МА СѢИ.

И ПАКИ: СОТВОРИ СО МНОЮ ЗНАМЕНІЕ ВО БЛГО: и ДА ВІДАТЪСЯ НЕНАВІДАЦІИ МА, и ПОСТЫДАТЪСЯ, ГЪКЪ ТЫ ГДН ПОМОГЛЪ МН, и ОУТѢШИЛЪ МА СѢИ.

СЛАВА ОЦѢ и СНѢ и СТОМУ ДХѢ, и НЫНѢ и ПРИСНѢ и ВО ВѢКН ВѢКѢВЪ, АМИНЪ.

АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, АЛЛАДІА, СЛАВА ТЕБѢ БЖЕ. **ТРИЖДЫ.**

ГДН ПОМИЛѢИ, **ТРИЖДЫ.**

По триѿгалии поетъ ѿ сѣенника: Настѡщій трѡпарь, во гласъ и:

ИЖЕ ВЪ ДЕВѢТЫИ ЧАСѢ НАСѢ РАДН ПЛОТІЮ СМЕРТЬ ВЪДІВЫИ, ОУМЕРТВѢ ПЛОТН НАШЕѢ МДРОВАНІЕ ХРІТЕ БЖЕ, и СПЕИ НАСѢ. **[Поклонъ великій.]**

Стихъ а: ДА ПРИБЛИЖИТЪСЯ МЛТВА МОА ПРѢДЪ ТѢ ГДН, ПО СЛОВЕСИ ТВОЕМѢ ВРАЗУМИ МА. **[Поклонъ великій.]**

Стихъ б: ДА ВІДЕТЪСЯ ПРОШЕНІЕ МОЕ ПРѢДЪ ТѢ ГДН, ПО СЛОВЕСИ ТВОЕМѢ ИЗБАВН МА. **[Поклонъ великій.]**

Сѣенникъ: СЛАВА ОЦѢ и СНѢ и СТОМУ ДХѢ.

Чтецъ: И НЫНѢ и ПРИСНѢ и ВО ВѢКН ВѢКѢВЪ. АМИНЪ.

ИЖЕ НАСѢ РАДН РОЖДЕИСА ѿ ДѢВЫ, и РАСПЛѢТИЕ ПРѢТЕРПѢВЪ БЛГІИ, ИСПРОВЕРГИ СМЕРТІЮ СМЕРТЬ, и ВОСКРІИЕ ГАВЛЕИ ГЪКЪ БГЪ, НЕ ПРЕЗРН, ГЪЖЕ СОДАЛЪ СѢИ РЪКОЮ ТВОЕЮ: ГЪВН ЧЛѢВКОЛЮБИЕ ТВОЕ МЛТНВЕ, ПРИМН РОЖДШЮ ТѢ ВЦѢ МОЛАЩЮЕСА ЗА НЫ, и СПЕИ СПЕИ НАШЪ, ЛЮДН ѿЧЛАННЫѢ.

**Сѣенникъ же сѣліе кадитъ, и храмъ весь, и братію:
И такъ четъ сѣліе.**

По окончаніи же чтеніа чтецъ глаголетъ:

НЕ ПРЕДАЖДЕ НАСѢ ДО КОНЦА, ИМЕНЕ ТВОЕГѢ РАДН, и НЕ РАЗОРН ЗАВѢТА ТВОЕГѢ, и НЕ ѿСТАВН МЛТН ТВОЕѢ ѿ НАСѢ, АВРААМА РАДН ВОЗЛЮБЛЕННАГѢ ѿ ТЕБѢ, и ЗА ІСААКА РАБѢ ТВОЕГѢ, и ИМА СЪАГО ТВОЕГѢ.

СѢБѢИ БЖЕ, СѢБѢИ КРѢПКІИ, СѢБѢИ БЕЗСМЕРТНЫИ, ПОМИЛѢИ НАСѢ. **ТРИЖДЫ.**

СЛАВА ОЦѢ и СНѢ и СТОМУ ДХѢ, и НЫНѢ и ПРИСНѢ и ВО ВѢКН ВѢКѢВЪ. АМИНЪ.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Које се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли ис-прави, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. (Поклон велики.)

Престѣла трѣце, помнѣи насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи насѣа: вѣко, прости беззаконїа насѣа: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи насѣа, и мене твоегѡ ради.

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣи и сѣи и сѣому духу, и нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣа. аминь.

Оче насѣа, иже сѣи на небѣхѣа, да свѣтитѣа и ма твоѣа, да приидетѣа црѣте твоѣа: да вѣдетѣа вола твоѣа, ѣко на небѣи и на земли. хлѣбѣа насѣа насѣщныи дѣждѣа намѣа днѣсѣа, и ѡстаѣи намѣа долги насѣа, ѣкоже и мы ѡстаѣаемѣа должникѡмѣа насѣа: и не введѣи насѣа во искушенїе, но избави насѣа ѡ лѣавагѡ.

Сщеникѣа:

ѣко твоѣа сѣа црѣтво и сла и слава, оцѣа и сѣа и сѣагѡ духа, нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣа, аминь.

Чтецѣа: аминь.

Конѣахъ великагѡ вторника, гласъ ѿ. Подобенъ: Вѣшнихъ ищѣа:

Часѣа души концѣа помысливши, и посѣченїа смокѡбницы ѡубѡвша, дѣнный тебѣ талантѣа трудолюбенѡ дѣлаи ѡкааннаа бѡдрствѡщи и зѡвѣщи: да не превѣдемѣа вѣи чертога хрѣтѡва.

Гдѣи помнѣи, **мѣ.**

Иже на вѣакоѣ вѣрема, и на вѣакѣи часѣа, на небѣи и на земли поклонѣемый и славымый хрѣте вѣе, долготерпѣливѣе, многомѣтѣи, многоблѡгѡтробнѣе, иже правѣдныа любѣи, и грѣшныа милѡи, иже вѣа зѡвѣи ко спѣенїю ѡбѣщанїа ради вѣдѡщихъ блѣгѣа: сѣа гдѣи, приими и насѣа въ часѣа сѣи мѣтѣа, и исправѣи жѣвѡтѣа насѣа къ заповѣдемѣа твоимѣа: души насѣа ѡсѣати, тѣлесѣа ѡчисти, помышлѣнїа исправѣи, мысли ѡчисти, и избави насѣа ѡ вѣакѣа скорѣи, сѡлѣа и болѣзней: ѡградѣи насѣа сѣими твоими агѣа: да ѡполченїемѣа и хѣа соблюдемѣи и настаѣаемѣи, достигнемѣа въ соединѣнїе вѣри, и въ радѡмѣа непрѣстѡпныа твоѣа славы, ѣко блѡговѣнѣа сѣи во вѣки вѣковѣа, аминь.

Гдѣи помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣи и сѣи и сѣому духу, и нынѣи и присно и во вѣки вѣковѣа. аминь.

Чтѣишѡю херѡвѣимѣа, и славыишѡю безъ сравнѣнїа серафѣимѣа, безъ истаѣнїа бѣа слова рѡждѡшѡю, сѣщѡю вѣи тѣа величѣемѣа.

Именемѣа гдѣимѣа блѡговѣи, Отче.

Сщеникѣа возгласѣа: Бже, ѡцѣади ны, и блѡговѣи ны, просѣти лице твоѣа на ны, и помнѣи ны.

Чтецѣа: аминь.

И глаголетѣа сщеникѣа мѣтѣау рѣбѣагѡ сѣрема:

Гдѣи и вѣко живѡта моего, духѣа праздности, ѡнынїа, любѡначѣа и празднѡбѣа не дѣждѣа ми. **[Поклонѣа великѣи.]**

Дхѣа же цѣломѡдрѣа, смиренѡмѡдрѣа, терпѣнїа и любѣе дѣрѡи ми раѣтѣа твоемѣа. **[Поклонѣа великѣи.]**

ѿи гдѣи црѣи, дѣрѡи ми зрѣти моѣа прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждѣти брѣта моего: ѣко блѡговѣнѣа сѣи во вѣки вѣковѣа. **[Поклонѣа великѣи.]**

Чтец: Амин.

Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христе, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету / Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благост: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртви наше телесно мудровање; да свукавши старог човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтѣцъ: Ѳмѣнь.

И глаголетъ мѣтвѣ сѣю великаго васіліа:

Вѣко гдѣи, иже хрѣтѣ бже нашъ, долготерпѣвѣи ѡ нашнхъ согрѣшенѣихъ, и дѣже до нынѣшнаго часа приведѣи насъ, боньже на животворѣщемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразмножѣ разбонникѣ, иже въ рѣи пѣтеотворилъ єси вхѣдъ, и смѣртѣю смѣртъ разрѣшилъ єси, ѡчиствѣ насъ грѣшнхъ и недостѣиныхъ рѣзъ твоихъ. согрѣшилъомъ бо и беззакѣннахъомъ, и нѣсмы достѣиини возвертѣи ѡчеса наша и воззрѣти на высотѣ нѣнѣю: занѣ ѡстѣвнхъомъ пѣтъ прѣвды твоѣа, и ходилъомъ въ волѣхъ сердецъ нашнхъ. но мѣлимъ твоѣ безмѣрнѣю блгостъ, пощадѣи насъ гдѣи, по множествѣ мѣти твоѣа, и ипѣи насъ имене твоегѣ рѣди сѣаго, ѣкѣ нечезѣша въ сѣтѣ днѣ нашн, и змѣи насъ и зѣ рѣки согрѣшнхъ, и ѡстѣвнѣ намъ грѣхѣи наша, и ѡмертѣнѣи плотскѣе наше мѣдрѣвѣнѣе, да вѣтѣаго ѡложнѣше челѣвѣка, въ нѣваго ѡблецѣмѣа: и тебѣи пожнѣемъ нашѣмъ вѣцѣи, и блгодѣтелю, и тѣкѣи твоѣмъ послѣдѣюще повелѣнѣемъ, въ вѣчнѣи покѣи достѣгнемъ, и дѣже єсть всѣхъ веселѣнхъа жнѣще, ты бо єси вѣистиннѣи истинное веселѣе и рѣдѣсть лѣбѣнхъа тѣа хрѣтѣ бже нашъ, и тебѣи славу возсылаемъ, со безначѣльнѣмъ твоѣмъ ѡцѣмъ, и прѣстѣимъ, и блгѣимъ, и животворѣннѣмъ твоѣмъ дѣхомъ, нынѣи и прѣишъ, и во вѣки вѣкѣвъ, Ѳмѣнь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Помени нас, Господе... **са умилним певањем, на глас 8.**

И одмах: Блажени сиромашни духом... **На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако:** Помени нас, Господе... **гласно.**

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Сједињена оба хора певају умилно:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Чтец: Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Народ: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет,

Народ: Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет до-ћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Народ: Амин.

Молитва Светог Јефрема:

Исповѣданіе вѣры:

Вѣрѹю во єдинаго бѣа оца вседержителя, творца небъ и земли, виднымъ же всѣмъ и невиднымъ. и во єдинаго гда ина хрста, сна бжиа, єдинороднаго, иже ѿ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкх: свѣта ѿ свѣта, бѣа истинна ѿ бѣа истинна, рожденна, не сотворенна, єдиносущна оцу, иже вса быша. насъ ради человекъ, и нашегѡ ради спасеніа, шедшаго съ нбсз, и воплотившагоса ѿ дха сга и мри дбы, и воочеловчшася. распятаго же за ны при понтиїстѣмъ пилатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третій день по писаніемъ. и возшедшаго на нбса, и сѣдѣща ѡцѣ. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, єгѡже црствію не будетъ конца. и въ дха сгаго, гда, животворящаго, иже ѿ оца исхѡдѣщаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣема и славлена, глаголаваго пррѡкн. во єдинѹ сгѹю соборнѹю и апльскѹю црковь. исповѣдѹю єдино крщеніе, во ѡставленіе грѣхѡвъ. чю воскреснѣа мертвыхъ: и жизни вѣдущагѡ вѣка. аминь.

Ѡслави, ѡстави, прости бже прегрѣшєніа наша, вольнаа и невольнаа, іаже въ словѣ и въ дѣлѣ, іаже въ вѣдѣніи и не въ вѣдѣніи, іаже во дни и въ ночи, іаже во оумѣ и въ помышленіи: вса намъ прости, іакѡ блгъ и члвчколюбецъ.

Ѡче нашъ, иже єси на нбсѣхъ, да свѣтитсѣа има твоє, да прїидетъ црствіе твоє: да вѣдетъ вола твоѡ, іакѡ на нбсѣхъ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, іакоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукавагѡ.

Сщєнникъ:

Іакѡ твоє єсть црство и сила и слава, оца и сна и сгаго дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтєцъ: аминь.

Кондакъ великагѡ вторника, глєзъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ищѣ:

Часъ доше конца помысливши, и посѣченіа смокѡвницы оубоавшиася, данный тебе талантъ прѣдолобешѡ дѣлай ѡкааннаа бѡдрствующи и зовущи: да не пребудемъ внѣ чертога хртова.

Гди помилди, м.

Слава оцу и сну и сгомѹ дхѹ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтнѣишю херувїмъ, и славиѣишю безъ сравненіа серафїмъ, безъ истлѣніа бѣа слова рождшю, сщю вцѹ тѡ величѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословѣ, Ѡтче.

Сщєнникъ:

Бже, оущедри ны, и блгословѣ ны, просвѣти лице твоє на ны, и помилди ны.

Чтєцъ: аминь.

И глаголетъ сщєнникъ мѣтвѹ рпѣнагѡ єфрема:

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме).

Начало вечерни

Діаконы: Бл҃гословѣн, вл҃ко.

Сщ҃енникъ: Бл҃гословѣно цр҃тво, оца и сн҃а и ст҃аго дха, нынѣ и пр҃исно и во вѣки вѣкѡвъ.

Аи҃къ: Аминь.

Чт҃ецъ: Прїидѣте, поклонѣмса цр҃евн нашемѹ бг҃ѹ.

Прїидѣте, поклонѣмса и припадѣмъ хр҃тѹ, цр҃евн нашемѹ бг҃ѹ.

Прїидѣте, поклонѣмса и припадѣмъ самоѹ хр҃тѹ, цр҃евн и бг҃ѹ нашемѹ.

Щаломъ р҃г.

Бл҃гословѣн душа моѹ гд҃а: гд҃и бже мой, возвеличѣмса єси свѣлѡ, во исповѣданіе и въ велелѣпотѹ ѡблѣкѣмса єси. ѡдѣанѣмса свѣтомъ ѣкѡ ризою, простѣраемъ нбо ѣкѡ кожѹ. покрываемъ водами превыспреннѣмъ своѹ, полагаемъ облаки на возхожденіе свое, ходимъ на крилѹ вѣтрѣню. творимъ аг҃лы своѹ духи и слѡги своѹ пламень огненный. ѡсновамъ зѣмлю на твѣрдн єа, не преклонѣмса въ вѣкѹ вѣка. бздана, ѣкѡ рѣза ѡдѣаніе єа, на горахъ стѣнѹтъ воды. ѡ запреценіѣ твоеѡ повѣнѹтъ, ѡ гласа грѡма твоеѡ ѡубоѡтъ. возходѹтъ горы, и низходѹтъ полѹ въ мѣсто, єже ѡновѣмъ єси имъ. предѣлѹ положилъ єси, єгѡже не прѣидѹтъ, ниже ѡбратѣмса покрѣти зѣмлю. посылѣмъ и стѡчники въ дѣрѣхъ, посредѣ горъ прѣидѹтъ воды. нападѹтъ всѹ свѣри єльнѣмъ, ждѹтъ онагри въ жаждѹ своѹ. на тѣхъ птицы нѣнѣмъ прѣвѣтаѹтъ, ѡ средѣ камѣнѣмъ дадѹтъ гласъ. нападѣмъ горы ѡ превыспреннѣхъ своѣхъ, ѡ плодѹ дѣлѹ твоѣхъ насытитѣмса зѣмля. прозавѣемъ травѹ скотѡмъ, и слѡкъ на слѡжедъ челоѣкѡмъ, и звѣти хлѣбъ ѡ зѣмли. и вѣно веселѣтъ єрдце челоѣка, ѡмѣстити лицѹ єлѣемъ, и хлѣбъ єрдце челоѣка ѡкрѣпѣтъ. насытѣмса дрѣвѹ польскѣмъ, кедри лѣванстѣи, и хже єси насадилъ. тамъ птицы вогнѣздаѣтъ: єрѡдѣво жнлицѣ предводѣтельствѣтъ имъ. горы выѡкѣмъ єленѣмъ, камѣнь прѣѣжнѣмъ зѡцѣмъ. сотворилъ єсть лднѹ во времена, солнце познѹ западъ своѣ. положилъ єси тѣмѹ, и вѣсть нощь, въ нѣже прѣидѹтъ всѣ свѣрѣе дѣрѣвнѣи: скѹмни рыкаѹщѣи возхѣтити, и взыскѣти ѡ бѣа пѣщѹ себѣ. возѣлѹ солнце, и обратѣмса, и въ лѡжахъ своѣхъ лѡгѹтъ. и зѣдетъ челоѣкъ на дѣло свое, и на дѣланіе свое до вечера. ѣкѡ возвеличѣмса дѣла твоѹ гд҃и, всѹ премѣдрѡстѣю сотворилъ єси: исполнѣмса зѣмля тѣврн твоѣѹ. єе море великое и пространное, тамъ гадн, и хже нѣсть чнѣлѹ, жнѡтнаѹ мѣлаѹ єз великнми. тамъ кораблѣ преплѣваѹтъ, смѣи єи, єгѡже создѣлъ єси рѣгѣтѣмъ ємѹ. всѹ кз тѣбѣ чѡютъ, дѣти пѣщѹ имъ во блго время. дѣвшѹ тѣбѣ имъ, обратѣтъ: ѡвѣрзшѹ тѣбѣ рѣкѹ, всѹчѣскаѹ исполнѣмса блгостн. ѡвращшѹ же тѣбѣ лицѹ возмѣтѣмса: ѡнѣмши дхъ и хъ, и ичѣзнѣтъ, и въ пѣрѣтъ своѹ обратѣмса. послѣши дха твоеѡ, и сознѣдѣмса, и ѡновнши лицѹ зѣмли. бдн слѡва гд҃на во вѣки, возвеселѣмса гдѣ ѡ дѣлѣхъ своѣхъ: прнзрѣамъ на зѣмлю, и творимъ ю трѣстѣмса: прнклѣамъ гораѹмъ, и дымѣмса. воспоѹ гдѣви въ жнѡтѣ моѣмъ: поѹ бг҃ѹ моѣмѹ, дѡндеже єсмь. да ѡгладнѣмса ємѹ бесѣда моѹ, ѡзъ же возвеселѣмса ѡ гдѣ. да

Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (трипут)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

нѣчезнѣтъ грѣшницы ѿ земли, и беззаконницы, ꙗкоже не быти ѿ насъ: бѣголовѣи дѣше моѧ гдѧ.

Солнце позна западъ свой: положи азъ сѣи тьмѣ и бысть нощь. ꙗко возвеличашася дѣла твоѧ гдѧ, всѧ премудростію сотвори азъ сѣи.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.
 ѿллада, ѿллада, ѿллада, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенїа великаѧ.

Дїаконъ: Мнромъ гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенїи дѣшъ нашихъ, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ мнрѣ всегѡ міра, бѣгостоанїи сѣхъ бжїихъ црквѣи, и соединенїи вѣхъ, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, и съ вѣрою, бѣгоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ входащихъ вѡнь, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ сѣншемъ правнтельствѣющемъ снѡдѣ, [и ѡ мнтрополїтѣ нашемъ, **лїкъ,** сгѡже ѡбласть,] четнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрїтѣ дїаконствѣ, ѡ вѣмъ прнчтѣ и людемъ. гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ градѣ сѣмъ, [**лїкъ** въ монастырѣ: Ѡ стѣи ѡбнтелн сѣи,] всѧкомъ градѣ, странѣ, и вѣрою жнвѣщихъ въ нѣхъ, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ бѣгостворенїи воздхѡвъ, ѡ нзобнїи плодѡвъ земныхъ, и временѣхъ мнрныхъ, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ плавающихъ, пѣтешествующихъ, недрѣвующихъ, страждущихъ, плѣненнхъ, и ѡ спасенїи нѣхъ. гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Ѡ нзбавннмъ намъ ѿ всѧкѡ скорби, гнѣва и нжды, гдѣ помолнмѧ.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Дїаконъ: Застѣпн, спасн, помнѧдѧ, и сохрнн насъ бже, твоєю благадѣтїю.

Лїкъ: Гдѧ помнѧдѧ.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

На: Господе Тебе зовем... узимамо стихове на 10.

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих -жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завапих ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Господе завиках..., постављамо стихова 10, и певамо стихире самогласне. Глас 1.

У светлости Светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан бићу - избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Діаконы: Престѣю, пречѣю, пребѣгословеннѣю, славною вѣщю нашѣмъ бѣю и принодѣю мѣю со всѣми стѣми помандѣше, самн себѣ, и дрѣгздрѣга, и вѣсь жнвѣтъ нашѣмъ хрѣтѣмъ бѣмъ предадѣмъ.

Анѣ: Тебѣ гдѣ.

Возгласѣніе:

Гдѣ подоветѣ тебѣ всѣмъ слава, чѣсть и поклонѣніе, оцѣ, и сѣ, и сомъ дѣ, нынѣ и прѣнѣ, и во вѣки вѣковѣ.

Анѣ: аминѣ.

Тѣже поѣмъ Гдѣмъ воззвѣхъ..., въ гласѣ а:

Гдѣ, воззвѣхъ къ тебѣ, оубѣши ма. оубѣши ма гдѣ.

Гдѣ, воззвѣхъ къ тебѣ, оубѣши ма: вонмѣ гласѣ молѣніа моѣмъ, вонмѣ воззвѣти мѣ къ тебѣ. оубѣши ма гдѣ.

Да испрѣвѣтѣ мѣтѣ моѣ, гдѣ кадѣло прѣдѣ тобѣ, воздѣаніе рѣкъ моѣмъ, жѣртѣ вѣчернаа. оубѣши ма гдѣ.

И по чинѣ стѣхѣ:

Положи, гдѣ, хранѣніе оубѣмъ моѣмъ, и дѣрѣмъ оубѣніа оубѣнѣхъ моѣхъ. не оубѣни сѣрѣце моѣ въ словѣа дѣкавѣствѣа, нецѣвѣти вонмѣ оубѣствѣхъ. съ чѣловѣки дѣлающими беззаконіе, и не оубѣтѣа со изѣрѣнными ѣхъ. накажетѣ ма прѣвѣдники мѣтѣ, и оубѣнѣтѣ ма: сѣлѣ же грѣшнагѣ да не намастѣтѣ главы моѣа. гдѣмъ сѣмѣ и мѣтѣ моѣ во бѣговолѣнѣхъ ѣхъ, пожѣрты бѣша при каменѣ сѣдѣи ѣхъ. оубѣшатѣа глаголи моѣ, гдѣмъ возмогѣа: гдѣмъ толаца землѣ прѣсѣдѣа на землѣ, растѣнѣшаа кѣрѣти ѣхъ при аѣтѣ. гдѣмъ къ тебѣ гдѣ, гдѣ, оубѣни моѣ, на тѣа оубѣвѣхъ, не оубѣни дѣшѣ моѣ. сохрани ма оубѣтѣ, юже оубѣвѣши мѣ, и оубѣ соблѣзѣ дѣлающѣхъ беззаконіе. падѣтѣ во мрѣжѣ своѣ грѣшницы: сѣдѣнѣ сѣмѣ аѣз, дѣндеже прѣндѣ.

Гласомъ моѣмъ ко гдѣмъ воззвѣхъ, гласомъ моѣмъ ко гдѣмъ помолѣхѣа. прѣдѣ нѣмъ молѣніе моѣ, печаль моѣ прѣдѣ нѣмъ возвѣщѣ. вонмѣ ичѣзѣти оубѣ менѣ дѣхѣ моѣмъ, и тѣи познѣа сѣнѣ стѣзѣ моѣ. на оубѣтѣ сѣмъ, по немѣже хождѣхъ, скрѣша сѣтѣ мѣтѣ. смѣтрѣхъ оубѣсѣню и возгладѣхъ, и не бѣ знѣаи менѣ. погѣбе бѣгѣство оубѣ менѣ, и нѣсѣтъ взыскѣаи дѣшѣ моѣ. воззвѣхъ къ тебѣ гдѣ, рѣхъ: тѣи сѣнѣ оубѣвѣніе моѣ, чѣсть моѣ сѣнѣ на землѣ жнвѣхъ. вонмѣ молѣнію моѣмъ, гдѣмъ смѣрѣхѣа сѣлѣ: изѣвѣ ма оубѣ гонѣщѣхъ ма, гдѣмъ оубѣкрѣпѣшаа пѣче менѣ.

На ѣ: Извѣдѣ и зѣ темнѣцы дѣшѣ моѣ, испѣвѣдатѣа ѣмени твоѣмъ.

Постѣвѣмъ стѣхѣвъ ѣ, и поѣмъ стѣхѣры самогласны.

Гласѣ а: Во свѣтлѣствѣхъ стѣхѣ твоѣхъ, какѣмъ вонмѣ недостѣйный; аѣце во дѣрѣнѣ совнѣти въ чѣртѣгѣ, оубѣжда ма оубѣнѣаетѣ, гдѣмъ нѣсѣтъ брѣчна, и свѣзанѣ и зѣвѣрѣнѣ вѣдѣ оубѣ агѣловѣ: оубѣнѣти гдѣмъ скѣрѣнѣ дѣшѣ моѣа, и сѣнѣ ма гдѣмъ чѣвѣколѣбѣцѣ.

Стих: Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

У светлости Светих твојих, како да уђем ја недостојан? Јер ако се усудим да заједно са њима уђем у брачне одаје, одећа ме окривљује, јер није брачна, и свезан бићу - избачен од анђела. Очисти Господе, нечистоту душе моје, и спаси ме као Човекољубац.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Глас 2. Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Стих: Да буду уши Твоје пажљиве на глас мољења мојега.

Ја који сам задремао у душевној лењости, не стекох, жениче Христе, светилник горући врлинама, и уподобих се лудим девојкама, скитајући у време делања. Срце милосрђа твога не затвори ми, Владико, но одагнавши сан мој мрачни, подигни ме, и са мудрим девојкама уведи у ложницу твоју, где је чист глас оних који празнују, и кличу непрестано: Господе, слава Теби.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Глас 4. Слушала си, о душо, за осуду онога који је сакрио талант! Не скривај реч Божију, објављуј чудеса његова, да би умноживши дар, ушла у радост Господа твога.

Стих: Ради Имена Твога очекивах Те, Господе; очекиваше душа моја Реч Твоју, поузда се душа моја у Господа.

Слушала си, о душо, за осуду онога који је сакрио талант! Не скривај реч Божију, објављуј чудеса његова, да би умноживши дар, ушла у радост Господа твога.

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Глас 6. Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многоусугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христе Боже, као Човекољубац.

Стихъ: Менѣ ждѣтъ праведницы, дондеже воздѣи мнѣ.

Во свѣтлостехъ сѣбѣихъ твоихъ, какъ видѣ недостаточный; аще бо дерзну совнѣти въ чертогъ, оудѣжда мѣ обличаетъ, какъ нѣсть брѣна, и свѣзанъ извѣрженъ естъ ѿ аггловъ: ѡчисти гдѣи скверну души моея, и испи мѣ какъ члвчколюбецъ.

На ѱ. Стихъ: Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ гдѣи, гдѣи, оубо слыши гласъ мой.

Гласъ ѳ: Душевною лѣностію воздремава, не стажихъ женише хрѣте, гораща свѣтильника иже ѿ добродѣтелей, и дѣвамъ оуподобиха едимъ, во время дѣланіа гдѣмлава: оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѡтрасъ мой ѡмраченый сонъ, возстави млчнве, и съ мдрыми введи дѣвами въ чертогъ твои, и дѣже гласъ чистый празндующихъ, и вопіющихъ непрестанно: гдѣи слава тебѣ.

Стихъ: Да едѣтъ оуши твои, внемлюще гласъ моленіа моего.

Душевною лѣностію воздремава, не стажихъ женише хрѣте, гораща свѣтильника иже ѿ добродѣтелей, и дѣвамъ оуподобиха едимъ, во время дѣланіа гдѣмлава: оутрѣбы щедротъ твоихъ не затвори мнѣ вѣко, но ѡтрасъ мой ѡмраченый сонъ, возстави млчнве, и съ мдрыми введи дѣвами въ чертогъ твои, и дѣже гласъ чистый празндующихъ, и вопіющихъ непрестанно: гдѣи слава тебѣ.

На ѳ. Стихъ: Аще беззаконіа назириши гдѣи, гдѣи, ктò постоитъ; какъ оу тебѣ ѡчищеніе естъ.

Гласъ ѳ: Скрывшаго талантъ ѡсудженіе слышавши, ѿ души, не скривай словеса бжѣа, возвѣщай чдеса егѡ, да оумножающа дарованіе, видиши въ радость гдѣа твоегѡ.

Стихъ: Имене ради твоегѡ потерпѣхъ тѣ, гдѣи, потерпѣ душа моя въ слово твоѣ, оупова душа моя на гдѣа.

Скрывшаго талантъ ѡсудженіе слышавши, ѿ души, не скривай словеса бжѣа, возвѣщай чдеса егѡ, да оумножающа дарованіе, видиши въ радость гдѣа твоегѡ.

На ѳ. Стихъ: Ѣ стражи оутренніа до ноци, ѿ стражи оутренніа, да оуповаетъ иль на гдѣа.

Гласъ ѳ: Приидите вѣрніи, дѣламъ оуерднѣ вѣщѣ: подаваетъ бо рабѡмъ богѣство, и по рабенствѣ кійждо многодегдѣмъ блгодѣти талантъ: ѡвз оубо мдрость да приноситъ дѣлы блгнми, ѡвз же слдже свѣтлостн да совершаетъ: да прѡвѣщаетъ же словомъ вѣрный, тайны ненадченномъ, и да расточаетъ богѣство оубѡгнмъ дрвгн. еице бо занмованное многодегдѣмъ, и какъ строителіе вѣрніи блгодѣти, вѣннѣ радостн сподобимъ: тоа наиз сподобн хрѣте еже, какъ члвчколюбецъ.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Ходите верни, делајмо усрдно Владици; јер раздаје слугама богатство, и аналогно сваки да умножимо талант благодати: један дакле мудрост да приноси добрим речима, други пак службу просвећења да обавља, да се причешћује речју верни, у тајне неупућен, и да расипа богатство, убогима други. Јер ћемо тако позајмљено многоусугубити и као верни управитељи Владичине благодати удостојићемо се радости. Ње нас удостој Христe Боже, као Човекољубац.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Када дођеш у слави са анђелским силама, и седнеш, Исусе, на престолу расуђивања, немој ме, Пастиру добри, од себе одлучити, јер путеве десне знадеш, а искривљени су леви. Немој ме, дакле, у гресима огрубелог, са козама погубити, но приборјавши ме овцама на десној страни, спаси као Човекољубац.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Жениче, красотом лепши од свих људи, који си нас позвао за трпезу духовну ложнице твоје, свуци мој ружни изглед сагрешења, заједничарењем у страдањима твојим, и украсивши ме хаљином славе твоје красоте, покажи ме светлим званицом Царства твога, као милосрдан.

Слава, и сада, глас 7.

Гле, теби Владика талант поверава, душо моја, страхом прими дар, позајми дародавцу, раздајући убогима, и стекни пријатеља Господа, да би стала Њему с десне стране, када дође у слави, и да чујеш блажени глас: Уђи, слуго, у радост Господа твога. Ње ме удостој, Спасе, заблуделог, ради велике милости твоје.

Вход са Еванђељем.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

Затим: **(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)**

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христe! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: **Прокимен, Псалам 131, глас 6:** Васкрсни Господе у покој твој, Ти и Кивот светиње твоје.

Стих: Сети се Господе Давида, и све кротости његове.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 2, 5-10).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

А кћи Фараонова дође да се купа у ријеци, и дјевојке њезине ходаху крај ријеке; и она угледа ковчежић у трсци, и посла дворкињу своју те га извади. А кад отвори, видје дијете, и гле, дијете плакаше; и сажали јој се, и рече: то је Јеврејско дијете. Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дијете? А кћи Фараонова рече јој: иди. И отиде дјевојчица, и дозво матер дјетињу. И кћи Фараонова рече јој: узми ово дијете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узе жена дијете, и одоји га. А кад дијете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини; и надјене му име Мојсије говорећи: јер га из воде извадих.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: **Прокимен, Псалам 132. Глас 4:** Гле шта је добро, или шта је красно, него када браћа живе заједно?

Стих: Као миро на главу, које силази на браду, браду Аронову.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 1, 13-22).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

А један дан кад синови његови и кћери његове јеђаху и пијаху вино у кући брата својега најстаријега, дође гласник Јову и рече: волови ораху и магарице пасијаху покрај њих, а Савеји ударише и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим. Док овај још говораше, дође други и рече: огањ Божији спаде с неба и спали овце и момке, и прождрије их; и само ја један утекох да ти јавим. Докле овај још говораше, дође други и рече: Халдејци у три чете ударише на камиле и отеше их, и побише момке оштријем мачем; и само ја један утекох да ти јавим. Докле овај још говораше, дође други и рече: синови твоји и кћери твоје јеђаху

Діаконы: Рѡнмемъ.

Сѣенникъ: Мнръ вѣмъ.

Діаконы: Премѣдрость. Рѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣа, глаголющъ: Воскрѣни гдѣи въ покоѣ твоѣ, ты и кѣвѣтъ сѣбѣи твоѣ.

Стихъ: Помани гдѣи дѣда, и всю кротость сѣгѡ.

Діаконы: Премѣдрость.

Чтѣцъ: Исхода чтѣнїе. [Глава ѳ, ст. 6-7.]

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Сниде дщѣрь фараѡнова и змѣтиша на рѣкѣ, и рабыни еѣ прождахѣ при рѣцѣ: и видѣвши ковчѣеъ въ лѣнцѣ, пославши рабыню, взѣ и ѡверзи же, видѣтъ ѡтроцѣ плѣщѣеѣ въ ковчѣеѣ, и пощадѣ еѣ дщѣрь фараѡна, и рече: ѡ дѣтей евреѣикихъ сїе. и рече сестра еѣгѡ дщѣри фараѡновѣ: хощеши ли призовѣ ти женѣ кормилицѣ ѡ евреѣи, и воздоитѣ ти ѡтроцѣ; и рече еѣ дщѣрь фараѡнова: иди. шедши же ѡтроковица, призвѣ матерь ѡтроцѣте. рече же къ ней дщѣрь фараѡнова: соблюди ми ѡтроцѣ сїе, и воздои ми еѣ: азъ же дамъ ти мзда. взѣ же ѡтроцѣ женѣ, и доаше еѣ. возмѣжавши же ѡтроцѣти, введе еѣ ко дщѣри фараѡновѣ, и бысть еѣ въ сына: и нарече ѣма емѣ мѡисѣи, глаголющи: ѡ воды взѣхъ еѣгѡ.

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣв, глаголющъ: Се что добро, или что красно, но еже жити братѣи въ дѣпѣ. **Стихъ:** Гакѡ мѣро на главѣ, сходѣще на брадѣ, брадѣ аарѡну.

Посѣмъ возглашѣтъ діаконы: Повелѣте.

Свѣщенникъ же, взѣмъ ѡбѣма рѣкама кадильницѣ и свѣщникъ со свѣщѣю, стоитѣ предѣ сѣѡю трапѣзю, зрѣ къ востокумъ, и назнаменѣа крѣстѣ, глаголетѣ: Премѣдрость, прѡсѣти.

Тѣже ѡбратѣа на западѣ къ народѣ, глаголетѣ: Свѣтъ хрѣтовъ просвѣщѣетѣ всѣхъ.

Чтѣцъ: Іѡва чтѣнїе. [Глава ѣ, ст. 7-16.]

Діаконы: Рѡнмемъ.

Чтѣцъ:

Бысть гакѡ дѣнь сѣи, сынове іѡвѣвы и дщѣри еѣгѡ пѣхѣ вїно въ домѣ брата своего старѣйшаго. и се вѣстникъ прїиде ко іѡвѣ, и рече емѣ: спрѣдѣи волѡвъ ѡрѣхѣ, и ѡслицы пасѣхѣа блїзъ ѣхъ: и пришедше плѣнители плѣнїша ѣхъ, и ѡтроки и зѣнша мечѣмъ, и спасоша азъ едїнъ, и прїидохъ возвѣстїти тебѣ. ещѣ емѣ глаголющѣ, прїиде ѣнъ вѣстникъ, и рече ко іѡвѣ: ѡгнь спадѣ съ нѣе, и пожже ѡвцы, и пѣстыри поде подобнѣ: спасоша же азъ едїнъ, и прїидохъ возвѣстїти тебѣ. ещѣ емѣ глаголющѣ, прїиде ѣнъ вѣстникъ, и рече ко іѡвѣ: кѡнницы сотвориша начальства трѣи, и ѡкрѣнїша вельблѣды, и плѣнїша ѣхъ, и ѡтроки и зѣнша мечи: спасоша же азъ едїнъ, и

и пијаху вино у кући брата својега најстаријега; А то вјетар велик дође испреко пустиње и удари у четири угла од куће, те паде на дјецу и погибоше; и само ја један утекох да ти јавим. Тада уста Јов и раздрије плашт свој, и остриже главу, и паде на земљу и поклони се. И рече: го сам изашао из утробе матере своје, го ћу се и вратити онамо. Господ даде, Господ узео; да је благословено име Господње. Уза све то не сагријеши Јов, нити рече безумља за Бога.

Свештеник: Мир ти.
 Чтец: И духу твоме.
 Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

прїидоуъ возвѣстїти тебѣ. ѿще семѹ глаголющѹ, ѿнз вѣстникъ прїиде, глагола ѿвѣ:
сынѡмъ твоимъ, и дщерема твоимъ гадѹщымъ и пїющымъ оу брата своего
старѣйшаго, вnezапѹ вѣтръ великъ наиде ѿ пѹстыни, и коснѣа четырема оуглома
храминны, и падѣ храмина на дѣти твоѡ, и скончашася: спасоуа же азъ єдинъ, и
прїидоуъ возвѣстїти тебѣ. такъ [оуслышавъ] ѿвѣ, воставъ растерзà рѣзы своѡ, и
оустрижѣ власи главы своеѡ, [и посыпа перстїю главѹ свою,] и падъ на зѣмлю, поклонїса
[гдѣи], и рече: самъ нагъ ѿзыдоуъ ѿ чрева матери моеѡ, нагъ и ѡндѹ тамъ: гдѣ даде,
гдѣ ѡдѣтъ: ѿкъ гдѣи ѿзволїса, такъ бѣсть: бѹди ѿма гдѣне блгословенно [во вѣки]. во
вѣхъ сїхъ приключившихъ ємѹ ннчтоже согрѣшїи ѿвѣ предъ гдѣмъ [ниже оустнама
своима], и не даде безѹмїа бѣ.

Свѣщенникъ глаголетъ: Мнрз тї.

И чтецъ: И дхови твоемѹ.

Дїаконъ: Премдрость.

Чтецъ поетъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ
моѣю, жѣртва вечернаѡ.

Подобаетъ вѣдати, єгда чтецъ поетъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ
тобою: всї людіе сщїи во храмѣ и во олтарѣ, стоѡтъ на колѣнахъ молѡщеся. **Єгда же
начнетъ:** Воздѣанїе рѹкѹ моѣю: **востаютъ.** На прѡчихъ же стїхахъ, да исправнїса, **пѣнїа,**
єгда которїи лїкъ поетъ, и всѡ страна стоїтъ: вторїи же лїкъ и страна народа
колѣна приклонѡютъ. Іерей же стоѡ во олтарѣ предъ стѡю трапѣзою, прїавъ кадїльницѹ
сз дѹмїамомъ, и кадїтъ: послѣдї же на да исправнїса, ѡдавъ кадїльницѹ и самъ іерей
приклонѣетъ колѣна молѡса.

И по пѣнїи чтецѹ, лїкъ поетъ тоже.

Таже, чтецъ стїхъ а: Гдї, воззвахъ къ тебѣ, оуслыши мѡ, вонмї гласѹ моленїѡ моего,
внегда воззваѣти мѣ къ тебѣ.

Лїкъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

Чтецъ, стїхъ б: Положї гдї, храненїе оустѡмъ моимъ, и двѣрь ѡгражденїѡ ѡ оустнахъ
моихъ.

Лїкъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

Чтецъ, стїхъ г: Не оуклонї сердце моѣ въ словеса лѹкавствїѡ, нещевѣти вини ѡ
грѣсѣхъ.

Лїкъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою, воздѣанїе рѹкѹ моѣю,
жѣртва вечернаѡ.

И пакї чтецъ поетъ: Да исправнїса мѣтва моѡ, ѿкъ кадїло предъ тобою.

И лїкъ поетъ: Воздѣанїе рѹкѹ моѣю, жѣртва вечернаѡ.

И по исполненїи творимъ поклѡны трї.

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Ђакон: Премудрост.

Појац: Алилуја. (велико)

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима.

Појац: И духу твоме.

Ђакон: Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од Матеја, зачало 102. (Глава 24,36-26,2)

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

Ђакон:

Рече Господ својим ученицима: а о дану томе и о часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам. Јер како је било у дане Ноја, тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Јер као што у дане пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у ковчег. И не схватише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Тад ће бити два на њиви: један ће се узети, а други оставити. Двије ће мљети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга оставити. Стражите, дакле јер не знате у који ће час доћи Господ ваш. Али ово знајте: Кад би знао домаћин у које ће вријеме доћи лопов, стражио би и не би дао да му провали кућу. Зато и ви будите спремни; јер у који час не мислите доћи ће Син Човјечији. Ко је, дакле, тај вјерни и мудри слуга кога постави господар његов над својим домаћима да им даје храну на вријеме? Благо томе слуги кога господар његов, дошавши, нађе да чини тако. Заиста вам кажем: поставиће га над свим имањем својим. Ако ли тај рђави слуга рече у срцу своме: Неће мој господар још задуго доћи; и почне тући другове своје, а јести и пити с пијаницама; доћи ће господар тога слуге у дан када се не нада, и у час када не мисли, и расјећи ће га напола, и даће му удио са лицемјерима; ондје ће бити плач и шкргут зуба. Тада ће бити Царство небеско као десет дјевојака које узеше свјетилке своје и изиђоше у сретање женику. А пет њих бијаху мудре и пет луде. Јер луде, узевши свјетилке своје, не узеше са собом уља. А мудре узеше уље у посудама са свјетилкама својим. А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше. А у поноћи стаде вика: Ево женик долази, излазите му у сретање. Тада устадоше све дјевојке оне и украсише свјетилке своје. А луде рекоше мудрима: Дајте нам од уља вашег, јер се наше свјетилке гасе. А мудре одговорише говорећи: Да не би недостало и нама и вама, боље идите продавцима и купите себи. А кад оне отидоше да купе, дође женик, и спремне уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата. А послије дођоше и оне друге дјевојке говорећи: Господару, Господару! Отвори нам. А он одговарајући рече им: Заиста вам кажем, не познајем

Поёмъ глаголетъ сщеникъ мѣтвѣ прѣнагъ ѣфрема:

Гдѣи ѣвѣко живота моего, дѣхъ праздности, оубиѣнїа, любоначїа и праздностиа не даждь ми. **[Поклонъ великіи.]**

Дѣхъ же цѣломудрїа, смиреномудрїа, терпѣнїа и любвѣ дѣрзи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Вѣи гдѣи црїю, дѣрзи ми зрѣти моѣ прегрѣшѣнїа, и не ѡсѣждаѣти брата моего: ѣкѡ блгоговѣнъ єси во вѣки вѣкѡвъ. **[Поклонъ великіи.]**

Народъ: Ѧмїнь.

Іерей: Премудрость, прости, оубиѣшнмъ сѣагѡ ѣвїа. Миръ всѣмъ.

Лїкъ: И дѣхѡи твоемѣ.

Дїаконъ: Ѡ матдѣа, сѣагѡ ѣвїа чтенїе.

Лїкъ: Слава тебѣ гдѣи, слава тебѣ.

Сщеникъ: Кѡнмемъ.

Ѣвїаѣ ѡ матдѣа, зачало рѣ.

Речѣ гдѣи своїмъ оубеннїкѡмъ: ѡ днѣи и часѣи пришествїа сїа человекескагѡ никтѡже вѣствѣ, ни ѡггѣи нѣнїи, токѡмѡ ѡцѣи моѣ ѣднїи. ѣкоже бо бѣствѣ бо днѣи нѡевы: такѡ бѣдетъ и пришествїе сїа человекескагѡ. ѣкоже бо вѣхѣхѣ бо днѣи прѣжде потѡпа, ѣдѣще и пїюще, женѡщесѣа и послѣгѡюще, до негѡже днѣи внїде нѡе въ ковчѣгѣ: и не оубѣдѣша, дѡндеже прїидѣ вода, и взѡмѣтѣ всѣа: такѡ бѣдетъ и пришествїе сїа человекескагѡ. тогда двѣ бѣдѣта на селѣ: ѣднїи поѣмлетѣа, а дрѣгїи ѡставлѣетѣа, двѣ мѣлющѣ въ жерновахъ: ѣднїа поѣмлетѣа, и ѣднїа ѡставлѣетѣа. бдїте оубѡ, ѣкѡ не вѣствѣ, въ кїи часѣи гдѣи вѡшъ прїидетъ. сїе же вѣднѣте, ѣкѡ ѡще бы вѣдалъ дѡмѣ владѣика, въ кѡю стѣражѣ тѣтъ прїидетъ, бѣвлъ оубѡ бы, и не бы дѡлъ подкопѣти хрѣма своего. сего рѡдн и вѣи бѣднѣте гѡтѡвн, ѣкѡ кѡнѣже часѣи не мннѣте, снѣи человекескїи прїидетъ. ктѡ оубѡ єствѣ вѣрнїи рабѣи и мѣдрнїи, єгѡже постѡвнѣтъ гдѣи ѣгѡ на дѡмомъ своїмъ, єже даѣти ѣмъ пнцѣ во вѣрема ѣхъ; блженъ рабѣи тѡи, єгѡже прншедъ гдѣи ѣгѡ ѡврацѣетъ такѡ творѡца. ѡмнѣи глаголю вѡмъ, ѣкѡ на дѣ всѣмъ ѣмѣнїемъ своїмъ постѡвнѣтъ єгѡ. ѡще ли же речѣтъ слѡбн рабѣи тѡи въ сѣрдѣи своѣмъ, кѡснѣтъ гдѣи моѣ прнчн: и начнѣтъ бнчн клеветѣи своѡ, ѣстн же и пнчн сѣ пїѡннцѡмн: прїидетъ гдѣи рабѣи тѡгѡ въ дѣнѣ, кѡнѣже не чѣетъ, и въ часѣи, кѡнѣже не вѣствѣ. и прѡтѣшетъ єгѡ полѡа, и частѣи єгѡ сѣ невѣрннмн положнѣтъ: тѣ бѣдетъ плачѣи и скрѣжетъ зѣвѡмъ. тогда оубѡдѣнѣа црѣтѣе нѣное десѡтнмъ дѣвѡмъ, ѣже прїѡша свѣтнїльннкн своѡ, и ѣзыдѡша въ срѣтѣнїе женнхѣ. пѡтъ же бѣѣ ѡ ннхъ мѣдрнї, и пѡтъ ѣрѡднвы. ѣрѡднвыѡ же прїемше свѣтнїльннкн своѡ, не взѡша сѣ собѡю єлѣа. мѣдрнѡ же прїѡша єлѣи въ соудѣхъ, со свѣтнїльннкн своїмн. кѡснѡцѣ же женнхѣ, воздремѡшѣа всѣа, и спѡхѣ. полднѡцн же кѡплѣ бѣствѣ: сѣ женнхъ гѡдетъ, ѣсходнѣте въ срѣтѣнїе єгѡ. тогда вѡстѡвшѣ всѣа дѣвы тѣѡа, и оубрѡснѣша свѣтнїльннкн своѡ. ѣрѡднвыѡ же мѣдрнмъ рѣша: даднѣте нѡмъ ѡ єлѣа вѡшегѡ, ѣкѡ свѣтнїльннцѣи нѡшн оубѡсѡютъ. ѡвѣщѡша же мѣдрнѡ, глаголюще: єдѡ кѡкѡ не дѡстѡнетъ нѡмъ и вѡмъ: ѣднѣте же пѡче кѣ продающымъ, и кѣпнѣте себѣ. ѣдѣщымъ же ѣмъ кѣпнѣти, прїидѣ женнхъ, и гѡтѡвыѡ вннѡша сѣ ннмъ на брѡкн: и затѡрѣнѣи бѣша дѣсѣрн. послѣдн же прїидѡша и прѡчыѡ дѣвы, глаголюще: гдѣи, гдѣи, ѡвѣрзн нѡмъ. ѡнѣ же ѡвѣщѡвѣ, речѣ ѣмъ: ѡмнѣи

вас. Стражите, дакле, јер не знате дана ни часа у који ће Син Човјечији доћи. Јер као што човјек полазећи на пут дозвоа слуге своје и предаде им благо своје; И једноме даде пет таланата, а другоме два, а трећему један, свакоме према његовој моћи: и одмах отиде. А онај што прими пет таланата отиде те ради с њима, и доби још пет таланата. Тако и онај што прими два, доби и он још два. А који прими један, отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара свога. А послѣ дугог времена дође господар ових слуга, и стаде сводити рачун са њима. И приступивши онај што је примио пет таланата, донесе још пет таланата говорећи: Господару, предао си ми пет таланата; ево још пет таланата које сам добио с њима. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у маломе си био вјеран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара својега. А приступивши и онај што је примио два таланта рече: господару, предао си ми два таланта; ево још два таланта која сам добио с њима. А господар његов рече му: Добро, слуго добри и вјерни, у маломе си био вјеран, над многим ћу те поставити; уђи у радост господара својега. А приступивши и онај што је примио један талант рече: господару, знао сам да си ти тврд човјек: жањеш гдје ниси сијао, и скупљаш гдје ниси вијао; Па се побојаш и отидох те сакрих талант твој у земљу; и ево ти твоје. А господар његов одговарајући рече му: Зли и лијени слуго, знао си да жањем гдје нисам сијао, и скупљам гдје нисам вијао: Требало је зато моје сребро да даш мјењачима; и дошавши, ја бих узео своје са добитком. Узмите, дакле, од њега талант, и подајте ономе што има десет таланата. Јер свакоме који има даће се; и претећи ће му; а од онога који нема, и што има узете се од њега. А неваљалога слугу баците у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба. А када дође Син Човјечији у слави својој и сви свети анђели са њим, тада ће сјести на пријесто славе своје. И сабраће се пред њим сви народи, и разлучиће их једне од других као пастир што разлучује овце од јаради. И поставиће овце са десне стране себи, а јарад са лијеве. Тада ће рећи Цар онима што му стоје са десне стране: Ходите благословени Оца мојега; примите Царство које вам је припремљено од постања свијета. Јер огладњех, и дадoste ми да једем; ожедњех, и напојисте ме; странац бијаш, и примисте ме; наг бијаш, и одјенусте ме; болестан бијаш, и посјетисте ме; у тамници бијаш, и дођосте ми. Тада ће му одговорити праведници говорећи: Господе, када те видјесмо гладна, и нахранисмо? Или жедна, и напојисмо? Кад ли те видјесмо странца, и примисмо? Или нага, и одјенусмо? Кад ли те видјесмо болесна или у тамници, и дођосмо ти? И одговарајући Цар рећи ће им: Заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте. Тада ће рећи и онима што му стоје с лијеве стране: Идите од мене, проклети, у огањ вјечни који је припремљен ђаволу и анђелима његовим. Јер огладњех, и не дадoste ми да једем; ожедњех, и не напојисте ме; странац бијаш, и не примисте ме; наг бијаш, и не одјенусте ме; болестан и у тамници бијаш, и не посјетисте ме. Тад ће му одговорити и они говорећи: Господе, када те видјесмо гладна или жедна, или странца или нага, или болесна или у тамници, и не послужисмо ти? Тада ће им одговорити говорећи: Заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ових најмањих, ни мени не учинисте. И ови ће отићи у муку вјечну, а праведници у живот вјечни. И када сврши Исус све ријечи ове, рече ученицима својима: Знате да ће за два дана бити Пасха, и Син Човјечији биће предан да се разапне.

глаголю вамъ, не вѣмъ васъ. бдите оубо, ѿкѡ не вѣсте днѣ, ни часѣ, бонъже снъ
 человекескїи прїидетъ. ѿкоже бо человекъ нѣкїи шходѣ призвѣ своѣ рабѣ, и предаде ѿмъ
 ѿмѣнїе свое. и овомѣ оубо даде пѣть талѣнтъ, овомѣ же двѣ, овомѣ же ѣднѣнъ,
 комѣждо протѣвѣ силы ѣгѡ: и шнде ѣбїе. шедъ же прїемый пѣть талѣнтъ, дѣла въ
 нѣхъ, и сотвори дрѣгѣа пѣть талѣнтъ. тѣкоже и ѿже двѣ, прїверѣте и той дрѣгѣа двѣ.
 прїемый же ѣднѣнъ, шедъ вкопѣ ѣгѡ въ зѣмлю, и скрѣ сребрѡ гѣнна своегѡ. по мнѡзѣ же
 времени прїиде гѣнъ рѣвѣ тѣхъ, и стѣзѣа съ нѣмн ѡ словесн. и прѣстѣпль пѣть
 талѣнтъ прїемый, прннесѣ дрѣгѣа пѣть талѣнтъ, глагола: гѣн, пѣть талѣнтъ мнѣ ѣсн
 прѣдалъ, сѣ дрѣгѣа пѣть талѣнтъ прїверѣтѡхъ ѿмн. речѣ же ѣмѣ гѣн ѣгѡ: добрый рабе,
 блгїи и вѣрный, ѡ малѣ былъ ѣсн вѣренъ, надъ мнѡгимн тѣа постѣвлю: внѣдн въ радѡстѣ
 гѣа твоегѡ. прѣстѣпль же и ѿже двѣ талѣнта прїемый, речѣ: гѣн, двѣ талѣнта мнѣ ѣсн
 прѣдалъ, сѣ дрѣгѣа двѣ талѣнта прїверѣтѡхъ ѿмн. речѣ же ѣмѣ гѣн ѣгѡ: добрый рабе,
 блгїи и вѣрный, ѡ малѣ мнѣ былъ ѣсн вѣренъ, надъ мнѡгимн тѣа постѣвлю: внѣдн въ
 радѡстѣ гѣа твоегѡ. прѣстѣпль же и прїемый ѣднѣнъ талѣнтъ, речѣ: гѣн, вѣдѣхъ тѣа, ѿкѡ
 жестокоъ ѣсн человекъ: жнѣшн, ѿдѣже не сѣалъ ѣсн, и собрѣешн, ѿдѣже не растѡчїалъ
 ѣсн: и оубоѣвѣа шедъ скрѣхъ талѣнтъ твоей въ землн, и сѣ ѿмашн твое. швѣщѣавъ же
 гѣн ѣгѡ, речѣ ѣмѣ: лѣкѣвый рабе и лѣнїевый, вѣдѣаше, ѿкѡ жнѣ, ѿдѣже не сѣахъ, и
 собрѣю, ѿдѣже не растѡчїхъ: подобѣше оубо тебе вѣдѣти сребрѡ моѣ торжннїкѡмъ, и
 прншїедъ ѣзъ взѣлъ быхъ свое съ лѣхѡю. возмнѣте оубо ш негѡ талѣнтъ, и даднѣте
 ѿмѣщемѣ десѣть талѣнтъ. ѿмѣщемѣ бо вездѣ данѡ вѣдетъ, и прнзвѣдетъ: ш
 немѣщѣагѡ же, и ѣже мннѣа ѿмѣа, взѣто вѣдетъ ш негѡ. и неключнмаго раба
 вѣерзнѣте бо тѣмѣ кромѣшнню: тѣ вѣдетъ плѣчь и скрѣжетъ зѣвѡмъ. сїѣ глагола
 возгласн: ѿмѣа ѿшн слышѣти, да слышнѣтъ. ѣгда же прїидетъ снъ человекескїи въ
 слѣвѣ своей, и всн стїн ѣгѣн съ нѣмъ, тогда сѣдетъ на прѣтолѣ славы своеѣ: и соберѣтѣа
 прѣдъ нѣмъ всн ѣзыцы, и разлѣчнѣтъ ѿхъ дрѣгъ ш дрѣга, ѿкоже пѣстырь разлѣчѣетъ
 овцы ш козѣнцѣ. и постѣвнѣтъ овцы ѡдеснѡю себе, а козѣнцѣа ѡшѡюю. тогда речѣтъ
 црѣ шщымыъ ѡдеснѡю ѣгѡ: прїнднѣте благословѣннїн оца моего, наслѣдѣнѣте оубо гѡтѡваннѡе
 вамъ црѣтѣе ш сложѣнїа мїра. взалкѣхѣа бо, и даѣте мнѣ ѣстн: возжадѣхѣа, и напоїсте
 мѣ: стрѣненъ вѣхъ, и введѡсте мене: нагъ, и ѡдѣаѣте мѣ: бѡленъ, и посѣтнѣте мене: въ
 темннцѣ вѣхъ, и прїндѡсте ко мнѣ. тогда швѣщѣаѡтъ ѣмѣ прѣвѣдннцы, глаголюще: гѣн,
 когда тѣа вѣдѣхѡмъ ѣлѣща, и напоїтѣхѡмъ; ѿлн жѣждѣща, и напоїхѡмъ; когда же тѣа
 вѣдѣхѡмъ стрѣнна, и введѡхѡмъ; ѿлн нага, и ѡдѣахѡмъ; когда же тѣа вѣдѣхѡмъ болаѣща,
 ѿлн въ темннцѣ, и прїндѡхѡмъ къ тебе; и швѣщѣавъ црѣ речѣтъ ѿмъ: ѡмннъ глаголю
 вамъ, понѣже сотворнѣте ѣднѡмѣ снхъ брѣтїи моѣхъ мѣншнхъ, мнѣ сотворнѣте. тогда
 речѣтъ и шщымыъ ѡшѡюю ѣгѡ: нднѣте ш мене проклѣтїн ко оубнъ вѣчннн,
 оубо гѡтѡваннн дїавѡлѣ и ѣггелѡмъ ѣгѡ. взалкѣхѣа бо, и не даѣте мнѣ ѣстн: возжадѣхѣа,
 и не напоїсте мене. стрѣненъ вѣхъ, и не введѡсте мене: нагъ, и не ѡдѣаѣте мене: бѡленъ,
 и въ темннцѣ, и не посѣтнѣте мене. тогда швѣщѣаѡтъ ѣмѣ и тнн, глаголюще: гѣн,
 когда тѣа вѣдѣхѡмъ ѣлѣща, ѿлн жѣждѣща, ѿлн стрѣнна, ѿлн нага, ѿлн бѡльна, ѿлн въ
 темннцѣ, и не послѣжнхѡмъ тебе; тогда швѣщѣаѣтъ ѿмъ, глагола: ѡмннъ глаголю вамъ,
 понѣже не сотворнѣте ѣднѡмѣ снхъ мѣншнхъ, ни мнѣ сотворнѣте. и нѣдѣтъ сн въ
 мѣкѣ вѣчннѡю, прѣвѣдннцы же въ жнвѡтѣ вѣчннн. и быѣтъ, ѣгда сконѣа ѿнѣз всѣа
 словеса сїѣ, речѣ оубо снхѡмъ своимъ: вѣсте, ѿкѡ по двоѡ днѡ пасха вѣдетъ, и снъ
 человекескїи прѣданъ вѣдетъ на пропѣтїе.

Свештеник: Мир теби благовеститељу.

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају.
Тако треба да буде и у Велики Уторак, и у Велику Среду.

А ако нема Пређеосвећене:

Певамо на Господе повиках..., половину стихира, на 6. Стихира, глас 1: Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). Слава, И сада: Господе који идеш на страдање... По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија: Допунимо вечерњу... На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5. Господе, учећи твоје ученике... Стих: К теби подижем очи своје... И опет исту стихиру. Стих: Помилуј нас, Господе,... Глас 8: Побојавши се браћо... Слава, И сада, глас исти: Другу Еву - Египћанку... Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње...

И Отпуст.
Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.

Исполнивши еѣлю, глаголетъ сѣенникъ: Миръ ти бѣгобѣстѣдующемъ.

Дѣнь: Слава тебѣ, гдѣ, слава тебѣ.

И прочла прежде сѣенныхъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ**На Повечерју трипеснец господина Андреја Критског.**

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе небески, Утешитељу, Душе Истине Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спа-си, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бе-смртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владару, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 4)

Када (Те) призивах, услишао си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву мо-ју. Синови људски, докле ћете бити тешка срца? Зашто волите сујету, и тражите лаж? А знајте да је Господ показао чудо на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; го-ворите (тихо) у срцима својим, на постељама својим скрушите се. Принесите (Богу) жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост Лица Твога, Господе. Дао си радост у срцу моме; умножише се плодови пшенице, вина и јелеја. У миру ћу уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

(Псалам 6)

Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметоше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Окрени се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко ће Те у смрти

Повечеріе великое

Сѣенникъ: Блгословенъ бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: Яминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю небный, оутѣшителю, душе истинны, иже воздѣ сын, и вса исполнаи, сокровице блгнхъ и жнзни подателю, прѣдн и вселѣа въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвныи, помилуй насъ. трижды.

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Престѣа трѣце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ радн.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Оче нашъ, иже єси на небехъ, да свѣтитса ѡна твое, да прѣдетъ црѣтѣе твое, да вѣдетъ вола твоа, ѡкв на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстави намъ долги наша, ѡкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сѣенникъ:

ѡкв твое єсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и стѣагѡ дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Чтецъ: Яминь. Гдн помилуй, **ѣ.**

Слава оцѣ и снѣ и стѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Прѣднѣте, поклонѣмса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣднѣте, поклонѣмса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ ѡ.

Внегда призвати мнѣ, оубыша мѣ бгъ правды моеа: въ скорен распространилз мѣ єси. оубѣдри мѣ, и оубыши млтвѣ моѡ. сынове человецестѣи, доколѣ тяжкоєрдн; вскѡю любите сѣтѣ, и ѡцете лжн; и оубѣдите, ѡкв оуднвн гдѣ прѣбнаго своего: гдѣ оубышнтъ мѣ, внегда воззвати мнѣ къ немѣ. гнѣвайтеса, и не согрѣшайтѣ: иже глаголетѣ въ сердцахъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилнѣтеса. пожрѣте жерѣтвѣ правды, и оуповайтѣ на гдѣ. мнѡзи глаголютъ: ктѡ ѡвнѣтъ намъ блгѣа; знаменаса на насъ свѣтъ лица твоегѡ, гдн. дѣлз єси вселѣе въ сердце моему, ѿ плода пшеницы, вїна и єлеа твоегѡ оумножишаса. въ мѣрѣ вкѡпѣ оуенѣ и почи: ѡкв ты гдн, єдинаго на оупованїи вселѣлз мѣ єси.

Псаломъ ѡ.

Гдн, да не ѡроетїю твоею ѡблчнши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажешн мене. помилуй мѣ гдн, ѡкв немощенъ єсмь: исцѣли мѣ гдн, ѡкв смѣтѡшаса кѡсти моѡ. и душа моѡ смѣтѣса сѣлѡ: и ты гдн, доколѣ; ѡбратнѣса гдн, избави душу моѡ, спси

спомињати; и у аду ко ће Те славити? Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постељу моју обливам. Помути се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоња, јер услиша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Да се постиде и смуте сви непријатељи моји; да се поврате и што пре се постиде.

(Псалам 12)

Докле ћеш, Господе, заборављати ме до краја? Докле ћеш одвраћати Лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу својем дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мношћом? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“ Они који ме угњетавају обрадоваће се ако посрнем. А ја се на милост Твоју уздах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу - Добротвору моме, и псал-мопојаћу Имену Господа Вишњеге. Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) /3 поклона/.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој, на Тебе се поуздах, да се не постидим до века. Да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети. Нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Својој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне који греше на путу. Упутиће кротке на суд, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати (Бог) на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је тврђава онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја усамљен и сиромаш. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

ма радн мѣти твоеа: ѿкѡ нѣсть въ смѣрти помнѣнїи тебѣ, во ѿдѣ же ктѡ
 ѿповѣстѣ тебѣ; оутрѣдѣхѣ въздыханїемъ моимъ, ѿзмыю на всѣхъ нѡщѣ лѡже мое,
 слезѣми моими постѣлю мою ѡмочѣ. сматѣла ѡ ѿрости ѡко мое, ѡветшѣхъ во вѣхъ
 вразѣхъ моихъ. ѡстѣпнѣте ѡ мене всѣ дѣлающїи беззаконїе, ѿкѡ оубѣлыша гдѣ гласъ
 плѣчи моегѡ. оубѣлыша гдѣ моленїе мое, гдѣ мѣтѣхъ моихъ прїятѣ. да постыдѣтѣся, ѿ
 сматѣтѣся всѣ врази мои: да возвратѣтѣся, ѿ оустыдѣтѣся сѣлѡ вѣкорѣ.

Псаломъ бѣ.

Докѡлѣ, гдѣн, забѣдѣши ма до конца; докѡлѣ ѡвращѣеши лице твое ѡ мене; докѡлѣ
 положѣ советѣы въ душѣи моѣи, болѣзни въ сѣрдцѣ моѣмъ дѣнь ѿ нѡщѣ; докѡлѣ
 вознесѣтѣся врагъ мой на ма; прїзри, оубѣлыши ма гдѣн бже мой, просвѣтѣн ѡчи мои, да
 не когдѡ оубѣ въ смѣртѣ. да не когдѡ речѣтѣ врагъ мой: оукрѣпѣхѣ на него. стѣжающїи
 ми возрадѣютѣся, ѡще подвижѣхѣ. ѡзъ же на мѣтѣ твоѡ оуповѣхъ: возрадѣтѣся сѣрдце
 мое ѡ спсѣнїи твоѣмъ. воспѡю гдѣви блгодѣавшемѣ мнѣ, ѿ пою ѿмени гдѣа вышнагѡ.
 Прїзри, оубѣлыши ма гдѣн бже мой, просвѣтѣн ѡчи мои, да не когдѡ оубѣ въ смѣртѣ: да
 не когдѡ речѣтѣ врагъ мой: оукрѣпѣхѣ на него.

Слава ѡцѣ ѿ сѣн ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминѣ.
 ѿлладїа, ѿлладїа, ѿлладїа, слава тебѣ бже. **Трїжды.** Гдѣн помнѣнїи, **трїжды.**
 Слава ѡцѣ ѿ сѣн ѿ стѡмѣ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѡминѣ.

Псаломъ вѣ.

Въ тебѣ гдѣн, воздвнгохъ душѣ мою, бже мой на тѡ оуповѣхъ, да не постыжѣхѣ
 во вѣкѣ, ниже да посмѣютѣся ми сѡ врази мои: ѿбо всѣ терпѣющїи тѡ, не постыдѣтѣся.
 да постыдѣтѣся беззаконнѣющїи вѡтщѣ. пѡтѣи твоѡ гдѣн, скажѣ ми, ѿ стезѡмъ твоимъ
 налѣчи ма. настѣви ма на ѿстѣнѣ твоѡ, ѿ налѣчи ма: ѿкѡ ты ѣси бгѣ спсѣ мой, ѿ тебѣ
 терпѣхъ вѣсь дѣнь. помани шедрѡтѣы твоѡ гдѣн, ѿ мѣти твоѡ, ѿкѡ ѡ вѣка сѣтъ.
 грѣхъ ѡности моеа, ѿ невѣдѣнїа моегѡ не помани, по мѣти твоѣи помани ма ты,
 радн блгости твоеа гдѣн. блгѣ ѿ правѣ гдѣ, сѣгѡ радн законоположѣтѣ согрѣшающымъ на
 пѡтѣи. настѣвѣтѣ крѡткїа на сѣдѣ, налѣчѣтѣ крѡткїа пѡтѣмъ своимъ. всѣ пѡтѣи гдѣни
 мѣтѣ ѿ ѿстѣнѣ, взыскѡущымъ забѣта сѣгѡ ѿ свнѣнїа сѣгѡ. радн ѿмене твоегѡ гдѣн, ѿ
 ѡчнѣсти грѣхъ мой, многѣ бо ѣсть. ктѡ ѣсть человекѣ боѡнѣа гдѣ; законоположѣтѣ
 сѣмѣ на пѡтѣи, сѣгѡже ѿзвѡлн. душѡ сѣгѡ во блгнхъ водворѣтѣся, ѿ сѣма сѣгѡ наслѣдѣтѣ
 зѣмлю. держѡва гдѣа боѡщнхѣа сѣгѡ, ѿ забѣтѣ сѣгѡ ѿвнѣтѣ ѿмъ. ѡчи мои вынѣ ко гдѣхъ,
 ѿкѡ тѡи ѿсторгнѣтѣ ѡ сѣтѣи нѡзѣ мои. прїзри на ма, ѿ помнѣнїи ма, ѿкѡ сѣдннорѡдѣ
 ѿ ннѣшѣ сѣмъ ѡзъ. кѡрѣн сѣрдца моегѡ оумножншасѡ, ѡ нѡждѣ моихъ ѿзвѣдѣ ма.
 внѣждѣ смнрѣнїе мое ѿ трѣдѣ мой, ѿ ѡстѣви всѡ грѣхѣи моѡ. внѣждѣ врагѣи моѡ, ѿкѡ
 оумножншасѡ, ѿ ненавнѣнїемъ неправѣднѣшѡ ма. сохрани душѣ мою, ѿ
 ѿзбѣви ма, да не постыжѣхѣ, ѿкѡ оуповѣхъ на тѡ. несѡбнѣнѣи ѿ правѣи прнлѣплѣхѣхѣ
 мнѣ, ѿкѡ потерпѣхъ тѡ гдѣн. ѿзбѣви бже, ѿлла ѡ вѣхъ скорѣнѣ сѣгѡ.

(Псалам 30)

У Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим довека: праведношћу Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони и ухо Твоје мени, похитај да ме избавиш. Буди ми бог Заштитник, и дом прибежишта, да се спасем. Јер тврђава моја и прибежиште моје Ти јеси; и ради Имена Твога упутићеш ме, и во-дићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти Заштитник мој, Господе. У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе, Боже Истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се у Господа уздам. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; помути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Код свих непријатеља мојих бејаш поруга, а нарочито суседима мојим; и страх познаницима мојим; они ко-ји ме видеше напољу, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав у људском срцу, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих боравећих који около, када се окупише заједно на мене, договараше се да узму душу моју. А ја се у Тебе, Господе, на-дам; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Засијај Лицем Твојим на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да упадну у пакао. Нек занеме усне лажљиве, које говоре на праведника беззакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво доброте Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима ко-ји се уздају у Тебе, пред синовима човечи-јим. Сакрићеш их у скровишту Лица Твога од метежа људског; ставићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у малоумности мојој: одбачен сам од очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа, сви верни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који премного чине охолост. Будите бодри, и нека ојача срце ваше, свих вас који се надате у Господа.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима сво-јим заповедити за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ћете узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну

Псаломъ ѿ.

На тѣ гдѣи оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкы, правдою твоєю избави мѧ, и
изми мѧ. приклони ко мнѣ оухо твоє, оукори избави мѧ. бѣди ми въ бѣга
защитителя, и въ домъ прибежища, еже спсѣти мѧ. ѿкъ держава моѧ, и прибежище
моє єси ты: и имене твоего ради настаивши мѧ, и препитаеши мѧ. изведеши мѧ ѿ
сѣти сеѧ, ѿже скрѣпѣши мѧ: ѿкъ ты єси защититель мой гдѣи. въ рѣчь твою предложѣ
дохъ мой: избавилъ мѧ єси гдѣи бже истинны. возненавидѣлъ єси хранящима сѣти
вотще: азъ же на гдѣи оуповахъ. возрадоуеши и возвеселиеши ѿ мѣти твоеи, ѿкъ
призрѣлъ єси на смиреніе моє, спаслъ єси ѿ надеждѣ дошѣ мой. и неси мене затвори
въ рѣкѣхъ вѣжнхъ, поставилъ єси на пространии нозѣ мои. помилуй мѧ гдѣи, ѿкъ
скорбѣю, сматѣла ѿростію око моє, доша моѧ и оутрѣба моѧ. ѿкъ исчезѣ въ болѣзнь
жнѣотъ мой, и лѣта моѧ въ вѣдѣннхъ: иже неможе ницетю крѣпость моѧ, и
кѣсти моѧ сматѣшася. ѿ вѣхъ врагъ моихъ быхъ поношеніе, и соудомъ моихъ
сѣлѣ, и стѣхъ знаѣмымъ моихъ: вѣдѣши мѧ конѣ вѣжаша ѿ мене. забвенъ быхъ
ѿкъ мертвъ ѿ сѣрца, быхъ ѿкъ соудѣхъ погубленъ. ѿкъ слышавъ гажденіе многихъ
жнѣшнхъ окрестъ: вѣгда обратилъ ѿмъ вѣдѣ на мѧ, прѣдѣ дошѣ моѧ соудѣшася.
азъ же на тѣ гдѣи оуповахъ, рѣхъ: ты єси бѣга мой. въ рѣчь твоєю жреби мой, избави
мѧ изъ рѣки врагъ моихъ, и ѿ гонящихъ мѧ. просѣти лице твоє на раба твоего, спсѣ
мѧ мѣтию твоєю. гдѣи, да не постыжѣса, ѿкъ призавъ тѧ, да постыдѣтѣса нечестивѣи,
и снѣдѣтъ во ѧдъ. немы да вѣдѣтъ оустныи льстивыи, глаголющима на праведнаго
беззаконіе, гордыню и оуничиженіемъ. коль многое множетво елѣости твоеѧ гдѣи, ѿже
скрѣпѣши єси боащымъ тебе, соудѣлаши єси оуповающимъ на тѧ, предъ сыны
человѣческии. скрѣпѣши ихъ въ тайнѣ лица твоего ѿ маѣжа человека: покрѣпѣши
ихъ въ кровѣ ѿ прѣвѣннѣхъ ѿзыкъ. елѣсловенъ гдѣи, ѿкъ оудивѣ мѣть свою во градѣ
ѿграженнѣ. азъ же рѣхъ во изѣдѣннѣхъ моимъ, ѿвѣрженъ єсмь ѿ лица очю твоєю:
сегѣ ради оуслышалъ єси гласъ мѣтвы моѧ, вѣгда воззвахъ къ тебѣ. возлюбите гдѣи
вѣи прѣвеннѣ єго, ѿкъ истинны взыскаютъ гдѣи и воздаѣтъ излѣше творѣщимъ гордыню.
мѣжайтѣса, и да крѣпѣтѣ сѣрдце ваше, вѣи оуповающн на гдѣи.

Псаломъ ѿ.

Живѣи въ помѣщи вышнаго, въ кровѣ бѣи нѣнаго водворитѣса. речеѣтъ гдѣи:
застѣпникъ мой єси, и прибежище моє, бѣга мой, и оуповаю на него. ѿкъ тѣи
избавитъ тѧ ѿ сѣти лѣчи, и ѿ словесѣ маѣжна. плещма своиа ѿсѣнитъ тѧ, и подъ
крѣпѣ єго надѣшася. ордѣемъ ѿвѣдетъ тѧ истина єго, не оубошася ѿ стѣха
нощнаго, ѿ стрѣлы летѣща во дни, ѿ вѣщи во тѣмѣ прѣходѣща, ѿ сѣща и вѣса
полденнаго. падѣтъ ѿ страны твоеѧ тысѣща, и тѣма ѿдѣснѣю тебе, къ тебѣ же не
приближитѣса. ѿбѣче очима твоима смѣтрѣши, и воздаѣннѣ грѣшникѣхъ оузриши. ѿкъ
ты гдѣи, оупованіе моє, вышнаго положилъ єси прибежище твоє. не прѣидѣтъ къ тебѣ
сло, и раба не приближитѣса тѣлесн твоимъ. ѿкъ ѿггломъ своимъ заповѣсть ѿ тебѣ,
сохранити тѧ во вѣхъ пѣтѣхъ твоихъ. на рѣкѣхъ возмѣдѣтъ тѧ, да не когда прѣткнѣши

наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер позна Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.) Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. 3 поклона.

Тада почињемо говорити следеће стихове (течно, без певања, ако је изван Велике Четрдесетнице; а ако је унутар ње, онда их певају оба хора), са слаткопојањем, полако, и високим гласом.

Почиње Први хор овако:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Други хор, исто.

Тако по реду сваки хор свој стих. Опет Први хор:

Послушајте до крајева земље. Јер је с нама Бог.

Па Други хор:

Моћници, покорите се. Јер је с нама Бог.

Ако ли опет ојачате, опет побеђени бићете. Јер је с нама Бог.

И замку коју замислите, разориће Господ. Јер је с нама Бог.

И реч коју изговорите, неће остати у вама. Јер је с нама Бог.

А страха вашег нећемо се бојати, нити ћемо се збунити. Јер је с нама Бог.

Господа пак Бога нашега, Њега ћемо светковати, и Он ће нам бити страх. Јер је с нама Бог.

И ако на Њега будем се надао, биће ми на освећење. Јер је с нама Бог.

И уздаћу се у Њега, и спасићу се Њиме, Јер је с нама Бог.

Ево ја и деца коју ми даде Бог. Јер је с нама Бог.

Народ који седи у тами, виде Светлост велику. Јер је с нама Бог.

Који живите у земљи и сенци смрти, Све-тлост ће обасјати вас. Јер је с нама Бог.

Јер нам се Дете роди, Син нам се даде. Јер је с нама Бог.

Њему је власт на рамену Његовом. Јер је с нама Бог.

И мира Његовог нема границе. Јер је с нама Бог.

И назива се име Његово - Великог Савета Ангел. Јер је с нама Бог.

Чудан, Саветник. Јер је с нама Бог.

Бог Моћни, Властодржац, Кнез мира. Јер је с нама Бог.

Отац будућега века. Јер је с нама Бог.

Кад се заврше стихови, пева се опет:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Први хор: Слава... С нама је Бог...

Други хор:

И сада... С нама је Бог... Тада оба хора заједно: Јер је с нама Бог.

И одмах следеће тропаре:

ѡ ка́мень но́гѸ твою̀. на ѡпѣда и́ васілііка настрѣпши, и́ попере́ши львѣ и́ зміѣ. ꙗ́кѡ на ма̀ оупова̀, и́ и́збѣваю̀ и́: покрью̀ и́, ꙗ́кѡ познѧ́ ѡ́ма моѣ: воззовѣтъ ко мнѣ́, и́ оуслы́шѸ ѣго̀: съ нѣмъ ѣ́сь въ скору̀, и́змѸ ѣго̀: и́ просла́ваю ѣго̀: долго́тою днѣи́ исполню̀ ѣго̀, и́ гавлю̀ ѣмѸ спсе́ніе моѣ.

Сла́ва о́цѸ и́ снѸ и́ стѣ́омѸ дхѸ, и́ ны́нѣ и́ прѣснѡ и́ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ. ѡ́ми́нь. Ѳлліаѳіа, ѡ́лліаѳіа, ѡ́лліаѳіа, сла́ва тебѣ́ вѣ́е. **Трижды.** Гдѣи́ помнѣ́и, **трижды.** Сла́ва о́цѸ и́ снѸ и́ стѣ́омѸ дхѸ, и́ ны́нѣ и́ прѣснѡ и́ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ. ѡ́ми́нь.

Та́же начина́емъ глаго́лати стѣ́хѣ со сладкопѣ́ніемъ, не скоро̀, и́ вели́кимъ гла́сомъ.

Пе́рвыи́ ли́къ: Съ на́ми бѣ́, раздѣ́йте ꙗ́зыцы, и́ покарѧ́теса: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́. **Второ́и́ ли́къ, то́жде. Та́же по чѣ́нѸ кѣ́ждо ли́къ своѣ́ стѣ́хѣ.**

Пе́рвыи́ ли́къ: Оуслы́шите до послѣ́днихъ зе́млі: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Второ́и́ ли́къ: Мо́гущи́и покарѧ́теса: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Ѳще́ во па́ки возмо́жете, и́ па́ки побѣ́жде́ни бѣ́дете: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ и́же ѡ́ще́ совѣ́тъ совѣ́щавѣ́те, разо́рѣтъ гдѣ́: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ сло́во, ѣ́же ѡ́ще́ возглаго́лете, не пре́бдетъ въ ва́съ: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Стра́ха же ва́шегѡ не оубо́и́са, ни́же смѣ́тѣ́са: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Гдѣ́ же бѣ́ на́шего то́го ѡ́стѣ́мъ, и́ то́и бѣ́детъ на́мъ въ стра́хѣ: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ ѡ́ще́ на него̀ надѣ́са бѣ́дѸ, бѣ́детъ мнѣ́ во ѡ́спѣ́ніе: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ оупова́а бѣ́дѸ на него̀, и́ спае́са ѡ́ма: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Се́ ѡ́зъ и́ дѣ́ти, ꙗ́же мѣ́ даде́ бѣ́: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Лю́діе хо́дѡщи́и во тьмѣ́, ви́дѣша свѣ́тъ ве́ліи: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Живѣ́щи́и во странѣ́ и́ сѣ́ни сме́ртнѣ́и, свѣ́тъ возі́детъ на ва́: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

ꙗ́кѡ о́трочѧ́ роди́са на́мъ, снѣ́, и́ даде́са на́мъ: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Ѳгѡ́же нача́льство бы́сть на ра́мѣ ѣ́го̀: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ ми́ра ѣ́го̀ нѣ́сть предѣ́ла: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ нарица́етса ѡ́ма ѣ́го̀, вели́ка совѣ́та ѡ́глаз: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Чѣ́денъ совѣ́тнѣ́къ: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Бѣ́тъ крѣ́покъ, властѣ́тель, нача́льнѣ́къ ми́ра: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

О́цѣ́ бѣ́дѸцагѡ вѣ́ка: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

Исполни́вшимъ же са́ стѣ́хѡмъ, ꙗ́кѡ предрече́са, поѣ́тса:

Съ на́ми бѣ́, раздѣ́йте ꙗ́зыцы, и́ покарѧ́теса: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ па́ки ѣ́ди́ницею ѡ́ обою́ ли́къ.

Сла́ва о́цѸ и́ снѸ и́ стѣ́омѸ дхѸ.

Пе́рвыи́ ли́къ: Съ на́ми бѣ́.

И́ ны́нѣ и́ прѣснѡ и́ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ. ѡ́ми́нь.

Второ́и́, то́жде: Съ на́ми бѣ́.

Та́же двѣ́ ли́ка вкѣ́пѣ: ꙗ́кѡ съ на́ми бѣ́.

И́ ѡ́бѣ́ насто́ѡцыа тропарѣ́.

Први хор:

Прошавши дан, благодарим Ти, Господе; вече са ноћију, даруј ми без греха, Спасе, и спаси ме. се обмане избавимо лукавога, анђелску песму кличемо: Свети, Свети, Свети, Трисвети Господе, помилуј и спаси нас. Амин.

Други хор:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Прошавши дан, славословим Те, Владико, вече са ноћију, без саблазни даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Оба хора:

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Прошавши дан, песмословим Те, Свети, вече са ноћију, без зависти даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Бестелесне природе Херувими, неућутним песмама Тебе славослове. Шестокрилна жива бића Серафими, непрестаним гласима Тебе преузносе. Анђеоске све војске, трисветим песмама Тебе похваљују. Јер си Ти пре свију Сушти Отац, и Сабеспочетног имаш Твојега Сина. И Равночасног носиш Духа Живота, Тројице јављајући нераздељивост. Пресвета Дјево, Мати Божја, и ви Очевидци и Служитељи Логоса. Пророка и Мученика сви хорови, који бе-смртни имате живот. За све се молите усрдно, јер сви ми јесмо у бедама. Да се обмане избавимо лукавога, анђел-ску песму кличемо: Свети, Свети, Свети, Трисвети Господе, помилуј и спаси нас. Амин.

И одмах, нижим гласом:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истини-тог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

И одмах ове стихове: Пресвета Владичице...

Први стих се говори 3 пута, сви остали 2 пута, а последњи И помилуј нас (1 пут.)

Пресвета Владичице Богородице, моли за нас грешне.

Све Небеске Силе светих Анђела и Арханђела, молите за нас грешне.

Свети Јоване, Пророче и Претечо и Крститељу Господа нашег Исуса Христа, моли за нас грешне.

Свети славни Апостоли, Пророци и Мученици, и сви Свети, молите за нас грешне.

Первыи лікз:

Дѣнь прешѣдз, бѣгодарю тѣ гдѣ, вѣчерз, прошѣ, съ нощію безъ грѣхѣ подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Вторыйи лікз: Слава оцѣ и сиу и стѣомѣ дхѣ.

Дѣнь прешѣдз, славословлю тѣ вѣко, вѣчерз, прошѣ, съ нощію безсобоузнство подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Два ліка: И нынѣ и прісно и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмниъ.

Дѣнь прешѣдз, пѣснословлю тѣ сѣбѣи, вѣчерз, прошѣ, съ нощію ненавѣченз подѣждь мнѣ спсе, и спси ма.

Безплѣтное същество херувимское, немѣлчными пѣсньми тѣ славословѣтъ. шестокрыльнѣ живѣтнѣ серафимѣ, непрестанными гласы тѣ превозноуѣтъ: ѡггловз же всѣ вѣннства трисѣбѣими пѣсньми тѣ восхваляютъ. прѣжде бо всѣхъ съи сыи оцѣ, и собезначѣльна имѣши твоего сѣа: и равночѣтна носѣи дхѣ жнзни, трѣцы гѣвлѣши нераздѣльное. пресѣла дѣво мѣти бжѣа, и нѣже слова самовѣдцы и слдги: прѣрокз же и мѣникз всѣ лицы, гѣкѣ безмѣртнѣ имѣще жнзнь: ѡ всѣхъ молнѣса прилѣжнѣ, гѣкѣ всѣ съмы въ бѣдѣхъ. да прѣлестн нѣзѣвѣльшесѣ лѣкавагѣ, ѡггльскѣю вопіемз пѣснь: сѣбѣи, сѣбѣи, сѣбѣи, трисѣбѣи гдѣ, помнѣи и спси насъ, ѡмниъ.

И ѡвѣе нѣзкнѣмз гласомз, исповѣданіе вѣры:

Вѣрѣю во єдинаго бѣа оцѣ вседержнѣтелѣ, творцѣ нѣбѣ и земнѣ, вѣднѣмымз же всѣмз и невѣднѣмымз. и во єдинаго гдѣ ина хрѣтѣ, сѣа бжѣа, єдинороднаго, нѣже ѡ оцѣ рождѣннаго прѣжде всѣхъ вѣкз: свѣта ѡ свѣта, бѣа истинна ѡ бѣа истинна, рождѣнна, не сотворѣнна, єдиноушнѣ оцѣ, имѣже всѣ быша. насъ радн челоуѣкз, и нашегѣ радн спасѣнѣа, шѣдшаго съ нѣсѣ, и воплоѣвшѣаго ѡ дхѣ сѣа и мѣи дѣвы, и во челоуѣчшѣа. распѣтаго же за ны при понѣтнѣстѣмз пѣлѣтѣ, и страдѣвша, и погребѣнна, и воискрѣшаго въ трѣтнѣ дѣнь по писѣннѣмз. и возшѣдшаго на нѣбѣ, и сѣдѣща ѡдеснѣ оцѣ. и пакн градѣщаго со славою, суднѣти живѣимз и мѣртѣвымз, єгѣже црѣтѣю не вѣдетз концѣ. и въ дхѣ сѣаго, гдѣ, живѣотворѣщаго, нѣже ѡ оцѣ нѣходѣщаго, нѣже со оцѣмз и сѣномз спокланѣема и славнома, глаголавшѣаго прѣрокн. во єдинѣ сѣбѣю собѣорнѣю и ѡплѣскѣю црѣковѣ. исповѣдѣю єдино крѣщеніе, во ѡставлѣннѣ грѣхѣвъ. чѣю воискрѣнѣа мѣртѣвыхъ: и жнзни вѣдѣщагѣ вѣка. ѡмниъ.

И ѡвѣе, Пресѣла: всѣ глаголетсѣ по двѣжды, кромѣ Пресѣла вѣчѣе, єже глаголетсѣ трнѣжды.

Пресѣла вѣчѣе вѣе, молнѣ ѡ насъ грѣшнѣыхъ.

Всѣ нѣнѣмыѣ сѣлы сѣбѣихъ ѡггльз и ѡрхѣггльз молнѣте ѡ насъ грѣшнѣыхъ.

Сѣбѣи іѣаннѣ прѣроче, и прѣтѣе, и крѣтнѣтелю гдѣ нашегѣ ина хрѣтѣ, молнѣ ѡ насъ грѣшнѣыхъ.

Сѣи славнои ѡплѣ, прѣроцы и мѣнцы, и всѣ сѣи, молнѣте ѡ насъ грѣшнѣыхъ.

Преподобни и Богоносни Оци наши, Пастири и Учитељи васељене, молите за нас грешне.

Овде се говори и Свети храма.

Непобедива и неуништива и Божанска сило Часнога и Животворнога Крста, не остави нас грешне.

Боже, очисти нас грешне.

Боже, очисти нас грешне. И помилуј нас.

Чтец: Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Тропар у Уторак на глас 8:

Невидљивих непријатеља мојих неспава-ње знаш, Господе, и јаднога тела мога немоћ познајеш, Творче мој. Зато у руке Твоје предајем дух мој. Покри ме крилом Твоје доброте, да не заспим на смрт; и умне очи моје просветли насладом божанских речи Твојих, и подигни ме у време потребно на Твоје славословље, јер си Ти једини Благ и Човекољубац.

Стих: Погледај на ме и услиши ме, Господе Боже мој.

Како је страшан суд Твој, Господе, кад Ангели буду присутни, људи довођени, књиге отворане, дела испитивана, помисли ис-траживане? Какав ће суд бити мени зачето-ме у гресима? Ко ће ми пламен угасити? Ко ће ми таму просветлити? - ако ме Ти, Госпо-де, не помилујеш, као Човекољубац.

Слава:

Сузе ми дај, Боже, као некада жени грешници; и удостој ме да омијем ноге Твоје, које су ме од пута обмане ослободиле; и миро миомирисно Теби да принесем - живот чист, изграђен мојим покајањем, да и ја чујем љубљени глас Твој: вера Твоја спаси те, иди с миром!

Прѣбнн и бѣгонннн Оцѣи наші, пастыре и оучителие вселенныа, молите ѡ насъ грѣшныхъ.

Здѣ же глаголетсѧ и сѣѣн храма.

Неповѣдимаа, и непостижимаа, и бжественнаа сіло ѿтнѧго и животворѧцаго крѣта, не ѡстаѣи насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ, и помилди насъ.

Чтецъ: Сѣѣн бже, сѣѣн крѣпкій, сѣѣн безсмертный, помилди насъ. **Трижды.**

Слава Оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѧминь.

Престѧа трѣце, помилди насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣѣн, посети и исцѣли немощи наша, ѧмене твоего ради.

Гдн помилди, **трижды.**

Слава Оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвъ. ѧминь.

Оче нашъ, ѧже сѣи на небѣхъ, да свѣтитсѧ ѧма твоѡ, да прїидетъ црѣтїе твоѡ: да бѣдетъ вола твоѧ, ѧкѡ на небн и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днесь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѧкоже и мы ѡстаѣлаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѡ лѣваго.

Сщеникѡ:

ѧкѡ твоѡ сѣтъ црѣтво и сіла и слава, Оцѧ и сѣи и сѣаго дха, нынѣ и прнсно и во вѣки вѣкѡвъ

Ликъ: ѧминь.

И поѡмъ тропарн сѣа, во гласъ ѧ:

Невидимыхъ вѣгъ моихъ несыпанїе вѣси гдн, и окаанныа плѡти моеѧ неможѣнїе вѣси создѧвн мѧ. тѣмже въ рѣцѣ твоѧ предаю дхѣ мой, покрый мѧ крнлѡма твоѡа бѣгости, да не когдѧ оуенѣ въ смѣртъ, и оумныа моѧ очн просѣтитъ въ наслаждѣнїе бжественныхъ словѣсъ твоихъ, и воздвїгни мѧ во вѣрѡма бѣгопотреѣено къ твоѡму словѡбїю, ѧкѡ сѣднз бѣгъ и члѣвѣколюбецъ.

Стихъ: Прнзри, и оуслыши мѧ, гдн бже мой:

ѧкѡ страшенъ сѣдъ твоѧ гдн, ѧггѡмъ предстоящымъ, челоѣкѡмъ вводимымъ, кнїгамъ разгнѣаемымъ, дѣлѡмъ испытѣемымъ, помыслѡмъ истѡзѣемымъ: кїи сѣдъ бѣдетъ мнѣ зачѡмѣ во грѣсѣхъ; ктѡ ми пламень оугаситъ; ктѡ ми тѣмѣ просѣтитъ; ѧще не ты гдн, помилдѣши мѧ, ѧкѡ члѣвѣколюбецъ.

Слава Оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ.

Слезы мнѧ даждь бже, ѧкоже иногдѧ женѣ грѣшницѣ: и сподѡбен мѧ ѡмочити нѡзѣ твоѧ, ѧже мѧ ѡ пѣти прѣлести свободншыа, и мѣро бѣгодхїанїа тебѣ приносїти, житїе чисто, покаанїемъ мнѧ создѧнное, да оуслыши и ѧзъ желѧемый твоѧ гласъ: вѣра твоѧ спсѣ тѧ, иди въ мїрѣ.

И сада:

Богородичан:

Твоју непостидну наду, Богородице, имајући, спасићу се; Твоју заштиту стекавши, Свепречиста, нећу се уплашити; разгонићу непријатеље моје и победићу их, имајући као оклоп једино заштиту Твоју. И Твоју свемоћну помоћ молећи, кличем ти: Владичице, спаси ме молитвама Твојим, и подигни ме из мрачног сна да Ти славословим, силом из Тебе оваплоћенога Сина Божијег.

Господе помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Јереј: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исуса Христа, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитву ову Василија Великог:

Господе, Господе, Који си нас избавио од сваке стреле која лети дању, избави нас и од сваке ствари која проходи у тами. Прими жртву вечерњу - руку наших уздање. Удостој нас да и ноћно поприште беспорочно прођемо, неискушани од зла; и избави нас од сваке смућености и бојазни, који нам ђаво причињава. Даруј душама нашим умиљење, и мислима нашим старање о испитивању на страшном и праведном Суду Твоме. Прикуј тела наша страху Твоме, и умртви удове наше што су на земљу, да се и почивањем у сну просветлимо гледањем судова Твојих. Одагнај пак од нас свако маштање неприкладно, и штетну похоту. И подигни нас у време молитве, утврђене у вери, и напредујући у заповестима Твојим, благовољењем и добротом Јединороднога Сина Твога, са Којим си благословен, са Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Тебијединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када будеш судио. Гле, у безкоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу

се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Свome, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 101)

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати Лице Твоје од мене; у дан када сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у дан када Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као суве гране сасушише се. Покошен бих као трава, и исакну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздисања мога, прилепи се кост моја месу моме. Постадох сличан роди у пустињи, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдех и бих као птица, усамљена на крову (куће). Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклињаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје с плачем мешах, пред лицем гнева Твога и срџбе Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, довека остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Кад услишиш поми-ловаћеш Сиона, јер је време смилovati се на њега, јер је дошло време. Јер омиле слугама Твојим камење његово, и за прах његов сажа-лиће се. И уплашиће се народи Имена Твога, Господе, и сви цареви земаљски Славе Твоје. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у Слави Својој. Погледа на молитву смирених, и не презре мољење њихово. Да се напише ово потоњем нараштају, а народ који се изграђује хвалиће Господа. Јер погледа са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одре-ши синове усмрћених. Да би објавили Име Господње на Сиону, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове. Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих. Кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си ти, Господе, земљу основао; и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи, а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово ће до века добро напредовати.

премудрости твоеѧ гавѣлъ мнѣ ѣси. ѡкропиши мѧ ѹсѡпомъ, и ѡчищуеши мѧ, и паче снѣга ѡубѣлюеши. дѡхъ моємъ даєи радость и веселіе, возрадуются кости смиренныя. ѡврати лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконїа моѧ ѡчисти. сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дѡхъ правъ ѡбнови во ѡтробѣ моєй. не ѡвержи мене ѡ лица твоегѡ, и дѡхъ твоегѡ стѣгъ не ѡмни ѡ менѣ. воздаждь ми радость спасенїа твоегѡ, и дѡхъмъ влчннмъ ѡтверди ма. научи беззаконныя пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡвратятца. ижебн мѧ ѡ кровей бже, бже спасенїа моєгѡ, возрадуются ѡзыкъ мой правдѣ твоєй. гдн, ѡчисти мѧ ѡверзеши, и ѡчисти мѧ возвестятъ хвалѣ твоє. ѣкѡ аще бы вохотѣлъ ѣси жертвы, далъ быхъ ѡубо: всеожженїа не блговолїши. жертва бл дѡхъ сокрѡшенъ: сердце сокрѡшенно и смиренно блъ не ѡнчижитъ. ѡблжи гдн, блговолїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутца стѣны іерлїмскїа. тогда блговолїши жертвѣ правды, возношенїе и всеожегѣмаа: тогда возложатъ на ѡлтарь твой тельцы.

Псаломъ ѣа.

Гдн, ѡслыши молитвѣ мою, и вопль мой къ тебѣ да прїидетъ. не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене: боныже аще день скорблѡ, приклонїи ко мнѣ ѡхъ твоє: боныже аще день призвѣ тѧ, скорѡ ѡслыши мѧ. ѣкѡ ижезѡша ѣкѡ дымъ днїе мой, и кости моѧ ѣкѡ сѡшно сохѡшаа. ѡзвѣнъ быхъ ѣкѡ трава, и ижеше сердце моє, ѣкѡ забыхъ исти хлѣбъ мой. ѡ глѡса въздыханїа моєгѡ, прильпѣ кость моя плѡти моєй. ѡподобиха неасыти пѣстыннѣй, быхъ ѣкѡ ноцный вранъ на нырци. блѣхъ, и быхъ ѣкѡ птица, ѡбѡщала на зѣ. весь день поношѡхъ ми врази мой, и хвалѡщїи мѧ мною клѡхѡша. занѣ пѣпелъ ѣкѡ хлѣбъ гадѡхъ, и пнтїе моє съ плѡчѣмъ растворѡхъ. ѡ лица гнѣва твоегѡ и ярости твоеѧ, ѣкѡ вознез ннзѣрглѡ мѧ ѣси. днїе мой ѣкѡ стѣнь ѡклонїшаа, и азъ ѣкѡ стѣно ижехѡхъ. ты же гдн, во вѣкѣ пребывѡеши, и пѡмѡть твоѧ въ родъ и родъ. ты вокрѣез ѡцѣдриши сїѡна: ѣкѡ время ѡцѣдрити ѣгѡ, ѣкѡ прїидѣ время. ѣкѡ блговолїша рабѣ твоѧ каменїе ѣгѡ, и переть ѣгѡ ѡцѣдрятъ. и ѡбоатца ѡзыцы имене гднѡ, и вѣи царїе зѣмстїи славы твоеѧ. ѣкѡ созиждетъ гдѡ сїѡна, и гвѣтца во славѣ во славѣ своєй. призрѣ на молитвѣ смиреннѡхъ, и не ѡнчижитъ моленїа ихъ. да напишетца сїѣ въ родъ и ннз, и людіе знїдемїи вохвалѡтъ гдѡ. ѣкѡ приичѣ съ высоты стѣяа своѧ, гдѡ съ нѣсѣ на зѣмлю призрѣ: ѡслышатъ въздыханїе ѡкованныхъ, разрѣшнѣи сыны ѡмерщѣленныхъ: возвеститѣи въ сїѡнѣ и ма гднѣ, и хвалѣ ѣгѡ во іерлїмѣ. внегда обратнѣа людемъ вкѡпѣ, и царѣмъ ѣже работати гдѣви. ѡвѣща ѣмъ на пѣти крѣпости ѣгѡ, ѡмаленїе днѣй моихъ возвестїи ми. не возведи мене въ преполовенїе днѣй моихъ, въ родѣ родовъ лѣта твоѧ. въ началѣхъ ты гдн, зѣмлю ѡновѡлъ ѣси, и дѣла рѡкѡ твоєю сѣтъ нѣсѡ. тѡ погнѣнѡтъ, ты же пребывѡеши: и всѧ ѣкѡ рнза ѡбетшѡютъ, и ѣкѡ ѡдеждѡ свѣєши ѡ, и ижемѣнатца. ты же тѡйже ѣси, и лѣта твоѧ не ѡкѡдѣютъ. сынове рабѡ твоѡхъ велѡтца, и стѣма ихъ во вѣкѣ испрѡвнѣтца.

Молитва Манасије цара Јудиног:

Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, Аврамов и Исаков и Јаковљев, и семена њиховог праведнога. Који си створио небо и земљу са свом лепотом њиховом, Који си свезао море речју заповести Твоје, Који си затворио бездан и запечатио га страшним и славним Именом Твојим; Ти Кога се сви боје и трепте од лица силе Твоје; јер нико не може стајати пред величанством славе Твоје, и неподношљива је жестина претње Твоје грешницима, и неизмерна је и неиспитива милост обећања Твога. Јер си Ти Господ Вишњи, Милосрдан, Дуготрпељив и Многомилостив, и жалиш због злоба људских. Ти си, Господе, по мноштву доброте Твоје, обећао покајање и опроштење онима који Ти сагресише, и мноштвом милосрђа Твога одредио си покајање грешницима за спасење. Ти, дакле, Господе Боже Сила, ниси одредио покајање праведнима, Авраму и Исаку и Јакову, који ти не сагресише, него си одредио покајање мени грешноме, јер сагресих више од песка морскога. Умножише се безакоња моја, Господе, умножише се безакоња моја, и нисам достојан погледати и видети висину небеску због мноштва неправди мојих, будући све-зан многим оковима железним, да не могу уздићи главу своју, и нема ми олакшања. Јер изазвах срџбу Твоју, и зло пред Тобом учиних, не чинивши вољу Твоју, и не сачувавши заповести Твоје. И сада, преклањам колена срца свога, тражећи од Тебе благодати: Сагресих, Господе, сагресих, и знам моја безакоња. Но иштем молећи се: Опрости ми, Господе, опрости ми, и немој ме погубити са безакоњима мојим, нити ћеш довека у гневу задржати зла моја, нити ме осудити у дубине земље. Јер си Ти, Боже, Бог оних који се кају, и на мени ћеш пројавити сву доброту Твоју, јер ћеш ме као недостојнога спасити, по многој милости Твојој, и хвалићу Те свагда у све дане живота мога. Јер Теби певају све Силе Небеске, и Твоја је слава у векове векова. Амин.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(трипут).**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Мѣтва манасіи царя іудейска:

Гдѣ вседержителю, бже оубоцъ нашнхъ, авраамовъ, и ісаіковъ, и іаквель, и сѣмене ихъ праведнаго: сотворивый небо и землю со всею лѣпотю ихъ, свазавый море словомъ повелѣніа твоего, заключивый безднѣ, и запечатствовавый ю страшнымъ и славнымъ именемъ твоимъ, сгоже вса боатца, и трепещутъ ѿ лица силы твоеа іакъ непостоанно великолѣпіе славы твоеа, и не стерпимъ гнѣвъ, сже на грѣшники прещеніа твоего. безмѣрна же и неизлѣдованна мѣлостъ ѡбещаніа твоего: ты бо сн гдѣ вышній, блгодѣробенъ. долготерпѣливъ и многомѣлостивъ, и кама ѿ словахъ человекскнхъ. ты гдѣ, по множествѣ блгости твоеа, ѡбещалъ сн покааніе и ѡставленіе согрѣшившымъ тебѣ, и множествомъ щедротъ твоихъ, ѡпредѣлилъ сн покааніе грѣшникомъ во спеніе. ты оубо гдѣ бже сила, не положилъ сн покааніе праведнымъ, авраамѣ и ісаікѣ и іаквѣ, не согрѣшившымъ тебѣ. но положилъ сн покааніе на мнѣ грѣшнѣмъ: зане согрѣшихъ паче числа песка морскаго. оумножишася беззаконіа моа, гдѣ, оумножишася беззаконіа моа: и нѣмь достоннъ воззрѣти, и видѣти высотѣ нѣнѣю ѿ множества неправдъ моихъ. слаченъ сѣмь многими оубоами желѣзыми, во сже не возвестн главы моеа, и нѣсть мнѣ ѡслабленіа: зане прогнѣвахъ гарость твою, и лѣкавое предѣ тобою сотворихъ, не сотворивый болн твоеа, и не сохранивый повелѣній твоихъ. и нынѣ приклоню колѣна сѣрца, трѣбѣа ѿ тебѣ блгости: согрѣшихъ гдѣ, согрѣшихъ, и беззаконіа моа азъ вѣмъ: но прошѣ молаца, ѡслабн мнѣ гдѣ, ѡслабн мнѣ, и не погубн мене со беззаконьми моими. ниже въ вѣкѣ враждовавъ соблюди словъ моихъ, ниже ѡддиши мѣ въ пренеподннхъ земли. зане ты сн бже, бгъ кающнхъ, и на мнѣ гавнши всю блгость твою, іакъ недостонна сѣща спсѣши мѣ, по оубоѣ мѣлости твоей, и возхвалю та вынѣ во днѣхъ живота моего: іакъ та оубо вса сила нѣнаа, и твоа сѣсть слава во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкій, сѣбѣи безмѣртный, помнѣи насъ. Трѣжды.

Слава оубо и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконіа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощн наша, имене твоего радн.

Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава оубо и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Оче нашъ, иже снѣ на небѣхъ, да сватѣтца има твое, да приндетъ црѣтѣе твое: да бѣдетъ вола твоа, іакъ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, іакоже и мы ѡставаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введн насъ во искушеніе, но извави насъ ѿ лѣкаваго.

Сѣенникъ:

Іакъ твое сѣсть црѣтво и сила и слава, оубо и снѣ и сѣаго дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѣвъ.

Анкъ: аминь.

И тропаре ове, на глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог оправдања, приносимо Ти као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, а ми народ Твој, сви смо дела руку Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Милосрђа двери отвори нам, Благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом избавимо од беда, јер си ти Спасење рода хришћанскога.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 69)

Боже, спаси ме; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју. Нека одступе, и да се постиде који ми хоће зала. Нека одступе и постиде се који ми говоре: „добро, добро!“ Нека се обрадују и развеселе због Тебе сви који Те траже, Боже. И нека говоре свагда: Нека се велича Бог, они који љуби спасење Твоје. А ја сам јадан и убог, Боже, помози ми. Помоћник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, понизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје.

Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима ко-ји силазе у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријате-ља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на стазу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом истребићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике сла-ве Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Очев, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби.

Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

ПЕСНИЧКИ САСТАВ
СВЕТОГА ОЦА НАШЕГ АНДРЕЈА КРИТСКОГ, ЈЕРУСАЛИМСКОГ
ВЕЛИКИ КАНОН ГЛАС 6.

Ирмос по двапут
Правимо и на сваки тропар три метанија

поладилъ мѧ ѣсть въ тѣмныхъ, ѣкѡ мѣртвѡмъ вѣка. и оуби во мнѣ дѡхъ мой, во мнѣ сматѣла сердце мое. помани дѡхъ днѣ дрѣвнѣа, подчѣхѡ во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѡкѡ твоѣю подчѣхѡ. воздѣхъ къ тебѣ рѡце мой: дѡша моѧ ѣкѡ земля безводнаа тебѣ. и корѡ оубиши мѧ гдѣ, ичезѣ дѡхъ мой: не ѡбрати лица твоегѡ ѡ менѣ, и оуподоблюса низходѡщымъ въ рѡвъ. слышанѡ сотвори мнѣ заѡтра мѡтъ твоѡ, ѣкѡ на тѧ оупѡвѡхъ. икажи мнѣ гдѣ пѡтъ, вѡньже поидѡ, ѣкѡ къ тебѣ взѡхъ дѡшѡ мой. и зми ма ѡ врагъ моихъ, гдѣ къ тебѣ прѣбѡгѡхъ, наѡчи ма твори ти вѡлю твоѡ, ѣкѡ ты ѣси бѣгъ мой. дѡхъ твоѡ блгѣи настѡвѣтъ мѧ на землю прѡвѡ. и мене твоегѡ радѣ гдѣ, живѣши мѧ, прѡвѡю твоѣю и зведѣши ѡ печѡли дѡшѡ мой: и мѡтѣю твоѣю потребиши врагѣ моѧ, и погубѣши всѧ стѡжающѡмъ дѡшѣ моѣи, ѣкѡ ѡзъ рѡвъ твоѡ ѣсѡмъ.

Славогѡвіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бѣгѡ, и на земли мирѡ, въ чѡлѡвѣчѣхъ блгѡволѣніѣ. хвалѡмъ тѧ, блгѡсловѣмъ тѧ, клѡняемъ ти са, славогѡвимъ тѧ, блгодаримъ тѧ, великіа радѣ славы твоѣа. гдѣ црѣю нѣбныхъ, бѣже ѡче вседержѣтелю, гдѣ сѣе ѣдинородный иисѡ хрѣте, и сѣбѣи дѡше: гдѣ бѣже, ѡгнѣ бѣжѣи, сѣе ѡчѣ, взѣмлаи грѣхъ мѣра, помѣли нѡсѣ: взѣмлаи грѣхѣ мѣра, прѣимѣ мѡтѣвѡ нѡшѡ, сѣдѡи ѡдѣснѡю ѡцѡ, помѣли нѡсѣ. ѣкѡ ты ѣси ѣдинъ сѣтъ, ты ѣси ѣдинъ гдѣ, иисѡ хрѣтѡсѡ, въ славу бѣа ѡцѡ, ѡмѣнь.

На всѡкъ нѡщѣ блгѡсловлю тѧ, и восхвалю и ма твоѣ во вѣки, и въ вѣкѡхъ вѣка. гдѣ, прѣбѣжище близѣ сѣи нѡмъ въ рѡдѡ и рѡдѡ. ѡзъ рѣхъ: гдѣ, помѣли мѧ, и сѣли дѡшѡ мой, ѣкѡ согрѣшихъ тебѣ. гдѣ, къ тебѣ прѣбѡгѡхъ, наѡчи ма твори ти вѡлю твоѡ, ѣкѡ ты ѣси бѣгъ мой: ѣкѡ оубѣ тебѣ и сѣчѡчѣмъ животѡ, во свѣтѣ твоѣмъ оубрѣмъ свѣтѡ. прѡбѡви мѡтъ твоѡ вѣдѡщымъ тѧ.

Сподѡби гдѣ въ нѡщѣ сѣю безъ грѣхѡ сохрани ти са нѡмъ. блгѡсловѣнъ ѣси гдѣ, бѣже ѡтѣцъ нѡшихъ, и хвалѡно, и прославлено и ма твоѣ во вѣки, ѡмѣнь.

Бѡди гдѣ, мѡтъ твоѡ на нѡсѣ, ѣкоже оупѡвѡхомъ на тѧ. блгѡсловѣнъ ѣси гдѣ, наѡчи ма ѡправдѡніѣмъ твоѡмъ. блгѡсловѣнъ ѣси вѣко, вразѡмѣ ма ѡправдѡніѣмъ твоѡмъ. блгѡсловѣнъ ѣси сѣбѣи, прѡсвѣти ма ѡправдѡніи твоѡмѣ. гдѣ, мѡтъ твоѡ во вѣкѡхъ, дѣла рѡкѡ твоѣю не прѣзри. тебѣ подобѣтъ хвалѡ, тебѣ подобѣтъ пѣніѣ, тебѣ слава подобѣтъ, ѡцѡ и сѣи и сѣомѡ дѡхѡ, нынѣ и прѣсѡ и во вѣки вѣкѡвѡ, ѡмѣнь.

И поѣмъ трѣпѣсѣнѣцъ, творѣніѣ господѣна ѡдрѣа критѣскагѡ.

Гласъ бѣ.

Ирмосѡ по двѡжды.

Глас 2. Песма 3

Ирмос: Неплодни мој ум, плоносан Боже покажи ми, делатељу добара, насадитељу блага, милосрђем твојим.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Време је краја, обратимо се најзад, Христос учи: јер ће доћи у тренућу, доћи ће и неће одоцнити, да суди целом свету.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Показујући изненадност свога доласка, Христос говораше о изненадној некада пропасти за време Ноја, која наиђе на земљу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Отвори се ложница, украси се са њом божански брак, Женик је близу који нас позива, припремимо се најзад.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Тебе Исусе Цару, којега ништа не може сместити, смести Симонов дом, и жена грешница, миром Те помаза.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Жена испуњена тајанственог миомира, избави се ранијег злосрада, многих грехова, Спаситељу, јер Ти истачеш мирис живота.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Небеска храна, гладних живот, Сам јеси. Јео си, Христe, са људима, пројављујући твоје снисхођење.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Неблагодарни ученик одрекавши се Тебе, Христe, окрете се на издају, узевши читаву чету безаконика, покрену их против Тебе.

Слава: Са Оцем Теби Сину, и Духу правом, једној природи, клањамо се и певамо, раздељујући Лица, и суштином сједињујући.

И сада

Богородичан: Овчица која Те је родила, Пастира и Јагње, увек се моли, Исусе Боже, за све земнородне, који верују у Тебе.

Ирмос: Неплодни мој ум, плоносан Боже покажи ми, делатељу добара, насадитељу блага, милосрђем твојим.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Сједални, глас 1. Подбан: Лик ангелски...

Где заиста лукаво веће сабра се злобно, да као осуђеника осуди, Онога који горе седи, као Судију свих Господа. Сада се сабирају са Пилатом, Ирод, Ана а уједно и Кајафа да испитају јединог Дуготрпељивог.

Песма 8.

Ирмос: Онога који је некада на Синајској Гори Мојсију прасликовао у купини чудо Дјеве, појте благословите и преуз носите у све векове.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Неплодотвовавшій мой оумъ, плодотворенъ бже покажи ми, дѣлателю добрыхъ, насадителю блгнхъ, блгодѣтробіемъ твоимъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Кончины время, обратима прочее, хртосъ оучитъ: прїдетъ бо во мгновѣніи, прїдетъ и не оумедлитъ, сдѣлати миръ всемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Внезапное своегѡ прїшествїа хртосъ явлѡа, рече, нѡво древле ненадежное тлѣніе, навещіа хотѡщее земли.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѫверзена чертогъ, украсіа съ нимъ бжественный бракъ, женихъ блгзъ прзываѡи насъ, оуготовиа прочее.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сїмѡновъ домъ, невѣстїамаго вездѣ, вѣстїи тѡ иже црю, и жена грѣшнаа мѡромъ тѡ помѡза.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Блговонїа таинственнагѡ исполнена жена, первагѡ иже блвнаа словонїа епсе, многихъ грѣхѡвъ. мѡро бо источаешн жизни.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Нѣнаа пице ялщымъ, животѣ самъ сынъ, ялз съ хртѣ съ человеки, проявлѡа сннхорожденїе твоѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Неблагодарный оученикъ, Ѫверга тебе хртѣ, соборице всебеззаконныхъ людей сподвизаше на тѡ, на преданїе ѡбратиа.

Слава оцѣ и си и стѡму дхѣ.

Со оцѣмъ тебѣ си, и дхѣ правомъ, едїномъ естествомъ поклоняюа и воспѣваю, лица раздѣлаа, и еществомъ соединѡа.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Пѣснь ѿ: Рѡждаша тѡ агница, пастыра и агница, прїснѡ молитъ иже бже, ѡ вѣхъ людехъ вѣрдоущихъ въ тѡ.

Тѡже ірмосъ: Неплодотвовавшій мой оумъ, плодотворенъ бже покажи ми, дѣлателю добрыхъ, насадителю блгнхъ, блгодѣтробіемъ твоимъ.

Чтецъ: Гдѣ помнѡи, **трижды.**

Сѣдаленъ, гласъ ѿ. Подобенъ: Ликъ аггльскїи:

Сѣ лѡавый советъ констнннъ собраа неистовнѡ, якѡ ѡсжденника ѡсдѣти, горѣ сѣдѡщаго, якѡ сдѡ вѣхъ гдѡ: нынѣ собнраетъ съ пѡлѡтомъ ирѡдъ, янна, вкѡпѣ же и каїѡфа, испытѡти едїнаго долготерпѣливаго.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Въ кѡпнѣ мѡвсѣю дѡбы чѡдо. на сїнаѣстѣи горѣ проявлявшѡа игодѡ. пойте, блгословите, и превозносите во всѡ вѣки.

Онај који знаде време нашега свршетка, и држи векове, предрече да се не зна онај дан, но границе свима положи за смиреноумље.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Када седнеш Судију, разлучујући, као што си рекао, Пастиру оваца, козе; Спаситељу, стајања онога избави нас, а не лиши нас божанске деснице твоје.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ти си Пасха наша, жртвован за све као јагње и жртва, и очишћење сагрешења; и твоја божанска страдања, преуносимо Христe, у све векове.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Млину се уподоби, и пољу и колиби сав живот твој, душо моја; стога стекни у Богу готово срце, да не би ништа тљенога телу оставила.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Не к фарисејима, Спасе, нити си само Симона уједно удостојио да уђеш у дом његов на обед; но већ и цариници, и блуднице добијају твоје милосрђе.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Среброљубља жудећи, издајник Јуда, када се миро излеваше, размишљаше напокон о продаји Владике, и дошавши к безаконцима уговараше цену.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

О блажених руку! О косе и усана целомудрене оне блуднице! Којима, Спасе, изливаше миро на ноге твоје, отирући их, и често целујући.

Док си Ти Речи, седео за трпезом, жена приступивши к ногама твојим, ридајући, алавастар мириса, Спасе, изли на главу Тебе бесмртнога мира.

Благосиљамо Оца, и Сина, и Светога Духа, Господа:

Са Оцем Сина, и Светога Духа, Свету Тројицу у једном Божанству славимо, кличући: Свет, Свет, Свет јеси у векове.

И сада,

Богородичан: Молитвама Спасе, пречисте Твоје Матере, и твојих Апостола, низпошљи нам богато милост твоју, и мир твој подај народу твоме.

Онда, Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу...

Ирмос: Онога који је некада на Синајској Гори Мојсију прасликовао у купини чудо Дјеве, појте благословите и преуноситe у све векове.

Песма 9.

Ирмос: Ону која је необично телом зачала у утроби, безвремено од Оца заблистало Слово, једину Богородицу величајмо верни.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Време делања, циљ спасења; узевши стару слику таланта, душо моја, купи вечни живот.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Не невѣдый время нашегѡ скончаниа, держай вѣки, день ѡный не вѣдѣти предрече: но предѣлы всѣмъ положи къ смиреномудрїю.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Вгда сядешн сѡдїе, различаѡи, ꙗкоже рѣказ єси, пастырь ѿ овецъ кѡзлицъ сїе, стоаниа ѡнагѡ нзбави насъ, не лишї же насъ бжеественна десницы твоеа.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ты єси пасха наша, пожрєный за всѣхъ, ꙗкѡ агнецъ и жертва, и прегрѣшенїи ѡчищенїе, и твоа бжеественна ст҃г҃ти превозносимъ хр҃тѣ, во вса вѣки.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Древѡ оуподобиса, и селѡ, и храмнѣ, вє житїе дшѣ моа: чѣмже стажн къ бгѡ готѡво сѣрдце, да не что тлѣнїемъ плѡти ѡставшн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Не къ фарїсеумъ сїе, ни къ сїмонѡ токмѡ нзволнл єси во храмъ на снѣдь внїти: но оужє и мытарн вкѡпѣ и блданнцы, твоє почерпаютъ мнлосѣрдїе.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Сребролюбїе рачнтельствѡи предатель їда, ѡ нстоцинѡшемсѡ мурѣ печашесѡ: прочее же ѡ проданн влѣки, къ беззакѡннымъ прншєдъ ѡ цѣнѣ согласѡаше.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѿ блженнхъ рѡкз! Ѿ власѡвъ и оустєнъ цѣломудренна блданнцы! ѡмнже возлїа сїе, муро на нѡзѣ твои, ѡтирающн ѧ, и члстѡ ѡблѡбызїющн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Возлежїцѡ тебѣ слѡве, жена предстѡвшн, и оу нѡгъ рыдїющн, сткланнцѡ сїе нстоцин муро на главѣ тебѣ безсмѣртнагѡ муро.

Блгословимъ ѡца и сїна и ст҃аго дха, гда.

Со ѡцѣмъ сїна и ст҃аго дха, ст҃ю трїцѡ въ бжествѣ єдинѡмъ слѡбнмъ, вопїюще: ст҃ъ, ст҃ъ, ст҃ъ єси во вѣки.

И нынѣ и прнснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннь.

Пѣснь ѡ: Млтвами сїе, прѣчитѡ твоеа мтрє, и твоихъ ѡплъ, млти твоа намъ ннзполн богатнѡ, и мнрз твоѡ подѡждь людемъ твоимъ.

Хвалнмъ, блгословимъ, поклонѡемсѡ гдѡви, поюще, и превозносѡще во вса вѣки.

Тѡже ѡрмѡзъ: Въ кѡпннѣ мѡвїею дѡбы чѡдо. на сїнаїстѣи горѣ провѡбразнѡшаго нногдѡ. пѡнте, блгословнте, и превозноснте во вса вѣки.

Пѣснь ѡ.

Ѣрмѡзъ: Престѣственнѡ плѡтїю заченшю во чрѣвѣ, ѿ ѡца безлѣтнѡ превозсїѡвшее слѡво, въ пѣснєхъ немѡлчнхъ велчїемъ вѣрнн.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Дѣланїа времѡ, сїсенїа намѣренїе: талантъ взѣмшн, дрѣвнїи ѡбразъ, дшѣ моа, кѡпн вѣчнѡю жнзнь.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Као свећама упаљеним украсивши душе, када Женик буде долазио на непролазни брак, пре закључавања врата, уђимо са њим.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Хотећи да покажеш свима Исусе, необичност твога смирења, јео си, вечеравши у кући Симоновој, храно гладних.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ти који си хлеб животворни, Исусе, јео си са Симоном фарисејем, да би блудница задобила твоју некупљиву благодат, изливањем мира.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Руке моје су нечисте, усне блуднице су у мене, нечист је мој живот, ослабљени удови; но отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Приступивши жена к ногама твојим Спасе, изливаше миро, мирисима испуњујући одају, и миром испуњавана од дела очишћења.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Ароматима се богатећи, а врлинама сиромашећи, оно што имам, Теби приносим; дај Сам што имаш, и отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Припев: Слава теби, Боже наш, слава теби.

Миро је моје пропадљиво, миро твоје је живот, јер је миро Теби име, изливано на достојне; но отпусти ми и остави, вапије Блудница Христу.

Слава: Беспочетан си Оче, нестворен си Сине, сапрестолан и Душе, Једно троје природом, и Три лицима, Један Бог истинити.

И сада,

Богородичан: Богородице, вечна надо оних који Те поштују, не престај молити из Тебе Рођенога, да ме избави од опасности и свакаквих искушења.

Ирмос: Ону која је необично телом зачала у утроби, безвремено од Оца заблистало Слово, једину Богородицу величајмо верни.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде во-ља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужници-ма својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Ѣкѡ свѣщы свѣтлыа оукрашивше души, женхѹ приходящѹ къ негѣннѡмѹ бракъѹ, прѣжде заключѣнїа дверей, внидемъ съ нѣмъ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Показати хотѣише, преестѣтвенное твоегѡ смиренїа вѣемъ, ѣль єси въ домѹ сімѡновѣ вечерѣвъ, ѡчѹщихъ пице.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Хлѣбъ сый животворѹщїи, сѣлъ єси инсѣ съ сімѡномъ фарїсеемъ, да блдница прѣверѣшетъ неспїмѹю блгодѣть твою, истощаюемъ мѹра.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Рѹцѣ мои искверѣвъ, оустнѣ блдничн во мнѣ, нечїсто моє житїе, растлѣнны оуды: но ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Пристѹпльши женѹ къ ногѡма твоѡма спсе, возлѣвѣше мѹро, блгодѹханїа исполняюци, и мѹра исполѣема дѣлъ ѡчищенїа.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѣрѡмѣты богатѣю, добродѣтельни же нищѣтствѹю, ѣже ѣмамъ, тебѣ приношѹ: даждь сѣмъ, ѣже ѣмаши, и ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Припевъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Мѹро оѹ мене тлѣнное, мѹро оѹ тебе жїзни, мѹро во тебѣ ѣма и злїанное на достѡйныа: но ѡслаби мѣ, и ѡстави, вопїетъ блдница хрѣтѹ.

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ.

Безначаленъ єси оче, неозданенъ єси снѣ, сопрестоленъ и дше, єдино трїи єстествомъ, и трїи лицами, єдинъ бгъ истинный.

И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмїнь.

Бгородиченъ: Бже, оупѡбанїе чѹщихъ тѣ прїснѡ, не престѣи молѣщи и зѣ тебе родившагоа, и зѣбнѣти мѣ вѣдъ, и всѣкнхъ искѹшенїи.

Ѣрмѡзъ д. а пѣснн: Преестѣтвеннѡ плѡтїю зачѣншѹю во чреѣвъ, ѡ оца безлѣтнѡ предвозѣявшее слово, въ пѣснехъ немѡлчныхъ величѣемъ вѣрнїи.

И поклѡнъ до земли.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкїи, сѣбѣи безмертвнїи, помїлѹи насъ. **Трїжды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Престѣа трїце, помїлѹи насъ: гдї, ѡчишти грѣхнѣ наша: вѣко, прости беззакѡнїа наша: сѣбѣи, посѣти и исцѣли немѡщнѣ наша, ѣмене твоегѡ радн.

Гдї помїлѹи, **трїжды.**

Слава оцѹ и снѹ и стѡмѹ дхѹ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Оче нашъ, ѣже єси на небѣхъ, да свѣтитѣа ѣма твоє, да прїидетъ црѣтвїе твоє: да вѣдетъ вола твоѡ, ѣкѡ на небїи и на земли. хлѣбъ нашъ насѹщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долгнѣ наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во исѹшенїе, но и зѣбнѣ насъ ѡ лѣкавагѡ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 4. Подобан: Узнео си се...

Безаконовавши више од блуднице, Блаже, кишу суза никада Ти не принесох, но ћутањем молећи се припадам Ти, љубављу целивајући пречисте ноге твоје, да би ми као Владика подарио опроштај дугова, мени који Ти вапијем Спаситељу: Од нечистоте дела мојих избави ме.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Тада певамо, громогласно и полако, следећи Тропар са стиховима, на глас 6:

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

И одговара то исто Други хор: И пева Почетни хор:

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе Сила, са нама буди

Други хор:

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове. Господе Сила, са нама буди

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле. Господе сила, са нама буди

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган. Господе сила, са нама буди

Стих 5: Хвалите Га уз гитару громогласну, хвалите Га уз гитару са клицањем. Све што дише нека хвали Господа. Господе сила, са нама буди

Тада оба хора заједно:

Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе сила, са нама буди, јер осим Тебе другога помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Слава:

Сѣвѣнникъ:

Гѣко твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и сна и стѣгво дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: Аминь.

Тѣже кондакъ дне, гласъ ѿ. Подобенъ: Вознесѣнса:

Паче бл҃дницы бл҃же, беззаконнобавъ, слѣзъ тѣчы никакоже тебе принеохъ: но молчаніемъ моласа припадаю ти, любѣвию ѡблѣбиза пречѣтен твою нозѣ, гѣко да ѡставленіе мнѣ гѣко вѣка подаши долговъ, зовѣщ ти спсе: ѡ искверныхъ дѣлз моихъ и збави мѧ.

Тѣже кондакъ дне, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Часъ души конца помысливши, и порченіа смокѣнцы оубѣвшиса, дѣнный тебе талантъ тѣдолѣенъ дѣлай ѡкаанна бѣдрствѣюща и зовѣщи: да не преѣдемъ внѣ чертога хрѣтова.

Тѣже поѣмъ велегласно и косно, на гласъ ѿ:

Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

И ѡбѣщаетъ тожде др҃гій ликъ. И поѣтъ наченшій ликъ:

Стѣхъ а: Хвалите вѣа во стѣихъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ во оутверженіи силы ѣгѡ. Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Вторій ликъ:

Стѣхъ б: Хвалите ѣгѡ на силахъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ по множествѣ величествіа ѣгѡ. Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Стѣхъ г: Хвалите ѣгѡ во гласѣ тѣбенѣмъ, хвалите ѣгѡ во ѡл҃тїри и гл҃слехъ. Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Стѣхъ д: Хвалите ѣгѡ въ тѣмпанѣхъ и лицѣхъ, хвалите ѣгѡ во стѣнахъ и ѡрганѣхъ. Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Стѣхъ е: Хвалите ѣгѡ въ кѣмбѣлѣхъ доброгласныхъ, хвалите ѣгѡ въ кѣмбѣлѣхъ восклицаніа: всѧкое дыханіе да хвалитъ гдѧ. Гдѣ сила съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Тѣже ѡба лика въѣпѣ:

Хвалите вѣа во стѣихъ ѣгѡ, хвалите ѣгѡ во оутверженіи силы ѣгѡ. Гдѣ сила, съ нами бѣди, и ногво бо рѣзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не имамы: гдѣ сила, помилѣи насъ.

Слава оца и сна и стѣгво дхѡ.

Господе, када не бисмо имали Свете Твоје молитвенике, и Доброту Твоју која нас милује, како бисмо смели, Спасе, певати Тебе, Кога славослове непрестано Ангели. Срцезналче, поштеди душе наше.

И сада, **Богородичан:**

Превелика су и многа моја, сагрешења Богородице; Теби прибегах, Чиста, иштући спасења. Посети болну душу моју, и моли Сина Твога и Бога нашега, да ми дадне опроштај учињених зала, једина Благословена.

Свесвета Богородице, у време живота мога не остави мене, људском старању не повери ме, него ме Сама заштити и помилуј ме.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заклоном Твојим.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Кома се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, за-мисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и у познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас...

Чтец: Амин.

И чинимо 3 поклона велика, с Молитвом Светог Јефрема, и осталих 12 поклона:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **Поклон велики.**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.

Поклон велики.

О Господе Царе, даруј ми да сагледам гре-хе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **Поклон велики.**

Гдѣ, ѿще не быхомъ сѣбѣи твоѣи имѣли мѣтвенники, и бѣгостыню твою милующую насъ: какъ смѣли быхомъ спсе, пѣти тѣ, ѣгоже словобѣатъ непрестанно агглы; сердцебѣде, пощади души наша.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Многѡмъ множетва моухъ бѣе прегрѣшеній, къ тебѣ прегрѣгохъ чиста, спсѣніа трѣба. пощѣти немощствующую мою душу, и моли сѣа твоего и бѣа нашего, дати ми ѡставленіе, ѣже содѣлахъ лютихъ, ѣдина бѣгословенна.

Всесѣла бѣе, во время живота моего не ѡстави мене, человѣческомъ предстательствѣ не вѣри мѣ: но сама заступни, и помилуй мѣ.

Всѣ ѡпованіе мое на тѣ возлагаю, мѣти бѣи, сохрани мѣ подъ кровомъ твоимъ.

Чтецъ: Гдѣ помилуй, мѣ.

Иже на всякое время и на всякій часъ, на нѣбѣи и на земли покланѣемый и славымый хрѣте бѣе, долготерпѣливе, многомѣтнве, многобѣгѡтробне, иже правды любѣи и грѣшныа милуй, иже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради бѣдующихъ бѣгъ. самъ гдѣ, приими и наша въ часъ сѣи мѣтвы, и исправь живѡтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѣ ѡчисти, помыслѣніа исправь, мысли ѡчисти, и избавь насъ ѡ всякіа икорѣи, зѡлы и болѣзней: ѡгради насъ сѣбѣими твоими агглы, да ѡполченіемъ ихъ соблюдаемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѡмъ непрестанныа твоеѣ славы: ѣкѡ бѣгословенъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ, ѿмни.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава ѡцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмни.

Чтнѣишю херувимъ, и славыишю безъ сравненіа серафимъ, безъ истаѣніа бѣа слова рождшю, сѣщю бѣи тѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѣи, ѡтче.

Сщеникъ:

Бѣе, ѡщѣдри ны, и бѣгословѣи ны, просвѣти лице твое на ны, и помилуй ны.

Чтецъ: ѿмни.

И глаголетъ сщеникъ мѣтвѣ рѣбнаго ѣфрема:

Гдѣ и бѣко живота моего, дхѣ праздности, ѡубиіа, любначаліа и празднословіа не даждь ми. **[Поклонъ великіи.]**

Дхѣ же цѣломудріа, смиреномудріа, терпѣніа и любвѣ даруй ми рабѣ твоемѣ. **[Поклонъ великіи.]**

Бѣи гдѣ црю, даруй ми зрѣти моѣ прегрѣшеніа, и не ѡсѣждати брата моего: ѣкѡ бѣгословенъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ. ѿмни. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ бѣ, глаголюще себѣ вѣи на кѣждо поклонъ: Бѣе, ѡчисти мѣ грѣшнаго.

И пакѣи, икончѡвъ поклонѡы, глаголемъ мѣтвѣ всѣи вышеписаннѡу: Гдѣ и бѣко живота моего: **И поклонъ ѣдинъ великіи.**

Чтецъ: ѿмни.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. **12 пута.**

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Богородице Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбаче-ну природу рода нашега са небеским саста-вила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти притичу, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног, који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и Својом Материнском смело-шћу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја, обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди свагда поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме спасењу; и у време изласка мо-га из овога света, чувај душу моју, и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Кома доликује свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Сѣвѣннѣхъ бже, сѣвѣннѣхъ крѣпкѣхъ, сѣвѣннѣхъ безмертвнѣхъ, помнѣннѣхъ насъ. **Трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣвѣннѣхъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣхъ. аминь.

Престѣла трѣце, помнѣннѣхъ насъ: гдѣ, ѡчищеннѣхъ грѣхѣхъ нашихъ: вѣко, простѣннѣхъ беззаконнѣхъ нашихъ: сѣвѣннѣхъ, посѣтѣннѣхъ и исцѣленнѣхъ немощнѣхъ нашихъ, и мене твоегѣ радѣ.

Гдѣ помнѣннѣхъ, **трѣжды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣвѣннѣхъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣхъ. аминь.

Оче нашихъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣся има твое, да прѣидетѣ црѣтѣе твое: да вѣдетѣ вола твое, иакѣ на небѣхъ и на земли. хлѣбъ нашихъ насѣщннѣхъ даждѣ намъ днѣсь, и ѡстаѣннѣхъ долгѣхъ нашихъ, иакѣже и мы ѡстаѣннѣхъ должннѣхъ нашихъ: и не введѣннѣхъ во искѣшеннѣе, но ижебѣннѣхъ ѡ лѣкаѣннѣхъ.

Сѣвѣннѣхъ:

Иакѣ твое естѣ црѣтво и сила и слава, оцѣ и снѣ и сѣвѣннѣхъ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣхъ.

Чтѣцѣ: аминь. Гдѣ помнѣннѣхъ, **ѣ.**

И мѣтва молебна ко престѣннѣхъ бѣ,
пѣла монаха ѡбѣтѣннѣхъ ѡвергѣннѣхъ, сѣвѣннѣхъ, бѣгодѣтѣльннѣхъ:

Неискверна, неблазна, неплѣнна, прѣчѣла, чѣла дѣо, бѣгонебѣсто вѣще, иже бѣ слова человекѣхъ прѣславннѣхъ твоимъ рѣчѣхъ соединнѣннѣхъ, и ѡрнѣннѣхъ естѣннѣхъ рѣдѣ нашихъ немннѣхъ совокѣплѣннѣхъ: иже ненадежныхъ едина надежда, и борннѣхъ помоце, готовѣе застѣплѣннѣе къ тебѣ прѣтекающннѣхъ, и всѣхъ хрѣтѣаннѣхъ прѣвѣжннѣхъ. не гнѣшннѣхъ мене грѣшннѣхъ, искверннѣхъ, искверннѣхъ помыслѣхъ, и словесѣхъ, и дѣланнѣхъ всего себе непотрѣбнѣхъ сотворѣннѣхъ, и рѣдѣхъ лѣннѣхъ сластѣннѣхъ житѣннѣхъ раба бѣннѣхъ: но иакѣ члѣвѣколюбннѣхъ бѣ мѣннѣхъ, человекѣколюбннѣхъ ѡмнѣннѣхъ ѡ мнѣ грѣшннѣхъ и блѣннѣхъ, и прѣннѣхъ мое, еже ѡ искверннѣхъ ѡстѣннѣхъ прѣносннѣхъ твоемѣ молѣннѣхъ: и твоегѣ снѣ, и нашего вѣкѣхъ и гдѣ, мѣтерннѣхъ твое дерзновѣннѣхъ ѡпотрѣблѣющннѣхъ, молннѣхъ, да ѡвергѣтѣ и мнѣ члѣвѣколюбннѣхъ ѡтѣрѣннѣхъ своеѣхъ бѣгостннѣхъ, и прѣзрѣннѣхъ моѣхъ безчлѣннѣхъ прѣгрѣшннѣхъ, ѡбратннѣхъ мѣ къ поканнѣннѣхъ, и своннѣхъ заповѣдѣхъ дѣлатѣла ижебѣннѣхъ ивннѣхъ мѣ. и прѣдѣтѣннѣхъ мнѣ прѣсно, иакѣ мѣтннѣхъ, и мнѣннѣхъ, и бѣлюбннѣхъ, въ настоѣннѣхъ ѡбѣхъ житѣннѣхъ тѣпѣла прѣдѣтѣльннѣхъ и помѣннѣхъ, сопрѣтннѣхъ нашихъ естѣннѣхъ ѡгоннѣхъ, и ко спѣннѣхъ настаѣлѣющннѣхъ мѣ: и во времѣ ижебѣннѣхъ моегѣ ѡклѣннѣхъ моѣхъ дѣшннѣхъ соблѣннѣхъ, и тѣмннѣхъ зрѣннѣхъ лѣкѣннѣхъ бѣсѣхъ далѣче ѡ неѣ ѡгоннѣхъ: въ страшннѣхъ же дѣннѣхъ едѣннѣхъ вѣчннѣхъ мѣ ижебѣннѣхъ мѣннѣхъ, и нечрѣннѣхъ славы твоегѣ снѣ и бѣ нашихъ наследннѣхъ мѣ показѣющннѣхъ. иже и да ѡрѣннѣхъ вѣще моѣхъ, прѣстѣла бѣце, твоимъ ходѣтѣннѣхъ и застѣплѣннѣхъ бѣгодѣтѣннѣхъ и члѣвѣколюбннѣхъ едннѣхъ рѣдѣ снѣ твоегѣ, гдѣ и бѣ и снѣ нашихъ иже хрѣтѣ: ежебѣннѣхъ подобѣтѣхъ всѣхъ слава, чѣстѣ и поклонѣннѣхъ, со безначѣлннѣхъ егѣ оцѣмъ, и прѣстѣннѣхъ, и бѣннѣхъ, и жнѣотворѣннѣхъ егѣ дѣхъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣхъ, аминь.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лу-кавога које на нас подмукло лете; умири по-буне тела нашег, и свако земаљско и величанствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, ср-це трезвено, сан лак и без икаквог ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и да се не-поколебиво сећамо закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Ду-ха, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, заштита је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

Молитва

Владико Многомилостиви, Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом Часног и Животворног Крста, заступништвом часних, славних Небеских Сила Бестелесних, часно-га славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, Светих славних и свехвалних Апостола, Светих славних и добропобедних Мученика (и Новомученика), Преподобних и Богоносних Отаца наших, Светих и пра-ведних Богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих Твојих: благопријатну прими моли-тву нашу, даруј нам опроштај сагрешења наших, закрили нас окриљем крила Твојих, одагнај од нас сваког непријатеља и против-ника, умири живот наш, Господе, и помилуј нас и свет Твој, и спаси душе наше, као Благ и Човекољубив. Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори:

Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански.

За све благочестиве и православне хришћане.

За Преосвећеног Архиепископа (или: Митрополита, или: Архиепископа) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За

Мѣтва инаѣ ко гдѣ нашему иисѣ хрѣту, антїоха монаха пандекта:

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѣщимъ покои телъ и души, и сохрани насъ ѿ мрачнаго сна грѣхобнаго, и ѿ всѣкаго темнаго и ношнаго сладострастїа: оукротїи стремлєнїа страстїей, оугасїи разжжєнными стрѣлы лѣкаваго, ѣже на ны льстївнѣи двїжнмыа: плоти нашеа востанїа оутолїи, и всѣкое земное и вєщєствєнное наше мѣдрѣванїе оуспїи. и дѣрѣи намъ бже, бѣдръ оумъ, цѣломѣдръ помыслъ, сѣрдце трезвѣщєе, сонъ легѣкъ и всѣкаго сатаннѣи мечтѣнїа измѣненъ. востанїи же насъ во время мѣтвы оутверждєны въ заповѣдехъ твоихъ, и пѣмѣть сѣдєвъ твоихъ въ себѣ твердѣ и мѣща: вєснощное слово словїе намъ дѣрѣи, во ѣже пѣти и бѣгословїти и славити прєчїтнѣе и великолѣпое и мѣ твоє, оца и сїа и сѣгѣ дѣа, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Прєславнаѣ прїснодѣо, мѣти хрѣта бга, прїнесїи нашѣ мѣтвѣ снѣ твоємѣ, и бгѣ нашему, да спїєтѣя тобою души наша.

Мѣтва инаѣ сѣгѣ иваннїкїа:

Оупованїе моє оца, прѣвѣжнїце моє снѣ, покрѣвъ мой дѣхъ сѣи, трѣце сѣа, слава тебѣ. Сѣєннїкѣ: слава тебѣ, хрѣте бже, оупованїе наше, слава тебѣ.

Дѣкъ: слава оца и снѣ и сѣомѣ дѣхѣ, и нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. аминь.

Гдѣ помнѣи, **трїжды.** бѣгословїи.

И ѣбїе сѣєннїкѣ возгласѣетѣ, намъ на зємяю прїклоншымїа:

Вѣко многомѣтнѣе, гдѣи иисѣ хрѣте бже нашъ, мѣтвѣми всепрєчїтмыа вѣщїи нашеа вѣщїи, и прїснодѣвы марїи: сїлою чїтнаго и жнвотворѣщаго крѣта: прѣдстѣлѣствїи чїтнѣихъ нѣнѣихъ сїлъ безплѣтнѣихъ: чїтнаго славнаго прѣрока, прѣтѣчи и крѣтїтелѣ иваннїа: сѣиѣхъ славнѣихъ и всехвѣльнѣихъ апѣлѣ: сѣиѣхъ славнѣихъ и доброповѣднѣихъ мѣченнїкѣвъ: прѣпнѣихъ и бѣгонѣнѣихъ оцѣвъ нашихъ: сѣиѣхъ и прѣведнѣихъ бѣооцѣвъ, ивакїма и аннїи, и всѣхъ твоихъ сѣиѣхъ, бѣгопрѣдѣтнѣи сотворїи мѣтвѣ нашѣ. дѣрѣи намъ вѣставлєнїе прѣгрѣшєнїи нашихъ. покрѣи насъ кровѣмъ крїстѣ твоєю. ѡженїи ѡ насъ всѣкаго врага и сопостѣта. оумнїи нашѣ жїзнь. гдѣи, помнѣи насъ, и мїръ твоїи, и спїи души наша, ѣакъ бѣгъ и члѣвѣколюбѣцъ.

Тѣже сотворївъ прѣдстѣлѣтель поклѣнїа на зємяю, глаголетѣ брѣтїи:

бѣгословїте оцѣи сѣи, прѣстїтѣ мнѣ грѣшномѣ.

И брѣтїа: бгѣ прѣстїтѣя тнѣ, оцѣе сѣи.

Сѣєннїкѣ же глаголетѣ:

Помѣнїмѣ ѡ великомъ господнѣи и оцаѣ нашему сѣчѣишемъ патрїархѣ **и мѣкѣ**, и ѡ господнѣи нашемъ прѣвѣщїеннѣишемъ **єпѣкѣ** [и лѣ архїєпѣкѣ, и лѣ мнѣрополїтѣ] **и мѣкѣ**.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **чѣстѣ**.

ѡ богохранимѣи странѣи нашеи, властѣхъ и вѣннѣствѣ єа. ѡ оцѣи нашемъ, **и мѣкѣ**, и всѣи во хрѣтѣ брѣтїи нашеи. ѡ ненавнѣдѣщнѣхъ и любѣщнѣхъ насъ. ѡ мнѣдѣщнѣхъ и сѣдѣщнѣхъ намъ. ѡ заповѣдавнѣхъ намъ недѣстѣннѣимъ молнѣнїа ѡ ннѣхъ. ѡ

оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мо-ру плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За рањенике, сирочад, избеглице, Прогнанике прогнанике и све страдалнике.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, право-славне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и светих Божјих цркава и манастира), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који ов-де почивају и свуда православне.

Предстојатељ:

Рецимо и за себе саме.

Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин. И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном. И остало.

Предстојатељ стоји насред цркве, док се све не заврши.

И добивши опроштај од Предстојатеља, одлазимо у своје келије, где говоримо Молитву ову:

Опрости, Господе Човекољупче, онима који нас мрзе и који нам чине неправду. Доброчинитељима чини добро. Браћи и сродницима нашим даруј оно што ишту за спасење, и живот вечни. Болесне посети, и даруј исцељење. (Рањене исцели, сирочад заштити.) Оне на мору и у ваздуху руководи. Путуј са путницима. Цркву помажи. Даруј опроштај грехова онима који нам служе и који су добри према нама. Помилуј по великој милости Твојој оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. Помени, Господе, раније уснуле оце и браћу нашу, и упокој их где сија светлост лица Твога. Помени, Господе, заробљену и прогнану браћу нашу, и избави их од сваке невоље. Помени, Господе, оне који плодове доносе и чине добро у светим Твојим Црквама, и дај им све што ишту за спасење и живот вечни. Помени, Господе, и нас смирене и грешне и недостојне слуге Твоје, и просвети ум наш светлошћу познања Твога, и упути нас на стазу заповести Твојих, молитвама Пречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, и свих Светих Твојих. Јер си благословен у векове векова. Амин.

нзбавленіи плѣненныхъ. Ѡ шэдшихъ оцѣхъ и братіахъ нашихъ. Ѡ въ мори плавающихъ. Ѡ въ немоцехъ лежащихъ. Помолмса и ѡ нзобѣліи плодѣхъ земныхъ. И ѡ всѣхъ душѣхъ хрѣтіанъ православныхъ. Оубѣжимъ православныа архіерен, и ктиторы сѣгѡ храма сего [сѣбѣи обители сѣ]. Родители наша, и всѣ прежде шэдшыа отцы и братію нашѣ, здѣ лежащыа и повсюду православныа.

Предстоатель: Рцѣмъ и ѡ себѣ самѣхъ.

Діакъ: Гди помилди, **трижды.**

И сѣенникъ:

Млтвами сѣихъ оцѣхъ нашихъ, гди иже хрѣте бже нашъ, помилди насъ.

Діакъ: Амѣнь.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТЪА Ѣ ВЕЛНКАА СЕДИМЦА.

<http://azbyka.ru/bogoslužhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов

<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат

Microsoft Publisher 2013

HP Officejet Pro 8600